

இலங்கையின் புராதன சைவாலயங்கள்

நல்லூர்
தேவஸ்தான
வெளியீடு

பாஷா

நல்லூர் கந்தசுவாமி

குல. சபாநாதன்

இலங்கையின் புராதன சைவாலயங்கள்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி

குல. சபாநாதன்

நல்லூர் தேவஸ்தான வேளியீடு

பதிப்புரிமை]

1971

[விலை ரூ. 5-00

சமர்ப்பணம்

பத்திசெய் உத்தமர் பரவும் நல்லூர்த் தேரடியில்
பாரறிந்த பித்தன், “என் அப்பன்” செல்லப்பன்
அருள்பெற்று நடமாடுங் கோயிலாக விளங்கி,
நல்லூர் முருகனுக்கு நற்றமிழ்ப் பாமாலை சூட்டிய
சிவானுபூதிச்செல்வராம்

கொழும்புத்துறை

ஸ்ரீ யோகசுவாமிகளின்

பொற்கமல பாதங்களில்

இச் சிறுநூலைப் பணிவுடன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நற்சிந்தனை

நல்லூர் வாசனே !

இராகம் : பியாகடை

தாளம் : ஆத்

பல்லவி

நல்லூர் வாசனே நம வேலவா
நாராயணன் மருகா வரமூீ முருகா

அநுபல்லவி

வேதோப தேசநீ விபுவேதிய
வித்தியாதர விமலா கந்தா குமர—நல்லூர்

சரணம்

சித்திர மயிலேறு சந்த்ரா சத்தி தருமன்
தந்த்ரா முலே நோகல காரெனு
அந்தமில்லா ஸ்வர ஞானமு நீதரு
யோகசுவாமி வந்தனா சுலோக முவந்தருள்—நல்லூர்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில்

தொலைபேசி : 631

யாழ்ப்பாணம்

1961, செப்ரெம்பர் 30ந் திகதி

முதலியார் குல. சபாநாதன் அவர்களுக்கு,
தகவற்பகுதி,
செனெற் கட்டடம்,
கொழும்பு.

அன்பார்ந்த முதலியார் அவர்களுக்கு,

தாங்கள் எனக்கனுப்பிய வர்ணப் படப் போஸ்டர் கார்டுகளுக்காக எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அவை என்னைப் பெரிதும் வசிகரித்துவிட்டன. தாங்கள் குறிப்பிட்டவாறு படப் போஸ்டர்கார்டுகளையும் அவற்றிற்குரிய தலையங்கங்களையும் தாங்கள் எழுதி அனுப்பினால் யான் பெருமகிழ்ச்சியடைவேன். நீங்கள் கலர்ப்படங்களை வைத்திருப்பதால், 1962ஆம் ஆண்டு மகோற்சவ காலத்தில் கிடைக்கக் கூடியதாக, மலரினை அச்சிடுதற்குக் கொடுக்கவும்.

தீர்த்தோற்சவத்தன்றும் தீர்த்தத்தன்றும் தாங்கள் கூறிய அற்புதமான நேர்முக வர்ணனைக்காக எனது ஆசிகளை ஏற்றுக்கொள்க. இலங்கை வானொலி மா அதிகாரி அவர்களும் தங்களுக்குப் பாராட்டுரை அளித்திருப்பார் என்பதற் சந்தேகமில்லை.

நன்றே செய்தீர், கெட்டி! கெட்டி!! முதலியார். எல்லாம் வல்ல இறைவன் தங்களுக்கு அருள் பாலிப்பாராக.

தங்கள் உண்மையுள்ள

ஆர். சண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில்

கொடையே: 631

யாழ்ப்பாணம்
1962, ஜூலை 16ந் திகதி

முதலியார் குல சபாநாதன்,
அரசாங்கத் தகவல் பகுதி,
கொழும்பு.

அன்பார்ந்த முதலியார் அவர்களுக்கு,

தாங்கள் இம்மாதம் 13ந் திகதி அனுப்பிய கடிதத்
துக்கு அதிக நன்றி.

புளொக் செய்வதற்காக எனது புகைப்படங்களில்
ஒன்றை இத்துடன் அனுப்புகின்றேன்.

புத்தக மேலட்டையில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி
கோயிலின் முகப்புத் தோற்றப் படமொன்றைச் சேர்த்
துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தாங்கள் குறிப்பிட்ட
தற்குச் சம்மதம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

நூலின் பெயர் "நல்லூர்க் கந்தன்" என்றிருத்தலி
னும் "நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில்" என்றிருத்தலையே
நான் அங்கீகரிக்கின்றேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள

ஆர். ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அறக் காவலர்
சுகுமாரீ குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார்
 அவர்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

நல்லூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவில்
 யாழ்ப்பாணம்
 12-8-65

எல்லாம் வல்ல நல்லூர்க் கந்தன் திருவருளால், கலியுகவரதனாகிய அப்பெருமான் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் புராதன, புனித ஸ்தலத்தைப் பற்றி, சிறந்த ஒரு நூல் வெளியிட வேண்டுமென்று, எனது அருமைச் சகோதரர் முன்னைய நாள் காவலர் அமரர் சுகுமாரீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் ஆவல்கொண்டிருந்தனர். கண்ட தெய்வமாகிய நல்லைப் பெருமான் வரலாறு, பக்திச் சூழ்நிலையில் எழுதப்படவேண்டுமென்பது அன்னாரின் விருப்பம். அதற்குரிய தகுதி முதலியார் குல, சபாநாதனிடம் இருக்கின்றதெனத் தீர்மானித்து அவர்களையே எழுதும்படி வேண்டினர்.

எனது தமையனாரிருக்கும்போது பிரதிகள் வந்தும், வெளியீட்டு விழா நடத்த முடியாமற் போனதையிட்டு வருந்துகின்றேன்.

திரு. குல. சபாநாதன் அவர்களது நன் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. இத்தகைய சீரிய சமயப் பணிகளில் மேன்மேலும் முதலியாரவர்கள் ஈடுபட்டு அருந்தொண்டாற்ற நல்லை நாயகன் திருவருள் பாலிக்கும் வண்ணம் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

இ. குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுத் தமிழ் இலக்கியம்,
 சோழர் கோயிற் பணிகள், நஞ்சைத் திருக்கோயில்கள்,
 பழநித்தல வாலாறு, சிற்பமும் கலைவாழ்வும்
 முதலிய நூல்களை எழுதியவரும்,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின்
 புத்தக வெளியீட்டுத்துறை மேற்பார்வையாளரும்,
 சைவ சித்தாந்தப் பேருந்தகையாளருமாகிய
உயர்திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம்பிள்ளை

அவர்கள் அளித்த

சிறப்புரை

சைவப் பெரியார் முதலியார் குல. சபாநாதன் அவர்கள் ஆக்கிய நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயில் என்ற வரலாற்று நூலை ஆராயும் பேறுபெற்றேன். இந் நூல் அவர்களால் தொடர்ந்து எழுதப்பெறும் இலங்கையின் புராதன சைவாலயங்கள் என்ற தொடரில் மூன்றாவதாகும் எனவும் துணிகின்றேன். இவர்களது அரும் பெரும் பணி சைவ உலகம் என்றும் பாராட்டுவதாகும்.

தென்னாடுடைய சிவன் தமிழன்—அவனது தோற்றத்துடனேயே தமிழும் பிறந்ததென்பது தேற்றம்—காலவரையறையுட்படாத தமிழும் ஆதிகாலத்தில் எல்லையற்ற நிலப்பரப்பில் தவழ்ந்து, திகழ்ந்து—காலகதியில் துணுக்குற்ற இலங்கையில் இன்றும் அதன் தோன்மையும் இளமையும் நலங்களும் திகழ்ந்து இனி திருக்கக் காண்கின்றோம். இவ்விரண்டையும் இன்றும் போற்றி நனி வளர்க்கும் பெருமை இலங்கைத் தமிழர்களுக்கே உரியதாகும். இலங்கையிலும் இந்தியத் தமிழகத்திலும் சைவமும், தமிழும் இரண்டும் கலந்திருப்பது நம் பழந் திருக்கோயில்களிலேதானாகும்.

சிவ ஆண்டிற்கு முன்னர், எளியேன் இலங்கை வந்திருந்தபோது பொலனறுவை, அநுராதபுரம்,

கொழும்பு, கண்டி, யாழ்ப்பாணம் சிர்மைத் திருக்கோயிலாகக் காணும் பேறு கிடைத்தது. ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முன் தொடங்கி இன்னும் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் கொழும்பு பொன்னம்பலநாதீசுவரரும் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலும் எனது கவனத்தையும் மனத்தையும் ஈர்த்தன. முதலதனில் சிவனும் பின்னதனில் அவன் சேய் ஆறுமுகச் செவ்வேளும் அழகுற வீற்றிருக்கக் கண்டேன்.

நல்லூர்த் திருக்கோயில் ஏரி நிறைந்த நன்னீர் போன்றும், ஊரின் நடுவில் பழுத்த பழமரம் போன்றும் சைவ மக்களது இறையருள் பாலிப்பது. இவ்வருமைத் திருக்கோயிலின் வரலாற்றைச் சரித்திர ஆராய்ச்சி முதற்கொண்டும், சைவ சமய ஆர்வங்கொண்டும் நம் பாராட்டிற்குரிய முதலியார் அவர்கள் சிறந்த முறையில் இனிய தமிழில் பாங்குற எழுதி இருக்கின்றார்கள். பல காரணங்களால் சமயப் பற்றின்மை நழுவிக்கொண்டிருக்கும் இத்தருணம் நமது மெய்யன்பர்கள் இந் நூல்களின் துணைகொண்டு இறைவன் கோயில் அணுகி அவன் அருள் பெற்று என்றும் இனிதிரும்பார்களாக. இவ்வரிய நூலை ஆக்கித்தந்த பெரியார் அவர்களைப் போற்றுகின்றேன். இறையருள் நன்நின்று அவர்களுக்கு எல்லா நலங்களையும் அருள நல்லூர்ப் பெருமானையும் தில்லைப் பொன்னம்பலக் கூத்தனையும் வேண்டுகின்றேன்.

ஜே. எம். சோமசுந்தரம்

அண்ணாமலை நகர்,
27-10-65.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் குருபரம்பரையினை
 விளக்கஞ் செய்ய வந்த
 சைவசித்தாந்த சாகரம் பண்டிதமணி
சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் அளித்த
அணிந்துரை

வேதம் “ பொருட்கடல் ” என்பது கந்தபுராணம்; வேதப்பொருள் உயிருக்கு உறுதி பயப்பது. வள்ளுவருள்ளிட்ட சான்றோர்கள் உயிருக்கு உறுதி பயக்கும் வேதப் பொருளை முகந்துகொண்டு தமிழ் செய்வாராயினார். தமிழ் செய்தலாவது அன்பு நடைப்படுத்துவது. வேதம் அறிவுநடை. தமிழ் அன்புநடை.

அன்பு நடைப்படுத்துவதாகிய வேதப்பொருள் உரிப்பொருள் எனப்படும்; உயிர்க்கு உறுதி பயப்பதற்கு உரியபொருள் என்றவாறு.

உரிப்பொருள் உதிப்பதற்கு அன்னையும் பிதாவுமாய் உபகாரப்படும் பொருள் முதற்பொருள்; அது இடமும் காலமும் என இரு திறத்தது.

புண்ணிய கேஷத்திரத்திலே புண்ணிய காலங்களிலே மனந் தூய்மை எய்தி உறுதி பயக்கும் உரிப்பொருள் சித்தித்து, ஆன்மாக்கள் விருத்தியுறுவது இயல்பு. அதனாலே புண்ணிய கேஷத்திரங்களையும் புண்ணிய காலங்களையும் மகத்துக்கள் பெரிதும் பேணி வருகின்றார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஊர்களிலே நல்ல ஊர் நல்லூர். அது தலைசிறந்ததொரு புண்ணிய கேஷத்திரம். இந்தத் திவ்ய கேஷத்திரத்திலே சித்தியெய்திய மகாநெருவரின் ஆத்மீக அலை, ஈழநாடு முழுவதிலும், பாரத நாட்டிலும், அப்பாலேயும் பரவியிருப்பது பிரசித்தம். இங்கே முருகனின் திருவருள் வெள்ளம் பிரவாகிக்கின்றது; வருடந்தோறும் எண்ணிறந்தவர்கள் அகமும் புறமுந் தூயராய் உய்தி தலைக்கூடுகின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் திருமுருகன் மீது மேன்மேலும் பத்தியும் சிரத்தையும் பெருகுதற்கும் ஏனையோருக்கு அவை சித்தித்தற்கும் உபகாரமாகும் முகமாக,

“ நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ”

என்னும் இந்நூல் எழுந்திருக்கின்றது.

நல்லூர் தமிழ் அரசர்களுக்கு இராசதானி ஆயதும், தமிழ் அரசர் காலத்தில் புவனேகவாகு என்னும் புண்ணியவான் கந்தசுவாமி கோயிலை அமைத்ததும், அதன் சிறப்பும், பொர்த்துக்கீசர் ஒல்லாந்தர் என்போர் காலத்து அஃது அடைந்த நிலைமையும், பிறகு ஆங்கிலர் காலத்திற் புனருத்தாரணமானதும், பூசைக் கிரமங்களும், மகோற்சவங்களின் சிறப்பும், சுகாதார வசதிகளும், கோயில் நடத்துவோரின் திறமையும் என்றினனோரன்னவைகளை யெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக எடுத்துப் பேசுகின்றது இந்நூல். இடையிடையே சந்தர்ப்பத்திற் கேற்றவாறு எடுத்த பாடல்களும், நல்லூர் முருகன் புகழ் மாலையின் தொகுப்பும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பெருமையின் பயனாய் இந்நூலை உதவியவர்கள் சரித்திர ஆராய்ச்சியில் வல்லுநரும், கதிர்காம வரலாறு முதலிய பல நூல்களை ஆக்கியவரும், பெரியோர்களின் சார்பு கைகூடியவருமான முதலியார் திரு. குல. சபாநாதன் அவர்கள். இன்றைக்கு இந்த சமுநாட்டில் இப்படிப்பட்டதோர் ஆராய்ச்சி நூலை எழுதவல்ல ஒரே ஒருவர் திரு. குல சபாநாதன் அவர்களேயாவர். எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களின் இருதயத்தைக் கொள்ளுகொள்ளுகின்றது நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்.

“கோலமா மஞ்சை தன்னிற்
 குலவிய குமரன் றன்னைப்
 பாலனென் றிருந்தேன் அந்நாட்
 பரிசிவை யுணர்ந்தி லேய்யான்
 மாலயன் தனக்கும் ஏனை
 வானவர் தமக்கும் யார்க்கும்
 மூலகா ரணமாய் நின்ற
 மூர்த்தியிம் மூர்த்தி யன்றே.”

கலாசாலை வீதி,
 திருநெல்வேலி,
 13-4-65.

சி. கணபதிப்பிள்ளை

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி அமைச்சின் நிர்ந்தரக்
காரியதரிசியும், முன்னாள் வடமாகாண அநிபருமாகிய

உயர்திரு ம. ஸ்ரீகாந்தா, ஓ. பி. ஈ. அவர்கள்

அளித்த

அணிந்துரை

நல்லூர் வீதியில்

இராகம் : பில்ஹரி

தாளம் : ரூபகம்

பல்லவி

எந்நாளும் நல்லூரை வலம்வந்து வணங்கினால்
இடர்கள் எல்லாம் போமே.

அநுபல்லவி

அந்நாளில் ஆசான் அருந்தவம் செய்தஇடம்
அதுவாதலாலே அதிசயம் மெத்த உண்டு.

(எந்நாளும்)

சரணம்

வேதாந்த சித்தாந்தம் கற்றதனால் என்ன
வேடிக்கைக் கதைகள் பேசினால் என்ன
வீதியில் வந்தொருக்கால் விழுந்து கும்பிட்டால்
வில்லங்கம் எல்லாம் இல்லாமற் போமே.

(எந்நாளும்)

சத்தியம் பொறுமை சாந்தம் அடக்கம்
நித்தியா நித்தியந் தெரியும் நிபுணர்
பத்திசெய் உத்தமர் பரவும் நல்லூரில்
நித்தியம் வந்துபார்த்தால் முத்தி நிச்சயமே.

(எந்நாளும்)

—நற்சிந்தனைப் பாடல்

தமிழ்த் தெய்வமாம் முருகனுக்குத் தமிழ் மக்கள்
வதியும் இடமெல்லாம் கோவில்கள் எழுப்பப்பட்
டுள்ளன. முருகனுக்கும் தமிழருக்குமிடையிலுள்ள

தொடர்பு, வரலாற்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட தெனலாம். நமது நாடாகிய இலங்கையில் கருணைக் கடலாகிய முருகன் கதிர்காமத்திலும், நல்லூர், செல்வச் சந்திதி, கந்தவனக்கடவை, மண்டூர், சித்தாண்டி, வெருகல் முதலிய புண்ணிய ஸ்தலங்களிலும் கோவில்கொண்டிருக்கிறான்.

நல்லூர் என்றதுமே நல்லூர்க் கந்தன்தான் நம்முன் தோன்றுகிறான். கந்தனின் இந்தத் திருக்கோயில் பற்றி, அதன் சிறப்பு, வரலாறு, அமைப்பு, புண்ணிய விரத அனுஷ்டானங்கள், மகோற்சவ விளக்கம், உற்சவங்கள் ஆதியனபற்றி எழுதுவதற்குச் சைவத்தொண்டில் ஊறிப்போயிருக்கும் முதலியார்குல. சபாநாதன் அவர்களைவிட வேறு பொருத்தமானவர்கள் இல்லையெனலாம். இச் சீரிய தொண்டினை மேற்கொள்வதற்கு அவருக்குத் திருவருள் கிட்டியமை அவர் செய்த தவப்பேறுதான். ஆகவே முதற்கண் அவரைப் பாராட்டவேண்டியது வாசகர்களாகிய எமது பொறுப்பு. மிக அண்மைக் காலம்வரை கோயிற்காவலராயிருந்த திரு. சண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களது பெருவிருப்பும் இதுவாக இருந்தது என்பதையும், இந்நூலை எழுதுவதற்கு அவரே பெருமளவில் ஊக்கமளித்தார் என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

யாழ்ப்பாண நகரத்திலே “நல்ல-ஊர்” சைவ அனுஷ்டானங்களுக்கெல்லாம் ஒரு குன்றாக விளங்குகிறது. நல்லூர்க் கந்தன் கோயிலை நடுக்களமாகக் கொண்டு, சுற்றியுள்ள வீதிகளினெல்லாம் முருக பக்தர்களுையே காணலாம். அங்கு வதியும் மக்கள் அனைவரும் அதிகாலையில் கந்தனின் மணியோசை தமது காதுகளில் ஒலிக்க, தமது அன்றாட கருமங்களை முருகன் திருவருள் கொண்டு ஆரம்பிக்கிறார்கள். நாள் முழுவதும் கோயிலில் கிரமந்தவரூமல் நடைபெறும் அபிஷேகங்கள், பூசைகள், அர்ச்சனைகள் ஆதியவற்றில் பக்தி சிரத்தையுடன் கலந்து கந்தப் பெருமானின் கட்டாட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

நல்லூருக்கும் ஞானபரம்பரைக்கு மிடையிலான நெருங்கிய தொடர்பைப்பற்றி இங்கு நினைவுறுத்துவது சாலப் பொருத்தமானது.

யாழ்ப்பாணத்துக் கடையிற் சாமியார் ஆகிய சித்த புருஷர் நல்லூரானின் நற்கருணையை முன்வைத்து, நல்லூரிலேயே நடமாடி நன்மையடைந்தவர்; செல்லப்பாச் சாமியார் நல்லூரில் தேரடியிலேயே வாழ்ந்தவர்; தவத்திரு யோகர் சுவாமிகள் நல்லூரிலேயே அரிய தவங்கிடந்து ஞானதீட்சை பெற்றவர்; அவர் அருளிச் செய்த நற்சிந்தனைப் பாடல்களிலெல்லாம் நல்லூர்க் கந்தனின் கடாட்சம் தொனிக்கிறது. உலகம் உய்ய உதித்த இந்த ஞானபரம்பரையினர் மூலம் நல்லூர்க் கந்தன் அருள் மழை பொழிந்து வருகிறான்.

ஒரு காலத்தில் நல்லூர்க் கோயில் நிர்வாகம் இப்போதிருப்பதுபோல் சிறப்பாயில்லாதபோது செல்லப்பாச் சுவாமிகள் தெய்வ வாக்காக “ஒரு வெள்ளைக்காரன் வருவான். அதன்பின்னர் கோயில் கருமங்கள் செவ்வனே நடைபெறு”மென்று சொன்னார் என்று அவருடைய சீடர்களுள் ஒருவரான கொழும்புத்துறை விதானையார், காலஞ்சென்ற திரு. திருஞானசம்பந்தர் வாயிலாகக் கேட்டிருக்கிறோம். இது இப்போதுள்ள முகாமைக்காரரின் தந்தையாராகிய இரகுநாத மாப்பாணரையே குறிக்கும். இவர் காலந் தொட்டு இன்று வரை கோயில் நிர்வாகம் மிகச் சிறப்புடன் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

அண்மையில் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ சண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் கோயிலை நிர்வகித்த முறையை நேரிற் கண்டவர்களும், அறிந்தவர்களும் பெரிதும் வியந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். சைவசமய வளர்ச்சியிலும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிலும் அவர் காட்டிய ஆர்வம் சொல்லுந்தரமன்று. சைவத்தொண்டிற்கும், திருப்பணிகளுக்கும், நற்பணிகளுக்கும் அவர் வாரி வழங்கியிருக்கிறார். நல்லூர்க் கந்தனுக்கு அண்மையில் புதிய தேர் அமைத்த பெரும் திருப்பணியிலும் அவரே பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றினார்.

இப்பொழுது அவர் வழியிலேயே அவரது சகோதரர் ஸ்ரீ குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் கோயில் நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வருகிறார்.

புகழ்பெற்ற நல்லூர்க்கந்தசுவாமிகோயில் பற்றிய நூல்கள் எத்தனையோ அழிந்து யாருக்குந் தெரியாமல் மறைந்து போயிருக்கும் இந்த வேளையில் முதலியார் குல. சபாநாதன் அவர்கள் இத்துறையிற் பெரும் ஆராய்ச்சிசெய்து நல்லதொரு பட்டியலைத் தயாரித்து இந்த நூலில் சேர்த்திருக்கிறார். அது பாராட்டுதற்குரியது. “நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில் பற்றிய நூல்கள்” எனும் பகுதி ஆராய்ச்சியாளருக்கும், இந்நூல்களைத் தேடி வெளியிடுவதில் சிரத்தையுடையவர்களுக்கும் பெரிதும் பயனுள்ளதாயிருக்கும். இதைத்தவிர இரு பாலைச் சேனாதிராயமுதலியார் இயற்றிய திருஷூஞ்சல் பாட்டு, கலிவெண்பா, வல்லிபட்டி க. குமாரசுவாமி முதலியார் இயற்றிய நல்லைக்கலித்துறை, சுன்னாகம் முத்துக்குமாரகவிராயர் இயற்றிய முத்தக பஞ்ச விஞ்சதி, நல்லைச் சுப்பிரமணியர் தோத்திரம், நல்லூர் பரமானந்தப்புவவர் பாடிய கீர்த்தனங்கள், கந்தரகவல் முதலிய தனிப்பாடல்களை ஒன்றுதிரட்டி வாசகர்களுக்கு இங்கு தந்திருப்பதைப் போற்ற வேண்டும்.

இத்துறையில் முதலியார் குல. சபாநாதனின் பணியைப் போற்றுவதோடு அவர் தொடர்ந்து நம் நாட்டு ஆலயங்களின் வரலாற்றையும், சிறப்புக்களையும் பிற்சந்ததியாருக்குப் பயன்படும்படி புத்தகவடிவில் வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டு எல்லாம்வல்ல கருணைக்கடல் நல்லூர்க்கந்தன் அவருக்கு இதற்கான அருளை நல்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நல்லூர்க்கந்தனின் கருணையை இறைஞ்சி இதனை வழங்குகிறேன்.

59, நொறில் கலை ரோட்,

ம. ஸ்ரீகாந்தா

கொழும்பு 10,

8-10-65.

முன்னுரை

பொருண்முடையும் அருண்முடையும் புகுந்தலைத்தல் அறிவாய்
 பொருள் அருளை அடியவர்க்குப் பூக்கின்ற தருவே!
 அருண்முடையை யொழித்தென்னை ஆண்டுவிட்டால் போதும்
 அல்லலெலாம் தெடலைந்தகலும் ஆறுமுக வேலா!
 சுருண்முகிமுந் தார்கடம்ப! சுத்தபரம் பொருளே!
 சுந்தானே! வள்ளிமகிழ் தோகைமயி லரசே!
 தெருண்மனத்தில் திகழ்சிவமே! திருமாலே! என்றுஞ்
 செறிஇயற்கைக் கோயிலுறை செல்வப்பெரு மானே!

ஐந்துபேரும் பூதமுறை ஆண்டவன்நீ யென்றும்
 ஆருயிரின் நமையழி அருள்வேள்நீ யென்றும்
 உந்நிச்சை கிரியைசுத்தி உடையவன்நீ யென்றும்
 உபநிடதம் உரையுண்மை ஓர்ந்துன்னை யடைந்தேன்
 கந்தசிவ சண்முகனே! கன்புருவ நடுவில்
 கற்பூர விளக்கெனவே காட்சியளி சோதி!
 சந்தவிசைப் பண்ணினிலே தாண்டவஞ்செய் பொருளே!
 தமிழ்முத்துக் குமரகுரு தவவேளூர் அரசே.

— முருகன் அருள்வேட்டல்—திரு. வி. க.

தனந்தா வழகு சடவந்தா வலக சகல்கக
 வினந்தா வெனவுன்னை வேண்டுகி லேன்இரு தாள்மறவா
 மனந்தா நல்லூர்க்கு வரும்வரந் தாவென்று வாழ்த்துகின்றேன்
 வனந்தா வியபுன வள்ளிக்கு வாய்த்தநன் மாணிக்கமே.

—நல்லையந்தாதி—நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப்புவவர்

வட-இலங்கையில் தமிழ் மன்னர் மணி
 முடி தரித்துச் செங்கோல் ஓச்சிய காலத்தில்,
 அவர்களின் இராசதானியாகிய நல்லூரிலே

நடுநாயகமாக விளங்கியது நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில். சைவப் பொதுமக்களும் சைவ மன்னர்களும் வணங்கிய கீர்த்திவாய்ந்த முருகன் ஆலயச் சிறப்பினையும், அதன் வரலாற்றினையும் அறிய ஆவல்கொண்டு காலம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் பல குறிப்புக்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினேன். பின்னர் நல்லூர் எம் பெருமானை நாடிவந்த பக்தர்கள் காலத்துக்குக் காலம் சூட்டிய பாமாலைகளைப் பெறுவதற்காகப் பல ஊர்களிலுந் தேடியலைந்தேன். தேடிய நூல்கள் கிடைக்கவில்லையாயினும், இம் முயற்சியை யான் கைவிடவில்லை.

இவ்வாறிருக்கும்பொழுது சில வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கை வாடுலை நிலையம் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் தேர்த் திருவிழாவினையும் தீர்த்தோற்சவத்தையும் அஞ்சல் செய்ய ஒழுங்கு செய்தது. அக்காலத்தில் இலங்கை வாடுலை நிலையத்தின் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாய்க் கடமையாற்றிய நண்பர் திரு. சோ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் இவ்விழா நிகழ்ச்சிகளை நேர்முக வர்ணனை செய்பவர்களில் ஒருவராக என்னையும் அழைத்துச் சென்றார்கள். இதுவும் முருகனின் திருவிளையாடலே யெனக் கருதி, மீட்டும் இக்கோயில் வரலாற்றினை அறிவதில் ஊக்கங்கொண்டேன். கோயிற் காவலராகச் செவ்வனே கடமையாற்றிய உயர்திரு ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களுடன் கலந்து உரையாடும் பாக்கியமும் நல்லூர்க் கந்தன் திரு

வருளாற் கிடைத்தது. இவ்வாறு ஆண்டுகள் சில உருண்டோடின. பின்னர் ஒருமுறை நல்லூர்த் தேர், தீர்த்தத் திருவிழா வாடுலி அஞ்சலிற் கலந்துகொள்ள யான் நல்லூருக்குச் சென்றிருந்தபொழுது, நல்லூர்க் கோயில் வரலாற்றினை ஒரு நூலாக எழுதித் தரும்படி கோயிற் காவலர் அவர்கள் பணித்தார்கள். பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று. நல்லைநாதர் திருவருள் இருந்தவாறென்னே என்னே என நினைந்து நினைந்து உருகினேன். அன்று தொடக்கம் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் வரலாற்றினையுந் தோத்திரப் பாடல் களையுந் தேடுவதில் மீண்டும் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டேன்.

கோயில் வரலாறு பற்றிய பிரதான குறிப்புக்கள் சிலவற்றை யாழ்ப்பாணத்து வித்தியா கந்தோரில் கடமையாற்றியவரும், இப் பொழுது யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் மேலதிக காரியாலய உதவியதிகாரியாகக் கடமையாற்றி வருபவரும், என் நண்பருமாகிய திரு. அ. சோம சுந்தரம் அவர்கள் தந்துதவினார்கள். நல்லூர்க் கோயில் கொடியேற்ற விழாவுக்குத் தேவையான கொடிச்சீலை ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிக்கப்படும் விபரத்தைத் தந்துதவியவர் இவரே.

கோயில் விழாக்களைப் பற்றி எனக்குத்தேவையான விவரங்களை எழுதிக்கொள்வதற்காக, கோயிற் காவலர் குகபுரீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களுடைய மாளிகைக்குச்

சென்றபோதெல்லாம், அவர்கள் அன்புடன் முகமலர்ந்து வரவேற்றுத் தமக்கிருந்த வேலைகளை யெல்லாம் நிறுத்திவிட்டு, நெடு நேரம்வரை அலுப்பின்றி விளக்கிக் கூறினார்கள். தாம் அருமையாகப் பேணி வைத்திருக்கும் கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்றினையும் யான் பார்வையிடுவதற்கு அனுமதியளித்தார்கள். கோயிலில் ஓதப்பெறும் பதிகத்தையும், நல்லைக் கலிவெண்பாவினையும், கட்டியத்தையுங் கோயில் ஓதுவாரைக்கொண்டு பிரதி செய்வித்து அனுப்பி வைத்தார்கள். மேலும் சில குறிப்புக்கள் தேவைப்பட்டபோது, ‘‘இந்த விவரங்களை என் சகோதரர் குமாரதாஸ்தான் நன்கு விளக்குவார்’’ எனக் கூறி, அவரையும் எனக்கு அறிமுகஞ் செய்துவைத்தார்கள்.

நல்லூர்த் திருவிழாக் காலத்தில் கிரியைகள் யாவும் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா என்பதை விழிப்புடன் கண்காணித்து, கோயிற்காவலரின் தோன்றாத் துணையாகவும் உத்தம சகோதரனாகவும் வாய்த்தவர் உயர்திரு. குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். கோயிலிலுள்ள மூர்த்திகளுக்குச் சாத்தப்படும் பட்டாடைகள், ஆபரணங்கள், பூமாலைகள் முதலியவற்றை விளக்கிக் கூறுவதில் இவருக்குள்ளொபக சக்தியைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தேன். இவர், ‘கஜவல்லி மகாவல்லி’ சமேதராக, சண்முகப்பெருமான் சித்திரத்தேரில் ஆரோகணித்து வீதிவலம் வருதற்காக எழுந்தருளும்பொழுது, மிகுந்த பயபத்தியுடன்

அங்கு நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை அவதானித்துக் கொண்டு, உற்சவ மூர்த்திக்குப் பின்னே சாதாரண பக்தர் ஒருவரைப்போல அடக்க ஒடுக்கத்துடன் தொடர்ந்து செல்வதைக் காணலாம். இத்தகைய உத்தம சகோதரரும் பல குறிப்புக்களைத் தந்துதவினார். கோயிலிலுள்ள செப்புச் சாசனங்கள் முதலிய விவரங்களை இவர்களின் இனைய சகோதரர் தீரு. ஆர். தேண்டாயுதபாணி அவர்கள் தந்துதவினார்கள். இவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோயிற் காவலர் இவ்வாறு பல வகையாலும் எனக்குச் செய்த உதவிகளையும், அவர்கள் அடியேன் மீது காட்டிய அளவற்ற அன்பினையும், இந்நூல் சிறந்த முறையில் அமைய வேண்டுமென்பதில் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட கரிசனையையும் நல்லூர் முருகன் திருவருளென்றே கருதுகின்றேன்.

தோத்திரப் பாடல்களைத் திரட்டுவதற்கு மீண்டும் முயன்றேன். அத்தகைய ஆசை மேலீட்டினால் உந்தப்பெற்று நண்பர் பலருக்குக் கடிதம் எழுதினேன். நாவலர் பெருமான் ஏற்றிய சைவத் தீபத்தின் தனிச்சுடராக ஒளி காலும் 'சித்தாந்த சாகரம்' பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் எழுதினேன். தம்மை நாடிவரும் கணக்கற்ற மாணவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுக்கவே நேரமின்றி யிருக்கும் பண்டிதமணி அவர்கள் என்னையும் ஒரு

பொருளாக மதித்து, யான் பன்னெடுங்காலந் தேடித்திரிந்த “நல்லைக் கந்தசுவாமி வீஞ்சதி” எனும் நூற்பிரதியினை அனுப்பிவைத்தார்கள். மேலும் தம் மாணவர் ஒருவரைக் கரணவாய் எனும் ஊருக்கு அனுப்பி, இன்றுவரை அச்ச வாகனமேருது கிடக்கும் உயர்தீரு. சேவ்வந்தி நாத தேசிகர் அவர்கள் இயற்றிய “நல்லூர் முருகன் கோவை” எனும் நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து சில செய்யுள்களைப் படியெடுத்தும் அனுப்பிவைத்தார்கள். பண்டிதமணி அவர்களின் ஆசியே அடியேனை இப் பணியிலே துணிந்து இறங்கத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது என்பதைப் பணிவுடனும் நன்றியறிதலுடனும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். பண்டிதமணி அவர்கள் இவ்வாறு செய்த உதவிகளுக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியிலுள்ள புராதன கோயிற் பதிவுப் புத்தகத்தையும், வடமாகாண அதிபர்களின் நாட்குறிப்புப் புத்தகங்களையும் தூசு நீக்கிப் புரட்டிப் பார்ப்பதற்கு அனுமதியளித்த முன்னாள் வடமாகாண அதிபர் தீரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களுக்கும், தாம் ஏற்கனவே தேடிக் கண்டுபிடித்த சில குறிப்புக்களை எனக்குக் காட்டியதுடன் வடமாகாண ஏசண்டர்களின் டயறிகளைப் பார்க்கும்படி ஒழுங்கு படுத்தியும் உதவிபுரிந்த முன்னாள் காரியாதி காரியும் யாழ்ப்பாண மாவட்ட உதவி ஏசண்டருமாகிய தீரு. எஸ். பேருமையினார்

அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். மேலும் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் காரியாலய உதவியாளராக விருந்த திரு. ரி. எஸ். துரையப்பா அவர்களும், கச்சேரியில் கடமையாற்றிய திருவாளர்கள் கே. இராமநாதன், மு. ஆழ்வாப்பிள்ளை, ரி. சீவப்பிரகாசம், மு. சீவராசா, எஸ். நடராசா (ஆவணசாலையிற் பல வருடம் சேவை செய்த அநுபவசாலி) முதலியோரும் உதவிபுரிந்தனர். இவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியதாக.

நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் அவர்கள் நல்லூர் முருகனுக்குச் சாத்திய பாமாலைகளைப் புலவர் அவர்களின் சகோதரரும், சீடரும், ஆசாரசீலருமாகிய திரு. க. வேலுப்பிள்ளை அவர்களும், புலவரின் மூத்த புதல்வரும் தலைசிறந்த ஆராய்ச்சி அறிஞருமான பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார் அவர்களும், அவர் உடன்பிறந்தாரும், கவிவாணரும், அரசகரும மொழி அலுவலக மொழிபெயர்ப்பு அதிபருமான “வித்தியாரத்தினம்” சோ. நடராசா, பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) அவர்களும் தந்து உதவினார்கள். இவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக. உடுப்பிட்டி அ. மி. கல்லூரி ஆசிரியரும் என் அருமை நண்பருமான திரு. சே. நீலகண்டன் அவர்கள் தாம் பேணி வைத்திருந்த “நல்லைக் கலி வேண்பா” கையெழுத்துப் பிரதியையும் வேறு சில நூல்களையும் விவரங்களையும் தந்து உதவினார்கள். இராமநாதன் கல்லூரி ஆசிரியராகவிருந்த திரு. எம். சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள் மகனும்,

அரசாங்க சேவையில் உயர்பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவரும், ஆசாரசீலருமாகிய திரு. சோம. சரவணபவன் அவர்கள், கொக்குவில், “குகதாசர்” எஸ். சபாரத்தின முதலியார் அவர்கள் வெளியிட்ட நூல்களைத் தந்துதவினார்கள். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் வரலாறு வெளிவந்துள்ள பழைய நூல்களைக் கொழும்பு நூதனசாலையிற் பார்வையிடுவதில் திரு. எம். சேல்வரத்தினம் அவர்கள் உதவிபுரிந்தார்கள். இவ்வாறு உதவிபுரிந்த அன்பர்கள் யாவருக்கும் நல்லூர் முருகன் திருவருள் பாலிப்பாராக.

கொழும்பு விவேகானந்தசபை உபதலை வரும், திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச்சபையை உருவாக்கத் தொண்டாற்றி, அதன் செயலாளராக முதன்முதலில் கடமையாற்றி வந்தவருமாகிய வழக்கறிஞர் திரு. எஸ். சீவசுப்பிரமணியம் அவர்களும் இந்நூலை யான் எழுத முயன்ற காலத்தில் பெரிதும் ஊக்கமளித்து வந்தார்கள்.

நல்லூர் உற்சவகாலத்தில் ஆண்டுதோறும் கலந்துகொள்ளும் நண்பர் திரு. எஸ். குஞ்சீதபாதம் அவர்கள் தாம் எடுத்த சில புகைப்படங்களைத் தந்துதவியதுடன், இந்நூலை அடுத்த மகோற்சவத்தின் போதாவது வெளியிடுங்கள் என்று ஆண்டுதோறும் கூறிக் கூறிச் சலித்து விட்டார்கள். இந்நூல் இப்பொழுதாவது வெளிவருவது அவருக்கும் மகிழ்ச்சியளிக்கும் எனக் கருதுகின்றேன்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலில் நடைபெறும் அர்த்தயாமப் பூசையின் பின்னர், முருகன் திருப்பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளும் போது, மயிற்பீலிச் சிவிறி கையிலேந்திப் பெருமானுக்கு முன்னர் சிவிறும் பணியை நாடோறும் தன் அருமை மகளுடன் சென்று புரிந்து வருபவரும், என் அருமை ஆத்மீக நண்பரும் ஆகிய திரு. கே. இராமநாதன் அவர்கள் யான் நல்லூர்க் கோயிலிற் படங்கள் எடுக்கச் சென்ற போதெல்லாம், முருகன் பெருமையைக் கூறும் நூலினை விரைவில் வெளியிடுங்கள் என்று ஆசை கூறி வந்தார்கள். இம் முருக பக்தனுக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

நல்லூரின் சுற்றூடலையும், அங்குள்ள கோயில் குளங்களையும், வழிபாடுகளையும் பல முறை பார்க்கச் சென்றபோதெல்லாம், தனது மோட்டார் வாகனத்தில் என்னை ஏற்றிச் சென்று, தனது ஓய்வு நேரத்தையும் என் பொருட்டுக் கழித்த என் சகலன் இருபாலையூர் திரு. க. சிவசிதம்பரம் அவர்களுக்கும், அவருடைய இல்லத்தில் தங்கி இக் கோயில் வரலாற்றை எழுதும் காலங்களில் உணவும் உறையுளும் தந்து உபசரித்த அன்னாரின் இல்லக் கிழத்தி திருமதி. மீனாம்பிகைக்கும் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன். நல்லூரிலுள்ள குளங்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தந்துதவிய பெருமாள் கோயிலடி ஆங்கிலக் கல்லூரி அதிபர் திரு. ச. வீஜயரத்தினம் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

இப்பொழுது தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் நண்பர் திரு. கே. எஸ். நடராசா அவர்களும், முன்னாள் சமய நிகழ்ச்சி உதவியாளர் திரு. சி. வி. இராஜசுந்தரம், பீ. ஏ. அவர்களும், திரு. அருள் தியாகராசா அவர்களும், இப்போதைய சமயநிகழ்ச்சி உதவியாளர் திரு. எஸ். நடராசா அவர்களும் நல்லூர்த் தேர், தீர்த்த விழா வானொலி அஞ்சலின்போது என்னையும் கலந்துகொள்ளுமாறு அழைத்துச் செல்வதால், ஆண்டுதோறும் இவ் விழாக்களைக் காணும் பெரும் பாக்கியம் கிடைத்து வருகின்றது. இவ்வண்பர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

நல்லூர்க் கோயில் திருத்தொண்டுகளில் ஈடுபட்டு இடையறாது அமைதியுடன் உழைத்து வருபவரும், யாழ்ப்பாணச் சுங்கப்பகுதி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றி இளைப்பாறியவருமாகிய திரு. கே. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இந்நூலை வெளியிடுவதிற் பலவாற்றானும் ஊக்கமளித்து வந்துள்ளார். இத் தொண்டருக்கும் எனது நன்றியைச் செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன்.

நல்லூர் தேவஸ்தான வித்துவான் முத்தமிழ்மணி சி. எஸ். எஸ். மணிபாகவதர் அவர்களும் இந்நூல் வெளியீட்டில் அதிக கரிசனைகாட்டி வந்ததுடன் தம்மிடமிருந்த சில 'புளொக்' குகளையும் தந்துதவினார்கள். இவ்வண்பருக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

இந்நூலிற் சேர்த்தற்குரிய படங்களைத் தகவற்பகுதிப் படப்பிடிப்பாளர் திரு. விக்ரர் சுமதிபால (Victor Sumathipala) அவர்களும், திரு. எஸ். குஞ்சீதபாதம் அவர்களும், “சித்திராலய ஸ்ரூடியோ” திரு. க. பாலசிங்கம் அவர்களும் தந்துதவினார்கள். மேலும் யானும், என்மகன் நடனசபேசனும், மருமகன் பே. சிவகாந்தனும் பிடித்த படங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. படங்களைத் தெரிந்தெடுப்பதிலும், அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி வெளியிடுவதிலும் ஆலோசனை கூறி உதவிபுரிந்தவர் சண்முகநாத அச்சக அதிபரும், நல்லூர்க் கந்தனை வந்தனை செய்யும் பக்தருமாகிய திரு. ச. குமாரசுவாமி அவர்களாவர். அன்றோடுக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றி உரியதாக.

இந்நூலின் அட்டையிற் காணப்படும் அழகிய சித்திரத்தை திரு. எஸ். ஞானசேகரம் அவர்கள் வரைந்து உதவினார்கள். இவரை என் நண்பர் திரு. வி. சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் அறிமுகஞ் செய்துவைத்தார்கள். இவ்விருவருக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

பெருங் கவலை :

“இந்நூல் எப்பொழுது வெளிவரும்” என ஆவலுடன் வருடந்தோறும் கேட்டுவந்த சுகாதாரப் பரிசோதகர் திரு. பி. நடேசன் அவர்கள், இந்நூல் வெளிவருவதற்கு முன்னரே 1960 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 19 ஆந் திகதி எம்மைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். நல்லூர்

மகோற்சவத்தின்போது சுகாதார வசதிகளை அக்கறையுடன் ஒழுங்கு செய்வதில் ஈடுபட்டுப் புகழ்பெற்ற திரு. நடேசனுடைய ஆவலை அவர் உயிருடன் இருக்கும்போது நிறைவேற்ற முடியாமற் போனதையிட்டு வருந்துகின்றேன். அவருடைய பூதவுடல் மறைந்தபோதிலும், அவருடைய ஆத்மா புகழுடலுடன் விழாவின் போதும், இந்நூல் வெளியீட்டின்போதும் பிரசன்னமாயிருக்கும் என நம்புகிறேன்.

இந்நூலை விரைவில் வெயிடுமாறு இந்து மாமன்றத் தலைவரும், திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபைத் தலைவருமாகிய சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள் அடிக்கடி ஊக்கமுட்டி வந்தார்கள். கடந்த வருடத் திருவிழாவின் போதுகூட இந்நூலைப் பற்றி உசாவினார்கள். இப் பெரியார் உயிருடனிருக்கும்போதே இந்நூல் வெளிவராது போனதையிட்டுப் பெரிதுங்கவல்கின்றேன்.

இந்நூலுக்குத் தேவையான பழைய வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைத் தேடி எடுத்துதவியவரும், நல்லூர்க் கோயிலுக்கண்மையில் செட்டித்தெருவில் வசித்து வந்தவரும், என் மைத்துனருமாகிய திரு. கே. துரைராசா அவர்களும், அவருடைய மனைவியும் என் சகோதரியுமான திருவாட்டி திலகவதியும், என் மைத்துனரின் தாய் மாமனாரும், நல்லூர்க் கந்தனை வந்தனை செய்து, மகோற்சவ காலத்தில் விரதம் அநுட்டித்து வரும் பழக்கமுடையவரும், பல குறிப்புக்களை

எனக்குச் சொல்லித் தந்தவருமாகிய திரு. ரி. இராசநாயகம் அவர்களும் இந்நூல் வெளிவர முன்னர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தமை எனது துர்ப்பாக்கியமே.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதித் தருவதாக மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொண்ட சைவப் பேரறிஞர் திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் அவ்வாறு எழுதி முடிப்பதற்கு முன்னர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தமை எனது தவக்குறையே யாகும்.

இந்நூலினை அச்சிடத்தொடங்கி ஆண்டுகள் சில உருண்டோடிவிட்டன. இதன் சரவைத் தாள்களைக் காலஞ்சென்ற அறக்காவலர் குகபுரீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களே பார்வையிட்டு, இந்நூல் வெளிவரும் நன்னூலினைத் தாம் ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் கொடிய கூற்றுவன் அவர்களை எம்மிடையிலிருந்து திடீரென எடுத்துச் சென்றுவிட்டான்.

இக் கோயிலில் அறக் காவலராகக் கடமை யாற்றும் குகபுரீ குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் இந்நூற் பிரதியைப் பார்வையிட்ட பின்னர் சிற்சில பகுதிகளை நீக்கிவிடவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார். திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களும் யானும் அறக்காவலருடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாகச் சில பகுதிகள் நீக்கப்படலாயின. இது தேவஸ்தான வெளியீடாதலின், அறக்காவலர் விருப்புக்கேற்ற

வகையில் இந்நூலை வெளியிடுவதற்கேற்ற முறையில் அமைக்க வேண்டியதாயிற்று.

இந்நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியை எழுதுவதில் உதவிபுரிந்த என் மக்கள் திருமதி சி. நித்தியகல்யாணி, சேல்வி ச. ஞானகல்யாணி, என் மனைவி அன்னபூரணி ஆகியோருக்கும், தட்டச் செழுத்திற் பொறிப்பதற்கு உதவி புரிந்த திருமதி அ. வாலாம்பிகைக்கும், சரவைத்தாள்களை ஒப்புநோக்குவதில் உதவி புரிந்த என் நண்பர் திரு. க. தில்லைநாதன் அவர்களுக்கும் நல்லூர் முருகன் திருவருள் புரிவாராக.

கடைசிநாட்களில் சரவைத்தாள்கள் ஒப்புநோக்கும் பணியினை என் அருமை நண்பர், ஆசிரியர் ஏ. திருநீலகண்டன் பி. எஸ்ஸி. அவர்களே பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். இவரும் நல்லூர் முருகன்மீது அளவிறந்த பக்திபூண்டவராதலின், இப் பணியை மனமகிழ்ச்சியுடன் செய்தார்கள். இவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

இந்நூலின் பெரும்பகுதியினைத் 'தினகரன்' பத்திரிகையில் தொடர்ந்து வெளியிட்டு ஊக்கமளித்த 'தினகரன்' ஆசிரியர் திரு. ஆர். சீவகுருநாதன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

இந்நூலினை அழகுற அச்சிட்டு உதவிய திருமகள் அழுத்தக அதிபர் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்களுக்கும், இதனை முறையாக அச்சிடுவதில்

நுணுக்கமான சில குறிப்புக்களைக் கூறி இந் நூல் வெளியீட்டில் கரிசனையுடன் தோன்றாத துணையாக உழைத்துவந்த திருமகள் அழுத்தக அன்பர் திரு. சே. சின்னத்துரை அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

நல்லூர் முருகன் புகழ் நூல்களை யான் சேகரிக்கத் தொடங்கியபோது, “மக்கள் கவி” திரு. மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் வழக்கம்போல பல நூல்களை அரிதின் முயன்று சேகரித்துத் தந்து உதவினார்கள். மேலும் காலத்திற்குக் காலம் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயிலைப்பற்றிய கட்டுரைகளை எல்லாம் எமக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். என் அருமைப் பழைய நண்பர் திரு. மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் செய்த பேருதவிக்கு நான் என்றும் கடப்பாடுடையேன். நல்லூர் முருகன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும் நற்சுகத்தையும் அருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இந்நூலில் முருகனின் வர்ணப்படம் ஒன்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென விரும்பினேன். எனது ஆசையை மெய்கண்டான் அச்சக அதிபர் உயர்திரு. நா. இரத்தினசபாபதி அவர்களிடம் கூறினேன். அதிபர் அவர்கள் தாராள சிந்தையுடன் தமது சொந்தச்செலவில் அழகொழுகு திருமுருகனின் திருவுருவ வர்ணப்படத்தை அச்சிட்டுத் தந்து உதவினார்கள். இவ்வழகிய படம் இந்நூலின் முற்பக்கத்தை அலங்கரிக்கின்றது. ஆண்டுதோறும் நல்லூர் முருகனின் மகோற்சவ

காலத்தில் “மெய்கண்டான் அன்பளி” ப்பாக முருகன் பக்திப்பாடல்களைக் கொண்ட நூலை இலவசமாக வெளியிட்டு வழங்கும் பணியினை மேற்கொண்டவர் உயர்திரு. நா. இரத்தினசபாபதி அவர்கள். இப்பெரியார் அடியேனுக்குக் காலத்திற் செய்த உதவிக்கு நல்லூர் முருகன் அவருக்கு அட்ட ஐசுவரியத்தையும் வழங்குமாறு என்றும் இளையோனாய் அழகனாய் வீற்றிருக்கும் ஒரு திருமுருகனின் கமல பாதங்களைப் பக்தியுடன் வணங்குகின்றேன்.

மாடத்திற்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும் போல, இந்நூலுக்கு ஆசியுரையும், சிறப்புரையும், அணிந்துரையும் மிகவும் சொற்ப காலத்தில் வழங்கிய கோயில் அறக்காவலர் குகபுரி குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களுக்கும், திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களுக்கும், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், உயர்திரு. ம. பூரீகாந்தா அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியை ஈண்டுக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

‘ முருகன் அருள் ’

குல. சபாநாதன்

312, இராமகிருஷ்ண ரெதேஸ்,
வெள்ளவத்தை,

பராபவ-ஆ. ஆவணித்திங்கள் ஐந்தாம்நாள்,
21-8-1966.

பின் னுரை

“எப்பவோ முடிந்த காரியம். நாம் அறியோம்” என்பது கொழும்புத்துறை மகரிஷி யோகசுவாமிகளின் திரு அருள் வாக்கு. இதனை அறியாமல் நாம் இருளில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றோம். இந்நூல் 1966ஆம் ஆண்டு அச்சிட்டு நிறை வெய்தியபோதும், இதனை இவ்வாண்டு அடியார் அல்லல் தீர்க்கும் நல்லூர் முருகன் கொடியேற்றத் திவ்விய தினமாகிய ஆடிமாதம் 11ஆம் திகதி (27-7-71) செவ்வாய்க்கிழமை வெளியிடத் திருவருள் பாலித்துள்ளது.

இந்நூலினை வெளியிட அனுமதியளித்த நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில் அறக்காவலர் குகழீ குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களுக்கும், அதனை விரைவில் வெளியிட இடையறாது முயன்று உதவி புரிந்த முன்னாள் வடமாகாண அதிபர் உயர்திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களுக்கும் அடியேன் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கும் கடப்பாடுடையேன்.

இந்நூலை ஆறுவருட காலம் பாதுகாத்துப் பேணிவைத்திருந்த திருமகள் அழுத்தக அதிபர் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்களுக்கும், அவரின் துணைவர் திரு. சே. சின்னத்துரை அவர்களுக்கும் யான் என்றும் கடப்பாடுடையேன் என்பதை நன்றி அறிதலுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

வெள்ளவத்தை,
27-7-71.

குல. சபாநாதன்

நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியராலயம்

கொழிதமிழ்க் கொருவனும் பரராச சேகரன்
குலமுத லமைச்சனாகிக்
குலவுபுவ னேகவா கிந்நல்லை தன்னிலொரு
குகன லயஞ்சமைத்தான்
ஹிழிதமிற் கண்டுளோர் மொழிசெவிக் கொண்டுளோர்
விடிறுதி நான்குறுதியும்
ஹிரவுமா திருமுருக னறுதலமொ டுந்நல்லை
விதியினேழ் தலமாமிவட்
கழிதகக் கருணேபுரி காரணத் தாற்கொலோ
கலியுகநல் வரதனான
கண்ணுறத் தேருற்ச வங்கண்டு தொழுதுளோர்
கண்டுளோர் பிறவிக்கரை
தழியவத் துவசுத்தி போலுமித் தரிசனஞ்
சாந்தநா யகிசமேத
சந்தர்மௌ லிசனே யைந்தொழில் விலாசனே
சந்தர்புர தலவாசனே.

மற்றுமிந் நல்லைத் தலத்தின் விசேடங்கள்
வாயின் வழங்கமுடிமோ
வருகால மாறினுந் திருவருள் விலாசமோ
வஞ்சர்நெஞ் சையுமுருக்கி
உற்றவரை முன்னும்யா முற்றிலோ மேயென
வுளநொந் திடச்செய்துமே
லுன்னியாங் குன்னிய வரங்களெல் லாமுதவி
புறுகிலா ரையுமுறுத்தும்
நற்றவத் தொண்டர்தம தழகுதோத் திரவழகு
நாடவரு வோர்தமழகு
நந்தன வனத்தழகு நால்விதி யழகோங்கி
நளிர்வந்த ரழகிவைகளிற்

சற்றலத் திருவருள் விலாசமே காணலாஞ்
 சாந்தநா யக்சமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

ஈழமண்டல சதகம்—
 ம. க. வே. பிள்ளைப்புலவர்

நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில்

கரவைப் புகந்தகண் னாயிரத் தோன்முத லாங்ககன
 ராவைப் பிகந்தன மென்றாவ லிக்க வறன்வடிவாஞ்
 சேவைப் புகந்தவன் ளிந்தசெவ் வேல்கொடு தியவெஞ்சூர்
 மாவைப் பிளந்தவ னல்லூரு மீழநன் மண்டலமே.

ஈழமண்டல சதகம்—
 அல்வை, பண்டிதர் வே. கணபதிப்பிள்ளை

பொருளடக்கம்

முதற் பகுதி

பக்கம்

ஆசியுரை	vi
சிறப்புரை	vii
அணிந்துரை	ix
முன்னுரை	xv
பின்னுரை	xxxii
ஈழமண்டல சதகச் செய்யுள்	xxxiii
1. தோற்றுவாய்	1
2. புவனேகவாகு கட்டிய புராதன ஆலயம்			7
3. போர்த்துக்கீசர் காலம்	14
ஒல்லாந்தர் காலம்	16
4. கோயிற் புனருத்தாரணம்	22
5. கோயில் தாபகர் இரகுநாத மாப்பாண			
முதலியார்			23
6. கோயிற் சிறப்பு	32
7. கோயிலமைப்பு	33
8. நல்லூர்த் தேரடி	36
9. மடங்கள்	37
10. திவினை தீர்க்கும் திருமுருகன்		...	39
11. கந்தக்கடவுட்குரிய விரதங்கள்		...	45
நித்திய பூசை	49
12. மகோற்சவ விளக்கம்	52
13. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் உற்சவங்கள்			55
14. நல்லைப்பெருமான் மகோற்சவச் சிறப்பு			63

15.	கொடியேற்றம்	67
16.	தேர்த் திருவிழா	73
17.	தீர்த்தோற்சவம்	80
18.	பூலோக கைலாசம்	82
19.	சேவை செய்வோர் அடையும் பலன்	87
	பாடல்கள்	89
20.	நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் பற்றிய நூல்கள்			93

இரண்டாம் பகுதி

நல்லூர் முருகன் புகழ்மாலை	...	97
---------------------------	-----	----

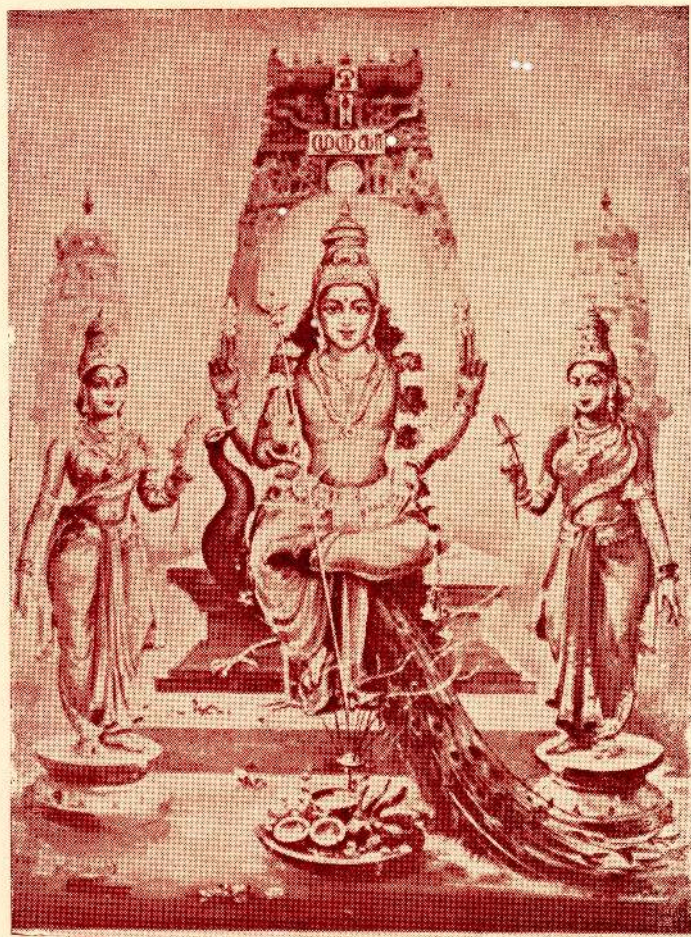
பிற்சேர்க்கை :

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் புதிய இரதம்	182
இனி யார் உளர்?	184

நல்லைநகர் வயிரவர் பதிகம்

வேலைமா விடமுணர நெஞ்சத்தில் வந்தநீ
மேவியென் னெஞ்சில்வந்து
வேதனைத் தலையிந் திட்டநீ யென்பிறவி
வேதனைத் தலையிந்து
நீலமால் நெடியமால் கொன்றநீ யென்னகம்
நின்றமால் கொன்றருளியே
நிலாமதிக் குறைமுடித் திட்டநீ நன்னெறிநி
லாமதிக் குறைமுடித்து
மேலைவா னவர்குருதி பலிகொண்ட நீயெனது
வினைகள்வலி கொண்டவர்க்கு
மெய்யுணர் வளித்தநீ யேழையடி யேனுக்கு
மெய்யுணர்வ ளித்தருள்வையேல்
வாலிதா கியவின்ப மெய்திவீ டேறுவேன்
வளமேவு நல்லைநகர்வாழ்
மாதவர்க் கனுகூல மோதுகேத் திரபால
வடுகவயி ரவழர்த்தியே.

— நவாலியூர் ஸ்ரீ க. சோமசுந்தரப் புலவர்

நல்லூர் முருகன்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் வரலாறு

தோற்றுவாய்

முருகன் குமரன் குகன்என் றுமோழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வேன் றருள்வாய்
போருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கவளண் குணபஞ் சானே.

—அருணாகிரிநாதர்

இலங்கையின் வடபகுதியில் பண்டைஞான்று நாகர்கள் என்ற நாகரிகம் மிகுந்த குழுவினர் வாழ்ந்து வந்தபடியால், அப்பகுதி நாகதீபம் என்றழைக்கப்படலாயிற்று. இந்நாட்டுக்குப் புண்ணியபுரம், காந்தருவ நகரம், வீணுகானபுரம், எருமை முல்லைத்தீவு, மணற்றிடர், மணற்றி, யாழ்ப்பாணம் எனப் பல பெயர்கள் வழங்கலாயின. இப் பெயர்க் காரணங்களை விளக்கப் பல கதைகளுமுண்டு.

நாகர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் கந்தரோடையென இப்பொழுது வழங்கப்படும் கதிரைமலை அல்லது கதுருகொடையே இராசதானியாக விளங்கியது. இந்த நாகர்கள் தமிழர் இனத்தின்பாற்பட்ட ஒரு திராவிட வகுப்பினர் எனச் சரித்திர ஆராய்ச்சியறிஞர் கருதுகின்றனர். பின்னர் தமிழர் சிறிது சிறிதாகச் செல்வாக்குப் பெற்றுத் தனியரசு நிறுவவும் முற்பட்டனர்.

கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் கலிங்க அரசன் உக்கிரசிங்கன் கதிரைமலையரசைக் கைப்பற்றி மாருதப் புரவல்லியெனும் சோழ ராசகுமாரியை மணந்து, பின்னர் கதிரைமலையைவிட்டு நீங்கி, சிங்கைநகரைத்

தன் இராசதானியாக்கினான். பருத்தித்துறைக்கண்மையில் மணல்மேடுகள் உள்ள வல்லிபுரமே சிங்கைநகராகப் பண்டைக்காலத்தில் விளங்கியது.

சிங்கைநகரும் நல்லூரும் :

சிங்கைநகரைப்பற்றிச் சரித்திரவாராய்ச்சி யறிஞர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் :

* “ ஆதி ஆரியச்சக்கரவர்த்தி எடுப்பித்த யாழ்ப்பாண நகரி யாது? அது நல்லூராதல் கூடுமா? கூடாது என்பர் ஸ்ரீ இராசநாயக முதலியார். இவ்வியற்பத்திமானின் அனுமானப்படி பருத்தித்துறைக்கணித்தாய் மணல்மேடுகள் பொருந்தியிருக்கின்ற வல்லிபுரமே பூர்வகாலச் சிங்கைநகராம். நல்லூர், புவனேகவாகுவெனப் பிற்படக் கோட்டை இராச்சியம் வகித்த செண்பகப்பெருமாள் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிற் கட்டுவித்ததாம். இம்மதம் எமக்கும் சம்மதம். வல்லிபுர மணற் கும்பிகளூள் காற்றுக் காலங்களில் அகப்படும் பழம் பொருட்கள், அங்கு பலவிடங்களிற் குவிந்துகிடக்கின்ற பூர்வகாலக் கல்லோடுகள், கீச்சுக்கிட்டம் ஆதியனவும், அங்கிருந்து கரைமார்க்கமாகப் போன பெரும் வீதியின் அடையாளங்களும் ஓர்நாள் விஸ்தார நகராய் விளங்கியது எனக் கரதலாமலகமாய்க் காட்டும். அப்பால் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் தம் செல்வாக்கு நிரம்பிய நாட்களில் பெருங் கப்பற்படையுள்ளோராய்ப் பிரக்யாதி பெற்றுள்ளமையினால், அம் மரக்கலத்திரள் ஆழியிற் கலபமாய்ச் சென்று திரும்புதற்கு அநுகூலமான துறைமுகம் உள்ளோராய் இருந்தமை அவசியம். கேகாலைப் பகுதியிலுள்ள கொத்தகமத்திற் கண்டெடுத்த கல்வெட்டும் அன்னோரைப் பொங்கொலிநீர்ச் சிங்கைநகர் ஆரியர் எனச் சூசிப்பிக்கின்றது. பெருங்கடற் சமீபமும் சிறந்த துறைமுகப் பொலிவும் பொருந்தக்கொண்டது வல்லிபுரமே.

* யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்—பக். 67-68.

“சிங்கைநகர் வல்லிபுரத்தி லிருந்ததெனக் கொள் ளுதல் அமைவுடைத்தாயின், பறங்கிக்காரர் கி. பி. 1590இல் கொழும்புத்துறையி லிறங்கி நல்லூரைச் சருவியகாலையில், சிங்கைநகரெனும் பெயரோடு ஓர் பெலத்த அரணிருந்ததென பாதர் குவேரோஸ்* கூறு கின்றமை எவ்வாறென ஓர் ஆசங்கை நிகழும். பூர்வ சிங்கைநகர் கொழும்புத்துறைக்கும் நல்லூருக்குமிடையி லாமெனக் கொள்ள வேறு சான்றில்லாமையால், அச் சிங்கைநகர் அழிந்துபட்டு நல்லூர் தலைநகராயினபின், அப்பழைய நகர்ப் பெயரோடு ஓர் அரண் இங்கு விளங்கியதெனக் கொள்ளலாம் என்க.

“மேலே குறிப்பிட்டவாறு கி. பி. எட்டாம் நூற் றுண்டு தொடக்கம் சிங்கை நகரிலிருந்தரசாண்ட கலிங்க அரசனாகிய உக்கிரசிங்கனும் அவன் வழியினரும் சில காலம் பிறர் ஆட்சிக்குட்படாமலும் சிலகாலம் சோழ அரசுக்கும் பொலனறுவை அரசுக்கும் கீழடங்கியும் சிங்கைநகரில் அரசுபுரிந்து வந்தார்கள். இவர்கள் இராமேஸ்வரத்துப் பிராமண அரசகுடியிற் சம்பந்தஞ் செய்தபின், ஆரியவரசர் எனும் நாமம் புனைந்து இராமேஸ்வரத்தையும் தம் ஆளுகைக்குட்படுத்தி, அத னால் சேதுகாவலன் எனப் புதுப் பெயரையும் புனைந்து, இடபக் கொடியும் சேதுலாஞ்சனையும் பெற்றவர்களாய் பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் எனும் சிங்காசனப் பெயர்களை மாறிமாறியுடையவர்களாய் அரசு செலுத்தி வந்தனர்.”

பேராசிரியர் திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர் கள் கருத்தின்படி ஆரியச்சக்கரவர்த்தி பாண்டிநாட்டுத் தண்டத் தலைவனாவன் :

* The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon by Queiro p. 367

* “பின்பு பாண்டிநாட்டில் மாறவர்மன் குலசேகரன் (கி. பி. 125-1301) பட்டத்திற்கு வந்ததும் இலங்கைக்குத் தளபதியாக ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்னுந் தண்டத்தலைவனை அனுப்பினான். அவன் நாட்டை மேற்பார்வையிட்டுக்கொண்டு வட-இலங்கையிலேயே தங்கினான். இவனிலிருந்தே யாழ்ப்பாணத்தெழுந்த புதிய அரச பரம்பரை தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். இவனுக்குப் பின் வந்த யாழ்ப்பாணத்து மன்னர் யாவரும் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்னும் அரசபட்டப் பெயரைக் கொண்டு விளங்கினர்.”

சேகராசசேகரன் :

கி. பி. 1380ஆம் ஆண்டளவில் செயவீரசிங்கை ஆரியன் என்பவன் சேகராசசேகரன் (ஐந்தாவது) என்னும் பட்டத்துடன் அரசானான். இவனே சேகராசசேகரம் என்னும் வைத்திய நூலையும், சேகராசசேகரமலை என்னும் சோதிட நூலையும், காரிவை யாவின் கணக்கதிகாரம் என்னும் நூலையும், இயற்று வித்தவன். தட்சண கைலாச புராணமும் இவன் காலத்திலேயே ஆக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்து அரசர் பலருள்ளும் இச் செயவீரனே நடுநிலை தவறாத செங்கோற் சிறப்பாலும் படைவலியாலும் செந்தமிழ் அறிவாலும் சிறந்தவன். சேகராசசேகரன் என்னும் பட்டப் பெயர் புனைந்த மற்றைய அரசர்களின் பெயர்கள் வழக்கிழந்தொழிய இவன் பெயர் மாத்திரம் மிகச் சிறந்து புகழ்பெற்று நின்றமையால் பிற்காலச் சரித்திரக்காரர் சேகராசசேகரன் ஒருவனே என்று எழுதி விட்டனர்.

கி. பி. 1414ஆம் ஆண்டளவில் செயவீரன் சகோதரன் குணவீர சிங்கையாரியன், பரராசசேகரன் என்னும் பட்டத்துடன் அரசானான். இவனுக்குப் பின்

* இலங்கைவாழ் தமிழர் வரலாறு - பக். 22-23.

இவன் மகன் கனகசூரிய சிங்கையாரியன் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சிங்கைநகரில் ஆட்சி புரிந்துவந்தான். அக்காலத்தில் (ஐயவர்த்தனபுரம்) கோட்டையை ஆண்ட ஆறாம் பராக்கிரமபாகு யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுமாறு தனது வளர்ப்புப் பிள்ளையாகிய செண்பகப் பெருமானை (சப்புமால் குமாரய) ஒரு சேனையுடன் அனுப்பினான்.

செண்பகப்பெருமாள் :

இந்தச் செண்பகப்பெருமாள் ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் தத்தபுத்திரனாவன் என்பது முதலியார், செ. இராசநாயகம் அவர்கள் கருத்தாகும். இவனைப்பற்றி முதலியார் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள் :

“கோட்டை அரசனாகிய ஆறாம் பராக்கிரமபாகு சபைக்கு, மலையாளதேசத்திலிருந்து பணிக்கன் ஒருவன் வந்தான். அவனை அரசன் உபசரித்து, அவன் தேகவலியிலும் வாட்போர்த்திறத்திலும் ஈடுபட்டவனாய்த், தன் குலத்தினளாகிய ஒரு கன்னிகையை அவனுக்கு மணம் முடிப்பித்தான். இப் பணிக்கனுக்குச் செண்பகப்பெருமாள் (சப்புமால் குமாரய), ஜெயவீரன் (அம்புலகலகுமாரய) எனவிரு குமாரர்கள் பிறந்தார்கள். பராக்கிரமபாகு தனக்குப் புத்திரர்கள் இல்லாமையால் இவர்களைத் தனது தத்த புத்திரர்களாக வைத்து வளர்த்துவந்தான். இஃதிங்ஙனமாக, பராக்கிரமபாகுவின் மகள் உலகுடையதேவி நன்னூர்த்துணையார்* என்பவளை மணந்து ஜெயவீரன் என்னும் மகனையினருள். இந் நிகழ்ச்சி பராக்கிரமபாகுவின் எண்ணங்களை மாற்றிவிட்டது. தான் இறந்தபின் தத்த புத்திரர்களில் ஒருவன் இராச்சியத்துக்கு வரின் தன் பேரப்பிள்ளைக்கு அரச பதவி இல்லாதுபோய்விடும் என்ற அச்சத்தால் பராக்கிரமபாகு அவ்விரு குமாரர்களையும் அகற்றவேண்டு

* இவனுடைய பெயர் நல்லூர்த்துணையார் போலும். இவன் பாணந்துறையில் ஒரு தேவாலயம் கட்டித் தான் வாழ்ந்த இடத்துக்கு நல்லூருவ எனப் பெயரிட்டான்.

மென எண்ணி, வன்னியர்களை யடக்கி, யாழ்ப்பாண அரசனையும் வென்று வருமாறு செண்பகப்பெருமானை அனுப்பினான். இவர்கள் உயிருடன் திரும்பமாட்டார்கள் என்று பராக்கிரமபாகு கருதினான். செண்பகப்பெருமான் பிரபலம்பெற்ற குதிரை வீரன்; உருவத்தால் இராட்சதனைப்போலும் காத்திரமுடையவன்; மகா பலங்கொண்டவன். தகுந்த படையுடன் வந்த இவன் கறுப்புக் குதிரைமீதமர்ந்து, எதிரி படையுட்புகுந்து அநேகரைத் தன் வாளுக்கிரையாக்கி, தமிழ்ச் சேனையைப் புறங்கொடுத்தோடச் செய்தான். போர்க்குடைந்த கனகசூரியன் தன் குடும்பத்தாருடன் இந்தியாவுக்கோடித் திருக்கோவலூரிற் கரந்துறைவாயினான்.

“செண்பகப்பெருமான் யாழ்ப்பாணத் தலைநகருட்புகுந்து, மாடமாளிகைகளைத் தரைமட்டமாக்கி, அநேக அதிகாரிகளைச் சிறைப்படுத்தி அவர்களுடன் ஐயவர்த்தன கோட்டைக்கு மீண்டான். பராக்கிரமபாகு இவனை ‘ஆரிய வேட்டையாடும் பெருமான்’ எனப் புகழ்ந்து, யாழ்ப்பாணத்தையே அரசபுரியுமாறு அனுப்பினான். பராக்கிரமபாகுவின் கபட சிந்தையை யறியாத செண்பகப்பெருமான் யாழ்ப்பாணம் போய்ப் பழைய தலைநகர் பாழாய்விட்டமையினால், நல்லூரிலே கி. பி. 1450ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு புது நகர் எடுப்பித்துச் சிறீசங்கபோதி புவனேகவாகு என்னும் சிங்கள நாமத்தோடு பதினேழு வருடங்களாக அரசு செய்துவந்தான். இவன் யாழ்ப்பாணத்தை வென்ற புகழ் சிங்கள நாடெங்கும் பரவிப் பேரானந்தத்தை விளைத்தது. இவ் வெற்றியைப் புகழ்ந்து ‘கோகிலசந்தேஸ’ என்னும் குயில்விடு தூதுப் பிரபந்தம் தேவிநுவரையைச் சேர்ந்த இருகல் குலத்திலக்க பரிவேனாதிபதி எனும் பௌத்த குருவினால் இயற்றப்பட்டது.”

செண்பகப்பெருமான் ஆண்ட நகர் விசாலித்த தெருக்களும், உப்பரிகை பொருந்திய வீடுகளும், மாளிகைகளும், இராமன் கோயில் முதலிய கோயில்களும் உள்ளதாக இந்நூல் கூறுகின்றது.

புவனேகவாகு கட்டிய புராதன ஆலயம்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டியவன் புவனேகவாகு என்பது 'கைலாயமாலை'யில் வந்துள்ள பின்வரும் தனிச்செய்யுளால் அறியக்கிடக்கின்றது :

“இலகிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழுபதா மாண்ட தேல்லை
அலர்போலி மாலை மார்ப மும்புவ னேக வாகு
நலமிகும் யாழ்ப்பா ணத்து நகரிகட் டுவித்து நல்லைக்
குலவிய கந்த வேட்குக் கோயிலும் புரிவித் தானே.”

இப் புவனேகவாகு திரிசங்கபோதி எனவும் அழைக்கப்பட்டான் என்பது ஸ்ரீமான் ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள் எழுதிய 'யாழ்ப்பாணச் சரித் திர'த்தில், விசுவநாத சாஸ்திரியார் சம்பவக் குறிப்பு எனும் கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து எடுத்துக் காட்டிய செய்யுளால் நன்கு புலப்படுகின்றது. அச் செய் யுள் வருமாறு :

“இலகிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழுபத்து நான்கி
னலர்திரி சங்க போதி யாம்புவ னேக வாகு
நலமுறும் யாழ்ப்பா ணத்து நகரி கட்டுவித்து
குலவியகந்தனூர்க்குக்கோயிலொன்றமைப்பித்தானே.”

இவன்தான் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிற் கட்டி யத்தில் இன்றும்,

சிறீமான் மஹாராஜாதிராஜ அகண்ட பூமண்டலப்ர
தியதிகந்தர விச்சுந்த கீர்த்தி

சிறீ கஜவல்லி மகாவல்லி சமேத கப்பிரமண்ய
பாதாரவிந்த ஜநாதிரூட சோடச

மகாதான சூர்யகுல வம்சோத்பவ சிறீசங்க
போதி புவனேகவாகு

என்று போற்றப்படுகிறான்.

தமிழ் அறிவு :

மாவிட்டபுரக் கோயிலாதினப் பிராமணர் சின்ன மனத்துளார் என்பவர் இவ்வரசனுக்கு விருந்தளித்த தாகவும் அவ்விருந்தைப் புகழ்ந்து சில பாக்கள் பாடிய தாகவும் 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை' குறிப்பிடுகின்றது. அப்பாடல்களுள் ஒன்று பின்வருமாறு :

“ சின்ன மனத்தான் செய்யுள்விருந்திற் சாற்றுருசி
அன்னதனைவிண்ணோர் அறிந்திருந்தால்—முன்னலைவாய்
வேற்பதனைக் காவியுய்த்து வேலைகடைந் தேயுலைதல்
அற்பமெனத் தள்ளுவரே யாம்.”

இந்தச் செய்யுளை நோக்குமிடத்து செண்பகப் பெருமாள் சிறந்த தமிழ்ப் புலவனாக விளங்கினான் என்பது தேற்றம்.

யாழ்ப்பாணத்து இராசதானியாகிய நல்லூரைச் செண்பகப் பெருமாள் நன்கு திருத்தி, நல்லைக் கந்த வேள் ஆலயத்தையும் ஆக்குவித்தான். “ செண்பகப் பெருமாள் தமிழ்க் குருதி தன் நாளங்களில் ஓடக்கொண்டவனாதலாலும், தமிழுற்பத்தியாளனேயாகிய அளகேஸ்வரன் காலந்தொட்டு ஐயவர்த்தன கோட்டையிலேயும் வழிபாடு பயின்று வந்தமையாலும், கோகில சந்தேச முடையார் அவனைப் புத்தமத தாபகனைனப் புகழ்ந்தோதியவிடத்தும் தமிழ்ப் பிரசைகட்கிதமாய்த் தமிழ்த் தெய்வ வழிபாடுகளையே யாழ்ப்பாணத்தில் வளர்த்திருப்பான் என்பதற் சிறிதும் சந்தேகமின்று ” எனச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தாம் எழுதிய 'யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சன'த்திற் (பக். 107) கூறியிருத்தலும் ஈண்டு நினைவுகூர்தற்பாலது.

கி. பி. 1467ல் கோட்டையை யாண்ட ஆரும் பராக்கிரமபாகு தன் பேரன் ஜெயவீரனுக்கு இலங்கையரசை யீந்து முடிசூட்டிச் சிலநாளில் இறந்தான். இதைக்

கேள்வியுற்ற செண்பகப் பெருமாள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புறப்பட்டுக் கோட்டைக்குச் சென்று ஆங்கரசனாயிருந்த சிறுவனைக் கொன்று ஆறும் அவனேகவாகு எனும் பெயருடன் கோட்டை யரசனானான்.

நல்லூர் நல்ல ஊராதல் :

“ ஆறு முகன் யடியார்க் கிரங்கியவர்
தேறு முறையருளுந் தேய்வதநீ—வேறுதுணை
இல்லேன் மிடயனைத்து மில்லார்க்கு வானமைந்தாய்
நல்லூர்ப் பதியி னயந்து.”

— நல்லூர் நான்மணிமாலை : — குகநாசர் ச. சபாரத்தின முதலியார்

கனகசூரியன் மீண்டு வருதல் :

யாழ்ப்பாணத்தில் விசயபாகு என்னும் சிங்கள நெருவன் அரசனாகப் புவனேகவாகுவால் நியமிக்கப்பட்டான். இவன் ஆட்சிக் காலத்தில் கனகசூரியன் தன் புத்திரர்களுடனும் சேனைகளுடனும் யாழ்ப்பாணம் மீண்டும் வந்து, விசயவாகுவுடன் போர் தொடுத்து அவனைக் கொன்று மீண்டும் தானே வட இலங்கை அரசனாகி நல்லூரில் இருந்தரசாண்டான்.

நல்லூர்—பெயர்க்காரணம் :

“ சீர்விளங்கு மேப்பதிக்குஞ் சேப்புகின்ற சோற்பேயரே
யூர்விளங்க நாமமா நல்லூரே.”

தமிழ்நாட்டு ஊர்கள் நல்லூர் என்றும், புத்தூர் என்றும் வகுத்துக் கருதலாகும். பெண்ணையாற்றங்கரையில் அமைந்தது திருவெண்ணைய் நல்லூர். அது சுந்தரமூர்த்தியைத் தடுத்தாட்கொண்ட ஈசன் கோவில் கொண்டுள்ள இடம். (‘ பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய் நல்லூர் ’—சுந்தரர்).

சைவசமய ஞானநூலாகிய 'சிவஞானபோத'த்தை அருளிச் செய்த மெய்கண்டதேவர் பிறந்தருளும் பேறு பெற்ற நல்லூரும் அதுவே. கும்பகோணத்துக்கருகே நல்லூர் என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று உளது. அமர்நீதி என்னும் அடியார் அவ்வூரிலே தொண்டு செய்து சிவப்பேறு பெற்றார் என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார். மண்ணியாற்றங்கரையில் முருகவேளின் பெயரால் அமைந்த சேய்நல்லூர் இந்நாளில் சேங்கனூர் என்று வழங்கும். "சேயடைந்த சேய்ஞலூர்" என்பது தேவாரம். சூரனோடு போர்செய்யக் கருதி எழுந்த முருகவேள் சிவபெருமானை வழிபட்டுச் சர்வசங்காரப் படைக்கலம் பெற்ற ஸ்தலம் சேய்நல்லூர் (சேய்ஞலூர்) என்று கந்தபுராணம் கூறும். வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள மற்றொரு சேய்நல்லூர் சேனூர் எனப்படும்.

"தமிழ்நாட்டை ஆண்ட அரசர் பலர் தம் பெயர் விளங்குமாறு பல நல்லூர்களை உண்டாக்கினார்கள். பாண்டிநாட்டில் வீரபாண்டிய நல்லூர், அரிகேசரி நல்லூர், மானாபரண நல்லூர், செய்துங்க நல்லூர் முதலிய ஊர்கள் பாண்டியகுலத்தைச் சேர்ந்த மன்னர் பெயரை விளக்கி நிற்கின்றன. சோழநாட்டிற் பெருஞ் சோழமன்னர்கள் உண்டாக்கிய நல்லூர்களைச் சாசனங்களிற் காணலாம். முடிகொண்ட நல்லூர், அநபாய நல்லூர், திருநீற்றுச் சோழநல்லூர், திருத்தொண்டத் தொகை நல்லூர், சிவபாதசேகர நல்லூர், கலிகடிந்த சோழ நல்லூர் முதலிய நல்லூர்கள் சோழமன்னருடைய விருதுப் பெயர்பெற்ற பதிகளாகும்."

—ஊரும் பேரும்:—திரு. ரா. டி. சேதுப்பிள்ளை—பக். 31-32.

'திராவிட தேயத்துப் பழம்பெயர் பெற்றிருக்குந் தானங்கள்' எனும் பொருள்பற்றி எழுதிய திரு. எஸ். டபிள்யு. குமாரசுவாமி அவர்கள் நல்

லூரினையே முதற்கண் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்கள். “சமுத்திலேயும் நல்லூர் எனப் பெயரிய கிராமங்கள் ஐந்துள். மற்றைய நாலும் பூனகரியிலும், குருநாகற் பகுதியிலும், கழுத்துறையிலும் உள்ளனவாம். சிங்கள நாட்டிலுள்ளன ஆங்குப் பூர்வத்திற் குடியேறிய திரா விடரால் இடப்பட்டுப் பின்னர்ச் சிங்களராலே வழங்கப்படுகின்றமையின் நல்லூர், நல்லூரே, நல்லூருவ எனச் சற்றே விகாரப்பட்டிருக்கின்றன” என இவ்வறிஞர் குறிப்பிட்டிருப்பது பொருள்பொதிந்த கருத்தாகும்.

நல்ல ஊர் :

கனகசூரியன் நல்லூர் நகரைச் சிறந்த இராச தானியாக்கப் பெருமுயற்சி செய்தான். இராச வீதிகளும், அரண்மனைகளும், அவற்றைச் சூழ்ந்து குதிரைப் படை, யானைப்படைக் கொட்டாரங்களும், சிங்கார வனமும், பட்டாலும் பருத்தி நூலாலும் நுண்ணிய தொழில் புரி மக்கள் இருக்கைகளும், தச்சர், கொல்லர், ஓவியக்காரர், பொன்செய்வினைஞர், இரத்தின வணிகர், புலவர், பாணர் இவர்களுக்கு வெவ்வேறிருக்கைகளும், வேதமோதும் அந்தணர் மந்திரங்களும், மருத்துவர், சோதிடர் வைகும் வளமனை வீதிகளும் அமைத்து நல்லூரை நல்ல ஊராகப் பிரபல்யமுறச் செய்தான்.

வெவ்வேறு தொழிலாளர் வாழ்ந்த வீதிகள் அவர்களின் பெயரால் இன்றும் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும் இவர்களுக்கெனப் பல குளங்களும் தலைநகரில் அமைக்கப்பெற்றன. அடியார்க்குநல்லார் குளம் அல்லது கன்னா திட்டிக்குளம், அம்மைச்சிசுளம் அல்லது அம்பச்சிசுளம், அஞ்சுதேவன்குளம் அல்லது வட்டக்குளம், ஆரியகுளம், இலந்தைக்குளம், இளம்பிள்ளையார் கோயிற்குளம், உப்புக்குளம், கற்குளம், சின்னக்குளம்,

தாமரைக்குளம், தேவரீர்குளம் (தாராக்குளம்), நரியன் குண்டுக்குளம், நாயன்மார்குளம், நெடுங்குளம், பண்டாரக்குளம், பூதராயர் அல்லது கல்லவிராயகுளம், பரவைக்குளம், பாற்குளம், பிரப்பங்குளம், பிராமணகட்டுக்குளம், புல்லுக்குளம் அல்லது புளுக்குளம், புல்லுக்குளம் (மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தடி), மக்கிக்கிடங்குக்குளம், மக்கியக்குளம், மறவக்குளம், முதலிக்குளம், மூன்றுகுளம், யமுனாரி, வண்ணன்குளம் (இப்பெயருடன் மூன்று குளங்கள் உண்டு) முதலிய குளங்கள் ஆங்காங்கே வாழும் மக்களுக்கு நீர் வசதிகளை அளித்து வந்தன.

சிங்கைப் பரராசசேகரன் :

கனகசூரியனுக்குப் பின் அவன் மகன், சிங்கைப் பரராசசேகரன் எனும் நாமத்தோடு கி. பி. 1478ஆம் ஆண்டளவில் அரசனானான். இவன் தந்தையினும் சிறந்தவனாய் நல்லூர் இராசதானிக்கு வடபாலில் சட்டநாதர் கோயிலையும், குணபாலில் வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோயிலையும், தென்பாலில் கைலாயநாதர் ஆலயத்தையும், குடதிசையில் வீரமாகாளியம்மன் ஆலயத்தையுங் கட்டுவித்துத் தன் தலைநகரை முன்னையிலும் அணிபெற விளங்கவைத்தான்.

கந்தசுவாமி கோயிலுக் கண்மையிற் பகர வடிவின தாய ஓர் ஏரி அமைப்பித்து, யமுனா நதியின் திவ்ய தீர்த்தத்தைக் காவடிகளிற் பெய்வித்து, அதனை யமுனையேரி (யமுனாரி) எனப் பெயர் தந்தழைத்தான். இந்த முப்புடைக் கூபம் இப்பொழுது நல்லூர்க் கிறீஸ்தவ தேவாலயத்துக்கண்மையில் உள்ளது. இதுவே தீர்த்தக் கேணியாக உபயோகிக்கப்பட்டதெனக் கருதப்படுகின்றது.

இங்ஙனம் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் நல்லூரிலிருந்து அரசாண்ட காலத்தில் முடியுடை மன்னரும் சென்று

தலைவணங்கும் தலைசிறந்த ஆலயமாக நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயில் விளங்கியது. அக்காலத்தில் இதன் சிறப்பு இத்தகைத்தென்று இயம்ப முடியுங்கொல்!

முன் செண்பகப்பெருமாள் வெற்றிகொண்டபோது சிதைந்த தமிழ்ச் சங்கத்தை மீண்டும் தாபிக்க விரும்பி, இவன் புலவர்களை ஒருங்கு சேர்த்து முன்போற் கழகம் நிறுவி, வித்துவான்களுக்கு வேண்டிய சன்மானங்கள் செய்து, தமிழ் மொழியைப் பொன்போற் பேணி வளர்த்து வந்தான். இவன் அவையில் இவன் மைத்துனரும், வடமொழி தென்மொழியாகிய இருமொழிகளிலும் வல்ல புலவருமாகிய அரசகேசரி 'இரகுவம்சம்' எனும் நூலை வடமொழியிலிருந்து பெயர்த்துத் தமிழ் லாக்கி அரங்கேற்றினார். இவர் நல்லூரிலேயே வாழ்ந்து வந்தார். 'பரராசசேகரன் உலா'வும் இவ்வரசன் காலத்திலேதான் ஆக்கப்பட்டது. நீர்வேலியிலுள்ள அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயிலும், நல்லூரிலுள்ள அரசகேசரி வளவும் இப்புலவரின் பெயரை எங்களுக்கு இன்றும் ஞாபகப்படுத்தும் சின்னங்களாகவுள்ளன. இந்த அரசகேசரி எதிர்மன்னசிங்கப் பரராசசேகரன் காலத்தில் (பதினாறாம் நூற்றாண்டு) வாழ்ந்தவன் என்பது சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கருத்தாகும். சிங்கைப் பரராசசேகரனுக்குப் பின் ஆண்ட யாழ்ப்பாணத்தரசர்களும் இக்கோயிலின் பரிபாலனத்தில் அக்கறை எடுத்து வந்தனர் என்பது கூறாதேயமையும். எனவே முடிமன்னரும் சைவப் பொதுமக்களும் சுந்தர நல்லூரில்வாழ் சோதி வடிவேல் பிடித்த கந்தனை வந்தனை செய்து வந்தனர்.

போர்த்துக்கீசர் காலம்

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், அதாவது 1560ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 20ஆந்திகதி கொன்ஸ்தாந்தீனு தேபிறகன்சா என்ற படைத் தலைவனின் தலைமையில் போர்த்துக்கீச கப்பற்படையாழ்ப்பாணக் களப்பில் (கரையூர்) நங்கூரம் போட்டது. 1200 பேரைக்கொண்ட பறங்கிப் படையினர் கரையில் நின்ற தமிழ்ப் படையை வென்று, நல்லூர் நகர் மதிலை உடைத்து உட்சென்றனர். சங்கிலி அரசன் கோப்பாய்க்கு ஒளித்தோடினன். பின்னர் போர்த்துக்கீசர் இவ்வரசனுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து மீண்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தரசன் போர்த்துக்கீசரை ஒதுக்கி விட முயற்சி செய்வதை மன்னூரிவிருந்த போர்த்துக்கீசத் தளபதி கோவை அதிபதிக்கறிவித்தான். அதனால், அந்திரேயூர்த்தாடு தேமென்டொன்சா என்னும் தளபதி பெரிய கப்பற் படையுடன் 1591ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 26ஆந்திகதி கொழும்புத்துறையி லிறங்கினான். யாழ்ப்பாணத்தரசனுடைய படைவீரர் எதிர்த்துப் போராடியும், அவர்கள் இறங்குவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. ஒக்ரோபர் மாதம் 28ஆந்திகதி பறங்கிப்படை நல்லூரை நோக்கி நடந்தது.

சைவசமயிகளின் தீயாகம் :

தங்கள் நாட்டை அங்கியர் கைப்பற்றாமற் காப்பதில் தங்கள் உயிரையும் ஒரு பொருளாக மதியாது யுத்தஞ் செய்யத் தமிழர் திரண்டெழுந்தனர். சைவக் கோயில்களை அழியாமற் காக்கவேண்டுமானால், அங்கியர்களை ஒதுக்கவேண்டு மென்று சைவர்கள் வீரா

வேசத்துடன் போர்புரிந்தனர். கோயிற் பூசகர்கள், யோகிகள் முதலியோரும் இதில் ஈடுபட்டனர். பறங்கிப்படை முன்னேறிச் செல்ல, வீரமாகாளியம்மன் கோயிலுக்கும் கந்தசுவாமி கோயிலுக்கும் இடையில் அரசனின் மெய்காப்பாளர்களாகிய மகா வீரர்களைக் கொண்ட அத்தப்பத்துப்படை தங்கள் உயிரைக்கூட வெறுத்துச் சத்துருக்களை எதிர்த்துப் போராடியது. அக்கடும் போரிற் கலந்த தமிழரெல்லாம் மாண்டனர். இவர்களை உற்சாகப்படுத்தி நின்ற யோகியும் மாண்டார். பெரிய ஆலயத்து (கந்தசுவாமி கோயிற்) பிராமணரும் மாண்டார்.

கந்தசுவாமி கோயிலை அழித்தல் :

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலையும் ஏனைய சைவக் கோயில்களையும் பாதுகாக்கச் சைவர்கள் தம் உயிரையே தியாகஞ் செய்தார்கள். இதன் பின்னரும் இடைக்கிடை தமிழர் தஞ்சாவூர்ப் படைகளினுதவியுடன் பறங்கிகளுக்கெதிராகக் கிளம்பியும் வெற்றிபெற முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தரசர்களும் ஒழுங்காகத் திறை கொடுத்துவரவில்லை. எனவே கொழும்பிலிருந்த போர்த்துக்கீசத் தேசாதிபதி கொன்ஸ்தந்தீனு தெசா என்பவன் பிலிப்தெ ஒலிவேரு எனும் வீரகுரத் தளபதியை யாழ்ப்பாணத்துக்கனுப்பினான். இவன் யாழ்ப்பாணத்தரசனைச் சிறைப்படுத்தி, 1621ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 2ஆந்திகதி நல்லூரைத் தனது உறைவிடமாக்கினான். இவன் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைத் தரைமட்டமாக்கி, அஃது இருந்த இடமுந் தெரியாமல் அத்திவாரத்தையும் கிளறிவிடும்படி கட்டளையிட்டான். ஊரவர்கள் மனம் நொந்து வருந்தி ஓலமிட்டனர். இக் கோயிலை அழியாமல்விட்டால் அவன் கேட்டவற்றையெல்லாம் தருவதாகப் பலமுறை கூறினர். போர்த்துக்கீச வன்கணுளன் இவற்றிற்குச் செவிமடுக்

காது நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைத் தரைமட்ட மாக்கினான். அந்தோ! சைவசமயத்தின் அரணாக விருந்த கோயில் அழிந்தமை சைவசமயம் குன்றுங் காலம் ஆரம்பித்துவிட்டதற்கு அறிகுறிபோலும். சைவ மன்னர்கள் தாபித்துத் தலைவணங்கி வந்த பெருங் கோயில் அவர்கள் ஆட்சிமுடிவடையவே அக்கோயிலும் தரைமட்டமாயிற்று. நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயத்தை அழித்துவிட்டதால், அப்பெருமான் வழிபாட்டையும் வேருடன் ஒழித்துவிட்டதாகப் பகற்கனவு கண்டான் ஒலிவேறு.

“நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை இடிக்குமுன் அதன் மெய்காப்பாளனான யிருந்த சங்கிலி என்னும் சைவப் பண்டாரம் அக் கோயில் விதானங்கள் வரையப் பட்டிருந்த செப்புச் சாசனங்களையும் திருவாபரணங் களையும் கொண்டு மட்டக்களப்புக்கு ஓடினான். அங் கிருந்த சிலாவிக்கிரகங்களை எல்லாம் அக்கோயிற் குருக்கள்மார் பூதராயர் கோயிலுக்குச் சமீபத்திலுள்ள குளத்தில் புதைத்துவிட்டு நீர்வேலிப்பகுதிக்கோடினர்.” என ஸ்ரீமான் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் தமது நூலிற் கூறியுள்ளார்கள் (பக். 74-75).

ஒல்லாந்தர் காலம் :

1658ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 21ஆந் திகதி யாழ்ப்பாணம் ஒல்லாந்தர் கைவசமாயிற்று. இவர்கள் புரொட்டஸ்தாந்த கிறீஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புவதிலும் அதற்குரிய தேவாலயங்களை கிறுவுவதிலும் ஈடுபட்டனர். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் இருந்த இடத் திலே கிறீஸ்தவ தேவாலயம் அமைக்கப்பெற்றது.

தற்போதுள்ள கந்தசுவாமி கோயிலுக்குத் தென் புறமாகக் கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் தெருவழியாகச் சிறிது தூரம் சென்றதும், பண்டாரமாளிகை என்ற

பெயர் ஒரு வாயிற்றுணிற் காணப்படுகின்றது. இது யாழ்ப்பாணத்தரசர்களுள் ஒருவரான பரராசசேகர பண்டாரத்தை நினைவூட்டுகின்றது. இது இப்போது கோயிலுக்குச் சேர்ந்த தென்னந்தோப்பாகவே இருக்கிறது. இதன் விஸ்தீரணம் ௪ ஏக்கர். இங்கே யாழ்ப்பாணத்தரசனுடைய மாளிகை ஒன்றிருந்ததெனக் கருத இடமுண்டு. இம் மாளிகையின் வடபாகமாகப் பண்டாரக்குளம் எனப் பெயரிய குளம் ஒன்றுண்டு. இக்குளத்துக்கருகாமையிற் பழைய கட்டடச் சிதைவுகள் காணப்படுகின்றன.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் (கி. பி. 1748) ஒல்லாந்தப் பிரபு ஒருவர் இந்த மனோரம்மியமான இடத்தைத் தமது வாசஸ்தலமாகக் கொண்டிருந்தார். இதற்குச் சான்றாக ஒரு சிறு படிக்கல் காணப்பட்டது.

(Hearten Lust—Heart's Desire—மனோரம்மியம்)

1782இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஹால்னர் என்பவர், நல்லூர் வர்ணிக்கமுடியாத அழகுவாய்ந்த நகரம் எனவும், யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்திலுள்ளவர்கள் உல்லாசமாகப் பொழுதுபோக்க நல்லூரை நாடுவர் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் 1697இல் யாழ்ப்பாணத்தைத் தரிசித்த கெறிற் டி ஹேர் (Gerrit De Heere)* எனும் இலங்கைத் தேசாதிபதி தமது தினசரிச் சம்பவக் குறிப்பில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார் :

* Diary of occurrences during the tour of Gerrit De Heere, Governor of Ceylon from Colombo to Jaffna July 9 to September 3, 1697

† யாழ்ப்பாண அரசாங்க ஏசண்டர்களின் தினசரிக் குறிப்புப் புத்தகங்களைத் தேடி, எனக்குத் தேவையான குறிப்புக்களை எடுப்பதற்குச் சலியாது உழைத்துப் பேருதவி புரிந்தவர் என்றண்பரும், முன்னாள் காரியாதிகாரியும், இப்போது யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க உதவி அதிபருமான திரு. எஸ். பெருமையினார் அவர்கள். இவ்வறிஞருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி யுரியதாகுக.

“ 1897 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22ஆந் திகதி திங்கட்கிழமை பிற்பகல் தேசாதிபதி யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டு நல்லூரிலுள்ள கொம்பனியின் தோட்டத்திற்குச் சென்று தங்கினார்.”

இவர் தங்கிய இடம் பண்டார மாளிகையாக இருக்கலாம் என யூகிக்க இடமுண்டு. எனவே போர்த்துக்கீசத் தேசாதிபதிகளைப் பின்பற்றி ஒல்லாந்தத் தேசாதிபதிகளும் நல்லூரையே தாம் தங்குவதற்குச் சிறந்த இடமாகத் தெரிந்தெடுத்தனர். பண்டாரக் குளத்தக்கு மேற்குப்பக்கமாக ஒரு பெரு நிலப்பாகம் உண்டு. இதற்கு அரச வெளி என்று பெயர். இஃது அக்காலத்தில் முற்றவெளியாக இருந்தது.

கொழும்பிலுள்ளவர்கள் தங்கள் வார இறுதி நாட்களை, அதாவது சனி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளைக் கல்கிசையிற் கழிப்பதை ஒரு பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருப்பது போலவே, யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்த ஒல்லாந்தர் நல்லூரை வார இறுதியில் பொழுதுபோக்கும் நந்தவனமாகக் கொண்டார்கள்.

அழிபாடுகள் :

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பருத்தித்துறைக்குச் செல்லும் பாதையில் ஏறக்குறைய இரண்டரைமைல் தூரத்தில் சங்கிலித்தோப்பு எனப் பெயரிய தென்னந்தோப்பு உண்டு. இந்நகரின் அரண்மனை இங்கிருந்த படியால், இது இப்பொழுது சங்கிலித்தோப்பு என்று வழங்கப்படுகின்றது. யமுனா எனப்படும் பகர வடிவமுள்ள சிறந்த கேணியும் இத்தோப்பு எல்லைக்குள்ளேயே உண்டு. நல்லூரில் இருந்து ஆட்சிசெய்த அரசர்களும் அரசிகளும் நீராடிய ஏரி இதுவே யெனச் சரித்திர அறிஞர் திரு. ஜே. பி. லூயி கருதுகின்றார். இந்தக் கேணியின் கிழக்குப் பாரிசத்திலும், மேற்குப் பாரிசத்திலும் ஆடவரும் மகளிரும் நீராடினர் என்றும், இதன் தென்கோடியில்

ஆடைகள் மாற்றியணிவதற்கான மண்டபம் இருந்திருத்தல் வேண்டும் எனவும் இவ்வறிஞர் கருதுகின்றார். யமுனா நதியிலிருந்து தமிழ் மன்னர் சிலர்பட்டாபிஷேகத்திற்காகக் கொணர்ந்த தீர்த்தம் விடப்பட்ட ஏரியாதலின் யமுனா ஏரி எனப் பெயர் பெற்றதெனவும் கூறுவர் வேறுசிலர். தெருவோரத்திற்கு காணப்படும் கட்டடம் சங்கிலி மன்னன் கட்டிய அரண்மனை வாயில் எனப் பொதுமக்கள் கருதுகின்றார்கள். ஆனால் இது டச்சுக் கட்டடம் என ஜே. பி. லூயி, சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் போன்ற சரித்திர அறிஞர் கருதுகின்றனர்.

* வடமாகாண அரசாங்க அதிபர் திரு. ஜே. பி. லூயி எழுதிய தினக்குறிப்பின் சாரம் வருமாறு :

1903 செப்ரெம்பர் 18ஆந் திகதி

பருத்தித்துறை வீதியை யடுத்துள்ள நல்லூரில் யாழ்ப்பாண அரசனின் மாளிகை யிருந்த இடத்தைப் பார்க்கவும் சென்றேன். யாழ்ப்பாணத்தில் அரசு புரிந்த கடைசி மன்னனின் பெயர் சங்கிலி ஆதலின் அது “ சங்கிலித்தோப்பு ” என்றழைக்கப்படுகின்றது.

* GOVT AGENT'S DIARY

Sept. 18th, 1903.

59-Site of Palace of Jaffna King, Nallur

I also went to see the site of the palace of the Jaffna King at Nallur off the Pt. Pedro Road. It is called “Sangili Toppa” after the last king who reigned at Jaffna whose name is said to have been Sangili and is now temple property. The buildings of the palace and a temple were destroyed by the Portuguese. There is an old gateway at the entrance which is evidently the work of the Dutch and the..... line of a house to which it led which was also I have no doubt Dutch. This gateway which is in fairly

இஃது இப்பொழுது கோயிற் சொத்தாகும். மாளிகைக் கட்டடங்களும் கோயில் ஒன்றும் போர்த்துக் கீசரால் அழிக்கப்பட்டன. வாயிலில் பழைய நுழைவாயில் ஒன்றுண்டு. இது ஒல்லாந்தரின் கட்டடமாகும். டச்சுக் கட்டடங்கள் இங்கே எவ்வாறு உருவாகின என்பதற்குரிய விளக்கம் யாதெனில் ஒல்லாந்தக் கம்பனியாளர் தங்கள் தலைமைக் காரியாலயத்தை

good condition should in my opinion be acquired by Government and repaired. It would not cost much. The explanation of the existence of the Dutch buildings is I think to be found in the fact that the Dutch Company apparently had their head-quarters or perhaps the Commander's country house at Nallur. The "Seventy two orders" as they are called being 76 in number were signed in 1704 at Jaffna City of "the Master of the Guitar on the Government Gardens at Nellore."

60-Jamnari Tank

There is a tank (separated from this garden by a paddy field) called "Jamnari" which is said to have been constructed by the Tamil Kings for the use of their families, with two descents to it, one for men and one for women. It is further said that water for it was brought from the Jamna river in India, hence the name "Jamna Tank" to hallow it. It is of rectangular shape with a platform in the middle of one side on which there was formerly a building of some kind.

October 1906 1. Dutch Gateway Nallur

Completed acquisition of old Dutch Gateway of Nallur on the site of the former palace of the Jaffna kings. My award agreed to by the claimants is Rs. 10-

J. P. LEWIS,
G. A., Jaffna.

யாதல், ஒருவேளை கம்மாண்டரின் கிராமிய இல்லத்தை யாதல் நல்லூரிற் கட்டினர் என்பதேயாகும் என யான் கருதுகின்றேன்.

1906 ஒக்ரோபர் முதலாந் திகதி

யாழ்ப்பாண அரசர்களின் பழைய மாளிகை இருந்த இடத்தில் நல்லூரிற் காணப்படும் பழைய ஒல்லாந்த நுழைவாயிலை வாங்குவது முடிவடைந்தது. உரிமையாளர் சம்மதத்துடன் இதற்குக் கொடுபட வேண்டிய தொகை ரூபா 10 ஆகும் என யான் நிச்சயித்தேன்.

At Nellore (Nallur), which is a suburb of Jaffna is the site of the palace of the former Tamil Rajas. It is known as 'Sangili Topp', which name is derived from that of the last king, which was Sankili. On this land is a tank called Yamuneri, which was constructed by the Tamil Kings 'for the use of their families', so I was told.....

The buildings of the palace were destroyed by the Portuguese. The dutch seem to have built a Government House on the site, and the entrance gateway remains — a large semi circular arched doorway, surmounted by a brick pediment and gable of an unmistakably Dutch type, but sometimes, on account of its position, claimed as a portion of the remains of the palace of the Tamil kings.

The Ceylon Antiquary and Literary Register
Vol. II, Part II—1916. Page 98.

கோயிற் புனருத்தாரணம்

கண்டவர்கண் குளிரஇரு கைகள்தலைக் கேற
வி ண்டுளம்நின் றுருகமண்ணோர் விண்ணவர்கள் போற்ற
பண்டகுநல் மொழியாள்இரு பாகமகிழ்ந் துறையும்
தண்டலைசூழ் நல்லைவாழ்சீவ சண்முகனே சரணம்.

—பரமானந்தப் புலவர்

நல்லையாடு செல்வ நகரிடைத்
தொல்லையோர் போற்றத் துலங்கு வேலவனே.

—குகதர்சி சபாரத்தின முதலியார்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை முதன் முதலாகத்
தாபித்தவர் செண்பகப்பெருமாள் என்னும் புவனேக
வாகு என்பது முன்னர் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

போர்த்துக்கீசர் ஆட்சிக் காலத்தில், அவ் வன்க
ணாளர் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிற் கட்டிடத்தை
அழித்துவிட்டபோதிலும் சைவ மக்கள் உள்ளத்தில்
ஊறிக்கிடந்த நல்லூர்க்கந்தன் வழிபாட்டை முற்றாக
அழிக்க முடியவில்லை. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தி
லும் சமய வழிபாட்டுச் சதந்திரம் அதிகம் இருக்கவில்லை.
எனினும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில்,
1734ஆம் ஆண்டளவில், நல்லூர்க் கந்தசுவாமி
கோயில் முன்னர் இருந்த இடமாகிய யமுனாரிக்குப்
பக்கத்தே கிறிஸ்த ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்தபடி
யால், அதே வளவில் பிறிதோரிடத்தில் ஒரு சிறு மடா
லயம் அமைக்கப்பெற்றது. இம் மடாலயம் பழைய கந்த
சுவாமி கோயில் இருந்த அதே இடத்திற்றானே அமைக்
கப்பெற்றது எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். இது கந்த
புராணம் படிக்கும் மடமாகவே பெரிதும் பயன்படுத்தப்
பட்டது. இந்த மடத்திற்றானே ஒரு வேலையும் வைத்து
வழிபட்டனர்போலும். இது மடாலயமாக இருந்தமை
யால் கோபுரம் தூபி முதலியனவின்றியே யிருந்தது.
மேலும் உயர்ந்த கோபுரமுடைய கோயிலாகக் காணப்
படிந் ஒல்லாந்தர் அதனை மீட்டும் தரைமட்டமாக்கி
விடக்கூடும் எனப் பயந்து பக்தர்கள் பெரிய கோயில்
கட்டியெழுப்பாமல் அமைதியாக வழிபாடு நடத்தி
வந்திருத்தல்கூடும் என ஊகிக்க இடமுண்டு.

கோயில் தூபகர் இரகுநாத மாப்பாண முதலியார்

‘யாழ்ப்பாண வைபவம்’ என்னும் நூலில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை மீண்டும் தாபித்தவர் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனையும் ஈண்டெடுத்துக் காட்டுவாம்:

“தமிழ் அரசனின் வாசஸ்தானமாகிய நல்லூரிலே 870 ஆம் வருஷத்திற் சிங்கையாரிய மகாராசனின் மந்திரியாகிய புவனேகவாகுவிறற் கட்டப்பட்டுப் போர்த்துக் கேசரால் இடிக்கப்பட்ட கந்தசுவாமி கோயில், உலாந்தர் காலத்தில் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாராற் கட்டப்பட்டு வெகு சனசமூகஞ் சேர்ந்து ஆராதனை புரியும் விசேஷ ஸ்தலமாயிருக்கின்றது.

“இக்கோயிற் கட்டிடத்திலே, ‘ஸ்ரீமான் மகாராஜாதி ராஜாய அகண்ட பூமண்டல ரக்தியதிகிந்த விஸ்ரந்த கீர்த்திஸ்ரீ கஜவல்லி மகாவல்லி ஸமேத ஸ்ரீகப்ரமண்ய பாதாரவிந்த ஜனாதிருட சிவகோத்திரோற்பவஹா இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் சமூகா’ என இக்கோயிற் ரூபகர் வாழ்த்தப்படுகின்றார்.”

“இக் கோயிலார்கள் இக்கோயிலின் மகோற்சவ காலத்திலே முன்னைக் கோயிற் ரூபகராகிய புவனேக வாகு பெயரை முன்னும், இக்கோயிற் ரூபகராகிய இரகுநாத மாப்பாணர் பெயரை அதன்பின்னும் உச்சரிப்பிப்பது உலகறியுமே” என ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் ‘நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்’ எனும் துண்டுப்பிரசுரத்தில் (பக். 14) கூறியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கச்சேரியில் சைவசமயக் கோயில் களைப் பதிவுசெய்து வைத்திருக்கும் பழைய இடாப்பு

ஒன்று உண்டு. இது 1882ஆம் ஆண்டளவில் தயாரிக்கப்பட்டது. இதனைப் பார்வையிட அனுமதியளித்த வடமாகாண அரசாங்க அதிபர் திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களுக்கும், தேவையான குறிப்புக்களைத் தேடியெடுத்து 'ரைப்' அடித்து உதவிய யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி காணி உத்தியோகத்தரும் என் நண்பருமான திரு. மு. ஆழ்வாப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் யான் நன்றி செலுத்தும் கட்டுப்பாடுடையேன் என்பதை ஈண்டுக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கோயிற் குறிப்பு வரலாறு:

கந்தசுவாமிகோயில், குருக்கள் வளவு என்ற காணியிற் கட்டப்பெற்றுள்ளது. இது தமிழ் அரசன் ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் பிரதம மந்திரி புவனேசவாகரால் 884ஆம் ஆண்டளவிற்கு கட்டப்பெற்றது. இது மீண்டும் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரால் 1734ல் கல்லினாலும் செங்கற்களாலும் கட்டப்பெற்று ஓட்டினால் வேயப்பெற்றது. 55 உற்சவங்கள். 1000 முதல் 1500 யாத்திரிகர்கள்வரை மகோற்சவகாலத்தில் வந்து தரிசிப்பர். மனேஜர் (1) முத்துக்குமார் கந்தையா மாப்பாணர், (2) தில்லையம்பலம் சங்கரப்பிள்ளை.

ஸேர் வில்லியம் குரெப்ரன் துவைனம் அவர்கள் 1-9-1869 தொடக்கம் 1896 தைமாசம் வரை வடமாகாண ஏசண்டராகக் கடமையாற்றினார். 'யாழ்ப்பாண இராசா' எனப் பொதுமக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பெற்ற துவைனம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், முல்லைத்தீவு, வவனியா மாவட்டங்களிலுள்ள இந்து ஆலயங்களின் அட்டவணை ஒன்றினைத் தமது சொந்த உபயோகத்துக்காகப் பெரியதொரு புத்தகத்தில் எழுதி வைத்திருந்தார்கள். இவ்வரும் பெரும் கையெழுத்து நூலை முதன் முதலாக கொழும்பு விவேகானந்த சபை உபதலைவர் திரு. சு. சிவசுப்பிரமணியம் (பிறகர்) அவர்கள் எனக்குத்

தந்த அறிமுகக் கடிதமூலம் திரு. எஸ். குமாரசூரியர் (பிறகர்) அவர்கள் காரியாலயத்திற் சிறிதுநேரம் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

பின்னர் இந்நூலிலிருந்து இக்கோயிலைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் எடுப்பதற்கு நல்லூர் முருகன் அருளாற் பல வாய்ப்புகளைக் கோயில் அறக்காவலர் அவர்கள் அளித்தார்கள். இந்நூலிற் கண்ட குறிப்பு வருமாறு :

“ நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில், குருக்கள் வளவு எனுங் காணியிற் கட்டப்பெற்றுள்ளது. தமிழ் மன்னன் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதம அமைச்சர் புவனேச வாகரினால் கி. பி. 884 வரை கட்டப்பெற்றது. இதனை இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் கி. பி. 1734ல் மீண்டும் கல்லினாலும் செங்கற்களினாலும் கட்டினார். ஓடு வேயப்பெற்றுள்ளது.

“ 55 திருவிழாக்கள் வருடந்தோறும் நடைபெறும். ஆறுகாலப் பூசை, மகோற்சவம் ஆடி — ஆவணியில் 25 நாட்களுக்கு நடைபெறும். சுவாமியை மக்கள் தோளிற் காவிக்கொண்டு நடந்தும் வாகனத்தில் வைத்தும் வீதிவலமாகச் சுற்றி வருவார்கள். கிழக்கு வீதியும் வடக்கு வீதியும் கோயிற்றெருகு. மேற்கு வீதி பருத்தித்துறை ரோட்டிலிருந்து திருநெல்வேலிக்குச் செல்லும் தெரு. தெற்குவீதி பருத்தித்துறைத் தெரு. மகோற்சவ காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிலுமிருந்து 1000 தொடக்கம் 2000 யாத்திரிகர் சமூகமளிப்பர். ஆகவே இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரே இப்போதுள்ள கோயிலைத் தாபித்தனரெனக் கொள்ள இடமுண்டு.”

இக்கோயிலின் அதிகாரிகளுள் ஒருவராயிருந்த மாப்பாண முதலியார் 1809ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானிய அரசாங்கத்துக்குச் சமர்ப்பித்த பெட்டிசமொன்றில் இக்கோயில் 60 ஆண்டுகளுக்குமுன் கட்டப்பெற்றதெனக்

குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே இக்கோயில் புனருத்தாரணம் செய்யப்பெற்றது 1734ஆம் ஆண்டளவில் எனக்கருத இடமுண்டு.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் சிறுப்பராகக் கடமை பார்த்துவந்த தொன் ஜுவான் மாப்பாண முதலியார்தமது பதவி காரணமாகத் தமக்கிருந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, கி. பி. 1734ஆம் ஆண்டளவில் நல்லூர்க்கந்தசுவாமி கோயிலை மீண்டும் கட்டுவதற்கு உத்தரவு பெற்றார். கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் என்பவர் அக்கோயிலின் முதற் பூசகராக விருந்தார். மாப்பாண முதலியார்தமது பதவியை வகிப்பதற்காகப் பெயரளவில் கிறிஸ்தவராகவே நடித்துவந்தார்போலும். இதனால் இவர் தொன் ஜுவான் இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் என்றழைக்கப்பட்டார்.

மாப்பாண முதலியார் பரம்பரையின் தோண்டு :

இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் வம்சத்தினரே பரம்பரையாக இக்கோயிலைச் செவ்வனே பரிபாலித்து வருகின்றனர். இவர்கள் இக்கோயிலில் அநேக திருத்தங்களைக் காலத்துக்குக்காலம் செய்து வந்திருக்கின்றனர் ; இப்பொழுதும் செய்து வருகின்றனர். ஆறுமுக மாப்பாண முதலியார் பரிபாலன காலத்தில் மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் ஒன்று 1899ல் கட்டப்பெற்றது என்பதற்கு அதிலுள்ள செப்புச்சாசனம் சான்று பகர்கின்றது :

“ இம் மணிக்கூட்டுத் திருப்பணி தற்காலமும் முன்னுமிக்கோயிற் சொந்தக்காரனும் பராமரிப்புக்காரனுமாகிய ச. ஆறுமுக மாப்பாணராற் செய்யப்பட்டது. கலி 5001 விகாரி வருஷம் வைகாசி மாதம் 5ஆந் திகதி.”

மூலத்தானத் தளம் கருங்கற் றிருப்பணியாக நிறைவேறி 1902ஆம் ஆண்டில் சம்புரோஷண சும்பாபி

ஷேகமும் நடைபெற்றது. சுற்றுப்பிரகார மண்டபங்கள் 1909ஆம் ஆண்டில் இவராற் கட்டப்பெற்றன.

“இச் சுற்றுப்பிரகார மண்டபத் திருப்பணியும் ஆதின கர்த்தர் ஸ்ரீ ச. ஆறுமுக மாப்பாண முதலியாரவர்களால் கலி 5010ல் நிகழும் சௌரிய வருடம் சித்திரைமாதம் 3ஆந் திகதி செய்யப்பட்டது.”

பொதுமக்களும் தங்கள் பொறுப்பில் அநேக திருப்பணிகளைச் செய்துவந்தார்கள்.

மாப்பாணர் வம்ச பரம்பரை :

சிரூப்பர் தொன் ஜுவான் மாப்பாண முதலியார் (அ)

↓
இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் (ஆ)

↓
ஆறுமுக மாப்பாணர் (மறைவு 1839) (இ)

↓
இரகுநாத மாப்பாணர் II (ஈ) திரு. சங்கரப்பிள்ளையின் உதவியுடன் (மறைவு 1860)

↓
சோமசுந்தரவல்லி

கணவன்

கந்தையா மாப்பாண

முதலியார் (ஊ)

மனைவியின் உரிமை

↓
அமிர்தவல்லி

↓
இரண்டாவது

மனைவி

↓
3வது மகள்

↓
பொன்னுப்பிள்ளை - கணவன்

சங்கரப்பிள்ளை (மறைவு 1915)

(உ), (ஊ)

↓
ஆறுமுக மாப்பாணர் (எ)

(மறைவு ஒக்ரோபர் 1921)

↓
இரகுநாத மாப்பாணர் (ஏ)

↓
ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண

முதலியார் (ஐ)

(மறைவு 15-12-64)

↓
குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார்

இக்கோயில் கட்டப்பெற்றுள்ள நிலம் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாருக்குரியதென்பதைப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமே ஒப்புக்கொண்டது. பழைய கோயில் இருந்த இடம் முடிக்குரிய காணியாக இருந்திருக்கலாம். அன்றேல் தொன் ஜுவான் இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் இதனை வாங்கி அம்பலவாணர் சுப்பிரமணியம் என நல்லூர்க் கந்தசுவாமி பேரிலேயே அதனைப் பதிவு செய்திருத்தல்கூடும். இக்கோயில் இருக்குமிடம் அம்பலவாணர் கந்தப்பசெட்டி பெயரில் தோம்பு பதியப்பட்டிருக்கிறது என முதலியார் செ. இராசநாயகம் அவர்கள் கூறியுள்ளார். இக்கோயில் திகாரி பொதுமக்களிடமிருந்தும் பணம் பெற்றுக் கோயிலைத் திருத்திக் கட்டுவித்தார்.

இரகுநாத மாப்பாணர் பிரதிமை:

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் மகாமண்டபத்துக் கீழைச் சுவரிலே மேற்குமுகமாக இக்கோயில் தாபக ராகிய இரகுநாத மாப்பாணர் பிரதிமையும் அவர் மனைவி பிரதிமையும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை இன்றும் பார்க்கமுடியும். ஆண்டுதோறும் தை மாதத்தில் தைப்பூசத்துக்கு முதனாளாகிய புநர்பூசத் தன்று புதிதுண்ணுந் தினத்திலே, கோயிலில் படைக்கப் பட்ட (புதிர்) அமுது இப் பிரதிமைகள் முன்னரும் படைக்கப்பெற்று வழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிலே பூசைகள் முதலியன காலநேரந் தவருது நடைபெறுகின்றன என்பது இக்காலத்தில் யாவரும் நன்கறிந்ததொன்று. எனினும் இத்தகைய சீரிய ஒழுங்கினை நடைமுறைக்குக் கொண்குவர அல்லும் பகலும் அயராது தொண்டற்றி வந்தவர் இப்போதுள்ள அறக்காவலரின் தந்தையாராகிய உயர் திரு. சங்கரப்பிள்ளை இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் அவர்களே என்பதை ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் வேண்

டும். நித்திய நைமித்தியங்கள் கிரமமாக நடைபெறச் செய்வதற்கு ஆரம்பத்திலே எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருந்தபோதிலும் அவற்றையெல்லாம் நீக்கி, ஓர் ஒழுங்கினை நிலைநாட்டியவர் இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் அவர்களே.

கோயிலில் உபயஞ் செய்யும்பொழுது உபயக்காரர் வரும்வரை கிரியைகளைப் பின்போட்டு வைக்காது, அவற்றை உரிய காலத்திற் செய்துமுடிக்கவேண்டும் என்ற ஒழுங்கு முறையினை அநுட்டிப்பதில் எவ்வித தளர்ச்சியும் ஏற்படக்கூடாது என்ற மன உறுதியுடன் தொண்டாற்றி, முருக பக்தர்களின் பாராட்டுதலுக்குப் பாத்திரரானவர் உயர்திரு. சங்கரப்பிள்ளை இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் அவர்களாவர்.

நல்லூர்க் கோயிலதிகாரியாயிருந்த சங்கரப்பிள்ளை இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் காலஞ்சென்ற பின்னர் அவர் மகன் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் கோயிலதிகாரியாகக் கடமையேற்றார்.

இவர், கொழுகொழுத்த அழகிய செம்மேனியுடையவர். வசீகரத் தோற்றப் பொலிவுடைய வாலிபர். நல்லொழுக்கமும், ஆசாரசீலமும், பயபக்தியு முடையவர்.

“சோல்லுதல் யார்க்கு மேளிய வரியவாஞ்
சோல்லிய வண்ணஞ் செயல்.”

என்னும் பொய்யாமொழியினைக் கடைப்பிடித்தொழுகும் இயல்பினர். நித்திய நைமித்தியங்கள் கிரமமாக நடைபெறச் செய்து கோயிற் பூசகர்களையும் பணியாட்களையும் திருப்திப்படுத்தி நடத்திவருவது மிகவும் கஷ்ட சாத்தியமான காரியமாகும். ஆனால் திரு. ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் திறம்பட நடத்திப் பொதுமக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றார். தான் எடுத்துக்கொண்ட கருமத்திற்கண்ணும் கருத்துமாய் அல்லும் பகலும் ஓயாது

உழைத்து வந்ததால் இவருடைய மதிப்பு இன்னும் பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. இவருடைய நிர்வாகத்திலே கோயிலிற் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்துள்ளார். பூசைகள் முட்டின்றி நடைபெறச் செய்வதில் அதிக சிரத்தையெடுத்து வந்தார்கள். நல்லூர் முருகன்மீது பக்தி பூண்டொழுகும் இயல்பினர். நேரிலே தரிசிக்க வசதியற்ற தேர்த் திருவிழா, தீர்த்தத் திருவிழா ஆகிய வற்றைப் பல ஊர்களிலுமுள்ள பக்தர்கள் காதாற் கேட்டாவது நல்லூர் முருகனை வந்திக்க, வாணொலிமூலம் அவற்றை ஒலிபரப்ப ஏற்பாடு செய்தவரும் இவரே. 1964ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மகோற்சவத்தின் போது புதிய சித்திரத்தேரில் நல்லூர்க்கந்தன் ஆரோகணித்துப் பவனிவரும் அழகொழுகு காட்சியைக் கண்ணாரக் கண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்தார்.

கலியுகவரதனின் திருவிளையாடலை யார் அறிவார்? புதிய சித்திரத்தேரில் முருகன் பவனிவந்த அதே வருடத்தில், அதாவது 1964ஆம் ஆண்டில் அமுதடியடைந்த அன்பர் மாணிக்கவாசகப்பெருமானின் திரு வெம்பாவை கோயில்களில் ஒதப்பெற்று வரும் புனித காலத்தில், வைகுண்ட ஏகாதசியில் (15-12-64) அறக்காவலர் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் சிவபதம் அடைந்தமை இவர் புரிந்த புண்ணியப் பணிக்குச் சிறந்த பயன் இம்மையிலே கிடைக்கும் என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இவருக்குப் பின்னர், இவருடைய அருமைச் சகோதரர் உயர்திரு. குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் நல்லூர்க்கந்தசுவாமி கோயில் அறக்காவலராகக் கடமையேற்றுள்ளார். இவர் தம் தமையனாரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிக் கோயிற் கருமங்கள் முட்டின்றிச் செவ்வனே நடைபெறவேண்டுமென்று பயபக்தியுடன் பணிபுரிந்து வருகின்றார். ஏற்கெனவே தம் உடன்பிறந்

தாருக்குப் பக்கபலமாகப் பின்னணியில் நின்று சகல அலுவல்களையும் அமைதியுடன் ஒழுங்காக நிறைவேற்றி வந்த குகழீ குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களுக்கு அறக்காவலர் பணி புதிய தொன்றன்று. ஆகவே 1964ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 15ஆந் திகதியன்று அறக்காவலர் பதவியேற்ற குகழீ குமார தாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் கோயில் திருப் பணிகளில் தம் முழுக்கவனத்தையுஞ் செலுத்திவருகின்றார்கள். 1965ஆம் ஆண்டு மகோற்சவம் நடைபெறுவதற்கு முன்னர் சிறிது காலத்துள் பழைய வசந்த மண்டபம் இருந்த இடத்தில் விசாலமான புதிய மண்டபத்தை கிருமாணித்து விட்டார்கள். இவ்வாறு நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிற்றிருப்பணியைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி வருவதிலும் சித்திய நைமித்தியங்கள் காலந் தவருது நடைபெறச் செய்வதிலும் வீழிப்புடனிருந்து தொண்டாற்றி வருகின்றார்கள்.

கோயிற் சிறப்பு

கால நேரம் தவறாம:

பூசைகள், அபிஷேகங்கள், திருவிழாக்கள் ஆதியாம் கீத்திய நைமித்தியங்கள் யாவும் சொல்லப்பட்ட காலநேரம் தவறாமற் கிரமமாக நடைபெறுகின்றன. திருவிழாக்காரர்களின் வரவையோ, பிரதான ஆட்களின் வரவையோ எதிர்பார்த்துக் கிரியைகள் உற்சவங்கள் பின்போடப்படும் வழக்கம் இக்கோயிலில் முற்றாகக் கிடையாது. இக்கோயிலிலுள்ள மணிக்கூடு காட்டும் நேரப்படி யாவும் குறிக்கப்பட்ட நேரத்திற் கிரமமாக நடைபெறுகின்றன. இத்தகைய சிறந்த ஒழுங்கு முறையினை இலங்கையில் மிகவும் அரிதாகவே காணலாம்.

இப்போதுள்ள கோயில்திகாரி கல்வியறிவுள்ளவர். புத்திசாதுரியமுள்ளவர். காலத்துக்கேற்றவாறு கோயில் முன்னேற்றங்கருதி அநேக திருத்தங்களைச் செய்யத் திட்டம் வகுப்பதிற் கரிசனை கொண்டுள்ளார். ஆனால் பண்டைய புனித முறைகளைக் கைநழுவவிடாமல், புதிய திருத்தங்களைப் புகுத்தி, கோயிலின் புகழை அதிகரிக்கச் செய்வதிற் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கின்றார். இக்கோயிலில் வாணவேடிக்கை கிடையாது. இந்த முறைகளை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஏனைய சைவக் கோயில்களும் பின்பற்றுதல் விரும்பத்தக்கது.

திருவிழாக்காலங்களில் அடியார்கள் கோயிலுக்குட் புகுவதற்கும் வெளியேறுவதற்கும் என இரு வேறு வழிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கும் முறை காலஞ்சென்ற கோயில்திகாரியால் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இதனாற் கோயில் வாயிலில் அடியார்கள் நெருக்குண்டு கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை இப்பொழுது கிடையாது. வழிபடவரும் அடியார்பொருட்டு இவ்வாலயத்தில் அநேக வசதிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

கோயிலமைப்பு

சார்ந்தவர்க்குச் சாகா வரங்கோடுக்கும் நல்லூரை
வீழ்ந்தெழுந்து கும்பிடுவாய் விரைந்து.

—நந்தித்தலை

பிரதான கோயில் கிழக்கு வாயிலைக் கொண்டுள்ளது. திரு. இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் ஆரம்பத்தில் வாங்கிய 6½ இலாச்சம் நிலத்தைத் தவிர மேலும் நிலம் வாங்கிக் கோயில் வீதி விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் உள்வீதியைச் சுற்றி உயர்ந்தமதில் கட்டப்பட்டுள்ளது. தேரோடும் அழகிய வீதி நாற்புறமும் உண்டு.

சிறந்த கோபுரம் :

விண்ணள வோங்குஞ் சித்திரம்
விளங்குங்கோ புரங்கள் பாரீர்
கண்ணகன் ஞாலம் போற்றுங்
கடிமதி லழகைப் பாரீர்
பண்ணமர் வண்டு பாடும்
பன்மலர்ச் சோலை பாரீர்
எண்ணரும் நல்லை வேல
னீருக்கும்கோ யிலைப்பா ரீரே.

—பரமனந்தப் புலவர்

சிறந்த சிற்ப வேலைப்பாடமைந்த அழகிய ஐந்தடுக்குக் கோபுரமொன்றும் அதன் இருமருங்கிலும் அழகிய மணிக்கோபுரங்களும் கீழை வாயிலை அலங்கரிக்கின்றன. கந்தன் திருவிளையாடலைக் குறிக்கும் சம்பவங்கள் சிற்பவடிவில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. அழகிய வர்ணத்தீட்டப்பெற்ற சிற்பங்கள் அடியார் உள்ளத்திற் பக்திச் சுவையை ஊற்றெடுக்கச் செய்யும் இயல்பினவாய்த்

திகழ்கின்றன. வானளாவிய இவ்வழகிய கோபுரத்தின் உச்சியில் திருவிழாக் காலங்களிற் செவ்வேற் பெருமானின் சேவற்கொடி பட்டொளி வீசிப் பறந்துகொண்டிருப்பதைக் காணலாம். 'கோழிக் கொடியேன் அடிபணியாமற் குவலயத்தே வாழக் கருதும் மதியிலிகாள் !! வாருங்கள் ! வாருங்கள்!' எனக் கையால் அழைப்பது போல எழில்மிகு சேவற்கொடி காட்சியளிக்கின்றது. இவ்வழகிய கோபுரத்தில் விலையுயர்ந்த மணிக்கூடு ஒன்று இப்போதுள்ள கோயிலதிகாரியால் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. இது கால்மணிக்கொருமுறை அடித்து, கந்தன் அடியார்களுக்குக் காலத்தின் அருமையை நினைவூட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது; மேலும் இக்கோயிற் பூசகர்களும் பணியாளர்களும் தத்தம் கடமைகளைக் காலந் தவறாது புரியும்படி நினைவூட்டுகின்றதெனவும் கூறலாம். 1959ஆம் ஆண்டில் கீழைக் கோபுர வாயிலின் உச்சியில் 'ஓம்' என்ற எழுத்தும் நடுவில் வேலின் வடிவமும் அதன்கீழ் 'முருகா' என்ற எழுத்தும் பகலில் மாத்திரமன்றி இரவிலும் நன்கு புலப்படக்கூடியதாக மின்சாரமூலம் ஒளிவளர் விளக்காக அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

உட்பிரகாரம் கீழைக் கோபுர வாசல் வழியாக உள்ளே செல்லும்பொழுது மண்டப வாயிலில் 'சிவசிவ' என்ற எழுத்து யாவருக்கும் நன்கு புலப்படக்கூடியதாகத் திகழ்கின்றது. மூலத்தானத்தில் சக்திவேல் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. வெளி மண்டபத்தில் முத்துக்குமாரசுவாமியும், உள்மண்டபத்தில் ஆறுமுகசுவாமியும் தெற்கு நோக்கி யிருப்பதைக் காணலாம்.

உள்வீதியில் விநாயகர் கோயில், தேவிமார்கோயில், சந்தானகோபர்லர் கோயில், வயிரவர் கோயில், சூரிய மூர்த்தி கோயில் முதலிய சுற்றுக் கோயில்கள் உண்டு.

இக்கோயிலின் மூலஸ்தானத்தின்மீது விமானம் எதுவுமில்லை. மூலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம், நீராவி மண்டபம், ஆறுமுகசுவாமி கோயில் மண்டபம், மகாமண்டபம், நிருத்த மண்டபம், முத்துக்குமாரசுவாமி மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம், மடப்பள்ளி, களஞ்சியம், தெற்குவீதி மண்டபம், வெள்ளி வாகனசாலை, நெல் அறை, கணபதி மண்டபம், அம்மன் மண்டபம், பள்ளியறை, சந்தானகோபாலர் மண்டபம், பூக்குறடு மண்டபம், பூந்தோட்டம், வயிரவர் மண்டபம், வசந்த மண்டபம், வாகனசாலை, கோபுரவாசல், தீர்த்தமண்டபம், தெண்டாயுதபாணி மண்டபம் எனப் பல அங்கங்கள் இக்கோயிலில் உண்டு.

உள்வீதியில் வடபாலுள்ள பூந்தோட்டம் அல்லது நந்தவனம் சிறந்த முறையிற் பேணப்பட்டு வருகின்றது. பூசைக்குத் தேவையான நறுமலர்களும் பத்திரங்களும் இந்த நந்தவனத்தி லிருந்தே எடுக்கப்படுகின்றன. இங்கே அழகியதோர் செழுங்கழுநீர்த்தொட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள தபோ மண்டபத்தில் தீர்த்தோற்சவத்துக்கு அடுத்தநாள் முருகன் வள்ளிநாயகியை ஆட்கொண்டருளும் வைபவம் நடைபெறும்.

ஆறுமுகசுவாமி வாயில், பிரதான ஆலயத்தின் ஓர் அங்கமாகத் தெற்குநோக்கியுள்ளது. ஆறுமுகசுவாமி கோயிலுக்குத் தென்புறமாக வெளிவீதிக்கு அப்பால் அழகியதோர் தீர்த்தக்குளமும் தெண்டாயுதபாணி ஆலயமும் உண்டு. தீர்த்தக் குளம் மிகவும் சமீப காலத்திற் றுன் திருத்தி யமைக்கப்பெற்றுள்ளது. இங்கேதான் வருடந்தோறும் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். இந்தக் குளத்தின் மேற்றிசையில் முருகநாம பஜனை செய்வதற்காகவும், கதாப்பிரசங்கம் செய்வதற்காகவும், திருப்புகழ் மண்டபம் எனும் பெயருடன் அழகிய மண்டபம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

நல்லூர்த் தேரடி

பழம்பாக்கு வேற்றிலை பச்சரிசி தேங்காய்
இளநீர்தே னேந்தி யெழிலார்—அளவிலா
மங்கையரு மாடவரு மல்குநல்லூர்த் தேரடியில்
எங்குருவைக் கண்டே னினிது.

சீராரும் நல்லூரில் தேரடியி லேயிருந்து
ஆரறிவா ரேன்றுசொன்ன அப்பனே கண்வளராய்.

— நற்சிந்தனை

கீழைக்கோபுர வாயிலுக்குச் சிறிது தூரத்தில் தேர் முட்டி அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. இவ்விடமும் ஞானிகள் ஊடாடிப் புனிதமடைந்துள்ளது. ஒரு பொல்லாப்பு மில்லையெனும் உண்மையை ஓதிய உயர்ஞானி செல்லப்பா சுவாமிகளும் நடமாடும் தெய்வமாகப் போற்றப்படும் யோகிஸ்வரரும் இன்னும் பல ஞானிகளும் தேரடியைப் புனித இடமாக்கியுள்ளனர். நயினை நாகமணிப் புலவர் தேரடி வைரவரமீது பக்திச் சுவை ததும்பும் பதிகம் பாடியுள்ளார்.

1927ஆம் ஆண்டில் மின்சார இயந்திரம் ஒன்று இக்கோயிலில் அமைக்கப்பெற்று, கோயில் முழுவதும் மின்சாரவிளக்குகள் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால், விசேட தினங்களிற் கோயில் முழுவதும் மின்சார விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்படுகின்றது.

மடங்கள்

குருபூசைமடம் :

கோயிலின் வெளிவீதியில் கிழக்குத்திசையில் தேர்முட்டிக்கண்மையில் அறுபத்துமூவர் குருபூசை மடம் உண்டு.

திரு. வை. அருணாசலம், சு. ஆறுமுகம், க. கார்த்திகேசு, க. சடையம்மா, சி. கதிரைவேற்பிள்ளை முதலிய அடியார்கள் சென்ற நந்தன வருடம் (1892) தொடங்கி அறுபத்துமூவர் குருபூசையைச் செய்துவந்தனர். இக் குருபூசை செய்வதற்குச் சொந்தமான இடமொன்று தேவையென இவ்வடியார்கள் கொண்ட பேரவாவினையறிந்து வண்ணார்பண்ணை வை. அம்பலவாணபிள்ளையவர்களும், நல்லூர் கு. சின்னையர் அவர்களும் தருமசாதனஞ் செய்த நிலத்தில் இம்மடம் பொதுமக்களின் பொருளுதவிகொண்டு கட்டப்பெற்றது. கட்டிட நிதி சேர்ப்பதற்குரிய விஞ்ஞாபனம் ஒன்று பரிதாபி வருடம் (1912) ஆவணி மாதம் திரு. சி. கதிரைவேற்றரசனால் வெளியிடப்பட்டது.

சடையம்மா :

முருக பக்தியிற் சிறந்த சடையம்மா என்ற அம்மையார் இம்மடத்தில் வாழ்ந்து இதனைப் புனிதமான மடமாக ஆக்கியுள்ளார். இவ்வம்மையார் வருடந்தோறும் கதிர்காம யாத்திரை செய்யும் வழக்கமுடையவர். கதிர்காமத்திலும் ஒரு மடம் கட்டியுள்ளார்.

கார்த்திகேசு சுவாமி :

இவர் தமது 14ஆவது வயதில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை யடைந்து, தினமும் காலை மாலையில் நல்லைப்

பெருமான் கோயிலிற் சிவநாமஞ் சொல்லிவந்தார். குருபூசை மடத்தில் நெடுங்காலமாகச் சிவதொண்டும் புரிந்துவந்தார். சமயதிட்சை, விசேடதிட்சை, நிர்வாண திட்சை முறையாகப் பெற்றுக் கிரமமாகச் சிவபூசை செய்துவந்தார். இவருடைய பிறப்பிடம் வேலணையாகும். நல்லூரையடைந்தபின் இவர் இல்லறத்திற் பிரவேசியாது, 50 வருடத்துக்கு மேற்பட இச் சிறந்த கைங்கரியங்களைப் புரிந்து, எவர்க்கும் முன்மாதிரியான தெய்வீக வாழ்க்கை நடத்தினார். சாந்தம், ஈசுரபக்தி, அன்பு, இரக்கம், வைராக்கியம், ஈகை, தாழ்மை முதலிய ஆசார இலக்கணங்களுடையவர். இவரை அறிந்தவர்களும் இவரிடத்தில் நிரம்பிய அன்பும் வணக்கமுமுடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். சிறந்த மெய்யடியாராக ஒழுகிய இவர் (30-12-45) மார்கழி மாதம் 16ஆந்திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மேற்படி திருமடத்திற் சிவபதமடைந்தனர். இம்மடம் இப்பொழுதும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

மேற்குவிதியில் திரு. மூத்ததம்பி அவர்களின் மடமும் வடக்குவிதியில் சின்னர் மடமும் உண்டு.

தீவினை தீர்க்கும் திருமுருகன்

மறைகளின் முடிவால் வாக்கால்
 மனத்தினால் அளக்கோ னுமல்
 நிறைவுடன் யாண்டு மாகி
 நின்றிடும் நிமல முர்த்தி
 அறுமுக உருவாயத் தோன்றி
 அருளோடு சரவ ணத்தில்
 வேறிகமழ் கமலப் போதில்
 வீற்றிருந் தருளி னானே.

அருவமு முருவு மாகி
 யநாதியாய்ப் பலவா யொன்றாய்ப்
 பிரமமாய் நின்ற சோதிப்
 பிழம்பதோர் மேனி யாகக்
 கருணைகூர் முகங்க ளாறுங்
 கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே
 யோருதிரு முருகன் வந்தாங்
 குதித்தன னுலக முய்ய.

—சந்திராணம்-திருவனதாரப்படலம்

“சூரபன்மன் என்ற அசுரன் தம்பியாராகிய சிங்க முகன் தாரகனோடும் மற்றைய அசுரரோடுஞ் சென்று யாகஞ்செய்து சிவபெருமானிடம் வரங்களைப் பெற்றுத் தேவர்களை வென்று பூமியிலே மகேந்திரபுரியில் வாழ்ந்திருந்தான். இவன் தேவர்களை வருத்தியதால் அவர்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவதற்காகச் சிவபெருமானுடைய ஆறு திருமுகங்களிலுமுள்ள அக்கினிக் கண்களிலிருந்து ஆறு பொறிகள் தோன்றி ஆறுமுகப் பெருமானாயின. அப்பெருமான் தாரகனையும் சிங்கமுகனையும் சூரபன்மன் மகன் பானுகோபனையும் வென்றார். பின்னர் சூரபன்மனைத் தமது வேலை யேவிச் சங்கரிக்க, அவன் கோழியும் மயிலுமாகத் தோன்றி எதிர்க்க,

ஆறுமுகக் கடவுள் கோழியைக் கொடியாகவும் மயிலை
வாகனமாகவும் கொண்டருளினார். பின்னர் தெய்வ
யானை யம்மையாரையும் வள்ளிநாயகியாரையும் திரு
மணம் செய்தருளினார். கந்தசுவாமி சிவனுக்கு
வேறல்லர் என்பது சைவசமயக் கொள்கையாகும்.
இதனைக் கந்தபுராணம் முதலிய புராணங்கள்
நன்கெடுத்து விளக்குகின்றன.

ஈசனேயவ னூடலால் மதலையா யினன்கா
ணசி லாவவ னறுமுகத் துண்மையா லறிநீ
பேசி லாங்கவன் பரனோடு பேதக னல்லன்
றேச லாவகன் மணியிடைக் கதிர்வரு திறம்போல்.

— கந்தபுராணம்-அவைபுகுபடலம்

எனவே சிவபெருமானே சிவசுகப்பெருமான் எனப்
படுவர்.

கந்தசுவாமி தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை
என்னும் பெண்கள் இருவரைத் திருமணஞ் செய்தார்
என்பதன் உண்மைப் பொருள் யாதென்பதை ஸ்ரீலக்ஷ்மி
ஆறுமுகநாவலர், 'சுப்பிரபோதம்' எனும் கட்டுரையில்
விளக்கியிருக்கின்றவாறே ஈண்டெடுத்துக் காட்டுதும் :

“ ஆண் பெண் அலி என்னும் மூன்றும்ல்லாத அநாதி
மல முத்த பதியாகிய சிவத்தையே, சர்வான்மாக்களா
யும் தோற்றுவித்தலால் ஆண்பாற்படுத்துப் பிதாவென
வும், சூரியனுக்குக் கிரணம்போல அச்சிவத்துக்கு
அபின்னமாயுள்ள சத்தியையே நிமித்த காரணமாகிய
அச்சிவம் அத்தொழிலியற்றுதற்குத் துணைக்காரணமா
யிருத்தலால் பெண்பாற் படுத்து மாதாவெனவும், அச்
சிவம் அச்சத்தியோடு கூடி உத்தியோகித்துச் சங்கற்
பித்தலையே அவ்வான்மாக்களது தோற்றத்துக்குக்
காரணத்தொழிலாகையால், உகந்து புணர்தலெனவும்
அச்சங்கற்பம் இல்லாமையே பிரிதல் எனவும் சொல்
லியதென்றறிக.

தேனமர் கமலத் தண்ணல்
செய்தொழில் முற்று மாற்று
லானதன் னருளை யாங்கோ
ராயிழை யாக நல்கி.

—கந்தபுராணம்-உத்தரப்படலம்

எனக் கூறுமாற்றினு முணர்க.

“இனி, அக்கினி சத்தி ஒன்றாயவழியும், சுடப்படுவதும் விளக்கப்படுவதும் அடப்படுவதுமாகிய விஷயத்தில் சூடு, விளக்கம், அடுதலாகிய தொழிலினால் பலவாதல் போல, கந்தசுவாமியினது சத்தி ஒன்றாய வழியும் கிருத்திய பேதத்தால் இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா சத்தியென மூவகைப்படும். அவற்றுள், இச்சா சத்தி யாவது ஆன்மாக்களை முத்தியிலடைக்க விரும்புதல். ஞான சத்தியாவது அவ்வான்மாக்களுடைய கர்மங்களையும் அக் கர்மங்களுக்கிடாகிய தனு கரண புவன போகங்களை உபாதானத் திரயத்தினின்றுந் தோற்று விக்கு முறைமையையும் அறிதல்; கிரியாசத்தியாவது அவ்வான்மாக்களுக்குக் கர்ம சமத்துவம் பிறப்பிக்கும் பொருட்டுக் கர்மங்களைப் பக்குவாபக்குவமறிந்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்தல்; கந்தசுவாமிக்கு இம் மூன்று சத்திகளுமே புராணங்களில் முறையே வள்ளியம்மை, வேலாயுதம், தெய்வயானையம்மை யெனக் கூறப்பட்டன.”

கந்தசுவாமி :

ஓங்காரத் துள்ளோளிக் குள்ளே முருகன்
உருவங் காணப் படும்.

கந்தரலங்காரம் :

ஆங்கா ரமுடங் காரோடுங் கார்பர மாணத்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மறூர்தினைப் போதளவும்
ஓங்காரத் துள்ளோளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு
தூங்கார்தோழும்புசெய்யாரென்செய்வாரியமதூதருக்கே.

கந்தசுவாமியின் ஆறுமுகம் :

சிவபெருமானுக்குரிய சருவஞ்சுதை, திருப்தி, அநாதிபோதம், அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி, சுவதந்திரத்துவம் என்னும் சுத்தசாட்குணங்களும் கந்தசுவாமியுடைய ஆறுமுகங்கள் என்பர். (சருவஞ்சுதை = முற்றறிவு; திருப்தி = வரம்பிலின்பமுடைமை; அநாதிபோதம் = இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல்; அலுப்தசத்தி = பேரருளுடைமை; அநந்தசத்தி = முடிவிலாற்றலுடைமை; சுவதந்திரத்துவம் = தம்வயமுடைமை.)

கந்தபுராணம் :

ஏவர்தம் பாலு மின்றி யெல்லைத் தாமலற் குள்ள முவிரு குணனுஞ் சேய்க்கு முகங்களாய் வந்த தேன்னப் பூவியல் சரவ ணத்தண் போய்கையில் வைகு மைய னூவிக ளருளு மாற்ற று லறுமுகங் கொண்டா னன்றே.

—ஞானரத்தாவளி—ஸ்ரீலக்ஷ்மி சி. செந்திநாதையர்

செவ்வேளின் செவ்வேல் :

“ ஓகையாற்றி ரைமுன் னளில்
உழக்குமா வினையும் வாட்டும்
ஏகவேவ் வரையின் எல்லை
பிடித்திடும் இமையோர் போற்றத்
தோகைமேல் உலவும் கந்தன்
சுடர்க்கரத் திருக்கும் வேற்றி
வாகையே சுமக்கும் வேலை
வணங்குவ தேமக்கு வேலை.”

—செவ்வந்திப்புராணம்—சைவ எல்லப்பநாவளி

முருகன் கையில் இருப்பது வேல். இது ஞான சத்தி ஆகும். அஞ்ஞானப் பகையை வெல்ல ஞான வேல் தாங்கியுள்ளான் முருகன்.

தன்வழி நடக்கும் அன்பர்களுக்கு வலப்புறத்தும் இடப்புறத்தும் முன்னும் பின்னும் எங்குமாகி இரவு பகலில் துணையாக விளங்குவது வேல் என்கிறார் அருணகிரிநாதர்.

“ தனித்தவழி நடக்குமென திடத்தும் ஒருவலத்தும் இருபுறத்தும் அருகடுத்து இரவுபகல் துணையதாகும்.”

‘ அச்சம் அகற்றும் அயில்வேல் ’ என்கிறார் குமர குருபரர். எங்களுக்கு ஒப்பற்ற துணையாக விளங்குவது வேல் என்பதனைப் பின்வரும் பாசரம் அறிவுறுத்து கின்றது.

“ தூலம் பிடித்தேம பாசம் சுழற்றித் தொடர்ந்துவரும் காலன் தனக்கோரு காலுமஞ் சேன்கடல் மீதேழுந்த ஆலங் குடித்த பெருமான் குமார னறுமுகவன் வேலுந் திருக்கையு முண்டே நமக்கோரு மெய்த்துணையே.”

வேலின் பெருமையினை ஞானியாரடிகள் ‘ கந்தர் சட்டிச் சொற்பொழிவுகள் ’ எனும் நூலில் விரிவாகக் காணலாம். வெற்றி வேலினால் துன்பம் துடைக்கப் பெற்ற நக்கீரர்,

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்னைக் கைவிடா நின்றதுவுங் கற்போதும்பிற காத்ததுவு மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி குளித்தவேல் கொற்றவேல் தூர்மார்புங் குன்றுந் துளைத்தவே லுண்டே துணை.

என வேலினைப் போற்றிப் பரவியுள்ளார். இந்த வெற்றி வேலே நல்லூர்க் கோயிலில் மூலத்தானத்தில் உள்

ளது. எங்கள் துன்பமெல்லாம் நீங்க வேலை வழிபடு
வோமாக.

வேலாயுதம் :

ஆன்மாக்களுக்கு முத்தியின்பங் கொடுக்க விரும்
பும் விருப்பமெனப்படும் இச்சா சத்தியும், அதற்கு
வேண்டு மவைகளை அறியும் அறிவேனப்படும் ஞான
சத்தியும், அறிந்தவைகளைச் செய்யும் செயலெனப்படும்
கிரியாசத்தியுமாகிய மூன்று சத்திகளின் அடுக்கு
வேலாயுதமாம் என்க.

திருத்தணிகைப் புராணம் :

இச்சா ஞானக் கிரியையெனு

மீவைமூன் றிலையாய்க் கிளைத்தெழுந்திட

டச்சா னாழி யறச்சுவற்று

மயில்வே லோருகை வலத்தமைத்து

நச்சா தவரைத் தேறுமோருகை

நளினங் குறங்கி னமைத்திமையோர்

விச்சா தரர்தூழ் ஞானசத்தி

தரன துருவம் விதிப்போரும்.

—ஞானரத்நாவளி-ஸ்ரீலங்கு சி. செந்திநாதையர்

கந்தக் கடவுட்குரிய விரதங்கள்

மனம் பொறிவழிப்போகாது நின்றற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனுஞ் சுருக்கியேனும் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலுங் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேடமாக வழிபடுதல் விரதமெனப்படும்.

சுக்கிரவார விரதம், கார்த்திகை விரதம், கந்த சட்டி விரதம் என்ற மூன்றும் கந்தக் கடவுளுக்குரிய விரதங்களாகும்.

சுக்கிரவார விரதம் :

சுக்கிரவாரம் என்பது வெள்ளிக்கிழமை எனப் பொருள்படும். இவ்விரதம் அநுட்டிப்போர் ஐப்பசி மாசத்து முதற் சுக்கிரவாரம் தொடங்கிச் சுக்கிரவாரந்தோறும் அநுட்டித்தல் வேண்டும். இதில் உபவாசம் உத்தமம். அது கூடாதவர் இரவிலே பழம்முதலியன உட்கொள்ளக் கடவர். அதுவுங் கூடாதவர் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்யக்கடவர். இவ் விரதத்தை மூன்றுவருடகாலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும்.

உபவாச விரதம் அநுட்டிப்போர் காமம், குரோதம், கோபம் முதலிய குற்றங்களைக் களைந்தவராய், முதற் றினமாகிய குருவாரத்தன்று வைகறையிலே நித்திரை விட்டெழுந்து புண்ணியதீர்த்தத்தையடைந்து, கையிலே பவித்திரஞ் சேர்த்து, சங்கற்பஞ் சொல்லி, ஸ்நானஞ் செய்து, தியானம், செபம், பூசை, குகாலய தரிசனம், கந்தபுராண சிரவணம் முதலியன விசேஷமாகச் செய்து, ஒருபொழுது அபராணத்திலே போசனஞ் செய்து, இரவிலே நித்திரை செய்யுமிடத்துக் கோமயத்தினால் மெழுகப்பட்ட தரையிலே தருப்பையின்மேலே கடவுளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, அதி சுத்தராய் நித்திரை செய்தல் வேண்டும்.

சுக்கிரவாரத்தன்று, மேலே சொன்ன பிரகாரம் வைகறையிலே எழுந்து, ஸ்நானம் முதலிய கடன்களை முடித்து, நெல்லைப் பரப்பி அதன்மீது கும்பத்தைத் தாபித்து, பொன்னினாலேனும் வெள்ளியினாலேனும் செம்பினாலேனும் மண்ணினாலேனும் அமைத்த சுப்பிரமணியக் கடவுளுடைய விம்பத்தைப் பஞ்சகௌவியங்கொண்டு சுத்திசெய்து, அக்கும்பத்தின்மீது இருத்தி விதிப்படி பூசித்தல் வேண்டும். அதன்பின் கந்தசுவாமி கோயிலையடைந்து தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும் திருக்கோயிலிலே இயன்றமட்டும் நெய்விளக்கேற்றி. அபிஷேகத் திரவிய வைவேத்தியத் திரவியங்களைக் கொடுத்தல் வேண்டும். இரவில் மேலே சொன்னபிரகாரம் கித்திரைசெய்து மற்றைநாட்காலை கித்தியகருமம் இரண்டும் முடித்துக்கொண்டு, மகேசுர பூசைசெய்து ஒன்பது நாழிகையுள்ளே பாரணம் பண்ணியபின், பகலில் கித்திரை செய்யாது, கந்தபுராண சிரவணஞ் செய்து கொண்டிருத்தல் வேண்டும். உபவாசத்துக்குப் பின் செய்யும் போசனம், பாரணம் எனப்படும். ஒருபொழுதுண்போர் விரத தினத்தன்று விதிப்படி சுப்பிரமணிய பூசை, கந்தசுவாமி கோயில் தரிசனம் முதலியன சிறப்பாகச் செய்தல் வேண்டும். இவ்விரதத்தை அநுட்டித்தோர் மனத்தில் கினைத்ததெல்லாம் பெறுவர்.

கந்தசட்டி விரதம் :

இது ஐப்பசி மாசத்துச் சுக்கில பக்ஷப் பிரதமை முதற் சட்டியீருகிய ஆறு நாடும் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஆறுநாடும் உபவாசஞ் செய்வது உத்தமம். அது கூடாதவர் முதலைந்துநாளும் ஒவ்வொரு பொழுதுண்டு, சட்டியில் உபவாசஞ் செய்து அடுத்தநாட் பாரணஞ் செய்தல் வேண்டும். மாசந்தோறும் சுக்கில பட்ச சட்டியிலே சுப்பிரமணியக் கடவுளை வழிபட்டு மா, பழம்,

பரல், பானகம், மிளகு என்பவைகளுள் இயன்றது ஒன்று உட்கொண்டுவருவது உத்தமம். இவ்விரதம் ஆறு வருட காலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும். இவ்விரத காலமாகிய ஆறுதினமும் கந்தபுராணத்துள்ள சூர பன்மன் வதைப் படலம் படனஞ்செய்தல் விசேடமாம்.

கந்தசட்டி விரதம்பற்றி முன்னாள் 'இந்துசாதன'ப் பத்திராதிபர் பண்டிதர் ம. வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்கள், 'ஆசிரியர் உள்ளக்கிடக்கை' எனும் பகுதியில் எழுதியதை ஈண்டு நினைவு கூர்வது மிகப் பொருத்தமுடையதாகும் :

“ ஐப்பசி மாசத்துச் சுக்கில பட்ச (வளர் பிறை)ப் பிரதமை தொடக்கம் சட்டிவரையுள்ள ஆறு தினங்களாகக் கருணையங்கடலாகிய கந்தவேள் சூரபன்மனுடையுத்தஞ்செய்து ஆறும் நாளாகிய சட்டி தினத்தன்று அச்சூரபதுமன் கொண்ட அசுரவடிவை இருபிளவாக வேற்படையாற் கிழித்துச் சூரனென்ற பாகத்தை மயிலாகவும், பதுமனென்ற பாகத்தைச் சேவலாகவும் மாற்றி, அருள்புரிந்து தமக்கு வாகனமாகவும் வெற்றிக் கொடியாகவும் முறையே கொண்டார் என்பது கந்த புராணம். இந்த ஆறு தினங்களிலும் சண்முகமூர்த்தி சூரபன்மனுக்கு மறக்கருணையும் தேவர்களுக்கு அறக்கருணையும் விசேஷமாகப் பொழிந்து அவனையும் அவர்களையும் ஆட்கொண்டருளிய விசேடத்தினாற் சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினேமாகிய மக்களெனப்படும் நாங்களும் ஆறுமுக வள்ளலிடத்துக் கருணை வெள்ளம் பெருகும் விசேட தினங்களாகிய இந்த அறு தினத்திலும், அப்பெருமானைக்குறித்துப் பெரியோர் அநுட்டித்து வந்த சட்டி விரதத்தை, அநுட்டித்து அப்பெருமானை மெய்யன்போடு வணங்கித் துதித்தால், அவன் எங்களுக்கு அருள் செய்யாமலிருக்க முடியுமா? முடியாது.

“மேலும், தம்முடைய சந்நிதானத்திற் பயபத்தியின்றி மாறான நோக்கங்கொண்ட சூரபன்மனுக்கு அருள்செய்த சுப்பிரமணியத் தெய்வம், பயபத்தியோடு இவ்விரதத்தை அநுட்டித்து ஆசாரசீலராய்த் தம் சந்நிதியில் வந்து வணங்கித் துதிக்கும் அன்பர்களுக்கு அருள் செய்யாமல் விடுவாரா? ஒருபோதும் விடமாட்டார். தப்பாது திருவருள் புரிவார்.”

இப்படி எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அன்பர்கள் ஆசங்கை நிகழ்த்தக்கூடும். வேறெங்குமல்ல, சிவபுராணங்கட்கெல்லாம் திலகமாக விளங்கும் கந்தபுராணத்திற் பின்வருமாறு திப்ப நுட்பமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

• தீயவை புரிந்தா ரேனும்
 குமரவேள் தீருமுன் உற்றால்
 தூயவ ராகி மேலைத்
 தோல்கதி யடைவ ரென்கை
 ஆயவும் வேண்டுங் கொல்லோ!
 அடுசமர் இந்நாட் செய்த
 மாயையின் மகனு மன்றோ!
 வரம்பிலா அருள்பெற் றுய்ந்தான்.’

(மேலைத் தோல்கதி - சிவகதி; மாயையின் மகன் - சூரபன்மன்)

“இப்படியான நன்மைகளெல்லா மிருத்தலினாலே, அன்பர்களனைவரும் கந்தசட்டி விரதத்தை விதிப்படி அனுஷ்டித்து, இவ்விரத காலத்தில் ஆசாரசீலராய் அறுமுகன் சந்நிதியிற் சென்று வணங்குக; முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழ வைக்கும் முருகையனை, திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, திருப்புகழ், கந்தர் கலிவெண்பா, கந்தபுராணத் தோத்திரப் பாக்கள், முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய திருப்பாக்களைப் படித்துத் தோத்திரம் பண்ணுக; தமிழறிந்த

அன்பர்கள் இப் புண்ணிய தினங்களிற் கந்தபுராணத் துள்ள சூரபன்மன் வதைப்படலம், தெய்வயானை யம்மை திருமணப்படலம், கந்தபுராணச் சுருக்கம், திருச்செந்தூர்ப் புராணம், மயூரகிரிப் புராணம், திருப் பரங்கிரிப் புராணம் முதலிய புராணங்களைப் படித்துப் பொருள் சொல்லச் செய்து அவற்றைச் சிரத்தையுடன் சிரவணஞ் செய்க; கந்தசட்டி விரத பாரண தினமாகிய ஏழாநாள் ஏழைகளுக்கு அன்னதானஞ் செய்க. “ காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்க ” என்றங்கு, இந்தப் புண்ணியகாலத்தில் இங்ஙனஞ் சிரத்தையோடு செய்யின், கலியுகந்தன்னிலே கண்கண்ட தெய்வமாகிய கந்தவேள் திருவருள் வந்துசேரும். தப்பாது உய்தியடையலாம்.

கார்த்திகை வீரதம் :

இது கார்த்திகை மாசத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரம் முதலாகத் தொடங்கிக் கார்த்திகை நட்சத்திரந்தோறும் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் உபவாசம் உத்தமம். அது கூடாதவர் பழ முதலியன இரவில் உட்கொள்ளக்கடவர். இவ் விரதம் பன்னிரண்டு வருடகாலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும்.

இவ்விரதங்களால் எண்ணிய எண்ணமெல்லாம் ஈடேறும்.

ரித்திய பூசை :

பேருநா ளலாத தினத்திலு மேபேரும் பேரன்பினால் வருவார் தொகையு மடியாருக் கன்னம் வழங்கியிடுந் திருவார் பேரியர் தொகையு மனைத்தேனச் சேப்பிடுவீர் மருவார் கடப்பநல் லூரான் கருணை வகுப்பதென்னே.

— திருநல்லூரலங்காரம் - புலோலி திரு. வே. தா. நியாகராசியின்னை

“ அஞ்சலென்றே யடியார்களை யோம்புநல் லூராசே.”

இக்கேரயிலின் ஆறுகாலப் பூசைகள் காலந்தவருது நடைபெறுகின்றன.

காலை	5	மணி :	உஷத்கால பூசை
பகல்	10	மணி :	காலை சந்தி பூசை (வெள்ளிக்கிழமைகளில் 12 மணி)
பிற்பகல்	1	மணி :	உச்சிக்கால பூசை (வெள்ளிக்கிழமைகளில் 2 மணி)
பிற்பகல்	5	மணி :	சாயங்கால பூசை
மாலை	6	மணி :	இரண்டாங்கால பூசை (வெள்ளிக்கிழமைகளில் 6-30மணி)
மாலை	7	மணி :	அர்த்த யாம பூசை

விடியற் காலையில் 4-30 மணிக்கு ஆயத்த மணி அடித்ததும் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடி எழுந்திருப்பு மூர்த்தி பள்ளியறையிலிருந்து மூலத்தானத்துக்கு எழுந்தருளியதும் விஸ்வரூப பூசை நடைபெறும். பின்னர் உஷத்கால பூசை நடைபெறும். விடியற்காலை பக்தியும் சாந்தியும் பெறுவதற்குகந்த நேரமாகும். அதுவும் புனித தலத்தில் நிற்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் உண்மையிலேயே பக்திமாண்கள் எனக் கூறலாம். உள்ளத் தாமரையில் முருகன் திருவடி பதியச் செய்வதற்குகந்த நேரம் உஷத்கால பூசை நேரமாகும். இந்தப் பூசையின்போது முருகனைத் தொழப் பல பக்தர்கள் கூடிவிடுகிறார்கள். தமது அன்றாட வேலையை ஆரம்பிக்கும் முன்னர் நல்லூர்க் கந்தனை வந்தனை செய்து ஆரம்பிக்கும் வழக்கமுடைய தொழிலாளர் பலருளர். அர்த்த யாமப் பூசையின்பின் வள்ளிகாந்தர் பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளுவதைத் தரிசிப்பதும் சிவபக்தர்களின் தவறாத வழக்கமாகும். நித்தியபூசையே சாதாரண மகோற்சவம்போல நடைபெறுவது நல்லூரிலேதான்.

கோயிலில் நாடோறும் விடியற்காலே 5 மணிக்கு நடைபெறும் பூசையைப்பற்றி, முருகப்பெருமானைத் தன் ஆன்மார்த்த பூசையில் ஆவாகித்து வந்தித்து வழிபாடாற்றுபவரும், சிறந்த இன்னிசைக் கதாப்பிரசங்கம் செய்யும் ஆற்றல் மிக்கவரும், மதுரை ஆதின முத்தமிழ் மணியும், நல்லூர் தேவஸ்தான பிரசாரகரும், நல்லூர் முருகனின் அர்த்த யாமப் பூசைக்கு அடிக் கடி சென்று தொழுபவருமாகிய வண்ணார்பண்ணை பிரம்மஸ்ரீ ஸி. எஸ். எஸ். மணிபாகவதர் அவர்கள் நல்லூரில் நடைபெறும் அர்த்த யாமப் பூசையைப்பற்றி உருக்கமாக எழுதியிருப்பதால் அதனையே எடுத்துக் காட்ட என் உள்ளம் விழைகின்றது. அவர் கண்ட பூசை இது:-

“சுவாமியைத் தினசரி பள்ளியறை கொண்டு செல்லும் காட்சி காண அற்புதமாயிருக்கும். சந்நிதியிலிருந்து சுவாமியை மத்தளம், சின்னம் முழங்கக் கொண்டுவந்து அதற்கென்று உருவாக்கப்பட்டுள்ள விமானத்தில் அமர்த்துவார். முன் இரு குதிரைகளை பிரமா செலுத்தி வருவதுபோலவும், இருபுறமும் கந்தர் வப் பெண்கள் நாட்டியத்துடன் சாமரை வீசி வருவது போலவும் செய்யப்பட்ட அந்த விமானத்தில் முருகன் சிருஷ்டி மூர்த்தியாய் (அதாவது ஒரு கையில் கமண்டலம், ஒரு கையில் ருத்திராட்சம், மற்ற இரு கரமும் வரத அபயத்துடன் உள்ள முகூர்த்தம்) வந்து அமரப் பஞ்சாராத்தி ஆகும். அப்போது மின்சார பல்புகள் ஒளிவீசும் மண்டபத்திலிருந்து, முத்துக்குமாரசுவாமி சந்நிதிவரை மத்தளம், சின்னம் முழங்க வந்து, அதிலிருந்து பள்ளியறை வரை திருமுறை, திருப்புகழ் இன்னிசை பாடப்பட வலம் வந்து, பள்ளியறையில் ஊஞ்சலில் அமர்த்தப்பட்டுப் பின் பூசை நடைபெறும்.”

—மணிமலர்

மகோற்சவ விளக்கம்

தத்துவார்த்தம் :

கோயில்களில் ஆண்டுதோறும் மகோற்சவம் நடைபெறுவதைக் காண்கின்றோம். இதன் உண்மைப் பொருள் என்ன என்பதை அச்சுவேலி சிவபூர் ச. குமார சுவாமிக் குருக்கள் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். அதன் சுருக்கத்தை ஈண்டுக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் :

வருடம் முழுவதும் செய்துவந்த நித்திய பூசைகளில் நிகழ்ந்த மந்திரலோபம், கிரியாலோபம் முதலிய குறைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் பொருட்டு மகோற்சவம் செய்யப்படுகின்றது. நாடோறும் கோயிலுக்குச்சென்று வழிபட இயலாதவர்கள் மகோற்சவ காலங்களிலாவது சென்று வழிபடுமாறு நினைவுறுத்துமுகமாகவும் மகோற்சவம் பயன்படுகின்றது. மேலும் ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்த பல சமூகத்தினருக்கும் உதவி புரியும் சமூக விழாவாகவும் மகோற்சவம் பயன்படுகின்றது. எனவே, சமய வழிபாட்டுக்கும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கும் திருவிழா பயன்படுகின்றது.

உற்சவம் என்பது உத்தம யாகம் எனவும், மேலான பஞ்சகிருத்தியம் எனவும், போக மோட்சங்களைக் கொடுப்பது எனவும் பொருள்படும். உத்தம யாகமாகிய உற்சவத்தைச் செய்தவர்களும், செய்வித்தவர்களும், உதவிசெய்தவர்களும், தரிசித்தவர்களும் சகல போகங்களையும் அனுபவித்து நித்தியானந்தப் பெரும் பேறடைவார்கள் என்று சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன.

மகோற்சவ ஆரம்பத்திற் கொடியேற்றம் நடைபெறுகின்றது. இது துவசாரோகணம் எனப்படும். இது மும்மலத்திலே மூழ்கிக் கிடக்கின்ற ஆன்மா தீட்

சாக்கிரமத்தினுற் பாச நீக்கம் பெற்றுச் சிவஞானத்தைப் பொருந்திச் சிவபெருமானுடைய திருவடியை அடையும் முறைமையைக் காட்டும். எங்ஙனமெனில்,

கொடிமரம்—பதியாகிய சிவபெருமானையும்,
கொடிக்கயிறு—திருவருட் சத்தியையும்,
கொடிச்சீலை—பசுவையும்,
தருப்பைக்கயிறு—பாசத்தையும் குறிக்கும்.

ஆன்மா பாசத்தினின்று நீங்கிச் சிவபெருமானை அடையுமிடத்துத் திருவருட் சத்தி வாயிலாகவே அடைதல் வேண்டும். இவ்விதமே கொடியேற்றத்திலும் பசுவைக் குறிக்கும் கொடிச்சீலை (துவசப்படம்) திருவருளைக் குறிக்கும், கயிறுவழியாகச் சென்று கொடித்தம்பத்தில் மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை எனப்படும் ஆறுதாரத்தை ஆசனமாகக்கொண்டு அதன்மீதிருக்கும் பரமசிவத்தை அடைதலேயாம். தம்பமும் சிலையும் பொருட்டன்மையால் இரண்டாயிருப்பினும் தம்பத்திலே சீலை ஒடுங்கித் தங்கியிருத்தல் அத்துவித நிலையைக் குறிக்கும். ஆகவே துவசாரோகணஞ் செய்தல், மும்மலபந்தத்தாற் பிறந்திறந்து சுழன்று வருந்தும் ஆன்மாக்கள் தீட்சைமுறைப்படி மலநீக்கம் பெற்றுச் சிவபெருமானை யடைதலையுணர்த்தும் நற்குறியாகும்.

இரதோற்சவம் :

பரமபதியாகிய சிவபெருமான் சூரிய சந்திரர் உருளைகளாகவும், நான்கு வேதங்கள் குதிரைகளாகவும், மற்றைச் சரம் அசரம் ஆகிய பொருள்கள் ஒவ்வொரு உறுப்புக்களாகவும் அமைக்கப்பட்ட தேரில் மேருவை வில்லாகவும் விட்டுணுவை அம்பாகவும் கொண்டு எழுந்தருளிப் பிரமாவாகிய சாரதி, பிரணவமாகிய சவுக்கைக்கொண்டு செலுத்த முப்புரத் தசுரர்களையுஞ்

சிரித்தெரித்தருளிஞர். திரிபுர சம்மாரத்து உண்மைக் காட்சியை உணர்த்தி ஆணவமாதி மும்மலங்களையுங் கெடுத்தற்காக இரதோற்சவம் நடத்தப்படுகிறது.

“ அப்பணி செஞ்சடை யாதிப் பிரானார்
முப்புரம் எய்தனர் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புர மென்பது மும்மல காரியம்
அப்புர மெய்ததை யாரநீ வாரே.”

—திருமந்திரம்

தீர்த்தோற்சவம் :

ஆறு, குளம், சமுத்திரம் முதலிய இடங்களுக்குத் திருமூர்த்தங்கள் திருவுலாக்கொண்டு எழுந்தருள்வது அங்கேயுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும் குறிப்பாகும்.

எண்வகை மூர்த்திகளுள் பவன் என்னும் திருநாமத்தையுடைய சிவபெருமானது வல்லமையாகிய சியேட்டை, சலரூபமாயமைந்து தன்னையடைந்து தரிசித்து ஆசமித்து, ஸ்நானம் செய்யும் அடியார்களது பிறவியாகிய வெப்பத்தை நீக்கித் தன்னிடத்தில் அமிழ்ந்தச் செய்து, தத்துவாதீதராய் விளங்கும் சிவத்துடன் கூட்டும்.

தீர்த்தத் திருவிழாவிலோ * அஸ்திரதேவர் தீர்த்தத்திலே முழுகுதல் திரோதானசத்தி பராசத்தியோ டொன்றாதலைக் குறிக்கும். அடியார்கள் தீர்த்தமாடுதல் திரோதான சத்தியாலே தாங்கப்பட்ட ஆன்மாக்களும் பராசத்தியிலே படிந்து சிவத்தைத் தரிசித்தலைக் காட்டும்.

கொடியிறக்கல் ஐந்தொழில் முடிபையும் ஆன்மாக்கள் சித்தியடைதலையும் விளக்கும்.

—சைவக் கிரியை விளக்கம்

* அஸ்திரதேவர் : இது குலம்போன்றது. திருவிழாவுக்கு முன் கோயிலைச் சுற்றிக்கொண்டு போவது. இது சிவபெருமானது கிரியாசத்தியாம். இதன் மூன்று கவரும் முத்தொழிலையுஞ் செய்யும் ஜநகீ, ரோதயித்திரி, ஆரிணி யாகிய சத்திகளாம்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் உற்சவங்கள்

ஒவ்வொரு மாதப் பிறப்பிலும் காலைப் பூசைக்கு முன்னர் பூந்தோட்டத் தீர்த்தக் கிணற்றிலே தீர்த்தம் நடைபெறும். அத்தருணம் பொதுமக்களும் பூந்தோட்டத்துக்குள் போகமுடியும். இவ்வாறே ஒவ்வொரு மாசத்திலும் கார்த்திகை உற்சவம் சிறப்பாக நடைபெறும். ஒவ்வொரு மாச சஷ்டிக்கும் முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும்.

சித்திரை : வருடப்பிறப்புத் தினத்தன்று விசேஷ பூசைகள் நடைபெறும்.

சித்திரா பூரணை : வேல் பூந்தோட்ட வாயிலுக்கு எழுந்தருளல். பூந்தோட்டக் கிணற்றில் தீர்த்தம். உற்சவத்தின்பின் தேரடியில் விசேஷ பூசை.

சித்திரை உரோகிணி : கந்தபுராணப்படிப்பு ஆரம்பம். வைகாசி விசாகம் : ஆறுமுக சுவாமிக்கு விசேஷ ஸ்நானாபிஷேகம், நியாசார்ச்சனை.

கும்பாபிஷேக தினம் : பகல் - சகஸ்ர சங்காபிஷேகம். இரவு - ஆறுமுகசுவாமி தண்டிகையில் வெளி வீதிமட்டும் வலம் வருதல்.

ஆடி : உரோகிணி நட்சத்திரத்திலன்று வள்ளியம்மை திருக்கல்யாணப் படிப்பு; இதன்பின்னர் பந்தற்கால் நடுதல் நடைபெறும். இதனைப் புத்தகங் கட்டுதல் என்று கூறுவது வழக்கம். பந்தற்கால்

நட்டபின் தேரடிக்கு வந்து ஈசான மூலையிலுள்ள குதிரைக்குப் பட்டுச் சாத்திப் பூசைசெய்தல்.

கொடியேற்றம்: ஆடி அமாவாசையிலிருந்து ஆறாம் நாள் கொடியேற்றம். பகலில் உள்வீதி வலம் வருதல்.

வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் ஒரே பீடத்தில் வெள்ளி அன்னவாகனத்திலும், வேற்பெருமான் வெள்ளி மயில்வாகனத்திலும், விநாயகர் வெள்ளி ரிஷப வாகனத்திலும் காட்சி தருதல்.

இரவில் வெளிவீதி வலம் வருதல்.

வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் அன்ன வாகனத்திலும், வேற்பெருமான் வெள்ளி மயில் வாகனத்திலும் காட்சி தருதல்.

இவ்வாறு முதல் ஒன்பதுநாட்களுக்குத் திருவிழா நடைபெறும்.

10ஆம் திருவிழா: பகல் - முத்துக்குமாரசுவாமி வள்ளி தெய்வநாயகி சமேதராய் சிறிய கைலாச வாகனத்தில் உள்வீதி வலம் வந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தல்.

இரவு - முத்துக்குமாரசுவாமி வள்ளி தெய்வநாயகி சமேதராய் அழகிய மஞ்சத்தில் வெளிவீதி வலம் வருதல்.

11ஆம் திருவிழா: பகல் - வேற்பெருமான் வெள்ளி மயில்வாகனத்திலும், வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் வெள்ளி அன்ன வாகனத்திலும் உள்வீதி வலம் வருதல்.

இரவு - வேற்பெருமான் பச்சை மயில்வானகத்திலும் வள்ளியம்மன் மயில்வாகனத்திலும்

தெய்வயானையம்மன் மயில்வாகனத்திலும் வெளி வீதி வலம் வருதல். மூன்று தெய்வங்களும் மூன்று சாத்துப்படிகளுடன் மூன்று வாகனங்களிற் காட்சியளித்தல்.

17ஆம் திருவிழா : திருக்கார்த்திகை விழா.

பகல் - வேற்பெருமான் வள்ளி தெய்வநாயகி சமேதராய் பச்சை மயில்வாகனத்தில் உள்வீதி வலம் வருதல்.

இரவு - முத்துக்குமாரசுவாமியும் வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் மயில்வாகனங்களிற் பூச சம்பரத்தில் வீதிவலம் வருதல்.

19ஆம் திருவிழா : பகல் - வேற்பெருமான் வெள்ளி மயில்வாகனத்திலும், வள்ளியம்மனும் தெய்வ யானையம்மனும் வெள்ளி அன்னவாகனத்திலும் உள்வீதி வலம் வருதல்.

கைலாச வாகன விழா : இரவு - மூன்று சாத்துப்படி. வேற்பெருமானும் வள்ளியம்மனும் தெய்வ யானையம்மனும், பெரிய கைலாச வாகனத்தில் வெளிவீதி வலம் வருதல்.

22ஆம் திருவிழா : தண்டாயுதபாணி உற்சவம் சாயந்தரம் - மாம்பழத் திருவிழா. தண்டாயுத பாணி தங்க மயில்வாகனத்திலும் விக்னேஸ் வரர் வெள்ளி ரிஷப வாகனத்திலும் இவர்ந்து திருக்குள மண்டபத்திலிருந்து வெளிவீதி வலம் வந்து கோபுரவாசலை யடைந்தவுடன், மாங்களி விக்னேஸ்வரருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதும், விக்னேஸ்வரர் உள்ளே செல்வார். சுப்பிரமணியர் கோபித்துக்கொண்டு போய்த் தண்டாயுத பாணியாகப் பழனிமலையில் இருக்கும் பாவனையில் வீற்றிருத்தல்.

இரவு - ஒருமுகத் திருவிழா

வேற்பெருமான் ஒற்றைக் குதிரை வாகனத்திலும், அவருக்கு இருமருங்கிலும் வள்ளியம்மனும், தெய்வயானையம்மனும், மும்மூன்று குதிரைகள் ஒருங்கிணைக்கப்பெற்ற வாகனங்களிலும் இவரந்து வீதிவலம் வருதல்.

23ஆம் திருவிழா : பகல் - வேற்பெருமான் வெள்ளி ரிஷப வாகனத்திலும், வள்ளியம்மன் வெள்ளி மயில் வாகனத்திலும், தெய்வயானையம்மன் வெள்ளி அன்ன வாகனத்திலும் வீதிவலம் வருதல்.

இரவு - வேற்பெருமானும் வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் மூன்று வெள்ளை ரிஷப வாகனங்களில் மூன்று வாசலுள்ள பெரிய சப்பரத்தில் வீற்றிருந்து வெளிவீதி வலம் வருதல்.

24ஆம் திருவிழா : தேர்த் திருவிழா.

ஆறுமாமுகப்பெருமான் வள்ளி தெய்வயானை சமேதராய் வெள்ளிச் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து, காலை எட்டுமணிக்குக் கோபுரவாயிலையடைதல்.

எட்டரை மணியளவில் தேரிலேறி வீதிவலம் வருதல். தேர் இருப்பிலிருந்து புறப்பட்டுக் கீழைக் கோபுரவாயிலுக்கு எதிராக வந்தவுடன், அடியார்கள் அர்ச்சனை செய்வித்துக்கொள்ள அரைமணித்தியால அவகாசம் அளிக்கப்படும். பின்னர், வீதியில் மண்டகப்படி அமைத்துள்ளவர்கள் மாத்திரம் அர்ச்சனை செய்விக்கலாம். வீதியில் பொதுமக்கள் அர்ச்சனை செய்விக்க முடியாது. தேர் இருப்புக்கு வந்தபின் பிற்பகல் 4 மணிவரை அர்ச்சனை செய்வித்துக்கொள்ளலாம்.

பிற்பகல் 1 மணிமுதல் 4 மணிவரை நாதசுரக் கச்சேரி.

4-30 மணிவரை சுவாமி மீண்டும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளல்.

இரவு - தேரடித் திருவிழா.

வேற்பெருமான் வள்ளி தெய்வயானை சமேத ராய்ப் பெரிய வெள்ளை ரிஷப வாகனத்தில் வீற்றிருந்து, தேரடி பார்க்கும் பாவனையாக வீதி வலம் வருதல்.

25ஆம் திருவிழா : பிற்பகல் 4-30 மணி, தீர்த்தோற் சவம் ஆரம்பம். விநாயகப்பெருமான்-வெள்ளி எலி வாகனத்திலும், தெய்வயானையம்மன்-வெள்ளி மயில் வாகனத்திலும், வேற்பெருமான்-தங்க மயில் வாகனத்திலும், வள்ளியம்மன்-வெள்ளி அன்ன வாகனத்திலும், சண்டேசுரர்-வெள்ளி ரிஷப வாகனத்திலும் தீர்த்த மண்டபத்துக் கெழுந்தருளல். அஸ்திரதேவர் தீர்த்தமாடி, கோயில் அதிகாரியும் தீர்த்தமாடிய பின், சனங்கள் தீர்த்தமாடல். தீர்த்தோற்சவத்துக்கு முதல்நாள் தீர்த்தக் குளத்திலுள்ள நீர் வெளியே இறைக்கப்பட்டுச் சுத்தமான நீர் ஊறி வர விடப்படும்.

இரவு - கொடியிறக்கல் கிரியைகள்.

26ஆம் திருவிழா : பூங்காவனத் திருவிழா வள்ளிநாயகி தினைப்புனங் காக்கும் பாவனையில் பூங்காவனத்தில் ஒழுங்குசெய்தல். பிற்பகல் 6-30 மணிக்கு விநாயகரும், சுப்பிரமணியரும் பூங்காவனத்துக்கு எழுந்தருளல். பூங்காவனத்திலிருந்து விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வள்ளி நாயகி ஆகிய மூவரும் வந்ததும், தெய்வயானை

கதவை மூடி உள்ளேயிருப்பார். அப்பொழுது எட்டுக்குடியேசல் படித்தல். பின்னர் கதவு திறக்கப்பட்டு யாவரும் உள்ளே செல்லுதல். பின்னர் திருக்கல்யாணம். முத்துக்குமாரசுவாமி, வள்ளியம்மன், தெய்வயானையம்மன் மூன்று தண்டிகையில் வெளிவீதி வலம் வருதல்.

பூங்காவனத்துக்கு அடுத்த நாள் வைரவ மடை. இதற்கடுத்தநாள் வாகனபூசை. இதற்கடுத்த நாள் விநாயக சதுர்த்தி.

உற்சவம் : ஆவணிச் சதுர்த்தி வேற்பெருமான் வள்ளி தெய்வயானை சமேதராய் வெள்ளி மயில் வாகனத்திலும், விநாயகர் வெள்ளி ரிஷப வாகனத்திலும் வீதிவலம் வருதல்.

புரட்டாதி மாதம் : நவராத்திரி

கும்ப பூசை ஆரம்பம். 9 நாள் பூசை. 10ஆம் நாள் காலே அம்பு போடுதல்.

ஐப்பசி மாதம் : கந்தசட்டி உற்சவம் ஆறுநாள். ஆறாம்நாள்சாயந்தரம் 4-30 மணிக்கு குரசங்கார உற்சவம். ஆறுமுகசுவாமி ஆட்டுக்கடா வாகனத்தில் எழுந்தருளிச் குரசங்காரம் செய்தல்.

ஏழாம்நாள் தெய்வயானை திருக்கல்யாண உற்சவம். ஆறுவருடம் தொடர்ந்து கந்தசட்டி வீரதம் அனுட்டித்தவர்கள் குரசங்காரத் தினத்தன்று இரவு முழுவதும் நித்திரை விழித்து தண்டாயுதபாணி மடத்தில் வீரத உத்தியாபனம் செய்வார்கள். சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்குரிய வீரதங்களுள் இது சிறந்தது.

கார்த்திகை மாதம் : திருக்கார்த்திகை உற்சவம்.

பகல்—முத்துக்குமாரசுவாமி வள்ளி தெய்வநாயகி
சமேதராய்ச் சிறிய கைலாசவாகனத்தில் வீதி
வலம் வருதல்.

இரவு—பெரிய கைலாசவாகனத்தில் வீதிவலம்
வருதல்.

கீழைக் கோபுர வாசலுக்கு எதிரே தேர் முட்
டிக்கும் மஞ்சக் கொட்டகைக்கும் இடையில்
சொக்கப்பனை கொளுத்தல்.

பெருங்கதைப் பூசை : விக்னேஸ்வரருக்கு அபிஷேக
மும் பூசையும்.

மார்கழி மாதம் : திருவெம்பாவை உற்சவம் :

விடியற்காலை 3 மணிக்கு மாணிக்கவாசகர்
திருப்பள்ளியெழுச்சி படித்தல். திருவாதவூரர்
புராணம் படித்துப் பயன்சொல்லுதல். 9ஆம்
நாள் சாயந்தரம் ஊஞ்சல் படித்தல். 10ஆம்
நாள் திருவெம்பாவை உற்சவம்.

சுவர்க்கவாயில் ஏகாதசி : சந்தான கோபாலருக்கு
அபிஷேகம்.

தைமாதம் : தைப்பொங்கல்.

தைப்பொங்கல் : காலை 9-30 மணிக்குக் கோயிற்
குருக்கள் பொங்குதல்.

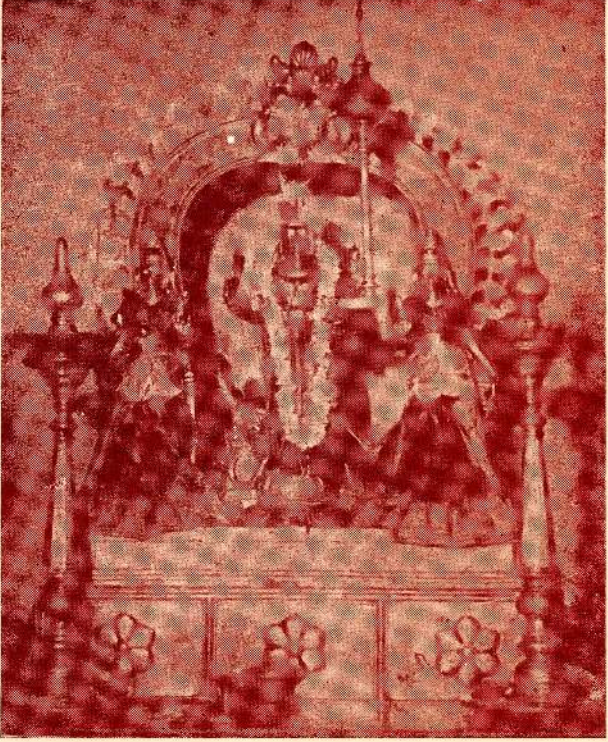
தைப்பூசம் : தைப்பூசத்துக்கு முதல்நாள் புதிதெடுத்
தல் ; கோயிற்பூசகர் செம்மணியிலுள்ள கோயில்
வயலுக்குச் சென்று புதிய நெற்கதிர் கொய்து
வந்து சாத்துதல். பின்னர் அன்று சாயந்தரம்
புது நெல்லில் இருந்து அரிசியெடுத்து அமுது
படைத்தல். மூலத்தானத்தில் படைத்தபின்பு

மகாமண்டபத்துக் கீழைச் சுவரிலுள்ள கோயில்
தாபகர் பிரதிமைக்கும் அவர் மனைவி பிரதிமைக்
கும் அதே அமுதைப் படைத்து, பின்னர் பக்தர்
களுக்கு வழங்குதல்.

தைப்பூசத்தன்று வேற்பெருமானும், வள்ளியம்
மனும், தெய்வயானையம்மனும் மூன்று வாசல்
மஞ்சத்தில் வீதிவலம் வருதல்.

மாசி மாதம்: மகா சிவராத்திரி பூசை.

பங்குனி மாதம்: பங்குனி உத்தரஉற்சவம்: இத்தினத்
தில் கோயில் அதிகாரி காவடியெடுத்தல்.

முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைக்கும்
நல்லூர் முத்துக்குமாரசுவாமி

நல்லைப் பெருமான் மகோற்சவச் சிறப்பு

வண்டாடு தண்டலை கொண்டெழு நல்லை வளம்பதியிற்
கண்டா மணியொலி கேட்கின்ற தன்பீர் கடுகவம்மின்
தண்டா மலப்பிணி தீர்க்கு மமுதசஞ் சீவிதங்கும்
பண்டார மூலந் திறந்தது வாரிப் பருகுமினே.

—நல்லையந்தாதி - சோமசுந்தரப் புலவர்

முருகன் குமரன் குகனென்றுமொழிந்(து)
உருகுஞ் செயல்தந் துணர்வேன் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கவவேண் குணபஞ் சரனே.

பத்தி யுடனுருகி நித்த முனதடிகள்
பற்றும் அருள்நினைவு தருவாயே.

—அருணகிரிநாதர்

வன்ன மணியோசை துயர்தன்னை யகல்செயு நல்லை

—நல்லைச் சண்முகமலை-பண்டிதர் நெ. வை. செல்வையா

அடியவர் அல்லல் அனைத்துந் தவிர்த்தருளும்
நல்லூர்க் கந்தன் கண்டாமணி நாதம் கணீர், கணீர்
என்று அடியார்கள் செவியில் விழுகின்றது. ஒவ்வொரு
நாளும் கேட்கும் மணியோசை இன்று விடியற் காலையில்
ஆனந்த பரவசமூட்டும் அற்புத சக்தியுடன் கேட்பதற்
குரிய காரணம் என்ன? தொல்லையே நல்லையிற்
கோயில்கொண்ட முருகப்பெருமானின் மகோற்சவம்
எப்போது வரும் எப்போது வரும் என்று ஆவலுடன்
எதிர்பார்த்திருந்த குகனடியார் செவிகளில் நல்லூர்
அசையாமணியின் நாதம் நவசக்தியுடன் புத்துணர்ச்சி
யுடன் நுழைவதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில் மகோற்சவம் ஆரம் பித்துவிட்டால், அதன் அதிர்ச்சி யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரமல்ல, இலங்கை முழுவதிலும் மாத்திரமல்ல, கடல் கடந்து வெளியூர்களில் வதியும் யாழ்ப்பாணத் தவர்களிடம் மாத்திரமல்ல, குகனடியார்கள் வாழும் உலகம் முழுவதிலுமே காணப்படுகிறது.

வளந்திகழ் நல்லைப்பதியிடங்கொண்டு பாரகமனைத் தும் கதிபெறு நடனங் காட்டிடு வள்ளல் என்பதற் கையமில்லை.

திருவிழா நிகழ்ங் காலத்திலே நல்லூர்க் கோயில் பூலோக கைலாசமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. தெரு வீதிகளெல்லாம் புனித வீதிகளாக மாறுகின்றன. திரு விழா வேளையில் எந்த மயமும் கந்த மயமாகவே காணப்படுகின்றது.

பக்தி வேள்ளம் :

எல்லாஹிலும் சிறந்த நல்லூரில் எழுந்தருளிய கந்தவேளின் மகோற்சவம் நடைபெறும் இருபத்தைந்து நாளும் தினந்தோறும் வீரதம் அனுட்டித்து, திருக் கோயிலுக்குச் சென்று, அதனை வலம் வந்து, திருவிழா வீற் பங்குபற்றி, முருகன் அருள்பெற்று வீடுதிரும்பும் பக்தர்களின் தொகையை யளவிடல் முடியாது.

ஐயா! முருகையா! பன்னிருகையா!

மகோற்சவம் நிகழும் புனிதகாலத்தில் உன் திரு வருள் வெள்ளம் பெருகிக் கரைபுரண்டோடுகிற தென்று சொல்லி உன்னடியார் அதனைப் பருகிப் பரவச மடைந்து ஆனந்தக் கூத்தாடுகின்றனரே!

முருகனே! மாயோன் மருகனே! ஒரு கைம்முகன் தம்பியே! உன் திருச் சந்நிதியில் வந்துகின்றால் பெரி யார், சிறியார், இளைஞர், முதியோர், கற்றார், கல்லார்,

வறியர், செல்வர், நல்லார், தீயார், அதிகாரி, அடிமை என்ற பேதம் ஒழிந்து, யாவரும் குகனடியார் என்ற உணர்ச்சி ஊற்றெடுக்கத் தம்மைமறந்து உம்மீது காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கித் துதிக்கின்றனர்.

நல்லைப் பெருமானே! இரும்பு காந்தத்தை இழுப்பதுபோல உன் சந்நிதிக்கு அடியாரை இழுத்து அவர்களை நல்லவர்களாக்கி அருள்புரிகின்றாய். இது நூதனமல்ல. உன்னுடன் சமர்புரிய வந்த சூரபன்மனையும் கொன்றருளிய அருட்கடலல்லவா நீ?

தீயவை புரிந்தா ரேனும் குமரவேள் திருமு னுற்றால் தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி யடைவ ரென்கை ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ! அடுசமர் இந்நாட் செய்த மாயையின் மகனுமன்றே வரம்பிலா அருள்பெற்றுய்ந்தான்.

தினந்தோறும் உன் சந்நிதியிற் தரிசித்துத் தலைவணங்க இயலாதவர்கள் பிரதான திருவிழா நாட்களிலும் தேர்த் திருவிழா, தீர்த்தத் திருவிழா நாட்களிலும் வந்து வழிபடுகின்றார்கள். மகோற்சவம் நடைபெறுங்காலத்தில் வெளியூர்களில் உள்ள உன் அடியார்கள் தாங்கள் வசிக்கும் ஊர்களில் இருந்துகொண்டே உற்சவ விரதத்தை அநுட்டித்து உன்னை வழிபட்டு வருகின்றார்கள்.

பொல்லா வினையகற்றி எல்லார்க்கும் அருள்புரியும் நல்லைப் பெருமானே!

மனத்தகத்தனாக எல்லாருடைய உள்ளமாகிய பெருங் கோயிலில் வியாபகமாய் இருக்கும் புதுமையை யறியாதார் யார்?

ஒருமுரு காவென்ற னுள்ளங் குளிர வுவந்துடனே வருமுரு காவென்று வாய்வேரு வாநிற்பக் கையிங்ஙனே தருமுரு காவென்று தான்புலம் பாநிற்பத் தையல்முன்னே திருமுரு காற்றுப் படையுட னேவரும் சேவகனே.

நல்லைவாழ் ஆறுமுகனின் திருச்சந்தியிலும் கோயில்
 வீதியிலும் அடியார் செய்யும் வழிபாடு அற்புதமானது.
 காவடி யெடுப்பர் சிலர் ; பாவடி தொடுப்பர் சிலர் ;
 காய் பசி யடக்கி யொரு முக்காலமு மிருப்பர் சிலர் ;
 வேல ! முருகப்ப ! பிணி காயென உரைப்பர் சிலபேர் ;
 சேவடி துதிப்பர் சிலர் ; சாமரை யெடுப்பர் சிலபேர் ;
 தீபநிரை வைப்பர் சிலர் ; தூபமுறை யுய்ப்பர் சிலர் ;
 சீரமுதளிப்பர் சிலபேர் ; நாவடி படப் பிறவி வேரறு
 படக் கருணை நாமமதிசைப்பர் சிலர், என்று பக்தர்கள்
 புரியும் தொண்டுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்
 முருகபக்தியில் தினைத்த நவாலியூர் சோமசுந்தரப்
 புலவர் அவர்கள் தாம் பாடிய நல்லூர்க்கந்தர் பதிகத்
 தில். நல்லை ஆறுமாடுகள் அருட்சந்தியில் வந்தபேர்
 கள் எவ்வகையான அருளைப் பெறுகிறார்கள் :

தில்லைநட ராசனருள் சேயேயு னற்புதத்
 திருமுன்றில் வந்த பேர்கள்
 திராத பிணிதீர்வ ரோரா யிரம்பிறவி
 செய்தபா வங்க ளொழிவார்
 எல்லையில் லாவின்ப மெய்துவார் மலடிமார்
 இனியமக வீன் றெடுப்பார்
 இருகணுங் குருடான பேர்கள்வாள் விழிபெறுவ
 ரில்லார் இராச ராவர்
 சொல்லையறி யாமுடர் ஞானப்ர சங்கமழை
 சொரிவர்நாள் கோள் துயர்கெடும்
 துன்மரண மகலுமா லென்னுடைய பழவினைத்
 தொடர்பரு வகையென் னையோ
 வல்லையெனை யாளவுன் மனமினி யிரங்குவாய்
 வளமேவு நல்லை நகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக் கடவுளே.

என்றுபாடியிருக்கின்றார் சோமசுந்தரப்புலவர் அவர்கள்.

கொடியேற்றம்

கண்டவர் கண்குளிர இருகைகள் தலைக்கேற
விண்டுளம் நின்றுருக மண்ணோர்விண் ணவர்கள்போற்ற
பண்டகுநல் மொழியாள் இருபாக மகிழ்ந்துறையும்
தண்டலைசூழ் நல்லைவாழ் சிவசண்முகனே சரணம்.

—யரயானத்தப் புலவர்

அன்பகந் ததும்ப விருகணீர் சொரிய
வானந்த வாரிதி படிந்தே
என்புநெக் குருக வனலிடைப் பட்ட
விழுதென வளமிகக் கரைய
கொன்பயி லயில்வேற் குமரனை நல்லைக்
கோயிலிற் கண்டுகை தொழுதால்
என்பெற லரிதா மிம்மையே மறுமை
சரிடத் தினிலுமிங் கெவர்க்கும்.

“ நல்லார் தொழுதேத்தும் நல்லைப் பதியமரும்
தொல்லோ யழித்தா டியர்.”

—குகநாசர்-சபாரத்தின முதலியார்

நல்லூர்க் கந்தனின் கொடியேற்றத்துக்குத் தேவை
யான கொடிச் சீலையை நல்லூரில் வாழ்கின்ற செங்குந்த
மரபினர் அழகியதோர் தேரில் வைத்துக் கொணர்ந்து
கொடுப்பது வழக்கம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வதியும் செங்குந்த மரபினர்
நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குக் கொடிச்சீலை
கொடுத்துதவுவது அவர்களுடைய முன்னோர் சிதம்
பரக் கோயிலுக்குக் கொடிச்சீலை அளித்த வரலாற்
றினை நினைவுறுத்துகின்றது.

தில்லைவாழந்தணர் மரபில் தோன்றிய உமாபதி சிவாசாரியர் சிவாகமங்கள் அனைத்தையும் கற்று, தில்லை நடராசப்பெருமானுக்கு வழிபாடு செய்து, பகலில் தீவர்த்தி வெளிச்சத்துடன் சிவிகையில் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தபோது இவரைப் பார்த்து மறைஞானசம்பந்தர் “பட்டப் பகலிற் பகற்குருடு போகுது பாரீர்” என்று சொல்ல, உடனே இவர் பல்லக்கினின்றும் இறங்கி அவரடியில் வீழ்ந்து வணங்கிச் சீடரானார். இவரது தகுதியை மேலும் ஆராயவிரும்பிய மறைஞான சம்பந்தர் கைக்கோளர் தெருவிற்குச் சென்று, அவர்கள் பாவிற்கு இடும் கூழை ஏற்று உண்ணத்தொடங்கலும், அவர் புறங்கையினின்றும் ஒழுகியதை உமாபதியார் ஏந்திப் பருகினார். உமாபதியார் குலஒழுக்கம் தவறிவிட்டதாக நினைத்த தில்லைவாழந்தணர்கள் அவரைக் கோயிற் பூசை செய்வதற்குத் தகுதியற்றவர் என விலக்கினர். அவர் அக் கோயிலுக் கண்மையிலுள்ள கொற்றவன்குடி என்னும் ஊரில் மடம் ஒன்றை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். தில்லையில் திருவிழாவின்போது கொடியேருதிருப்ப, ‘உமாபதியார் வந்தாற்றான் கொடியேறும்’ என வானில் ஒலியெழலும், தில்லை வாழந்தணர் தம்பிழையையுணர்ந்து, அவரை அழைத்து வந்து கொடியை யேற்றுமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். உமாபதி சிவாசாரியர் கூத்தப்பெருமானின் கருணையை எண்ணி உளமுருகி, கோயிலுக்குப்போய், செங்குந்தர்களிடம் இடபக் கொடியொன்று அளித்து விதிவலம் செய்வித்தார்கள். பின்னர் கொடிக்கவி பாடிக் கொடியேற்றினர்.

நல்லூரிலுள்ள செங்குந்த மரபினர் நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயிலில் நடைபெறும் கொடியேற்றத் திருவிழாவுக்குத் தேவையான கொடிச்சீலையை அழகிய விமானத்தில் வைத்து ஊர்வலமாகக் கொண்டுசென்று

கொடுத்து வருகின்றனர். இந்த விமானம் இப்பொழுது நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் வாழ்ந்த தெருவீதியில் கொன்றலடி வயிரவர் கோயிலுக்கண்மையில் வைக்கப் பட்டிருப்பதை இன்றுங் காணலாம்.

முதலாம் தினத்தன்று கொடியேற்றத் திருவிழா ஆரம்பமாகி நடைபெறும். பத்தாம் திருவிழாவன்று அழகிய மஞ்சத்திலிவர்ந்து முருகப்பெருமான் அடியார் களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளுகின்றார்.

பதினேழாம் திருவிழாவன்று முத்துக்குமாரசுவாமியும் வள்ளியம்மனும் மயில்வாகனங்களிற் பூச் சப்பரத்தில் வீதிவலம் வந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சியளிப்பார்கள். இது ஒரு முக்கிய திருவிழாவாகும்.

பத்தொன்பதாம் திருவிழாவன்று முருகன் கைலாய வாகனத்தில் எழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்தருள்கின்றார். தசக்கிரீவன் தன் இருபது கரங்களாலும் கைலாசகிரியைப் பெயர்க்க முயன்றபோது, அவனது உடலம் மலையின்கீழ் நசுங்கியதையும், பின்னர் பரம தயாகிதியாகிய பரமசிவன் அவனுக்கு அருள்புரிந்ததையும் ஞாபகமூட்டும் பாவனையில் அமைந்த கைலாச வாகனத்திலே அமரர் இடர் தீர அசுரர் அடல் தீரச் சமர வடிவேலெடுத்த முருகப்பெருமான் வீதி வலம் வந்து பக்தர்களுக்கு அருள்புரியும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

மாம்பழத் திருவிழா :

தித்திக்கு மாங்கனிக் காகத் திமிதிமி தித்தியெனத் தத்தித் தனிநடஞ் செய்யுங் கலாபத் தனிமயில்மேல் கத்துங் கடல்கு முலகம் வலம்வந்த கான்முளையே முத்திச் செழுங்கனி யேநல்கீ வாழும் முருகையனே.

—நல்லையந்தாதி-சோமசுந்தரப் புலவர்

இருபத்திரண்டாம் திருவிழா தண்டாயுதபாணி உற்சவமாகும். இதனை மாம்பழத் திருவிழா என்றும் அழைப்பர். இக்கோயிலில் இவ்விழா மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. ஆதலால் இதனைக் காண்பதற்குப் பெருந்திரளான மக்கள் வந்து கூடுவார்கள். இவ்விழா சாயங்காலத்தில் நடைபெறுகின்றது.

தீர்த்த மண்டபத்திலுள்ள தண்டாயுதபாணி கோயிலிலிருந்து, தண்டாயுதபாணி தங்க மயில்வாகனத்திலும், விக்னேஸ்வரர் வெள்ளி இடபவாகனத்திலும் எழுந்தருளி வெளிவீதி வலம் வந்து பிரதான கோயிலின் கீழைக் கோபுரவாயிலை அடைந்தவுடன், மாங்கனி விக்னேஸ்வரர் கையில் கொடுக்கப்பெற்றதும், விக்னேஸ்வரர் கோயிலுக்குள் சென்றுவிடுவார். ஆனால் தண்டாயுதபாணியோ தம் ஆடை ஆபரணங்களைக் களைந்து காவியுடை தரித்து ஆண்டி வேடம் பூண்டு,

பிடர்பிடந்த புன்குஞ்சியும் பெருகிய கருணைக்
கடலலம்பு கண்களுங் கவினொழுகிய முகமும்
வடிவுநூலு மார்புங்கை யொண்கோலும் வயங்க
நெடிய கோவண வுடையுடன்

தீர்த்த மண்டபத்திலுள்ள தமது கோயிலுக் கெழுந்தருளுவார். பழத்தின் சுவைபோல உயிர்களிடத்தே பிரிவற நிற்பவன் முருகனே என்ற உண்மையைப் பக்தர்களுக்கு நினைவூட்டும் வாயிலாக இவ்விழா அமைந்துள்ளது.

பழம் நீ :

கூறுடையானுங் குன்றாக் குணப்பெருங் குன்று ஞானப் பேறுடைப் பழநீ யென்னப் பெயரது மருவி யெங்க ளாறுமா முகவன் வைகும் நகரமு மன்று தொட்டு வீறுதொல் பழநீ யென்றே விளம்பின வுலக மூன்றும்.

— பழநித்தல புராணம்

பரமபதியாகிய சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும் விநாயகப் பெருமானுடனும் முருகப் பெருமானுடனும் கயிலை மலையில் வீற்றிருக்கும்பொழுது, நாரத முனிவர் திருக் கைலாய கிரியை யடைந்து சிவபெருமானுடைய முன்னிலையில் மாம்பழத்தை வைத்து வணங்கினார். சிவபெருமான் மாம்பழத்தைத் திருக்கரத்தில் எடுத்தபொழுது, அதனைத் தங்களுக்குத் தருமாறு விநாயகப்பெருமானும் முருகப்பெருமானும் வேண்டிக் கொண்டனர். “ ஒரு நொடியில் இந்த உலகை யார் வலம் வருகிறீர்களோ அவர்களுக்கே இந்தப் பழம் உரியது ” எனச் சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதைக் கேட்ட முருகப்பெருமான் உடனே மயில்மீது ஏறி உலகத்தை வலம் வரத் தொடங்கினார். ஆனால் அறிவால் மூத்த விநாயகப்பெருமான் தாய் தந்தையர்களை வலம் வந்து வணங்கி, “ தேவரீர்! உலகெலாமா யிருப்பவர் நீரே! உம்மையன்றி உலகமில்லை; தேவரீரை வலம் வருதல் உலகை வலம் வருதல் ஆகும் ” என்று கூறினார். சிவபெருமான் அக்கனியை மகிழ்ச்சியுடன் விநாயகப் பெருமானுக்கு அளித்தருளினார். முருகப் பெருமான் ஒரு நொடியில் உலகை வலம் வந்து திருக் கைலாய மலையை யடைந்தபொழுது விநாயகருடைய திருக்கரத்திற் கனி யிருப்பதைக் கண்டார். தனக்குக் கனி தரவில்லையென்று கோபித்து அருள்பவர்போன்று, தமது திருவாபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் நீக்கி, தண்டாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் எடுத்துக்கொண்டு கௌபீனந் தரித்து, திருக் கைலையினின்றும் நீங்கி, தென்னாட்டிலுள்ள திருவாவினன்குடி என்னும் திருத்தலத்தில் ஞான நன்மலேமீது வீற்றிருந்து அருளினார். சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் இடபவாகனத்தில் ஆரோகணித்துத் திருவாவினன்குடிக்கு எழுந்தருளினார். முருகப்பெருமான் தம் தாய் தந்தையரை வணங்

கினர். அம்மை அப்பர் இருவரும் முருகப்பெருமானை அன்போடணைத்து,

“ நீயே சிவஞானப் பழம் ஆவை. உனக்கு வேறு பழம் வேண்டுமோ? பழத்தின் சுவைபோல உயிர்க ளிடத்தே பிரிவுற நிற்பவன் நீயேயல்லவா? அடியார் களுக் குகந்த கனி நீயேயாவாய். ஆதலால் பழம் நீ ” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

இவ்வாறு பரமசிவனும் உமாதேவியாரும் “பழம் நீ” என்று திருவாய் மலர்ந்தமையால் திருவாவினன் குடி அன்று தொடங்கிப் பழநி எனப்பெற்றது. முருகப் பெருமானும் பழநியாண்டவர் எனப் பெயர் பெற்றார்.

மேற்கூறிய கருத்து சைவசித்தாந்த சரபம் சிவத் திரு. ஈசானசிவாசாரியார் அவர்கள் எழுதிய ‘பழம் நீ’ விளக்கம் என்ற கட்டுரையிலிருந்தும், அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் அவர்கள் எழுதிய ‘பழநி’ என்ற கட்டுரையிலிருந்தும் எடுக்கப்பெற் றமையால் அப்பெரியார் இருவருக்கும் நன்றி செலுத் துங் கடப்பாடுடையேன்.

இருபத்துமூன்றாம் நாள் இரவு சப்பரத் திருவிழா நடைபெறும். மூன்று வாசலுள்ள அழகிய பெரிய சப்பரத்தில், வேற்பெருமானும் வள்ளியம்மனும் தெய்வ யானையம்மனும் மூன்று வெள்ளை இடபவாகனங்களில் இவர்ந்து வீதிவலம் வந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தருளுவார்கள்.

தேர்த் திருவிழா

செல்லூர் பொதிய மலை தானகத்தியன் செந்தமிழின்
சொல்லூ ரமுதஞ் சுவைத்திட வேவந்த தோற்றமென்ன
பல்லூ ரவரும் பராவும் பலவலங் காரமுடன்
நல்லூ ரிரதம் வருங்காட்சி காண்பவர் ஞானிகளே.

—திருநல்லூரலங்காரம்-புலோலி தியாகராசரின்னை

உடம்பிடிச் செங்கைக் குமரேச வள்ள லுருள்நெடுந்தேர்
தடம்பிடித் தோங்குந் திருநல்லை வீதி தனில்வருமால்
வடம்பிடித் தீர்த்திட வம்மின்கள் வம்மின்கள் தொண்ட
ரெலாம்
இடம்பிடித் திட்டிருப் பீர்வீடு நல்கும் இணையடிக்கே.

—நல்லையந்தாதி-சோமசுந்தரப் புலவர்

தேரேறு தெருவெலா மன்பர்கள் னீரிஓற்
சேரேறு திருநல்லை..... —

—சிவசம்புப் புலவர்

மங்கள நல்லை வடிவேலர் விதிவந்தார்.

—முத்துக்குமர கவிராயர்

இருபத்துநான்காம் நாள் தேர்த் திருவிழா நடை
பெறும். தூரித்த இடங்களிலிருந்து சப்பரத் திருவிழா
பார்க்க வரும் அடியார்கள் அடுத்தநாட் காலை நடை
பெறும் தேர்த்திருவிழாவின்போது ஆறுமாழுகப் பெரு
மானைத் தொழுது செல்வதற்காகக் கோயில் வீதிகளி
லும் மடங்களிலும் அண்மையிலுள்ள வீடுகளிலும்
தங்குவது வழக்கம். முருகன் ஆலயத்துக் கண்மையி
லுள்ள வீடுகளெல்லாம் மடங்கள் போலவே காட்சி
யளிக்கும்.

விடியற்காலையில் நானாதிசையிலிருந்தும் பக்தர்கள் நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயத்தை நோக்கி வந்து சேருகிறார்கள். சிலர் தம் நோக்கனைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வீட்டிலிருந்தே அங்கப் பிரதட்சணம் செய்துகொண்டு முருகன் சந்நிதானத்தை யடைகின்றனர். பெண்கள் அடியழித்துக்கொண்டு வருவார்கள். கோயில் வீதிகள் எங்கணும் சன சமுத்திரமாகவே காணப்படும்.

காலையில் பூசை, அபிஷேகம் முதலியன காலக் கிரமம் தவறாது நிறைவேறியபின்னர், நல்லூர் ஆலயத்திலுள்ள ஆறு அசையாமணிகள் ஒருங்கே ஒலிக்க, மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்திலுள்ள கடிகாரம் எட்டு மணி யடிக்க,

மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான்
 முக்கணன் குமரன் வந்தான்
 மேவலர் மடங்கல் வந்தான்
 வேற்படை வீரன் வந்தான்
 ஏவரும் தெரிதல் தேற்று
 திருந்திடு மொருவன் வந்தான்
 தேவர்கள் தேவன் வந்தான்.....—

என்று சின்னங்கள் முழங்க,

முழுமதி யன்ன வாறு முகங்களு முந்நான் காகும்
 விழிகளி னருளும் வேலும் வேறுள படையின் சீரும்
 அழகிய கரமீ ராறும் அணிமணித் தண்டை யார்க்கும்
 செழுமல ரடியுங் கண்டான் அவன் தவஞ் செப்பற் பாற்றே.

எனத் தாரகனும்,

ஞானந் தானுரு வாகிய நாயக னியல்பை
 யானு நீயுமா யிசைத்து மென்ற லஃதெளிதோ
 மோனந் தீர்கலா முனிவரும் தேற்றிலர் முழுதும்
 தானும் காண்கிலன் இன்னமுந் தன்பெருந் தகைமை.

எனச் சிங்கமுகனும்,

ஆயிர கோடி காமர் அழகெலாம் திரண்டோன் ருகி
மேயின எனினும் செவ்வேள் விமலமாம் சரணம் தன்னில்
தூயநல் லெழிலுக் காற்றூ தென்றிடின இனைய தொல்லோன்
மாயிரு வடிவிற் கெல்லாம் உவமையார் வகுக்க வல்லார்.

எனச் சூரபன்மனும்
கண்ணூரக் கண்டு தொழுது ஆறுமுகப் பெருமானின்
திருக்கோலத்தை நம் ஊனக்கண் மூலமும் கண்டு
பரவசப்படுமாறு கருணை கூர் முகங்கள் ஆறும், கரங்
கள் பன்னிரண்டும், பொன் மேனியும், மயிலூர்தியும்,
கோழிக் கொடியும், வடிவேலுங் கொண்ட சண்முக
மூர்த்தி, வள்ளி தெய்வயானை சமேதராய் அழகிய மலர்
மாலையாளும், விலையுயர்ந்த தங்க நகையாளும்
அலங்காரஞ் செய்யப்பெற்று, வெள்ளிச் சிங்காசனத்
தில் வீற்றிருந்து, கொடி, குடை, ஆலவட்டம் முதலிய
இராசோபசாரச் சின்னங்கள் முன்செல்ல, முருக நாம
பஜனை செய்யும் பக்தர்குழாம் பாடிப் பரவசங்கொண்டு
பின்தொடர, விபூதிப் பந்தலின்கீழ், சூரியபகவானும்
புன்முறுவலுடன் வணங்கி வரவேற்பளிக்க, கற்பூர
தீபம் எரியும் சட்டிகள் ஏந்திய அன்பர்கள் சூழ்ந்து
வர, கீழைக் கோபுரவாயில் வழியாக உலாப் போதற்கு
எழுந்தருளும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சி—வர்ண
னைக்கு அப்பாற்பட்டது. உள்ளத்தால் உணரப்பட
வேண்டிய காட்சி. “நல்லூர் முருகன் தேரில் ஆரோ
கணித்து வீதிவலம் வருதற்காகக் கீழைக் கோபுர
வாயிலிலிருந்து தேர்முட்டிவரை எழுந்தருளுங் காட்சி
யைக் கடந்த ஐம்பது வருடமாகத் தவறாது கண்டு
தொழுது ஆனந்தமுற்றபோதிலும், இன்னும் என்
அவா அடங்கவில்லை; நான் எங்கிருந்தாலும் நல்லூர்
முருகன் தேரில் ஏறிச்செல்லும் அற்புதக் காட்சியைக்
காண்பதற்காக இங்கே வந்துவிடுவேன்” என்று முருக
பக்தர் ஒருவர் தம் கண்களினின்று கண்ணீர் மல்கக்
குறிப்பிட்டார். “இவ்வழகிய திருக்கோலத்தைக் காண்

பதற்கே யான் மீண்டும் இப்புலியில் பிறக்க ஆசைப் படுகின்றேன். இத் திருக்கோலத்தைக் காணத் தவஞ் செய்திருத்தல் வேண்டும்” என்று அவர் கூறியது என் மனதில் நன்கு பதிந்துள்ளது.

அண்ணலார் குமரன் மேனி யடிமுதல் முடியின் காறும் எண்ணிலா ஆழி கால மெத்திற நோக்கி னாலும் கண்ணின லடங்கா துன்னிற் கருத்தின லடங்கா தென்பால் நண்ணின னமருக் கென்கை யருளென நாட்ட லாமே.

என்று கூறியிருப்பது உண்மை என்பதை உணர் கின்றோம்.

இவ்வழகிய திருக்கோலத்தையும், அடியார்கள் பக்தி வெள்ளத்தில் திளைத்தாடுவதையும் காணும் போது, கல்நெஞ்சம் படைத்தவர்பாலும் தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகின்றது. அவர்களும் நெகிழ்ந்துருகி முருக நாமங்களை ஒதுவதில் இருந்த வெட்கம் ஒழிந்து அவன் திருநாமங்களை உச்சரிப்பதில் மும்முரமாக ஈடுபடுகின்றனர்.

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி ஏவருந் துதிக்க நின்ற விராறுதோள் போற்றி காஞ்சி மாவடி வைகுஞ் சேவவேள் மலரடி போற்றி யன்னான் சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

பன்னிருகரத்தாய்போற்றி பசும்பொன்மாமயிலாய்போற்றி முன்னிய கருணை யாறு முகப்பரம் பொருளே போற்றி கன்னிய ரிருவர் நீங்காக் கருணைவா ரிதியே போற்றி என்னிரு கண்ணோ கண்ணு ளிருக்குமா மணியே போற்றி எனப் பலவாருகப் போற்றிப் பரவசமுறுகின்றனர்.

புலவர் ஒருவர் கண்ட காட்சி :

நல்லூர் ஆறுமுகனின் திருக்கோலத்தைக் கண்டு மனமுருகிப் பாடுகின்றார், சுப்பிரமணியசுவாமி தாசரும் யாழ்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டி வாசருமாகிய சிவசம்புப் புலவர் அவர்கள் :

பொன்பூத்த மணிமுடிச் சிரமாறு மாறிரு
 புயாசலமு மிகுதண் ணளிப்
 பூரண மதிக்கழகு தரும்வதன மாறாமம்
 புயவிழிகள் பன்னி ரண்டு
 மன்பூத்த நிகமாக மக்கலை வடித்தமணி
 வாயும்வெண் டரள நகையும்
 வாய்ந்தபட் டுக்குநல மீந்தசிற் றிடையுமி
 மகளிரம ரிருபுறமு நின்
 முன்பூத்த வருளிஊற் பக்குவான் மாக்கட்கு
 முத்தியருள் சுத்த வடியு
 முந்துதே சோமயத் திருமேனி யுஞ்சத்தி
 முதலியவு நீபத் தளித்
 தென்பூத்த வரமுங் கனாவிலுமென் னெஞ்சிற்
 றிருக்கினுல வும்வகை யென்றே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்கை முருகே சனே.

நல்லைப் பெருமானை நாடோறும் வழிபட்டு வந்த
 வர்களுள் இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரும்
 ஒருவர். நல்லூர்க் குமரமூர்த்தி வள்ளிநாயகி தெய்வ
 யானையம்மையார் சமேதராக மயில்வாகனத்திலிவர்ந்து
 பக்தர்களுக் கருள்புரியும் காட்சியைக் கண்டு தம் உள்
 ளத்தைப் பறிகொடுத்தார்; இவர் கண்ட அற்புதக்
 காட்சியை யாமும் கண்டுருகுமாறு சொல்லோவியத்தில்
 தீட்டியுள்ளார் :

* கொடிவளரு மணிமாடக் கோபுரஞ்சூழ்
 நல்லூரிற் குமர மூர்த்தி
 அடியருளத் திருளகல வமரர்முக
 மலரவர வணிமா னீன்ற
 கொடியினெடும் பிடியினெடுங் குலவுமுடம்
 பிடியொடுங்கோ தண்ட மேந்தி
 மிடியகல மயிலேறி விடியவந்த
 தினகரன்போல் மேவி னானே.

* மானீன்றகொடி - வள்ளிநாயகி; பிடி - தெய்வயானையம்மை;
 உடம்பிடி - வேற்படை; கோதண்டம் - வில்; மிடி - துன்பம்;
 தினகரன் - சூரியன்.

சண்முகமூர்த்தியைத் தேர்த் திருவிழாவின்போதும், குரசங்காரத் திருவிழாவின்போதும், திருக்கல்யாணத் திருவிழாவின்போதும், வைகாசி விசாகத்தின்போதும், சங்காபிஷேகத்தின்போதும் அடியார்கள் கண்குளிரக் கண்டு தொழமுடியும்.

காலே எட்டரை மணியளவில் ஆறுமாழகப் பெருமான் அழகிய தேரில் இவர்ந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுக்கிறார். தேர் வீதிவலம் வரும்பொழுது பக்தர்கள் அங்கப்பிரதட்சணஞ் செய்துகொண்டு பின்னொடர்வார்கள். பெண்கள் அடியழித்துக்கொண்டு பின்தொடர்வார்கள். தேர் வடத்தைத் தொட்டிழுப்பதிற்பலர் கலந்துகொள்வர். வீதியில் எந்த முலைமுடுக்கிலாவது நின்று தேரில் உலா வரும் ஆறுமுகப் பெருமானே ஒருமுறையாவது கண்ணூரக் கண்டு தொழ அன்பர்கள் முந்திக்கொள்வதையே நான்கு வீதிகளிலும் காணலாம். தேர் இருப்பிலிருந்து புறப்பட்டுக் கீழைக்கோபுரவாயிலுக்கருகே வந்ததும், அடியார்கள் அர்ச்சனை செய்துகொள்ள அரை மணித்தியால அவகாசம் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அங்கு நிற்கும் யாவரும் இவ்வளவு குறுகிய காலத்துள் அர்ச்சனை செய்துகொள்ள முடியாதல்லவா? ஆகவே தேர் இருப்புக்கு வந்தபின் பிற்பகல் 4 மணிவரை அன்பர்கள் சண்முகப் பெருமானுக்கு அர்ச்சனை செய்வித்துக் கொள்ள வசதி அளிக்கப்படுகின்றது.

பச்சை சாத்தி எழுந்தருளல் :

பிற்பகல் 4-30 மணிக்கு சண்முகப் பெருமான் பச்சை சாத்தித் தேரிலிருந்து திருக்கோயிலுக்குத் திரும்பும் காட்சி பக்தர்கள் மனதை உருக்கும் அற்புதக் காட்சியாக இருக்கும். சுவாமிக்குப் பச்சை நிற ஆடை அணிந்து பச்சை நிற மாலைகளால் அலங்காரஞ் செய்யப்படும்.

பச்சை சாத்தி எழுந்தருளுவது எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் சர்வானுக்கிரகம் செய்யும் கருத்தாவாகிய சதாசிவமூர்த்தியும் தானே என்பதையும் வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயும் தன்மை தமக்கேயுடைய தென்பதையும், எல்லா நலன்களையும் பெற்று வாழுகள் என்று அனுக்கிரகஞ் செய்யும் குறிப்பையும் உணர்த்துகின்றது.

இரவு வேற்பெருமான் வள்ளி தெய்வயானை அம்மையார் சமேதராகப் பெரிய இடபவாகனத்தில் வீற்றிருந்து தேரடி பார்க்கும் பாவனையில் வீதிவலம் வருவார்.

தீர்த்தோற்சவம்

இருபத்தைந்தாம் தினத்தன்று சாயந்தரம் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும்.

பிற்பகல் 4-30 மணிக்கு

விநாயகப்பெருமான் — வெள்ளி எலிவாகனத்திலும்
தெய்வயானையம்மன் — வெள்ளி மயில்வாகனத்திலும்
வேற்பெருமான் — தங்க மயில்வாகனத்திலும்
வள்ளியம்மன் — வெள்ளி அன்னவாகனத்திலும்
சண்டேசுரர் — வெள்ளி ரிஷப வாகனத்திலும்

தீர்த்த மண்டபத்துக்கு எழுந்தருள்வது வழக்கம். ஐந்து மூர்த்திகளும் ஐந்து வெள்ளி வாகனங்களில் ஆரோகணித்து ஒரே சமயத்திலே புறப்பட்டுப் பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து ஆறுமுகசுவாமி கோயிலுக்குத் தென்பாலுள்ள தெப்பக் குளத்துக்குச் செல்லும் காட்சிகண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். வீதிகளிற் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் குழுமி நின்று தொழுவதைக் காணலாம். ஆண்கள் ஒருபக்கமாகவும் பெண்கள் ஒருபக்கமாகவும் சதுர வடிவமான தீர்த்தக்குளத்தில் நாற்றிசைப் படிகளிலும் மண்டபத்திலும் நிறைந்திருப்பார்கள். திருப்புகழ் மண்டபத்தில் முருகநாம பஜனை நடைபெறும். ஐந்து மூர்த்திகளும் தீர்த்தக்குள மண்டபத்தை அடைந்ததும், அத்திரதேவர் தீர்த்தமாடி, கோயில் அதிகாரியும் தீர்த்தமாடியபின், பக்தர்கள் தீர்த்தமாடத் தொடங்குவார்கள். பின்னர் அங்கிருந்து ஐந்துமூர்த்திகளும் வீதிவலம் வந்து கோயிலுக்குள் எழுந்தருள்வதைக் காண்பதற்கு வீதிகளிற் பெருந்தொகையான பக்தர்கள் குழுமி நிற்பார்கள். அதே தினத்தில் நேர்கடன்

செய்வதற்காகப் பலர் காவடியெடுப்பதையுங் காணலாம். பூக்காவடி, ஆட்டக்காவடி, செடிற்காவடி முதலிய பலவகைக் காவடிகளை நல்லூர்க் கந்தன் வீதிகளிற் காணலாம்.

அடுத்தநாள் மாலை, கோயில் நந்தவனத்தில் நடைபெறும் பூங்காவனத் திருவிழாவைக் கண்டு தொழுவதற்கும் பெருந்தொகையான மக்கள் வந்து சேர்வர். திருக்கல்யாண வைபவம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். இத்துடன் நல்லைப் பெருமானின் மகோற்சவம் இனிது கிறைவெய்தும்.

சரணஞ் சரணம் சண்முகனே
சரவண பவனே சரணஞ் சரணம்.

• பூலோக கைலாசம்

சுகாதார ஏற்பாடுகள் :

சைவர்கள் ஆகிய யாம் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும்பொழுது அகத்தூய்மையுடன் புறத்தூய்மையுடையவர்களாயுமிருத்தல் வேண்டும். இறைவன் உறையும் திருக்கோயிலையும் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். இக்கொள்கை நல்லைப் பெருமான் ஆலயத்தில் அநுட்டிக்கப்பட்டுவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் மகோற்சவ காலத்தில் அடியார்கள் மனவமைதியுடன் ஆறுதலாக நின்று கந்தனை வந்தனை செய்ய முடியாதிருந்தது. வீதிகளிற் கற்பூரம் விற்பவர் இடும் சத்தம் ஒருபுறம்; சிறுவர்க்கேற்ற விளையாட்டுப் பொருள்கள், பாவைகள் விற்பவர் இடும் சத்தம் ஒருபுறம்; 'ஷர்பத்' கலக்கும் தட்டிக் கடைக்காரர் இடும் சத்தம் ஒருபுறம்; பெண்கள்விரும்பும் கண்ணாடி வளையல் வியாபாரி இடும் சத்தம் ஒருபுறம்; கடலை விற்கும் பெண்கள் இடும் சத்தம் ஒருபுறம். வீதி முழுவதும் பெரிய சந்தைபோல இருந்தமையாற் செல்லும் அடியார்கள் போக வர முடியாது கஷ்டப்பட்டனர். சிறிது தூரமாவது நடக்க விரும்பாது முருகன் சந்தியில் வந்திறங்க விரும்பும் பெண்மணிகளை ஏற்றிவரும் மோட்டார் வண்டிச் சாரதிகள் 'ஹோண்' அடித்து வீதியில் நிற்கும் அடியார்களை நெருக்குவது ஒருபுறம்; மோட்டாரைக் கண்டு வெருண்ட மாடுகள் வண்டியையும் இழுத்துக்கொண்டு வீதியில் நிற்கும் அன்பர் கூட்டத்திற் பாய்ந்து இடர்விளைத்தல் ஒருபுறம். இவை மட்டுமா? வெற்றிலை சாப்பிட்டு வெளிவீதி முழுவதும்

உமிழ்ந்து அசசிப்படுத்திய நிலத்திலேதான் குகனடியார்கள் அங்கப்பிரதட்சணம் செய்யவேண்டிய கேவல நிலைமை ஏற்பட்டது. திருவீதியிற் காறி உமிழ்தல், அழகுக்குப் பொருள்களை யிடுதல், சிறுநீர் விடுதல், சண்டையிடுதல், திருடுதல் முதலான அடாத கருமங்கள் செய்யப்படலாயின.

இத்தகைய சீர்கேடுகளை அறவே ஒழிக்கவேண்டுமென நினைத்துக் கோயிலதிகாரியும் யாழ்ப்பாண நகரசபையாரும் பொலிஸ்பகுதியினரும் சுகாதாரப்பகுதியினரும் ஒருமுகமாக ஒத்துழைத்து யாவரும் ஆச்சரியப்படத்தக்க வெற்றியீட்டியுள்ளனர்.

வீதிகளிலே வியாபாரஞ் செய்தோரை அங்கிருந்து அகற்றி, அவர்களுக்கென வகுக்கப்பட்ட ஓரிடத்தில் வியாபாரஞ் செய்ய ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. சுகாதாரப்பகுதியினர் தேவையான இடங்களில் தண்ணீர் வசதிகளும், துப்புவதற்கு ஏற்ற பாத்திரங்களும், குப்பைத் தொட்டிகளும் அமைத்திருக்கிறார்கள். சுகாதார சுலோகங்கள் பொறிக்கப்பெற்ற அட்டைகள் பல இடங்களிலும் காட்சியளித்துத் தூய்மையின் இன்றியமையாமையை நினைவூட்டுகின்றன. மகோற்சவகாலத்தில் தரிசனஞ் செய்ய வருவோரின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு வீதியில் சமயோசிதமாகப் பொலிஸ் நிலையம் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. பெற்றோரை விட்டுப் பிரிந்து பரிதவிக்கும் பிள்ளைகளை மீண்டும் பெற்றோரிடம் ஒப்படைப்பதில் பொலிசார் உதவிபுரிகின்றனர்.

இறைவனை வழிபடச் செல்வோர் சுகாதாரத்தைப் பேணுதற்கான ஒழுங்குகளை வரவேற்று அவற்றை நிறைவேற்றுவதில் நகரசபையதிகாரிகளுடனும் கோயிலதிகாரிகளுடனும் ஒத்துழைத்தல் வேண்டும்.

மகோற்சவ காலத்தில் நல்லூர்ப் பெருமான் ஆலயம் பூலோக கைலாயமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. அடியார்கள் அமைதியாக வீதிவலம் வந்து கந்தனை வழிபட முடிசிறது. பெருஞ் சந்தையாகக் காட்சியளித்த வீதிகள் இப்பொழுது புனித வீதிகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இவ்வாறு கோயில் வீதிகளைத் துப்புரவாக வைத்திருப்பதில் யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் சுகாதாரப் பகுதி ஆற்றிவரும் தொண்டினையும், களவுகள் இதர குற்றங்கள் நடைபெறுது பேணுவதில் பொலிசுப் பகுதி ஆற்றும் தொண்டினையும் பாராட்டாதிருக்க முடியாது. இக்கோயிலிலுள்ள சுகாதார ஏற்பாடுகளை இலங்கையிலுள்ள ஏனைய கோயில்களும் பின்பற்றல் வேண்டுமெனப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றும். 'கோயில் அன்பர்களும் நிர்வாகிகளும் கவனிக்க வேண்டுவன' எனும் தலையங்கத்துடன் சைவப் பெரியார் திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதியை ஈண்டெடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன் :

கோயிலை வைத்துக்கொள்ளும் முறை :

“இறைவன் தூய்மையே உருவானவன். தூய்மை தங்குமிடத்தில் இறைவன் தங்குகிறான். அங்கு அழகு பொலிகின்றது. அன்பு மலிகின்றது. மனம் இலயிக்கின்றது. இன்பம் பெருகுகின்றது. அதற்காகவே எப்பொழுதும் நம் திருக்கோயில்களில் பாட்டும் ஆட்டமும், வாத்தியங்களின் இன்னொலியும் மணி முழக்கமும், தீபத்தின் ஒளியழகும், மலர்களாலும் திருவாபரணங்களாலும் அலங்காரமும், விழாவும், கொண்டாட்டமுமாக வருவோர் மனத்தைக் கவரத்தக்க நிலையில் அமைத்து வைத்தனர் அறிவில் மிக்க நம் பெரியோர்.

“ஆகவே இறைவன் உறையுரிடமாகிய திருக் கோயில்களும் மிகப் பரிசுத்தமாகவும், அழகாகவும் வைத்திருக்கவேண்டிய இடங்களாக ஆகின்றன. அவ் விதம் தூய்மைக்கு உறைவிடமான கோயிலிடங்கள் சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அங்கு உபயோகமாகும் பரிவட்டங்களும் மற்ற உபகரணங்களும் தூய்மையாக இருக்கவேண்டும். மீனதைக் கவரும்படி மலர்களாலும் திருவாபரணங்களாலும், திருவுருவங்களை அலங்கரித்து வைத்திருக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் காண்போர் மனம் குவியும்; கவர்ச்சியுறும். தூய்மைக்குப் பிறப்பிடமான கோயில்களில் ஒட்டடை சேராமலும் விளக்குப் போடுமிடங்களை அவ்வப்பொழுது சுத்தஞ்செய்தும் வைக்கவேண்டும். சுவர்கள் தரை முதலியவற்றில் அழுக்குத் தங்காமற் சுத்தஞ்செய்யவேண்டும். அடிக்கடி செங்கற்சுவர்களில் மாத்திரமே வெள்ளையடித்துச் சுத்தமாக வைத்து வரவேண்டும். கற்சுவர், தூண், சிலாருபங்களின்மீது அறவே வெள்ளையடிக்கலாகாது. நீராற் கழுவி, சுத்தமாக வைத்தல்வேண்டும். பரிவட்டங்களை அவ்வப்பொழுதும் வண்ணார்களிடம் போட்டு வெளுத்து நனைத்து உலர்த்தி மடியாக வைத்துக்கொண்டு, திருவுருவங்களுக்கு உடுத்தவேண்டும். கோயில்களில் புழங்கும் குருக்கள் பிராமணப்பிள்ளை முதலியோரையும் சுத்தமாக ஆடையுடுத்தச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் சமய ஒழுக்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டியவர்களாதலின் அவர்கள் சுத்தமாக சிவவேடதாரிகளாக மற்றையோர் கண்டதும் மரியாதை செய்யக்கூடியவிதத்தில் இருக்கவேண்டும். பிரசாதங்கள் எடுத்துவரும் பாத்திரங்களையும் தயார் செய்யுமிடங்களையும் சுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும். கால பூசைகள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நடத்தப்படவேண்டும். பொதுமக்களுக்குச் சந்நிதிகளில் விபூதி பிரசாதங்கள்

வழங்கப்படவேண்டும். அதுவும் பித்தனை அல்லது வெள்ளி மடல்களில் வைத்து வழங்கவேண்டும்.

“ யாவரிடமும் அன்பாகப் பழகவேண்டும். அபிஷேக நீர் தங்குமிடங்களும் தீர்த்தக்கரைகளும் சுத்தஞ் செய்யப்பட்டு, சுகாதார நிலைக்கு ஒத்தவாறு வைக்கப்படவேண்டும். ஏங்கும் பிரகாசமாக, ஒளிவிளங்க, இருள் தலைகாட்டாத நிலையில் வைத்திருக்கவேண்டும். அவ்விதம் வைப்பது கோயில் சிப்பந்திகளால் மாத்திரம் முடியாது. வழிபடும் மக்களாகிய நம்மாலியன்ற மட்டும் அவ்விதமிருக்கும்படி செய்து உதவ வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவ்விடங்கள் தூய்மையாக இருக்கும். இறைவன் அருள் பெருகும். நாம் நினைத்த வற்றை நினைத்தபடி பெறலாகும்.”

சேவைசெய்வோர் அடையும் பலன்

திருவிழாவில் நாடோறும் தரிசித்து வழிபட்டோர் உருத்திரர் ஆவார்கள் என்று சகலாகமசார சங்கிரஹத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

காலையில் பிரதட்சிணம் செய்தால் வியாதி நாசமும், மத்தியானத்தில் பிரதட்சிணம் செய்தால் விரும்பிய சித்தியும், சாயங்காலத்தில் பிரதட்சிணம் செய்தால் சர்வபாவநீக்கமும், அர்த்தயாமத்தில் பிரதட்சிணம் செய்தால் மோட்ச சித்தியும் உண்டாம் என்று சகலாகம சார சங்கிரகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அங்கப்பிரதட்சிணஞ் செய்தவர் திவினைகள் எல்லாம் நீங்கப்பெற்று முக்தி அடைவர். சந்நிதியில் உள்ள குப்பைகளை மெல்லிய துடைப்பத்தினால் திருவலகிடுபவர்கள் காமம், வெகுளி, மயக்கம், பொய் ஆகிய குப்பைகள் நீங்கிப் பரிசுத்தராய் விளங்குவார்கள். திருமெழுக்கிடுபவர்கள், மனக்கோயிலில் சிவலிங்கம் தோற்றப் பெறுவார்கள். திருவிளக்கு ஏற்றுபவர்களும், தீபங்களைத் தாங்குபவர்களும் கண்ணாடி தாங்குபவர்களும் சிவஞானத்தை அடைவார்கள். தூபம் தாங்குபவர்கள் ஆணவமலசக்தி நீங்கப்பெறுவார்கள். சாமரையாற் பணிசெய்பவர்கள் மலநிவாரணத்தையும் திருவருட் செல்வத்தையும் அடைவார்கள். குடைபிடிப்பவர் ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையும் பலத்தையும் அடைவார்கள். வாகனம் தாங்குபவர்கள் குணநாதராய்த் திருக்கைலாசமலையை அடைந்து இன்புற்றிருப்பார்கள். கற்பூரதீபத் தாங்குபவர்கள் அத்துவமுத்தி

அடைவார்கள். அடியார்களுக்கு அன்னமீடுதல், ஆலயத்திருப்பணி முதலியவற்றிற்குப் பொருள் செலவு செய்வது உத்தமோத்தமமாகும். அது பிறவுயிரும் தம் உயிரும் மோட்சமடையக்கூடிய நல்வழியாகும்.

— (திருச்செந்திலாண்டவன் கோயில் மகோற்சவ விளக்கம் பக். 44-45).

திருவாபரணங்கள் :

இக்கோயிலிலுள்ள ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் விலையுயர்ந்த ஆபரணங்கள் உண்டு. வைரக்கல் பதித்த நெற்றிப்பட்டம், தங்கம் சேர்த்துக்கட்டிய உருத்திராக்க மாலை, இரத்தினக் கற்கள் பதித்த பதக்கங்கள் முதலிய பல நகைகள் உண்டு. விலை மதித்தற்கரிய பலவகைப்பட்ட ஆபரணங்கள் இக் கோயிலின் சொத்தாக இருக்கின்றன. இக் கோயிலுக்கு பழையவரசன் புவனேகவாகுவின் பெயர் பொறிக்கப்பெற்ற பதக்கமொன்று பூதத்தம்பியினுடைய பேரன் பூதராய்ச்சியால் கொடுக்கப்பட்டதெனவும் அது இப்பொழுதும் இக் கோயிலில் இருக்கின்றதெனவும் ஸ்ரீ ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை தமது நூலில் கூறியுள்ளார். ஆனால் இது இப்பொழுது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வாகனங்கள் :

இக் கோயிலுக்குரிய பல வாகனங்களை வாகனசாலையிற் காணலாம். வெள்ளியினுற் செய்யப்பெற்ற மயில், ரிஷப, அன்ன வாகனங்கள் உண்டு. வெள்ளியும் தங்கமும் பதித்த மயில்வாகனமும், சிங்காசனமும் உண்டு. குதிரை, எலி முதலிய பல வகைப்பட்ட வாகனங்கள் உண்டு. இவற்றைத்தவிர, பெரிய சப்பரம், பூச்சப்பரம், இரண்டு மஞ்சம், கைலாயவாகனம் ஆகியனவும் உண்டு. நூட்பமான சித்திர வேலைப்பாடமைந்த

அழகிய தேர் ஒன்றுண்டு, காலஞ்சென்ற திரு. சி. எஸ். கந்தையா செட்டியார் அவர்கள் புதிய மஞ்சமொன்றினைச் சில வருடங்களுக்குமுன் இக் கோயிலுக்களித்துள்ளார். 1950ஆம் ஆண்டில் சிறுப்பர் ஸ்ரீ சு. கனகசபை அவர்கள் நவமாயமைக்கப்பெற்ற கைலாசவாகனமொன்றை அதிக பணம் செலவிட்டுச் செய்வித்துக் கொடுத்துள்ளார். தீர்த்தோற்சவ உபயகாரர் திரு. வை. சி. சி. கு. சச்சிதானந்தம் அவர்கள் வெள்ளி எலிவாகனம் ஒன்று அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

அன்பளிப்பு :

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்கு அன்பளிப்புச் செய்த பல பக்தர்கள் தம் பெயரைக் குறிப்பிடுவதைத்தானும் விரும்பவில்லை யாதலின் அவற்றை ஈண்டுக் குறிப்பிடாது விடுகின்றும். அண்மையில் திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் கண்டாமணி யொன்றினை அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

பாடல்கள் :

கற்றூர் புகழ் நல்லைக் கந்தன்

— நல்லைக்கந்தலங்காரம்

கலியுகத்திற் கண்கண்ட தெய்வமான நல்லூர்க் கந்தனின் திருவடியிற் பல பாமாலைகளைப் புலவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் சூட்டி வழிபட்டுள்ளார்கள். இரு பாலைச் சேனாதிராய முதலியார் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி மீது அளவிறந்த பக்தியுடையவராக விளங்கினார். அதனால் நல்லைப் பெருமான்மீது நல்லை வெண்பா, நல்லையந்தாதி, நல்லைக் குறவஞ்சி, ஊஞ்சற் பதிகம் முதலிய பிரபந்தங்களை இயற்றியதோடு பல தனிச் செய்யுள்களையும் இயற்றியுள்ளார். 'நல்லைக் குறவஞ்சி' யிலிருந்து ஒரு செய்யுள் காட்டுதும் :-

திருவாரு நல்லைநகர்ச் செவ்வேற் பெருமானார்
 இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்ற ரம்மாளை
 இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்ற ராமாயின்
 தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க வம்மாளை
 தருவார்காண் சட்டிகுடம் சாறுவைக்க வம்மாளை,

சேனாதிராய முதலியாரின் ஆப்த நண்பரான சுன்
 னாகம் முத்துக்குமார கவிராசர், நல்லைப் பெருமான்
 மீது இரு செய்யுள்கள் பாடியுள்ளார். கூழங்கைத்
 தம்பிரான் 'நல்லைக் கலிவெண்பா' இயற்றினார் என்று
 சொல்லப்படுகிறது. வல்லுவெட்டித்துறையில் இருந்த
 குமாரசுவாமி முதலியார் 'நல்லைக் கலித்துறை' எனும்
 பெயருடன் எட்டுச் செய்யுள்கள் இயற்றியுள்ளார்.
 நல்லூரில் இருந்த ஒருவர் குமாரசுவாமி முதலியாரைக்
 கண்டு, பன்னிருமாதப் பெயரையும் முதனான்கு செய்
 யுள் முதலடிகளிலே யமைத்துப் பொருளிலக்கணத்
 துறைப்பாற்படவும், ஏனையன நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியப்
 பிரானை வேண்டிக் கோடற் பொருட்டாகவும் அப்
 பிரானிடத்துத் தூதுவிடற் பொருட்டாகவும் நல்லையிற்
 போந்தவர் நமன் புரம் போகார் எனும் பொருட்டாக
 வும் எட்டுக் கட்டளைக் கலித்துறைகள் பாடித் தருக
 என்று வேண்டிய காலத்தில் 'நல்லைக் கலித்துறை'
 பாடப்பட்டது. சுப்பிரமணியத் தொண்டராக விளங்கிய
 உடுப்பிட்டி அ. சிவசம்புப் புலவர் அவர்கள் 'நல்லைக்
 கந்தசுவாமி விஞ்சதி' எனும் நூலினைக் கோயிலாதி
 னக் கருத்தாவாகிய திரு. ச. ஆறுமுகமாப்பாண முத
 லியார் கேள்விப்படி இயற்றியுள்ளார்.

கொக்குவில் குகதாசர் ஸ்ரீமான் ச. சபாரத்தின
 முதலியார் அவர்கள் 'சரவணபவமாலையும் நல்லை

- * இருவாலைக் குயத்தியர் - இரண்டு வாலைப்பருவமுடைய மகளிர்;
 குயம் - ஸ்தனம்; சட்டி - ஒரு திதி; குடம் - கும்ப மாதம்;
 சாறு - திருவிழா.

நான்மணிமாலையும்' இயற்றியுள்ளார். ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் தகப்பனார் திரு. கந்தப்பிள்ளை 'நல்லை நகரக் குறவஞ்சி'யென ஒரு பிரபந்தம் பாடியுள்ளார் எனக் கேள்வி. ஆனால் அது அச்சிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் தமையனார் பரமானந்தப் புலவர் 'நல்லை நகர்க் கந்த ரகவலும் பல கீர்த்தனங்களும்' இயற்றியுள்ளார். நாவலர்பெருமான் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி மீது 'வாழி விருத்தம்' பாடியுள்ளார்.

வட கோவை சபாபதி நாவலர் 'நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் பதிகம்' ஒன்று பாடியுள்ளார் காரைதிரு சுப்பையர் 'நல்லை நாயக நான்மணிமலை' எனும் பிரபந்தமொன்று யாத்துள்ளார். நல்லூர் சந்திரசேகர பண்டிதர் 'நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கிள்ளை விடு தூதுப் பிரபந்தம்' ஒன்று பாடியுள்ளார். நல்லூர் அப்புக்குட்டி ஐயர் சுப்பிரமணியஐயர் நல்லூர்முருகன்மீது 'பிள்ளைத் தமிழ்'ப் பிரபந்தமொன்று செய்துள்ளார். நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் 'நல்லை வேலவனார்' எனும் பிரபந்தமொன்று பாடியுள்ளார். கரணவாய் செவ்வந்திநாததேசிகர் 'நல்லைக்கோவை' எனும் பிரபந்தமொன்று பாடியுள்ளார். இது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை. வண்ணார்பண்ணை பொன்னுத்துரை ஐயர் 'நல்லை நிரோட்ட யமக வந்தாதி' எனும் பிரபந்தமொன்றை ஆக்கியுள்ளார். புலோலி வே. தா. தியாகராசா அவர்கள் 'திருநல்லூர் அலங்காரம்' எனும் நூல் ஒன்று வெளியிட்டுள்ளார். நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள் முருகக் கடவுள்மீது அளவிறந்த பக்தியுடையவர். 'நல்லூர்க் கந்தர் பதிகம்', 'நல்லை யந்தாதி', 'நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ்' முதலிய நூல்கள் இயற்றியுள்ளார்.

வண்ணை வை. இராமநாதன் அவர்கள் நல்லூர் முருகன்மீது 'திருநல்லூர்த் திருப்புகழ் அந்தாதி' எனும் நூல் இயற்றியுள்ளார். வண்ணைநகர் பண்டிதர் நெ. வை. செல்லையா அவர்கள் 'நல்லூர் சண்முகமலை', 'நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியர் விருத்தம்' என இரு நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். உடுவில் பண்டிதர் பிரமமூீ வ. மு. இரத்தினேசுவரையர் அவர்கள் 'நல்லூர்க் கந்த சுவாமி பஞ்சரத்தினம்' எனும் நூல் இயற்றியுள்ளார். சரவணையூர் ஆ. தில்லைநாதப் புலவர் அவர்கள் விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையும் வாய்க்கப்பெற்ற பக்திப்பாமாலையாகிய 'நல்லூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' எனும் நூலினை முருகன் சங்கிதானத்தில் 1952ஆம் ஆண்டு அரங்கேற்றினார்கள். வித்துவான் க. வேந்தரை அவர்கள் 'திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளியெழுச்சியும் குயிற்பத்தும்' எனும் 'தித்தித்தொழுகு நறுந்தேன் மலர்க் கவிதை' பாடியுள்ளார்.

திருவாதிரையிலன்று 'நல்லைக் கலிவெண்பா'வும், திருவாதிரைக்கு முதல்நாள் 'ஊஞ்சற் பதிக'மும், தேர்த் திருவிழா வன்றிரவு 'சூர்ணிக்கொத்தும்' படிப்பது வழக்கம். சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் வமிசத்து உதித்தவரே ஓதுவாராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் பற்றிய நூல்கள்

1.	நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில்
ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறமுகநாவலர் (சைவப்பிரசாரகர்)	1875
2.	நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் இரண்டாம்
பத்திரிகை
ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறமுகநாவலர் (சனோபகாரி)	1876
3.	மித்தியாவாத நிரசனம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறமுகநாவலர் (சைவசமயாபிமானி)	1876
4.	நல்லூர்க் கந்தசுவாமி திருவருட் டெரிசனப்
பதங்கள்
ஆக்கியச்சிட்டவர்: சுதுமலை திரு. பி. எஸ்.
சின்னத்தம்பிப் பண்டிதர்	1905
5.	முத்தக பஞ்ச விஞ்சதி—சில செய்யுட்கள்
சுன்னகம் முத்துக்குமாரகவிராசர்—சைவவித்தி
யாநுபாலன யந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது	1907
6.	நல்லைப் பதிகம்
திரு. ஆ. மு. சோமாஸ்கந்தப்பிள்ளை	1907
7.	நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி
சுப்பிரமணியசுவாமி தாசரும் உடுப்பிட்டி வாச
ருமாகிய அ. சிவசம்புப் புலவர்	1908
8.	நல்லைக் கந்தசுவாமி பேரில் ஊஞ்சல்
மட்டுவில் பிரமஸ்ரீ க. ஐயாத்துரை ஐயர்	1911
9.	நல்லைப் பதிகம்
மயிலிட்டி திரு. க. மயில்வாகனப்பிள்ளை (துணை
வைப் பதிகமும் மாவைப் பதிகமும் சேர்க்கப்பட்
டுள்ளன)	1911
10.	நல்லைக் கந்தர் கலிவெண்பா }
நல்லைக் கந்தரலங்காரம் }
திருநெல்வேலி திரு. சி. கதிரைவேற்பிள்ளை
அவர்கள்	1912

11. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி பஞ்சரத்தினமும்
தனிமுதற் பாக்களும் 1915
பண்டிதர் வ. மு. இரத்தினேசுவரையரவர்கள்
முன்றும் பதிப்பு
12. யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர்ப் பதிகம் 1916
தும்பைநகர் சிவ. சதாசிவ ஐயர்
13. நல்லூர்க் கந்தர் பதிகம் 1918
நவாலி யூ க. சோமசுந்தர உபாத்தியாயர்
இயற்றியது
14. நல்லைக் கந்தரகவல் 1928
நல்லூர் பரமானந்தப்பலவர் — 'கதிரை யாத்திரை'
விளக்கத்துடன் பதிப்பு
15. நல்லைக் கந்தராலயத் தீர்த்தக்குளச் சிறப்பு 1928
சேவகப்பெருமாள் இயற்றியது.
16. நல்லூர்க் கீர்த்தனம் 1928
நல்லூர் பரமானந்தப் பலவர்
17. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்க் கந்தசுவாமி
கிள்கைவிடு தூது 1924
நல்லூர் சந்திரசேகர பண்டிதர் இயற்றியது
18. நல்லைச் சண்முகமாலை 1924
வண்ணை பண்டிதர் நெ. வை. செல்லையா
19. நல்லைச் சுப்பிரமணியசுவாமி பேரில்
பரமானந்தர் கீர்த்தனை (இரண்டாம் பதிப்பு) 1925
20. திருநல்லைக் கந்தரந்தாதி 1925
(முருகன் பெருமை என்ற நூலிற் சேர்க்கை)
வண்ணை திரு. மா. சிவராமலிங்கப்பிள்ளை
அவர்கள்
21. யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர் அலங்காரமும்
கதிரேசக் கண்ணியும் 1926
புலோலி திரு. வே. தா. தியாகராசபிள்ளை

22. நல்லையம்பதியிலெழுந்தருளிய கலியுகவரத
னான சுப்பிரமணியசுவாமி தோத்திரம் 1927
அராவி ஸ்ரீமத் குமாரகுரியர் இயற்றியது
23. சரவணபவமாலையும் நல்லை நான்மணிமாலையும் 1928
கொக்குவில் குகதாசர் ஸ்ரீமான் ச. சபாரத்தின
முதலியார்
24. திருநல்லைத் திருப்புக்ழந்தாதி 1928
வண்ணை மேற்கு திரு. வை. இராமநாதன்
25. நல்லைக் கலிவெண்பா 1928
கூழங்கைத்தம்பிரான்—நல்லைச் சண்முகமலை
யின் இணைப்பு
26. நல்லைச் சண்முகமாலையும் நல்லைச் சுப்பிர
மணியர் திருவிருத்தமும் 1929
திருமால் முருகன் பாமணிக் கோவையிற்
சேர்க்கை. வண்ணை, பண்டிதர் நெ. வை.
செல்லையா
27. நல்லைக் கந்தசுவாமி தோத்திரப் பாமாலை 1930
புத்தூர் பெரியதம்பு சின்னப்பு ஆச்சாரி
28. நல்லையந்தாதி 1931
நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர்
29. நல்லை வெண்பா 1935
இருபாலை சேனாதிராய முதலியார்
30. திருநல்லை யந்தாதி 1940
புலோலி பிரமஸ்ரீ சிவ. பஞ்சாக்கூரக் குருக்கள்
31. நல்லை வெண்பா 1942
இருபாலை சேனாதிராய முதலியார்—புலோலி
வித்துவான் க. முருகேசுபிள்ளை குறிப்புரையுடன்
32. நல்லூர் முருகன் திருப்புக்ழ 1944
நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர்
33. நல்லூர்க்கந்தசுவாமிகோயில் (ஆங்கிலத்தில்) 1951
முகாந்திரம் ஈ. பி. இராசையா
34. நல்லைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி 1952
சரவணை ஆ. தில்லைநாதப் புலவர்

35. நல்லை நகர்க் கந்தர்பேரிற்பாடிய திருவூஞ்சல்
இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார். அச்சிடப்
பட்டதாகத் தெரியவில்லை
36. நல்லை நகர்க் குறவஞ்சி
நல்லூர்க் கந்தப்பிள்ளை இயற்றியது
37. நல்லை நாயகர் நான்மணிமாலை
காரைதிவுச் சுப்பையர்
38. நல்லைக் கலித்துறை
குமாரசுவாமி முதலியார்
39. நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் பதிகம்
வடகோவை அ. சபாபதி நாவலர்
40. நல்லைக் கந்தர் விருத்தம்
ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. மேலட்டை
கிடைக்கவில்லை. அச்சிடப்பட்டது.
41. நல்லை நிரோட்ட யமக அந்தாதி
வண்ணை பிரமபூ பொன்னுத்துரை ஐயர்
42. நல்லை வேலவருலா
நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர்
43. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்
தேரடி வயிரவக் கடவுள்பேரில் தோத்திரப்
பதிகம்
நயினை நகர் க. நாகமணிப்புலவர்—அச்சிடப்பட்டது.
44. நல்லூர் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத்தமிழ்
நல்லூர் அப்புக்குட்டி ஐயர் என்னும் பால
சுப்பிரமணிய ஐயர்.
45. யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளி
எழுச்சியும் குயிற்பத்தும்
ஆக்கியோன் வித்துவான் பண்டிதர் சைவப்
புலவர் க. வேந்தனார், ஸ்ரீலங்கா அச்சகம்

உ
சிவமயம்

நல்லூர் முருகன் புகழ்மாலே

நல்லைநகர்க் கந்தர் பேரிற் பாடிய
திருவஞ்சல்

காப்பு

திருமேவு மணிமார்பத் தவனும் வேதச்
செங்கமலத் தயனாலுந் தேடற் கெட்டாப்
பெருமானுந் துயர்தவிர்த்தே அடிமைக் கொண்ட
பேராளன் சீராளன் பிறப்பில் லாதான்
பொருகூரன் உடல்பிளந்து நல்லே மேவும்
புலவனுக்கே ஊஞ்சலிசை போற்றிச் சொல்ல
ஒருகோட்டுத் தழைசெவியக் களிற்றுப் பிள்ளை
உபயமல ரடியகத்தே யுன்னல் செய்வாம்.

நிரஞ்சனமாஞ் சத்திசிவங் கால்க ளாக
நிகரில்பரா பரமணியேநல் விட்ட மாக
பரந்தகலைக் ஞானமா கமங்கள் சாத்திரம்
பன்னுபுரா ணங்கள்முறு கிளைய தாக
அரந்தையகல் நால்வேதங் கயிற தாக
அழகொழுகு பொற்பலகை குடிடைய தாக
நரந்தநிறை அட்டதிக்குக் கமழுந் நல்லே
நகர்மேவு கந்தரே யாட ரஞ்சல்.

1

அம்பரம்பி தாம்பரம்நல் விதான மாக
அலருடுக்கள் நவமணியின் மாலே யாக
செம்பதும நாயகனும் மதியத் தேவுந்
திருமிகுத்த கண்ணடியின் னிறைய தாக
நம்புசுடர் ஞானமே விளக்க மாக
நாதவிந்து மங்கலவா லாத்தி யாக
உம்பரெல்லாந் துதிபேசிப் பாடி யாட
உயருநல்லே நற்கந்தரே யாட ரஞ்சல்.

2

ந - 7

முக்குணமுங் கவிகையே யாகி போங்க
 மொழியுமறம் பொருளின்பம் வீடே நான்கும்
 பக்கமொடு சாமரையின் பந்தி யாகப்
 பகர்மோட்ச மொளித் தீப மாக
 மிக்கவன்பு மலராலே அயனும் மாலும்
 வேண்டுவரம் பெறுவதற்கே பூசை செய்ய
 நக்கனரன் புதல்வரே யாட ரூஞ்சல்
 நல்லீநகர்க் கந்தரே யாட ரூஞ்சல். 3

கனக முடியாறும் பிரபை விச
 நல்லகட் செவியானும் கிருபையை நாட்ட
 பனகமணிக் குண்டலமீ ராறுந் திவ்ய
 பானுவொளி தனிக்கிரணம் பரிந்து விச
 புனையுமணிக் கலனாட முறுவ ரேன்றப்
 புதுமதிய முகமாறும் பொதிதல் செய்ய
 அநககுரு பரமுதல்வா ஆட ரூஞ்சல்
 அழகுநல்லீக் கந்தரே யாட ரூஞ்சல். 4

அந்தமில்லா நீலமணி மயிலு மாட
 அழகியபொற் சதங்கைகலின் கலினென் றாட
 செந்திருவார் பரிபுரங்கள் தானு மாடச்
 செம்பொளியி னுடையசைந்து சிறப்பா யாட
 ளந்தனகத் திருந்தருளும் பாத மாட
 எவ்வுயிர்க்குந் தானவனா யிருந்தே யாட
 நந்தலிலாப் பரம்பொருளே யாட ரூஞ்சல்
 நல்லீநகர்க் கந்தரே யாட ரூஞ்சல். 5

பன்னிருகை பொலிந்தாடச் சூரன் மார்பைப்
 பகிர்ந்தவயில் வெகுபராக் கிரமத் தாடச்
 சொன்னபல வாயுதமுந் துலங்கி யாடச்
 சுந்தரமாம் பொற்புரிநூல் மார்பி லாட
 சென்னிறச்சூட் டிச்சேவற் கொடியு மாடத்
 தெளிவுறுபொற் கங்கணங்கள் சீரா யாட
 நன்னதிசே யானவரே யாட ரூஞ்சல்
 நல்லீநகர்க் கந்தரே யாட ரூஞ்சல். 6

கள்ளார்ந்த கடம்பமலர் மாலை யாடக்
 கதிகெழுவு ரத்னமணிக் கவச மாட
 உள்ளார்ந்த வரைஞானுங் கச்சு மாட
 உறுநர்துயர் தீர்த்திருந்த வுடைவா ளாட
 உள்ளார்ந்த தெய்வவடி வான மாத
 ரிருபேரு மிருபக்கத் திருந்தே யாட
 நள்ளாற்று வேலவரே யாட ரூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட ரூஞ்சல். 7

தாயாயெவ் வுயிர்க்குந் தானும் நின்று
 தண்ணளியைப் புரிபவரே யாட ரூஞ்சல்
 மாயோன்றன் மருகனே யாட ரூஞ்சல்
 வானவர்க்கே னுபதியே யாட ரூஞ்சல்
 சேயேசட்சமய பராபரரே யாட ரூஞ்சல்
 தேவாதி தேவரே யாட ரூஞ்சல்
 நாயேனைத் தொண்டுகொண்டா யாட ரூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட ரூஞ்சல். 8

திரிபுவன கர்த்தாவே யாட ரூஞ்சல்
 சிவஞான போதகரே யாட ரூஞ்சல்
 வறுமைதவிர்த் தாள்பவரே யாட ரூஞ்சல்
 வரையெறிந்த சேவகரே யாட ரூஞ்சல்
 அறிவகத்தே ஆக்கியவா ராட ரூஞ்சல்
 அடியாரை யஞ்சலென்பா யாட ரூஞ்சல்
 நறியமணங் கமழ்புயனே யாட ரூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட ரூஞ்சல். 9

வாழி

அன்புபொருந் தடியவர்கள் வாழி வாழி
 அழகியநல் லைச்சனங்கள் வாழி வாழி
 பொன்புரளு மஞ்சைகுகக் குடமும் வாழி
 புகழ்தெய்வ குஞ்சரியும் குறமின் வாழி
 துன்புதவிர் வீரவேல் வாழி வாழி
 சொல்லுமற்று மாபுதங்கள் வாழி வாழி
 நன்குதரும் நல்லைநகர்க் கந்தர் வாழி
 நாதாந்த வேலவரெந் நாளும் வாழி. 10

இதனை இயற்றியவர் சேனாதிராய முதலியார் என்று கூறுப.
 (கோயில் அதிகாரி அவர்கள் தந்துதவிய பிரதி).

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் கொழிப்பு

தாத்தா தான தத்தன தனதன
தாத்தா தான தத்தன தனதன
தாத்தா தான தத்தன தனதன தனதான

பூத்தார் சூடுங் கொத்தலர் குழலியர்
பார்த்தால் வேலுங் கட்கமு மதன்விடு
போர்க்கார் நீடுங் கட்சர மொடுநமன் விடுதாதும்
போற்றாய் நானுங் கைப்பொரு ளுடையவர்
மேற்று ளார்தம் பற்றிடு ப்ரமையது
பூட்டா மாயங் கற்றமை விழியினர் அமுதூறல்
வாய்த்தார் பேதஞ் செப்புபொய் விரகியர்
நோற்றே நூலின் சிற்றிடை யிடைபட
வாட்டாய் வீசங் கர்ப்புர ம்ருகமதம் அகிலாரும்
மாப்பூ னூரங் கச்சனி முலையினர்
வேட்பூ னூகங் கெட்டன னுனதுமெய்
வாக்கால் ஞானம் பெற்றினி வழிபட அருளாயோ
ஆத்தான் மால்தங் கைச்சிக னிகையுமை
கூத்தா டானந் தச்சிவை திரிபுரை
யாட்பேய் பூதஞ் சுற்றிய பயிரவி புவனேசை
ஆக்கா யாவும் பற்றியெ திரிபுற
நோக்கா ஏதுஞ் செற்றவள் திருவிளை
யாட்டா லீசன் பக்கம துறைபவள் பெறுசேயே
ஏத்தா நானுந் தர்ப்பண செபமொடு
நீத்தார் ஞானம் பற்றிய குருபர
யாப்பா ராயுஞ் சொற்றமி முருள்தரு முருகோனே
ஏற்போர் தாம்வந் திச்சையின் மகிழ்வொடு
வாய்ப்பாய் வீசம் பொற்ப்ரபை நெடுமதிள்
யாழ்ப்பா னூயன் பட்டின மருவிய பெருமானே.

— அருணகிரிநாதர்

நல்லூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா

பூங்கமலச் சங்கரனார் புத்திரா திக்கரிய
 பூங்கமலச் சங்கரனார் புத்திரா—பூங்கமல
 வாய்ச்சங் கரிக்கும் மருகனே நால்வேத
 வாய்ச்சங் கரிக்கும் மருகனே—வாய்ச்சங்க
 கார்த்திகையா நாளீன்ற கந்தனே பொற்கனாகக்
 கார்த்திகையா நாளீன்ற கந்தனே—கார்த்திகையிற்
 காக்குஞ் சரவணத்தின் கந்தன் றனக்கீளைய
 காக்குஞ் சரவணத்தின் கந்தனே—கார்க்கிரணங்
 காய்ந்த கதிர்வடிவேற் காங்கேயா சூர்ப்பகையைக்
 காய்ந்த கதிர்வடிவேற் காங்கேயா—காய்ந்தகதிர்
 ஆறு முகத்தா றுமுகத்தன் பர்பங்கில்
 ஆறு முகத்தா யாறுமுக—ஆறு
 பரசமய மான பதத்தா யிமையோர்
 பரசமய மான பதத்தாய்—பரசமயம்
 சேந்தா விசாகா திருக்குமரா குன்றெறிந்த
 சேந்தா விசாகா திருக்குமரா—சேர்ந்தருளி
 வாசக் கடம்ப மலர்வனத்தாய் நீள்குறிஞ்சி
 வாசக் கடம்ப மலர்வனத்தாய்—வாசத்திற்
 சிந்தார மாய்விளங்குஞ் சேவகா சீர்வயலூர்ச்
 சிந்தார மாய்விளங்குஞ் சேவகா—சிந்தார
 ஓங்கார வொண்கண் னுளமுருகா வென்றுதித்த
 ஓங்கார வொண்கண் னுளமுருகா—ஓங்கார
 ஆதி திருத்தணியில் ஆதாரா எட்டிகுடி
 ஆதி திருத்தணியில் ஆதாரா—ஆதி
 பழனிமலை யாதரித்த பாலா வீராலூர்ப்
 பழனிமலை யாதரித்த பாலா—பழனிமலை
 கூடற் குடவையுடன் குன்றத்தாய் எங்கொளித்தாய்
 கூடற் குடவையுடன் குன்றத்தாய்—கூடநகை
 ஆயன் குடியலைவாய்க் காதாரா வெட்டிகுடி
 ஆயன் குடியலைவாய்க் காதாரா—ஆயகுடி

பாதச் சதங்கைப் பரிபுரத்தாய் பங்கயம்பொற்
பாதச் சதங்கைப் பரிபுரத்தாய்—பாதத்தில்
ஆர்க்குஞ் சிவந்திருக்கா ளாத்திரியாய் ஐந்தெழுத்தை
ஆர்க்குஞ் சிவந்திருக்கா ளாத்திரியா—ஆர்க்குமர
ஆரு ருடன்காசி யம்பலத்தாய் கச்சிநகர்
ஆரு ருடன்காசி யம்பலத்தாய்—ஆரூரில்
அண்ண மலைக்கையிலை யாதரிப்பாய் காவேரி
அண்ண மலைக்கையிலை யாதரிப்பாய்—அண்ணாடா
நாகையா லங்காடா நள்ளாறு நல்லூரா
நாகையா லங்காடா நள்ளாறு—நாகையால்
முத்திகிரி சிக்கலம்பல் முள்ளியுள்ளாய் கோளிநெடு
முத்திகிரி சிக்கலம்பல் முள்ளியுள்ளாய்—முத்திகிரி
வந்தெனைத்தா னம்பலத்தாய் மங்கலத்தாய் சொர்க்கமென
வந்தெனைத்தா னம்பலத்தாய் மங்கலத்தாய்—வந்த
திருக்கொறுக்கை யாறாகிச் சேர்வாய் கடம்பூர்
திருக்கொறுக்கை யாறாகிச் சேர்வாய்—திருக்கொறுக்கை
நிறஞ்செய்வா ரன்பருள்ளே நிற்பாய் நிறம்போல்
நிறஞ்செய்வா ரன்பருள்ளே நிற்பாய்—நிறஞ்செய்வார்
கிட்டமணி பத்திரமணிக் கேயூரா தோண்மீதிற
கிட்டமணி பத்திரமணிக் கேயூரா—கிட்டசுரர்
வெற்றிமுடிக்கந்தரத்தில் வேல்விடுத்தாய் வள்ளிதன்னை
வெற்றிமுடிக்கந்தரத்தில் வேல்விடுத்தாய்—வெற்றிமுடி
வாகுபுரி நூல்வயிர மாலையாய் மார்புரளும்
வாகுபுரி நூல்வயிர மாலையாய்—வாகுபுரி
பாத்திரக்கை யைத்தவிர்த்த பாலகா வென்னைபருள்
பாத்திரக்கை யைத்தவிர்த்த பாலகா—பாத்திரக்கை
வாளகிரி வான வரோதையாய் வானசக்கிர
வாளகிரி வான வரோதையாய்—வாளகிரி
சல்லாப சங்கீத சாகரா சாருப
சல்லாப சங்கீத சாகரா—சல்லாப
சௌந்தாம தாரவி தாராநல் லுத்தாரா
சௌந்தாம தாரவி தாராநல்—சௌந்தாம

சாந்தியாவி சாந்தியாவி சாட்சனா சாநுப
 சாந்தியாவி சாந்தியாவி சாட்சனா—சாந்தியில்
 தீட்சா அகோரா சிற்பரா விற்பரா
 தீட்சா அகோரா சிற்பரா—தீட்சாநற்
 சந்திரமௌ லிக்குதவுஞ் சற்குண சற்புருஷா
 சந்திரமௌ லிக்குதவுஞ் சற்குண—சந்திக்
 கருத்துரியம் வாராமற் காப்பாய் அடியார்க்
 கருத்துரியம் வாராமற் காப்பாய்—கருத்துரியம்
 காப்பாய் கயிலாயங் காட்டுவாய் யன்றியும்நீ
 காப்பாய் கயிலாயங் காட்டுவாய்—காப்பாயென்
 கந்தா முருகா கதிர்வடிவேற் காங்கேயா
 கந்தா கருணா கரா.

குறிப்பு :

இதனை இயற்றியவர் இருபாலச் சேனாதிராய முதலியார் எனக் கருதப்படுகின்றதெனினும், ஐயத்துக் கிடமின்றித் துணிந்து கூற முடியவில்லை. கோயிலில் ஓதிவரும் ஓதுவார் அவர்களிடமுள்ள ஏட்டுப் பிரதியிலிருந்து பிரதி செய்வித்து உதவியவர் உயர்திரு. ஷண்முகநாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். இதன்கண் சில பிரமைகள் நுழைந்திருப்பதைக் கண்டு வேறு பிரதிகள் வைத்திருப்பவர்கள் எமக்கனுப்பினால், இதனைத் திருத்தி வெளியிட முடியும் என 'ஸ்ரீலங்கா' பத்திரிகையில் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். உடுப்பிட்டி, அமெரிக்கமிஷன் கல்லூரி ஆசிரியரும் என் அருமை நண்பருமான திரு. கா. நீலகண்டன் தம்மிடமுள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதி யொன்றினை அனுப்பி வைத்தார்கள். இக்கலி வெண்பா பண்டிதர் கெ. வை. செல்லையா அவர்கள் வெளியிட்ட 'முருகன் பாமணிக்கோவை' யில் இன்னும் அநேக அடிகளைக் கொண்டதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இக்கலிவெண்பாவில் அநேக இடங்களில் தளைத்துவதைக் காணலாம். எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான் என்பதற்கு இஃதோர் எடுத்துக்காட்டு. ஆகவே இக்கலிவெண்பாவின் மூலப்பிரதி எமக்கு இதுவரை கிடையாமையால், இதனை இவ்வுருவிலேயே வெளியிட வேண்டியதாயிற்றென்பதை மனவருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நல்லைக் கலித்துறை

ஆனியி லாடிய வாவணி
 பூங்கொடி யண்ணறரு
 வானிய னந்த வனஞ்சூழ
 நல்லை மயிலனையா
 டானு மறந்தன் ணீபொருட்
 கேகுறிற் சாபறைகேட்
 டன முறுமுன் விரைந்துசெல்
 வாயெம் மிறையவனே. 1

புரட்டாதி யைப்பசி மாதத்த
 னீந்தருள் புங்கவன்சூர்
 சிரட்டாதி வாழ்நல்லை மாதுக்கு
 நீகற்கச் சேறலுணர்
 பொருட்டாங்குச் சென்று சொல்லிவி
 போமெனும் பூவையர்சொற்
 றெருட்டா னிலாய்வல வாவென்செய்
 தாயினிச் செய்வதென்னே. 2

கார்த்திகை மார்கழீஇத் தைவர
 மாசிதக் கண்முலைப்பா
 லீர்த்தகை வேள்வள நல்லையன்
 னுன்பொருட் டேகுமென்றோர்
 பார்த்தகை கண்ணும் பறியாள்
 பசலைமெய் போர்த்திருப்பா
 னீர்த்தகை சேர்முகில் காள்யான்
 வரமுன் னிகழ்த்துவிரே. 3

பங்குனி சித்திரை யாகவை
 காசிப் பரமனிட
 மங்கை தருங்கந்த வேடங்கு
 நல்லை மயில்பிரிபோ
 தெங்குஞ் செலுஞ்செலுஞ் சம்பந்தன்
 வித்தைகற் றெய்துமென்ற
 தங்கறிந் தும்வல வாகார்முன்
 றேர்பின்ன ராக்கினையே. 4

தேசா ரிளமுலை மாணர்
 கலவியிற் சிக்கியவர்
 பாசாங்கிற் பட்டுப் பதைத்துமுன்
 றேனல்லைப் பண்ணவனே

ஈசா வளியனை யிந்நாளுஞ்
செய்துகை தேய்ந்தகம
லாசாரி கைக்கினிப் பண்ணக்
கொடாதெனை யாட்கொள்வையே. 5

கல்லைக் கடையர்கள் கைவிட்
டெறியக் கனன்றெழுந்து
பல்லைத் திறந்துறு மிக்கவி
தெங்கின் பழமுதிர்க்கு
மல்லற் பழனங்கள் சூழ்நல்லை
நாதனை வந்தடைந்தோர்க்
கில்லைப் பிரமக் குயவன்
வனைவதற் கேதுக்களே. 6

கட்டித் தயிரை யிடைச்சியர்
மத்திற் கடையப்பிரி
குட்டிப் புலியொலி யென்றே
புலிகுமு றும்புறவம்
கிட்டிக் கிடக்கின்ற நல்லையில்
வேலற்குக் கிள்ளிப்பிள்ளாய்
எட்டிச்சற் றேசென்றெ னுள்ளஞ்சொ
லாய்பின்னை யென்சொல்வதே. 7

பாகார்ந்த வின்சொற் பரத்தையர்
கூடிச்செய் பாவவெந்நோய்
போகா சூமபுரம் போக்குமு
னல்லையிற் போமினங்கோர்
சாகா மருந்துண்டஃது செவ்வேள்
சற்றுட்கொண் டிடில்லித்
டேகாத நோயுமுண் டோநம
னூர்பின்னை யென்செய்வதே. 8

—வல்லிபட்டி, க. குமாரசுவாமி முதலியார்

நல்லைக் கலித்துறை “ பன்னிரு மாதப் பெயரையும் முதலான்கு
செய்யுண் முதலடிகளிலே யமைத்துப் பொருளிலக்கணத் துறைப்
பாற் படவும் ஏனையன அச் சுப்பிரமணிய பிரானையே வேண்டிக்
கோடற்பொருட்டாகவும் அப் பிரானை அருசந்தானம் பண்ணினோர்
மீண்டுந் தாய்வயிற்றுருரென்னும் பொருட்டாகவும் எட்டுக்
கட்டளைக் கலித்துறைகள் பாடித்தருக ” என நல்லூரா ரொருவர்
வேண்டப் பாடப்பட்டது.

முத்தக பஞ்ச விஞ்சதி நல்லைச் சுப்பிரமணியர் தோத்திரம்

கட்டளைக்கவித்துறை

மங்கள நல்லை வடிவேலர் வீதிவந் தார்மடவார்
பங்கயங் காந்தள் குவளைவெண் முல்லை பரப்பிமறு
கெங்கு நிறைகுடம் வைத்துமெய்த் தொண்டுசெய் தாரிதற்கோ
அங்க முழுதும் புனிதமி னார்க்கென் றறைந்ததுவே.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

ஆரா தனைக்காந் திருநல்லூர்
ஆறு முகத்தார் மனைவியரோ
டடுப்பி லடுத்த நெருப்பிலன்பர்
அகத்தை யுருக்குஞ் சாறுவைத்தார்
வாரா மறுகி னேராய்மென்
மடவா ரெடுத்தார் காற்பலச்சொன்
மரத்தைக் கோளி யாரெடுத்தார்
மருங்கின் மயலாய் நின்றேனே
ஊரா ருரையும் வம்பலரே
உற்று ரினுங்கோ வம்பலரே
உலவை யீரும் வைவாளே
உறுக்கி யனையும் வைவாளே
வேரா வுடம்பில் வரும்பீரே
விரும்பி யென்பாற் றிரும்பீரே
விளைவின் மதனுக் கத்தானே
விரும்பு மென்னு கத்தானே.

[இது நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிற் கார்த்திகைத் திருவிழா
ஒன்றிற் சென்று நின்றபோது கடவுண்மாட்டு மானுட மகளிர் நயந்த
பக்கமாகக் கூறிய விருத்தம்.]

—சுன்னாகம், முத்துக்குமார கவிராயர்

அடுப்பி லடுத்த நெருப்பில் அன்ப ரகத்தை யுருக்கும் சாறு
வைத்தார் என்பது அடுக்ககையிற் செய்யப்படும் பாக விடயமாகப்
பிரயோகிக்கும் ஒரு சொற்றொடர். இதனுள்ளே மறைத்து நின்ற
பொருள் : பரணிக்கு அடுத்து நின்ற கார்த்திகை நஷத்திரத்திலே
திருவிழா வைத்தார் என்பது. அடுப்பு - பரணி; நெருப்பு -
கார்த்திகை; சாறு - திருவிழா. இது வஞ்சிதை எனும் பிரகேளிகை.
வஞ்சிதையாவது பிறரறியாது பொருளை மறைத்து கிற்பது. கோளி
யார் - ஆலத்தி; இதுவும் நாமாந்தரிதை. கோளி - ஆலமரம்;
ஆர் - ஆத்திமரம். பின்னிரண்டடியும் இறுதியோ டுடைமடக்கு.
வம்புஅலர் - வம்பாகிய பழிமொழி; கோவம்பலர் - கோவமுடையார்
பலர்; உலவை ஈரும் வைவாள் - தென்றற் காற்றானது அரிகின்ற
கூரிய வாட்படை போன்றுளது; வைவாள் - இகழ்க் துரைப்பாள்;
வரும்பீரே - பசலைவரும். (சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் உரை)

நல்லை வெண்பா

நூல்

பூமாது பூவினுளப் பொன்மலரென் றெண்ணிநித
நாமா துடன்வாழு நல்லூரே—தேமாது
பாலைய னத்தன் பரிந்தறியா நின்றவரன்
பாலயன் னத்தன் பதி. 1

பொன்னுலக மன்ன புகழீழ மண்டலஞ்சேர்
நன்னகர நாகரிக நல்லூரே—முன்னிலகுங்
காற்படையான் பூத கணப்படையா னென்னையினி
மேற்படையான் மேவும் பதி. 2

சீர்விளங்கு மெப்பதிக்குஞ் செப்புகின்ற சொற்பெயரே
பூர்விளங்கு நாமமா நல்லூரே—பூர்விளங்கு
நன்கதிரை நாகத்தா னண்ணலரென் றஞ்சுவிக்குந்
தென்கதிரை நாகத்தான் சேர்வு. 3

சீரரச கேசரிமுன் னாகுந் திறலாண்மைப்
பாரரசர் போற்றும் பதிநல்லை—காரிகையார்
தாராதா ரக்களத்தன் றந்தமட வார்புனையுந்
தாராதா ரக்களத்தன் சார்பு. 4

சலமிலர்கோள் வஞ்சங் கரவு தவிர்ந்தார்
நலமியல்பார் வாழ்வுகூர் நல்லூர்—பொலியு
மிருவாலை பாகனைய தோளினிய சொல்லா
ரிருவாலை பாக னிடம். 5

நல்லைக் குறவஞ்சி

திருவாரு நல்லைநகர்ச் செவ்வேற் பெருமானார்
இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்று ரம்மானை
இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்று ராமாயின்
தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க வம்மானை
தருவார்காண் சட்டிகுடம் சாறுவைக்க வம்மானை.

—இருபாலை வித்துவசிரோமணி சேனாதிராய முதலியார்

நல்லூர் : பரமானந்தப் புலவர் பாடிய கீர்த்தனங்கள்

நேரிசை வெண்பா

சுந்தரநல் லூரினில்வாழ் சோதிவடி வேல்பிடித்த
கந்தன்மேற் கீர்த்தனங்கள் கட்டுரைக்கப்—பந்தமறும்
அஞ்சநடை மாதுமையா என்பிலரு ளத்திமுகன்
கஞ்சமலர்ச் செஞ்சரணங் காப்பு.

இராகம் - ஆனந்தபரவி

தாளம் - ருபகம்

கண்ணிகள்

ஐயா சரணம் ஐந்து கையா சரணம்
மெய்யா சரணம் அருள் செய்வாய் சரணம்
பையா ரரவோடுந் துய்ய மதிசூடும்
பரம னருளோடு முதவு மொருபாலா
பரசம்மறை முடிவும்மினு மறியாதுறை தருசீலா (ஐ)

ஆதி சரணம் அநாதி சரணம்
உமை பாதிசரணம் பரஞ் சோதிசரணம்
பூதங் களுமானாய் வேதங் களுமானாய்
புகரில் விடையானே யம்புலிச்செஞ் சடையானே
புரமும் மதன் புரமும்எரி தரச்செய்யதா ளுடையானே (ஆ)

நீலி சரணம் ஒளிர் சூலி சரணம்
நல்ல மாலிசரணங் கரக பாவி சரணம்
ஞால மிடந்தேமுன் பாதந் தனைத்தேடும்
நாதன் றங்கையானாய் ஏகன் மனையானாய்
நவகண்டமு மதிரும்படி நடனம்புரி பதபங்கய (நீலி)

வேலா சரணம் நல்லீ மேலா சரணம்
உமை பாலாசரணம் தண்டைக் காலா சரணம்
ஆலநீழல் தன்னில் மேலோர்தொழ மேவுஞ்
சீலனருள் தீரா கோலமயில் வீரா
தினமும்பணி பவர்சிந்தையி லருள்கொண்டுறை மலர்மார்பா()

மாயா சரணம் வெண்ணெய் வாயா சரணம்
 மிகு உபாயாசரணம் அன்பர் நேயா சரணம்
 காயா மலர்போலும் மோயா தொளிமேவும்
 தேகா வெணைநாளும் நீயே காக்கவேணும் [புங்கவ
 திறல்கொண்டிடு தெசமாழக னுயிர்கொண்டெழு மொரு

வாணி சரணம் மங்கல்ய நாணி சரணம்
 வெள்ளைப் பூணிசரணம் புத்தக பாணிசரணம்
 வாணுத லாளே வடிவேலவர் தன்மீதில்
 மாசில்கீர்த் தனங்கள் சொல்ல வரந்தர வேணும்
 வனசந்தனி லுறையுமயன் மருவும்நாவி லுறையுந்தாயே.

இராகம் - சௌராட்டி

தாளம் - திரிபுடை

பல்லவி

வந்தெனக் குன்பதந் தந்தருள் புரிசுவாய்
 நல்லவாழும் வேலனே
 வந்தெனக் குன்பதந் தந்தருள் புரிசுவாய்

அனுபல்லவி

பந்து முலையுமை தந்த வொருதிரு
 மைந்த மருவலர் வெந்து புரமொடு
 சிந்தை நகையழ லுந்து பரனருள்
 கந்த சரவணம் வந்த மெய்யனே (வந்)

சரணங்கள்

கொடியஅன் றில்வரை இடியச் சூரனுயிர்
 மடியந் தேவர்சிறை முடிய வென்றும்நினை
 அடியாருள் ளத்திருள் விடிய வேலையொரு
 நொடியில் விடுத்தளம் முடிவி லய்யனே (வந்)

பிள்ளை மதிநுதல் கிள்ளை நிகர்மொழி
 வள்ளி முன்புமயல் துள்ள நடந்தவன்
 கள்ள வயில்விழிக் குள்ள முடைந்திகழ்
 விள்ளு மழுதையுட் கொள்ளும் வள்ளலே (வந்)

மன்றல் மலர்வனந் துன்று திருப்பரங்
 குன்றி லருளொடு மென்று முறைபவ
 தென்றல் மலைவளர் கின்ற கும்பமுனிக்
 கொன்று வுபதேச மன்று செய்தவா (வந்)

இராகம் - தன்னியாசி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

மயின்மிசை வருமொரு முருகனை யென்றும்
 மறவா திரு மனமே.

அனுபல்லவி

கயிலை மலையிலுறை தருமொரு முதல்வன்
 கருணையுடன் விழியினு லருள்புதல்வன் (மயின்)

சரணங்கள்

சுத்த நிராமய னாகிய போதன்
 சுருதி முடிவுமின்னுங் காணாத பாதன்
 பத்தி வலையதனி லகப்படு நாதன்
 பாச வினைகளெல்லாம் நீக்கும தீதன் (மயின்)

மாவைத் தடிந்தருளும் வடிநெடு வேலன்
 மலைமக ளருள்புரி தருமொரு பாலன்
 பாவை யனையகுற மகள்புணர் சீலன்
 பங்கயன் சிரமீசை புதைத்தபொற் காலன் (மயின்)

துக்கக் கடலில்பெருங் கரைதனி லேறலாந்
 தொல்லை வினைகள் தொலைந் திடச்சுக முறலாம்
 மக்கட் பேறுசெல்வங் களுமிகப் பெறலாம்
 மாசி லாதயோக நிலைதனிற் றேறலாம் (மயின்)

அருவுரு வாகி யமர்ந்திடு மெய்யன்
 ஆதி முடிவுமில் தாகிய செய்யன்
 தருமலி நல்லைநக ருறைதரு துய்யன்
 சரவண மெனுநதி தனில்வரு மையன் (மயின்)

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

வாரும் நல்லாபுரிக் கெல்லோரும்—உலகுள்ளோரே
வாரும் நல்லாபுரிக் கெல்லோரும்.

அனுபல்லவி

வாரும் மிகவுமன்பு கூரு மனுதினமும்
வந்தனை செயுமெங்கள் சிந்தையிற் பவந்
தந்தனை யறுத்திடக் கந்தனைத் தொழுவோம் (வாரு)

சரணங்கள்

பொய்யான மாயமலக் கூடு—ஐம்புலவேட
ரெய்யா திருந்துவாழுங் காடு—இதைநம்பிநாம்
மெய்யென் றிருந்தால்வருங் கேடு—புறப்படுங்க
ளொய்யெனத் தேடுவோம்நாம் வீடு—இலகுமதி

பையர வம்புனைந்த வைய னருகில்வாழும்
பந்தினை நிகர்முலை யந்தரி யருள்புரி
சுந்தர முருகனை வந்தனை புரிவோம் (வாரு)

சண்டன் கடாவிலேறி வருவான்—எமதுயிரைக்
கொண்டுபோகவே துன்பந் தருவான்—எமைவிடென்று
தொண்டுசெய் தாலுமன முருகான்—அதுவல்லாமல்
மிண்டுசெய் தாலுஞ்சற்றும் வெருவான்—அவனைவெல்ல

அண்டர் சிறையகற்ற வென்றி வடிவேல்கொண்ட
அய்யனை ஒளிர்ந்தரு மெய்யனை வினையகல்
துய்யனைப் பன்னிரு கையனைத் தொழுவோம் (வாரு)

தொல்லை வினைகள்பறந் தோட—வறுமைபிணி
யெல்லாம் வலிகுறைந்து வாட—எமதுளத்தி
லெல்லையில்லா மகிழ்வு கூட—அவன்புகழைச்
சொல்லியா னந்தநட மாட—மருவிரியும்

முல்லை முகைமுறுவல் வள்ளி தனைப்புணர்ந்த
முத்தனை யெமையரு ளத்தனை ஒளிர்ந்தரு
கத்தனை யடியவர் பத்தனைத் தொழவே (வாரு)

மெய்யிற் புளகமிக மீற—மனமுருகிக்
கைக ளிரண்டுந்தலைக் கேற—எமைவருத்தும்
வெய்ய ஆணவம்வெந்து நீற—நகருள்ளோரே
பையப் பையவேநா மீடேறப்—பரங்கிரியில்

வைகு மறுமுகவ னுய்ய எனையாங்குகன்
வஞ்ச மிலவர்கடம் மிஞ்சிய வினையற
நெஞ்சினி லுறைநதி மஞ்சனைத் தொழவே (வாரு)

நல்லைநகர்க் கந்த ரகவல்

நேரிசையாசிரியப்பா

கடன்முகட் ஓதித்தசெங் கதிரெனத் திகழும்
படம்விரித் தெழுந்த பஃறலை யரவின்
பருமணித் தொகையு மரிமணிக் குவையும்
பச்சையும் வயிரமு மற்றைய மணியும்
விண்ணகத் திடையிடை தண்ணிழல் விடுப்ப
இந்திர வில்லென் றினமயி லேமாந்
தெங்கணு மகவுஞ் செம்பொனி னிமையத்
தண்கிரி நடுவட் டழைத்தெழு பச்சைப்
பைங்கொடி யன்றருள் பண்ணிய மருந்தே
இருவரான் டளந்து மொருகரை காணுக்
கருணைவா ரிதியின் விளையுமா ரமுதே
கருத்துறக் கருதிக் கசிந்தவ ருள்ளத்
திருட்டொகை துரக்குந் திருத்தகு விளக்கே
இல்லையென் றெருவரை யிரவா தடியவர்
அல்லனே யகற்றியின் பருளுநன் விதியே
வண்டினங் குடைந்துபண் பாடிட வளர்முகை
விண்டலர் கடம்பெனும் வெறிமலர்த் தொடையனே
கோகன கத்தில்வாழ் குரவனைச் சிறைபுரிந்
தாருயிர் படைத்தரு ளளித்திடு முதல்வனே
கீரனைச் சிறைசெயுங் கிருத்திமந் தனைநெடு
வீரவேல் விடுத்துமுன் வீட்டிய விமலனே
அருட்குரு வாகிமுன் எனகத்தியர்க் கருமறை
தெருட்டுநல் லுணர்வருள் சிற்பரா னந்தனே
நாரதன் மகத்தினில் நணுகுறு செச்சையை
ஊர்தி யெனப்பிடித் தூர்ந்திடு மொருவனே
ஆறுருத் தனையுமோ ரங்கையா லனைத்துமை
ஓர்வடி வாத்திரட் டியவொரு முருகனே
தடநெடுஞ் சரவணந் தனிலறு மங்கையர்
குடமுலை யூறுபால் குடித்திடுங் குமரனே
ஆவினன் குடியினு மரியவே ரகத்தினுள்
சீரலை வாயினுந் திருப்பரங் கிரியினும்
பழமுதிர் சோலையென் றுரைபெறு மலையினும்

உளமகிழ் வோடுறை யொப்பிலா முதல்வனே
 குன்றுதொ ருடல்செய் துலவிடுங் குழகனே
 அதிர்கருங் கடல்புடை யடர்ந்தவம் புவிதொழுங்
 கதிரையங் கிரியுறை கங்கைதன் புதல்வனே
 குடவனை யினம்பல குமுறுதன் பணையொடு
 தடமலர் வாவிகள் தயங்குநல் லூரனே
 அன்பினர் நெஞ்சத் தடந்தொறு மலர்ந்தநின்
 பங்கயப் பாதமென் சிந்தைவைத் தியம்புவன்
 மாயிரு ஞாலத்து மக்களிற் பற்பலர்
 தந்தையுந் தாயுந் தமருந் தனையருந்
 செஞ்சொல் வஞ்சியருந் தேடிய பொருளும்
 மீமிசைப் பவக்குழி வீழ்த்திடப் பிணித்த
 பாசமென் றெல்லாம் பற்றறத் துறந்து
 காட்டிடைப் புகுந்தொரு காலினை முடக்கிமேல்
 நோக்கிய கண்ணொடு கூப்பிய கையுமாய்
 நெடுந்தவம் புரிந்து மெலிந்தனர் தளர்ந்துங்
 காற்றுதிர் சருகுங் காயுங் கணியும்
 வாய்த்தன வருந்தி வருந்தின ருலைந்தும்
 பேயெனத் திரிந்தும் பேருடல் வரண்டுங்
 கானிடை விலங்கெனக் காண்வர வழன்றும்
 வேற்றொரு தேவரை வேண்டார் நின்னடி
 போற்றினர் முத்தி புகுவது பொருளாய்
 அங்கவை யனைத்துந் சிந்தைசெய் யாது
 தண்டலை மலர்விழும் வண்டின மென்னைக்
 கண்டன கண்டன காமுற்று வைகலும்
 அறுசுவை யமுத மொருசுவை குறைந்துழி
 அட்டனர் வெருவ வெட்டென வெகுண்டுந்
 தண்ணறுந் சாந்து சவாது குங்குமம்
 ஒண்மலர்ச் சூட்டென் றுள்ளன புனைந்தும்
 நன்னெறி படர்கிலார் நட்பினை நயந்தும்
 நாணிலாக் கணிகையர் நயனவேற் குடைந்தும்
 வாணு ளெல்லாம் வீணுக் கழித்தனர்
 இளமணிக் குலங்க ளிமைக்குமா முடியுந்
 தினகரன் போலொளி திகழ்முக மாறும்
 ஒருமா வடிவா புலகினை யுலைத்தசூர்
 இருபிள வாக வெறிந்திமை யோர்கள்
 சிறைதவிர்த் தருளிய திருநெடு வேலும்

மற்றுள படையும் வரதமு மபயமும்
 உற்றிடு பன்னிரு கைத்தல நிரையும்
 அருவரை யனைய வலகமு மிரண்டு
 மடவன முவந்து வாழ்வுறு பாலும்
 கலகலென் றிசைக்குநின் கழலுங் காட்டி
 மரகதக் கலாப மயின்மிசைத் தோன்றும்
 வடிவினை வாழ்த்தி மறவா துள்கி
 இரவினும் பகலினு மிறைஞ்சலே னாயினும்
 உன்னையே தெய்வமென் றுளத்துட் ணிந்தனன்
 அன்னது துணிந்தேற் குன்னது பாரஞ்
 சினமொடு தீமையு மனமடு காமமும்
 நெறியிடைப் புகாத பொருவிடைச் செலவும்
 நரகிடை வீழ்த்துங் கொலைகள் வாதியும்
 இன்னவு மிம்மையி லகற்றி
 அம்மையின் முத்தி யருளு மாறே.

சுத்தபர சிவனாதி சத்தியொ டபின்னமாய்த்
 தோற்றநிலை யிறுதி யிலதாய்
 துய்யசுரு திச்சிரம் பிரணவ சொருபமாய்
 தோமிலா னந்த மயமாய்
 பெத்தமல பசுவகையின் அத்துவித ரூபமாய்
 பேச்சிறந் தறிவு மறிவாய்
 பிருதிவி முதல்நாத பரியந்த வடிவதாய்ப்
 பேசிடவு நின்ற பொருளே
 பத்தர்கள் பணிந்துநிதம் மெய்த்துதிகள் செய்திடப்
 பங்கயன் மால் வணங்கப்
 பார்புகழு மாடமலி நல்லூ ரெனும்பதி
 பரிந்திடங் கொண்ட குகனே
 புத்தமிர்த போகமே சத்தகுண மேகமே
 பொய்யனென் பவ நீக்கியுள்
 பொன்னடிப் பெருவாழ்வு துன்னியெற் கருளுவாய்
 பூரண னந்த முதலே.

— நல்லூர், பரமானந்தப் புலவர்

வாழி

அருணவிக சிதகமல மலரைநிகர் தருவதன
மாறுமநு தினமும் வாழி
அமரர்தொழு கனகசபை நடனமிடு பரமசிவ
னருண்முருகர் சரணம் வாழி
கருணைமழை பொழிபனிநு நயனமதி னொடுவலிய
கவினுலவு தோள்கள் வாழி
கனகிரியை யிருபிளவு படவுருவு நெடியவயில்
கரதலத் தினிது வாழி
வருணமர கதவழகு திகழவரு மவுண்ணெனு
மயிலினொடு சேவல் வாழி
வனசரர்த மரசனுத வியகுறமி னொடுகடவுண்
மயிலிவர்க டினமும் வாழி
தருணமிது வெனவமரர் பணிநல்ல யமர்கந்தர்
தமதடியர் நிதமும் வாழி
சகசநிரு மலபரம சுகீர்தபரி பூரண
சடகூரம் வாழி வாழி.

— ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்

நல்லாபுரி வாழ்வு உகந்தவன்

கன்னலுடன் செந்நெல் வளரும்	நல்லூர்
கண்டே நெஞ்சின்மகிழ்வு மிகவுங்கொண்டேன்	
செங்கோல் செலுத்து மகிபன்	நல்ல
சிங்கவாரிய னரசுசெய்த நகரம்	
மங்கையர் விழிக் குகந்தவன்	திறல்
மன்னர்புகழ் செகராச சேகரனும்	
பரராச சேகரனும்	பொல்லாப்
பற்றலர் வெருவரச கேசரியும்	
அரசுபு ரிந்தநகரம்	புலவர்கள்
அரியக விதைமாரி பெய்தநகரம்	
.....	
நல்லோர்கள் வாழு நகரம்	நல்ல
நாகரீக மானநல்லீ யென்னுநகரம்	
இந்தநன் னகர்தனிலே	செங்கை
ஈராறுகொண்டவ நென்னை யாள்வோன்	
வந்துகுடி கொண்ட கோவில்	புவனேக
வாகுபிர திட்டைசெய்த மாசில்கோவில்	
கோபுரந் தரிசித்தேன்	நின்று
கும்பிட்டேனுள் வீதிவல மாய்வந்தேன்	
நாளினூற் போற்றி செய்தேன்	அதனை
நன்றாகச் சொல்கின்றே னன்குகேளும்.	

வில்லா லடியுண் டவன்மைந்தா
விளங்கும் பழனி மலையுகந்தாய்
அல்லார் குழலா ளுமைபாலா
வடியார்க் கிரங்கு மனுக்கலா
கல்லார் நெஞ்சந் தனைக்கடந்தாய்
கானக் குறத்தி முன்னடந்தாய்
நல்லா புரிவாழ் வுகந்தவனே
நாயேன் றுனையிங் காளாயோ.

மாவைத் தடிந்த வேலனே எனனை
 மாய்க்கும் வறுமையினே நீக்குவா யென்றேன்
 பாவிக்கொருதுணை யில்லை என்னைப்
 பார்த்தருள வேண்டுமெங்கள் தீர்த்தனே யென்றேன்
 ஓங்காரப் பொருளே யென்றேன் எனக்
 குன்னையல் லாற்றெய்வம் வேறில்லை யென்றேன்
 சாங்காலம் வரும் பொழுதில் சற்றுந்
 தாமதமில் லாமலென்முன் வாவா வென்றேன்
 பொல்லாச் செனன மெடுத்தேன் உன்றன்
 பூங்கழல்கள் போற்றாமற் றீங்கு படைத்தேன்
 நல்லோர்கள் கூட்டம் விடுத்தே யுழலும்
 நாயேன்றின் சந்நிதி தன்னை யடுத்தேன்
 போறேன் கதிரை மலைக்கு நானும்
 போக வழித்துணையாய் வாநீ யென்றேன்
 ஆறுத் துயர மற்றேன் எங்கள்
 ஆறுமுகன் சந்நிதிவிட் டப்பாற் சென்றேன்.

—கதிரை யாத்திரை விளக்கம்

—நல்லூர் விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கிள்ளைவிடுதூது

சிறப்புப் பாயிரம்

ஆசிரியவிருத்தம்

சீர்செறி சகவான் டாயிரத் தெழுநூற்
றெட்டெனச் செறிந்திட விரவும்
பேர்பெற மருவும் பராபவ வருடம்
பிறங்குதை மதியிரு பத்தோ
டேர்தரு மொன்பான் றிகதிபொன் வார
மிசைத்திடுஞ் சோதிநா ளிதனிற்
சார்தரு நல்லூர் முருகவே ளருளாற்
றகுங்கிளித் தூதுசொன் னதுவே.

கட்டளைக்கவித்துறை

செந்நெற் பழனத் திருநல்லீ வேன்முரு கேசருக்கு
வன்னப் பசுங்கிளித் தூதுரைத் தான்சது மாமறைதே
ரன்னத் தவனிகர் நாரா யணனரு ளாலுதித்தோன்
பன்னத் தகுபுகழ் சந்திர சேகர பண்டிதனே.

காப்பு - வேண்பா

விந்தைசெறி நல்லூர் விரும்பியுறுங் கந்தன்பாற்
சுந்தரஞ்சேர் கிள்ளைவிடு தூதுக்குத்—தந்தவிசைச்
சிராம்ப¹ லானனத்தான் சித்திக்கு மோர்கோட்டுக்
காராம்ப² லானனத்தான் காப்பு.

நூல்

கவிவேண்பா

பூமேவு மின்னூர் புயன்மேனி மால்பொருந்துந்
தேமேவு பாலின் செழுங்கடலின்—மாமேவுந்
தெள்ளமுத மீதுந் திசைமுகன்செந் தாமரையில்
விள்ளுந்தேன் மீதுமுயர் வெள்ளிமலை—வள்ளலிட

1. ஆம்பலான் - வேயங்குழலையுடைய விஷ்ணு.
2. ஆம்பல் - யானை.

மோங்கு மதியிடத்து முற்பவித்து நாமக்கைப்
 பூங்கமல யாழிற் பொருந்தியிசை—யீங்கிதெனப்
 பன்னொளும் பேசும் பசங்கினியே பாங்கமைந்த
 மின்னூர்கள் போற்றும் வியன்கினையே—யெந்நாளா
 மெல்லியர்க டங்கள் விழைவு விரும்பினர்க்குச்
 சொல்லி யனுப்புஞ் சுவாகதமே—வல்லமையி
 னேடிவந்து தூதி னுறுதியின லுற்றமின்னூர்
 சூடு தணித்து வருஞ்சுகமே—நேடியிடத்
 தொட்டமொழி காதிற் றுளைவழியே சென்றிதயங்
 கிட்டியிர சிக்கவருங் கீரமே—நெட்டிலைப்பூ
 கந்தாமுங் கண்டமின்னூர் காம விருங்குகைகள்
 வந்தான்முன் னேவிடுக்கும் வன்னியே—கொந்தாருங்
 கன்னல் கதலிபலா மாக்கனிவாய்க் கட்டுரைத்தங்
 கன்ன மயிலு மவந்திகையே—யின்னிசைகேட்
 டையமுத் தங்கொடுத்தா லங்கண் மரகதத்தை
 மெய்யாகக் காட்டி விடுங்கினியே—துய்யதொரு
 சொன்ன மொழிதவறாச் சுந்தரமே தூதினிடை
 மன்னர் வசியமுறு மந்திரமே—யிந்நிலத்திற்
 சேமநிதி யேமதியே நிந்தனையே சிந்தனையி
 னேமநிதி யேயினைய விந்திரையே—பூமணமே
 கண்ணே மணியெயன் கைக்கினையே யோர்மொழிநான்
 பண்ணுவன்கேள் மன்றாட்டம் பாரினிடை—நண்ணுவனந்
 தாங்குநல்லை வாசர்கந்த சாமியிடைத் தண்மதுவார்
 பூங்கடப்பந் தாரினுக்குப் போய்த்தாது—வாங்கிவரி
 னுய்வ விதுவே யுனையன்றி மற்றவைக்கிங்
 கெய்து நினைவெல்லா மிசையென்காண்—செய்தாலும்

.....
 தேனே கனியே செழும்பாகே சிந்தனைகொள்
 வானே மருந்தே மகத்துவமே—தானாகுஞ்
 சுந்தரனே யென்றிங்குச் சொல்லுகின்ற சொல்லெல்லாம்
 பந்தமுற நீபோய்ப் பகர்ந்துநின்று—விந்தைமயின்
 மேலைநல்லூர் வீதி விரும்புகந்த சாமியணி
 மாலைதனை வாங்கியிங்கு வா.

—நல்லூர், சந்திரசேகர பண்டிதர்

நல்லீலக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி

கப்பிரமணியசுவாமி தாசரும், யாழ்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டி வாசருமாகிய
திரு. அ. சிவசம்புப்புவர் அவர்கள் இயற்றியது

வெண்பா

நல்லீலநகர் வேற்றிருக்கை நாதனருட் கந்தனுக்குத்
தொல்லியலார் விஞ்சதிப்பாச் சொல்லிடவென்—கல்லியலார்
சிந்தையினும் வந்துகுறை சிந்துமரன் றந்தமுக்கட்
டந்திமுகத் தைந்துகரன் றுள்.

ஆசிரியவிருத்தம்

சீரேறு பொன்னுலகை யும்பஞ்ச தருவையுந்
திருவையு மருஞ்சருவையுந்
தெருண்மறையை யும்பூசை தருமுறையை யுங்கலைக
டெரியுமெய்த் துறையையுமொரிஇத்
தாரேறு பைந்துளவ மவுலியரி முதலாந்
சமஸ்தரையு மாண்டவெஞ்சூர்
தடநகர்ச் சிறையமர்ந் தாற்றப் புலம்பிய
சயந்தன் கனவுற்றவுண்
னாரேறு மற்புதக் கருணைவெள் ளத்தொர்துளி
நாயிற் கடைப்பட்டவிந்
நாய்க்கும்வாய்க் கிற்பிறவி நோய்க்குமற் றதினூங்கு
நன்மருந் தேதுமுளதோ
தேரேறு தெருவெலா மன்பர்கண் ணீரினூற்
சேரேறு திருநல்லீலவாழ்
செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
சிவனுதல் வருங்கந்தனே.

பரிப்பார்க ளாருமிங் கில்லாம லாவவிப்
 படுபாவி படுமிடரெலாம்
 பார்க்கநி னனந்தநய னங்களுங் காரிருட்
 படலத்தின் மறைவுற்றவோ
 நரிப்பாக நிதநித மினைந்துசொ லிரப்புரையை
 நன்குறக் கேட்டருள்செய
 நாட்டத் தொகைப்பட்ட செவியெலாம் வெதிரியலை
 நண்ணியகொ லோபன்னூலும்
 விரிப்பாக வோதியிடு மதியையும் விழுங்கிமேன்
 மேலடரு மூலவழலால்
 வீடிடுகை திருவுள்ள மின்னுமறி யாதோ
 வியத்தகுந் தருமவியலைத்
 தெரிப்பாரு மினிதுறச் செய்வாரு மமர்தருந்
 திருமடந் திகழ்நல்லவாழ்
 செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
 சிவனுதல் வருங்கந்தனே.

2

உந்தையொர் மடக்கொடி தனித்தவள் கருப்பம
 துயிர்த்திடச் செய்ததும்வனத்
 தொருபற்று மற்றுழ லிராறுபன் றிப்பறழ்க்
 குயிருதவி செய்ததுநரை
 வந்தியிசை யாளரன் புக்காக மண்விறகு
 மதிமுடிக் கொண்டதுமுதன்
 மற்றின்ன ளுழிவரை மலரயன் வகுக்கினும்
 வரம்புபடு மோயடாவே
 தந்தையென் மைந்தனுக் குளதென்ப ரென்றுஞ்
 சுகத்தவ ரவற்றிலொன்றுஞ்
 சாமிக் கிலாததிற னென்னளவி லென்னினான்
 சாலக் கடும்பாவிதான்
 சிந்தைவன் கண்ணரு நெகிழ்ந்தேத்த மெய்யருட்
 சீர்காட்டி யணிநல்லவாழ்
 செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
 சிவனுதல் வருங்கந்தனே.

3

இப்பாரில் வாழ்வொழியு நாளறிய லேனறியை
 யெம்பிரா னப்பொழுதுமுன்
 விசைபாடி யின்பாவிவ் வளியேனுன் வினையடியி
 லெய்தியிட நேர்ந்தருள்செயாய்
 முப்பா லுயிர்க்குமொரு பதியே தமிழ்க்கும்ப
 முனிவனுக் கினியகுருவே
 முழுமலத் திரயவிரு ளடுபரிதி யேநாத
 முடிவேமெய்ஞ் ஞானவடிவே
 கைப்பாலி னேந்துகூட ரறுமுகச் சத்திக்
 கருத்தா விருத்தாவெழிற்
 காளாய் குழந்தாய்மெய் யன்பர்கள் விழுங்கிடுங்
 கற்பகக் கனியேபொலஞ்
 செப்பா வெனுந்தனத் தங்கிகொஞ் சக்குதலை
 தேக்கும்வா யாநல்லீவாழ்
 செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
 சிவனுதல் வருங்கந்தனே.

4

பொன்பூத்த மணிமுடிச் சிரமாறு மாறிரு
 புயாசலமு மிகுதண்ணளிப்
 பூரண மதிக்கழகு தரும்வதன மாறுமம்
 புயவிழிகள் பன்னிரண்டும்
 மன்பூத்த நிகமாக மக்கலை வடித்தமணி
 வாயும்வெண் டரளநகையும
 வாய்ந்தபட் டிக்குநல மீந்தசிற் றிடையுமரி
 மகளிரம ரிருபுறமுநின்
 முன்பூத்த வருளினுற் பக்குவான் மாக்கட்டு
 முத்தியருள் சுத்தவடியு
 முந்துதே சோமயத் திருமேனி யுஞ்சத்தி
 முதலியவு நீபத்தளித்
 தென்பூத்த வுரமுங் கனாவிலுமென் னெஞ்சிற்
 றிருக்கினுல வும்வகையென்றே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினேநாச
 திருநல்ல முருகேசனே.

5

வார்த்திக தசைத்திசை யிருத்துதி சுகத்தென்ன
 வைகறொறும் வேண்டினொந்துன்
 மலரடித் துணையெக்கண் ணீரினா லாட்டிட
 மறதுதவி செய்பவர்கள்போற்
 கார்த்திடுமுள் வச்சையர் புறங்கடையி லுய்த்திசைக்
 கவிபாடு வித்திலச்சைக்
 கனலினாற் சுட்டுவிட் டாய்பின்னு நின்னுடை
 கருத்தைக் குழைக்கலாமென்
 றுர்த்திகள ரப்பாட நெஞ்சுற்ற புண்ணெலா
 மாகமுழு தும்பரம்பி
 யாவவாய் நொந்திட வவித்ததுன் பாற்பெற்ற
 வாக்கமிஃ தலமலங்காண்
 சீர்த்தினனி யேத்திமலர் தூர்த்திடுமெய் யாத்தர்குறை
 தீர்த்திடுங் கார்த்திகேயா
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்ல முருகேசனே.

6

இந்தவுட லெய்தநான் முந்தையி லியற்றியதொ
 டென்றுநினை யேபாடிமெல்
 லினையடித் தொண்டனாய் வாழப் புரிந்ததவ
 மெல்லா முடிந்ததினிமே
 லெந்தவிடர் வந்திடினும் யார்பிறர் தகைந்திடினு
 மெண்ணமிது மாறிடுவதோ
 வெரிவிழிக் காலனுறு நாளுமஞ் சேன்பெரி
 தெதிர்ந்துநி னிரும்புகழையே
 சந்தமுறு கவிகளாய்ப் பாடுவே னாடுவேன்
 சாமிபுரி சோதனையெலாந்
 தமிழேனை யாண்டரு ளருட்குறிப் பெனவுளஞ்
 சங்கையற முற்றுணர்ந்தேன்
 செந்தினக ரையனே கந்தவன மெய்யனே
 சிந்துமுனி பணிதய்யனே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்ல முருகேசனே.

7

ஓவாம னினைநித மிறைஞ்சவரு வார்செல்வ
 ரொருகோடி பேரவர்தமி
 லொருவருக் கென்குறை தவிர்க்கெனச் சொப்பனத்
 தோதினீ யொருகாலுமுன்
 பூவாத மகிழ்வுளம் பூக்கவுடன் முழுதும்
 பொடிக்கவிழி நீர்ததும்பப்
 போற்றினின் றிருநாம மெல்லா மெழுந்துடன்
 புலவர்பெரு மானகரிநிற்
 காவாக வெனைவைப்பர் கலியினுங் கண்கண்ட
 கடவுளென் றுனையுலகெலாங்
 கைகுவித் திடுவதை மறுப்பதா ரளியனேன்
 கண்ணிருண் மறைப்பொழித்த
 தேவாதி தேவனே சிவதந்தர் நாவனே
 செவிநிறை யருட்பாவனே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே.

8

எத்திக்கை நோக்கிடினு மங்கெலா மனைவர்க்கு
 மிதையம்விழி புய்க்கலாற்றா
 வெழிலுமொளி புஞ்சீரு மோங்குமுரு வும்வதன
 மிருமுன்று மருணவாயுஞ்
 சத்திக்கு வாய்ந்தகர முதலான கரமுநாற்
 றடமரும முந்துய்யசிற்
 சத்திமாத் திரையாய்ப் பரானந்த வாழ்வுதவு
 தண்டைத் துனைச்சரணமும்
 பத்திக் குலாசலப் புயநிரையி ராறுமாய்ப்
 பத்திகனி யத்தோன்றியென்
 பாவினை வினையநகை யரும்பிக்கண் னொருசிறிது
 பார்க்கிலுட னீடேறுவேன்
 சித்திக்கு மரிதான முத்திக்கு முதல்வனே
 தித்திக்கு மின்பநறவே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே.

9

சீர்கொள் நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே!

ஸ்ரீமத் சுவாமி விபுலானந்தர் இயற்றியவை

[சுவாமி அவர்களின் கையெழுத்துப் பிரதியிலிருக் தெடுத்து
ஆசிரியர் திரு. மா. பீதாம்பரன் அவர்களால் உதவப்பெற்றவை]

குன்றி னாடுங் குமர னமரரை
அன்ற ளித்தவெம் மண்ண ளருள்பெற
ஒன்று சிந்தைய ராகி யுவப்பொடு
சென்று நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 1

ஒய்பி லாதவர்க் கோர்குரு வாகிய
அய்ப னாறுமு கத்த னருள்பெற
எப்பு ரத்துமி தற்கினை யின்றெனச்
செப்பு நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 2

வேங்கை மாதரு வாகிய வேலவன்
பூங்க ழற்பதம் போற்றி யருள்பெறப்
பாங்க லைத்தெழு பன்மலர்த் தேறலும்
தேங்கு நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 3

சூரு ரங்கெட வேற்படை தூண்டிய
வீர னையன் விமல னருள்பெற
காரு லாய கடுமலர்ச் சோலைகள்
சேரு நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 4

மெய்யு ணார்த்தியல் வீடு விழைவிரேற்
றுய்ய வேற்கரச் சோதி யருள்பெற
மையில் காட்சிய வண்மையி னாற்புகல்
செய்ய நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 5

வாடு நெஞ்ச மயக்க மறுத்தவர்
நாடு மெய்க்குரு நாத னருள்பெறக்
கேடில் செல்வமுங் கீர்த்தியு மிக்குறத்
தேடி நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 6

பேரு ரைத்தவர் பேறு பெறுவரென்
 றுர்த ருங்க லைய னருள்பெற
 நேரி லாத நிறையிசை நீடிய
 சீர்கொ ணல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 7

சொல்லு தற்கருந் தொல்லிசை மேவிய
 எல்ல டற்படை யேந்த லருள்பெற
 பல்வ ளங்களும் பாங்குற வோங்கிய
 செல்வ நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 8

சிரி தாகிய செந்தமிழ் தந்தருள்
 பூர ணன்னடி போற்றி யருள்பெற
 பாரி லேயுறு பல்வகை யல்லலுந்
 தீர நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 9

பேறு பெற்ற பிணிமுக வூர்தியில்
 ஏறு சேவக வீயு மருள்பெற
 கூறி லாதநின் ருடு மனமினித்
 தேற நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 10

பூமி சைப்பொலி புண்ணியர் போற்றிய
 நாம வேற்கர நாத னருள்பெறச்
 சாமி தாசன் றமிழிசை பாடியே
 சேம நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே ! 11

சுப்பிரமணியசுவாமி திருவடி வாழ்க !

நற்சிந்தனை

நல்லூர்த் தேரடியில்

பழம்பாக்கு வெற்றிலை பச்சரிசி தேங்காய்
இளநீர்தே நேந்தி யெழிலார்—அளவிலா
மங்கையரு மாடவரு மல்குநல்லூர்த் தேரடியில்
எங்குருவைக் கண்டே வினிது.

காரார் குயில்பாடக் கார்வண்டு பண்பாட
ஆராத காத லடியரெலாஞ்—சீராகச்
சென்னியிலே கைகுவித்தார் தேரடியிற் றேசிகளை
என்னையவன் பார்த்தா வினிது.

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ இன்றுநாட் சென்றிடுமோ
என்றடியா ரேத்து மினியவொளி—நன்றுபைய
நல்லூரிற் றேரடியில் நான்கண்டு போற்றினேன்
சொல்லுந் தரமோ சுகம்.

காலன் வலிதொலையக் காலெடுத்தான் றந்தருளும்
பாலன்வாழ் நல்லீப பழம்பதியிற்—கோலமுடன்
தேரடியிற் தேசிகளைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
ஆரென் றறிவா யடா.

உவமை கடந்தவின்ப மெல்லார்க்கு முண்டு
தவஞ்செய்வார் தாமறிவர் தப்பார்—சிவனருளை
நோக்கென்றான் நோக்க நொடியளவி லேயின்பம்
தேக்கிற்றென் சிந்தை தெளிந்து.

ஈசனே

இராகம் - கமாவ்

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

ஈசனே நல்லூர் வாசனே

இனிய வேல்முருகா உனைநம்பினேன் வாவா (ஈசனே)

சரணங்கள்

பண்ணினேர் மொழியாள்

பாலசுப்பிர மணியா

எண்ணும் எண்ணமெல்லாம்

நண்ணும் வண்ணம் வாவா

(ஈசனே)

தாசனான யோகசுவாமி
சாற்றும் பாவை
கேட்டுக் கிருபை கூர்ந்து
வாட்டம் தீர்க்க வாவா

(சசனே)

கீழமை வணக்கம்

அங்கையிற் போதுகொண் டெப்போதும்
போற்றும் அடியவர்கள்
தங்குறை தீர்க்கும் தயாநிதி
யேசத்தி வேல்முருகா
பங்கைய னைக்குட்டி முன்சிறை
வைத்திட்ட பாலகனே
திங்கட் கீழமை வருவாய்நல்
லூரில்வாழ் தேசிகனே.

1

ஒவ்வா தெனச்சொல்லி ஊருர்கள்
தோறும் உலைந்தலையும்
இவ்வீணற் காக்க இனிவருவாய்
இளவேல் முருகா
தெய்வானை வள்ளி தினமும்
மணிசெய்யும் சேவகனே
செவ்வாய்க் கீழமை வருவாய்நல்
லூரினிற் றேசிகனே.

2

பதமலர் போற்று மடியவர்
தம்மைப் பரிஷ்டனே
இதமுடன் காக்குங் குருமணி
யேளழில் சேர்முருகா
சதமுனை யன்றி ஒருவரு
மில்லையித் தாரணியிற்
புதனெனும் வாரம் வருவாய்நல்
லூரில்வாழ் புண்ணியனே.

3

தயாநிதி யேயென்று தாள்போற்றும்
 அன்பர் தமக்குவரும்
 வியாதி வறுமை விலக்கு
 மருந்தே விழும்பொருளே
 தியான நிலையி லுனைக்கண்டு
 தேறித் தெளிவதற்கு
 வியாழக் கிழமை வருவாய்நல்
 லூரில்வாழ் வேலவனே.

4

புள்ளிக் கலாப மயிலேறும்
 வேலவ புண்ணியனே
 தெள்ளித் தெளிந்தவர் சித்தத்தி
 லூறும் தெளியமுதே
 வள்ளிக் குகந்தவ னேமுரு
 காமற வாமலெனே
 வெள்ளிக் கிழமை வருவாய்நல்
 லூரில்வாழ் வேலவனே.

5

இனியே தெனக்குன் னருள்வரு
 மோவென வேங்கிமனம்
 தனியே யிருந்து வருந்துதை
 யோசத்தி வேல்முருகா
 கனியே கனி யிரசமே
 அடியனேன் கண்களிக்கச்
 சனிவாரம் தன்னில் வருவாய்நல்
 லூரில்வாழ் சண்முகனே.

6

தாயினு மன்பு தழைத்த
 குருவே தயாபரனே
 தியினு மிக்க திருமேனி
 யும்முன் திருவடியும்
 நாயினு மிக்க கடையேனே
 ஆள நலமுடனே
 ஞாயிறு தோறும் வருவாய்நல்
 லூரில்வாழ் நாயகமே.

7

ந - 9

நல்லூரான் திருவடி

- நல்லூரான் திருவடியை நான்நினைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேனடி கிளியே இரவுபகல் காணேனடி. 1
- ஆன்மா அழியாதென்று அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
நான்மறந்து போவேனடி கிளியே நல்லூரான் தஞ்சமெடி. 2
- தேவர் சிறைமீட்ட செல்வன் திருவடிகள்
காவல் எனக்காமெடி கிளியே கவலையெல்லாம் போகுமெடி. 3
- எத்தொழிலைச் செய்தாலென் ஏதவத்தைப் பட்டாலென்
கத்தன் திருவடிகள் கிளியே காவல் அறிந்திடெடி. 4
- பஞ்சம்படை வந்தாலும் பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சவமோ நாங்கள்எடி கிளியே ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி. 5
- சுவாமி யோகநாதன் சொன்னதிருப் பாட்டைந்தும்
பூமியில் சொன்னாலெடி கிளியே பொல்லாங்கு தீருமெடி. 6

கிளிக்கண்ணி

- ஆன்மா ஒருபோதும்—கிளியே
அழியாதது நாங்கள்
வீண்பாவம் விட்டிடடி—கிளியே
விளங்குநல்லூர் தெரியுதடி. 1
- காண்பானும் காட்சியும்போய்க்—கிளியே
கண்டபல பொருளும்விட்டு
மாண்பாகச் சிந்தையிலே—கிளியே
வடிவேலைப் போற்றிடடி. 2
- ஊன்பொருளும் ஒழியுமடி—கிளியே
உலகமெலாம் அழியுமடி
சேன்பொலியுந் திருவடியைக்—கிளியே
சிந்தையிலே போற்றிடடி. 3

சங்கோசை கேட்குதடி—கிளியே
தாளமேள முழங்குதடி
எங்கெங்கும் வெளிச்சமடி—கிளியே
ஏந்திழாய் நடந்துவாடி. 4

சண்பக மரத்தடியிற்—கிளியே
சாதுக்களின் கூட்டமடி
மண்போட்டால் மண்விழாதே—கிளியே
மனிதரெல்லாம் கூடிக்கொண்டார். 5

மாறிப் பொறிவழிபோய்க்—கிளியே
மாறாட்டம் நீகொள்ளாதே
ஆறி நடந்துவாடி—கிளியே
அதிசயங்கள் மெத்தவடி. 6

தேர்முட்டிப் படிமேலே—கிளியே
செல்லப்ப னென்றசீமான்
ஆர்வமுடன் இருக்கிறுன்டி—கிளியே
அங்குபோவோம் வந்திடடி. 7

கிட்ட நெருங்கையிலே—கிளியே
கிடுகிடுன்று நடுங்குதடி
முட்டாளைப் போலேஅவன்—கிளியே
முகமும் விளங்குதடி. 8

பித்தனெனப் பலபேரும்—கிளியே
பேசிப்பேசி இகழ்வார்கள்
ஏத்தினாலும் அவன்மனமோ—கிளியே
எள்ளளவுங் கலங்காதே. 9

பத்தியுடன் வந்திடடி—கிளியே
பார்த்தவுடன் அஞ்சாதே
வித்தகஞ்சேர் திருவடியில்—கிளியே
விழுந்துநீ கும்பிடடி. 10

நாமறியோ மென்றுசொல்லிக்—கிளியே
 நகைசெய்வான் நாணாதே
 தாமதம் பண்ணாதே—கிளியே
 சடுதியாக் கும்பிடடி. 11

கோணாத சிந்தையுடன்—கிளியே
 கும்பிட்டு நின்றிடடி
 வீணான ஆசையெல்லாம்—கிளியே
 விட்டோடும் வெற்றியடி. 12

ஆரறிவா ரென்றுசொல்லிக்—கிளியே
 அதட்டுவான் அஞ்சாதே
 பாரறிந்த பித்தனடி—கிளியே
 பாடிப் பணிந்திடடி. 13

கண்டார் நகைப்பாரெனக்—கிளியே
 கண்மணிநீ அஞ்சாதே
 பண்டார வேடமடி—கிளியே
 பாடிப் பணிந்திடடி. 14

ஒண்டொடியே வந்திடடி—கிளியே
 உள்வீதிக்கும் போவமடி
 வண்டிவண்டி யாய்இளநீர்—கிளியே
 வந்து குவியுதடி. 15

வகைவகையாய்ப் பச்சரிசி—கிளியே
 வாழைக்குலை தேங்காய்கள்
 உவகையுடன் கொண்டுவந்து—கிளியே
 உதவுகிறார் பார்த்திடடி. 16

கற்பூரப் பெட்டிகளும்—கிளியே
 கட்டுக்கட்டாய்க் கரும்புகளும்
 பொற்பூவும் சந்தனமும்—கிளியே
 பொலியுதடி வீதியெல்லாம். 17

கண்டாயோ கார்மயிலே—கிளியே
கந்தன்விளை யாட்டுக்களை
மண்டலங்கள் நடுங்குமடி—கிளியே
மணியோசை கேட்குதடி. 18

பந்திபந்தி யாயிருந்து—கிளியே
பார்ப்பார்க ளெல்லாரும்
விந்தைசேர் மந்திரத்தைக்—கிளியே
விளம்புகின்றார் கேட்டிடடி. 19

பச்சைப் பசங்கிளியே
பார்த்தாயோ கதவுகளை
அச்சமின்றி மூடிவிட்டார்—கிளியே
அபிடேகம் ஆகுதடி. 20

ஏக மனதாகிக்—கிளியே
எல்லோரும் நிற்கையிலே
வேகமுடன் கதவுகளைக் கிளியே
வேதியர்கள் திறந்துவிட்டார். 21

அஞ்சடுக்குத் தீபமுதல்—கிளியே
அடுக்கடுக்காய்த் தீபமெல்லாம்
அந்தணர்கள் காட்டுகிறார்—கிளியே
அன்புடனே கும்பிடடி. 22

அங்கையிலே பூவெடுத்துக்—கிளியே
அந்தணர்கள் ஆசீர்வாதம்
சங்கையின்றிச் சொல்லுகிறார்—கிளியே
சண்முகனை வேண்டிடடி. 23

திருநீறும் சந்தனமும்—கிளியே
தீர்த்தம்பரி மாறுகிறார்
செங்கமல மடமாதே—கிளியே
சேவித்துநீ வேண்டியணி. 24

அத்தசாமப் பூசைக்குநாம்—கிளியே
ஆரணங்கே நிற்பமென்றால்
மெத்தநேர மாகுமடி—கிளியே
வீட்டிலேஆ ளில்லையடி. 25

விரைவாய் நடந்துவாடி—கிளியே
வீணர்தங் கூட்டமடி
மாரிக்கால மானதனால்—கிளியே
மாகவன மாய்நடடி. 26

ஓடாதே வழக்குதடி—கிளியே
உரைத்திடடி ஐந்தெழுத்தை
வாடாதே வீட்டுவாசல்—கிளியே
வந்தோமே திறந்திடடி. 27

நல்ல மலர்

நல்ல மலரெடுத்து நல்லூரை நாடிப்போய்
நல்ல மனத்தோடு நாம்பணிந்தால்—நல்லமயில்
ஏறிவந்து காட்சி கொடுப்பான் எழில்முருகன்
தேறிவிடும் சிந்தை தெளி. 1

தெளியுமே நின்சிந்தை செல்வனருள் பொங்கி
வளியுமே வானவரும் தானவரும்—ஓயாமல்
வந்து வணங்கும் வளஞ்சேரும் நல்லூரிற்
கந்தவெனச் சொல்லிக் கருது. 2

கருத்திற் கருத்தா யிருக்குங் கழற்றாள்
விருத்தர்களும் பாலர்களும் வேண்டிப்—பெருத்த
மயிலிவரும் வேலா! விமலா! வெனச்சொற்
பயிலவறு மெங்கள் பவம். 3

பவம்நீங்கும் பன்னிருகை வேலா வெனவே
தவமோங்கும் சாந்தம் பொறுமை—சிவமாம்
மனமு மடங்குமே மாசனைத்தும் தீருமே
சினமு மடங்குமே தேர். 4

தேரடியிற் சென்று தரிசித்தாற் போதுமெனப்
பாரறியச் சொன்ன பழங்கதையை—நீரறிய
மாட்டீரோ நின்று மனங்கசிந்து பாடீரோ
நாட்டீரே கேளீர் நலம்.

5

நலமறிய மாட்டாமல் நானென்று சொல்லிப்
பலபேசும் பாவி! பணிவோர்—நிலவுலகில்
நல்லூ ரெனும்பதியை நாடித் தெரிசித்தாற்
பல்லூழி வாழலாம் பார்.

6

பாராயோ வென்னைநீ பார்த்துக் கவலையெலாம்
தீராயோ செய்ய திருவேலா—வாராயோ
மாமயி லேறி மகிழ்ந்து வரந்தந்து
சேமமுடன் காப்பாய் சிறப்பு.

7

சிறப்புக் குறைவிடமே தேவர் பெரும!
மறக்குறத்தி வள்ளி மணை!—நிறக்கொடிகள்
ஆடும் அழகுடைய நல்லூர்வாழ் ஆண்டவனே
நீடும் அருள்தருவாய் நீ.

8

நீயேநா னென்று நினைக்கு மடியார்க்குத்
தாயே எனப்பெரியோர் தாம்வணங்கும்—நீயே
துணையல்லால் வேறு துணையொன்றுங் காணேன்
இணையில்லா நல்லூரா வின்று.

9

இன்றிருளை நீக்கி யெழுந்த கதிரவன்போல்
அன்றென் அகவிருளைத் தீர்ப்பதற்குக்—குன்றுபோல்
வந்தா னெருவன் வளஞ்சேரும் நல்லூரில்
தந்தா னருளெனக்குத் தான்.

10

நல்லூர்க் கந்தர் பதிகம்

காப்பு

பார்மேவு தொண்டர் பழவினைதீர்த் தாண்டருளுஞ்
சீர்மேவு நல்லைநகர்ச் செவ்வேள்மேல்—ஏர்மேவுஞ்
செந்தமினூற் பாவியம்பச் சிந்துரப்புத் தேளிரண்டு
கந்தமலர்ச் செஞ்சரணங் காப்பு.

பால்போ னிறமும் பவளம்போற் செவ்வாயும்
நூல்போற் சிறுத்து நுடங்கிடையுஞ்—சேல்போல்
விழியும் படைத்தயனா வீற்றிருப்பா னாயேன்
மொழியுந் தொடைக்குநிற்பாள் முன்.

நூல்

பூமேவு கலைமங்கை நாமேவு பிரமனும்
பொன்மேவு மணிமார்பனும்
புருகூதன் முதலாய புத்தேளி ரீட்டமும்
பூவுலகு முயிருமுய்யம்
பாமேவு பழமறைக் கெட்டா வனாதியாய்ப்
பயிலருவு முருவமாகிப்
பரமகா ரணமாகி நின்றநிலை நீத்தருள்
பழுத்தொழுகு மாறுமுகமுந்
தேமேவு மீராறு திண்டோளு மாகவொரு
திருவுரு வெடுத்தருளிய
தெய்வமே யெம்முடைய தீவினைக டீர்த்துனது
சேவடி கொடுத்தாளுவாய்
மாமேவு கஞ்சமலர் வாவிபுஞ் சோலையும்
வளமுமுயர் நல்லைநகர்வாழ்
மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
மயில்வா கனக்கடவுளே.

பொருந்தார் புரங்களெரி யண்ணலொரு கண்ணில்வரு
 புத்தமுத மேயுமையவள்
 போதமுறு பூண்முலைப் பாலமு தருந்திவளர்
 புதியகற் பகதாருவே
 கருந்தாதை யொத்தவஞ் சகமனத் தவுணரிடு
 காவலி லிருத்துபன்னாட்
 கவலையுறு மமரருள மகிழ்வடைய வவர்களைக்
 காத்தருள்செய் கருணைமூர்த்தி
 தருந்தாதை நீயன்னை நீதமரு நீயெமைத்
 தாங்குதா தாவுநீயே
 சதுர்மறைக் கெட்டாத வானந்த வாரிநீ
 தமிழே னுடற்பிணிக்கு
 மருந்தாகி மந்திரமு மாகிநின் றருள்செய்ய
 வரவேணு நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

2

கரியவா ணவமலக் கட்டினால் வந்தவிக்க
 காயத்தி லேபுகுந்து
 கண்ணாதி யிந்திரியக் கள்வரோ ரைவரிடு
 கட்டளைகள் செய்துகம்மா
 திரியவோ வினியெனக் காற்றலொரு சிறிதிலைச்
 சிந்தனை யொடுக்கியுன்றன்
 சிவஞான மதுவொழுகு மிருபாத தாமரைகள்
 சேவித் திருக்கவென்றால்
 உரியபிர பஞ்சபோ கங்கள் லமுந்துமன
 மொருநிலை நிலாதலையுதே
 ஓங்கார ரூபமெய்ஞ் ஞானதே சிகவெனக்
 கொருவழி யுரைத்தருளுவாய்
 வரியடியர் குழுமியர கரமுருக வெனவவர்கள்
 வலியவினை யழிநல்லவாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

3

நானென்று முன்னுடைய திருநாம மந்திரம்
 நல்லன்பொ டோதிவரவும்
 நாதநின் பொற்கோயி லாதரவு டன்வலம்
 நாடொறுஞ் செய்துவரவும்
 தேனென்று மலர்பறித் தானந் தவிர்க்குமுன்
 சேவடி யருச்சிக்கவும்
 தேவாதி தேவநின் கோமளத் திருமேனி
 தெரிசிக்க வுஞ்செய்தென
 தானென்று நோய்கெடுத் தானந்த நீத்தத்தி
 லூரென்றி லாதுமுழுகி
 உன்னுடைய விண்ணடியர் பொன்னடிக ருச்சிவைத்
 துளமகிழ வும்புரிசுவாய்
 மானன் றளித்தகுற வள்ளிக் குகந்தமண
 வாளனே நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

4

என்றுநீ யுண்டன்று நானுமுண் டெனமறைத்
 திட்டவிருண் மலமுமுண்டவ்
 விருண்மலத் தால்வருந் தேகமுண் டத்தேக
 மீட்டுமிரு வினையுமுண்டு
 துன்றுமவ் விருவினைத் தொடர்பினு லையகோ
 சொல்லரிய பலபிறவியிற்
 ரென்றியு மிறந்துநா னிதுவரையி லும்பட்ட
 சுகதுக்க மமையுமையா
 பொன்றிகழு முன்னுடைய வானந்த பூரணப்
 புதுநளின சரணவரணப்
 புக்கில்புக் கொருஞானு முல்வாத வானந்த
 புத்தமுத முண்ணவருளாய்
 மன்றுணின் ருடுமணி கண்டருள் சண்முகா
 வளமேவு நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

5

செந்தாம ரைத்தலைவ ரொருகோடி சேர்ந்தெனத்
 திகழுமோ ராறுமுகமுந்
 தீயவிரு வினைமாய வேகடை திறந்திடுஞ்
 செய்யபன் னிருவிழிகளும்
 பைந்தார் புனைந்திடே ராறுபுய சைலமும்
 பலபடையு மிடையிலணியும்
 பட்டுடையு மெட்டாத பழமறைக் கிண்கிணிப்
 பாதார விந்தவினையுங்
 கொந்தா ரிருட்குழற் புத்தமுத வல்லியுங்
 கூறுசுந் தரவல்லியுங்
 கூடுமிரு பாகமுங் கொண்டமங் களஞான
 கோமளக் கருணையுருவம்
 வந்தாசை கூரவென் முன்னிற்க வருளுவாய்
 வளமேவு நல்லீநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

6

பாவலர்க ணாவிலுஞ் செந்தமிழ்ப் பாவிலும்
 பழமறையி னடிமுடியிலும்
 பத்தருரை துதியிலும் முத்திநெறி கைவந்த
 பரமயோ கியருளத்தும்
 தேவர்மணி வாயிலுஞ் சதமகன் செவியிலுந்
 திசைமுகன் சீரறிவிலுஞ்
 செங்கண்மால் மார்பிலும் பரமனிரு தோளிலுந்
 தேவியம் பிகைமடியிலும்
 தூவிமயின் முதுகிலும் பூத்தினிய வானந்த
 சுகஞான வழுதொழுக்கும்
 தூயசெந் தாமரைப் பாதமென் சிரசிலுஞ்
 சூடநீ தருவதெந்நாள்
 மாவழிய வேலைவிடு சேவலங் கொடியனே
 வளமேவு நல்லீநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

7

ஆருக்கு மழியாத வவுணரைச் செற்றுமுன்
 னமரரைக் காக்கவிலையோ
 ஆகாத சூரனுக் குன்னடிகள் தாங்குமோ
 ரரியபே றுக்கவிலையோ
 போருக் குடைந்தசுர னூர்புக்க விந்திரன்
 புதல்வனைத் தேற்றவிலையோ
 பூதம் புடைத்துணு தாயிரம் பேரைப்
 பொருப்பினிற் போற்றவிலையோ
 பாருக் குளேகலி யுகத்திலே கண்கண்ட
 பரமகுரு வேயுன்னிரு
 பாததா மரையன்றி யேதுமொரு கதியிலாப்
 பாவிக்கு னருளில்லையோ
 வாருக் கடங்காத பூண்முலைத் தெய்வவா
 ரணநாத நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

8

காவடி யெடுப்பர்சிலர் பாவடி தொடுப்பர்சிலர்
 காய்பசி யடக்கியொருமுக்
 காலமு மிருப்பர்சிலர் வேலமுரு கப்பபிணி
 காயென வுரைப்பர்சிலபேர்
 சேவடி துதிப்பர்சிலர் சாமரை யெடுப்பர்சிலர்
 தேமலர் தொடுப்பர்சிலபேர்
 தீபநிரை வைப்பர்சிலர் தூபமுறை யுய்ப்பர்சிலர்
 சீரமு தளிப்பர்சிலபேர்
 நாவடி படப்பிறவி வேரறு படக்கருணை
 நாமம திசைப்பர்சிலபேர்
 நாதனி னருட்சபையி லேழையோர் திருப்பணியை
 நாடவரு னீப்புரிசுவாய்
 மாவடி தனிற்பெரிய பூவடி யிருத்துகுக்
 மான்மருக நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

9

தில்லைநட ராசனருள் சேயேயு னற்புதத்
 திருமுன்றில் வந்தபேர்கள்
 தீராத பிணிதீர்வ ரோராயி ரம்பிறவி
 செய்தபா வங்களொழிவார்
 எல்லையில் லாவின்ப மெய்துவார் மலடிமா
 ரினியமக வீன்றெடுப்பார்
 இருகணுங் குருடான பேர்கள்வாள் விழிபெறுவ
 ரில்லா ரிராசராவர்
 சொல்லையறி யாமுடர் ஞானப்ர சங்கமழை
 சொரிவர்நாள் கோள்துயர்கெடும்
 துன்மரண டகலுமா லென்னுடைய பழவினைத்
 தொடர்பற வகையென்னையோ
 வல்லையென யாளவுன் மனமினி பிரங்குவாய்
 வளமேவு நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

10

காலேதனில் மாலையிற் கட்டுச்சி யிற்பெருங்
 கவலைவரு நேரத்தினிற்
 கனவிலுறு நனவினிற் கங்குலிற் பகலில்வெகு
 காய்சின மெழுந்தபொழுதில்
 பாலயிலும் வேளையிற் சோறுணுங் காலையிற்
 பசிகிடக் கும்வேளையிற்
 பயமுற்ற நேரத்தி லிருமலிற் றும்மலிற்
 பல்பிணி வருத்துபொழுதில்
 காலனெதிர் வரவஞ்சி யோலிடுங் காலையிற்
 களிமகிழ்வி னுறுதுயரினிற்
 கந்தவுன் றிருநாம மந்திரம் மறவாது
 காதலொ டுரைக்கவரம்
 மாலையய னைச்சுரரை வாழ்வினி லிருத்துகுசு
 மாமுருக நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

11

— நவாலியூர், க. சோமசுந்தரப்புவர்

நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ்

காப்பு

முத்தபிள்ளையார்

தனதான தனதான தனதான தனதான

பிறையாருஞ் சடையாரு மிடீமாரு மடமானும்
நிறையாரும் விளையாடல் அருளோடு புரிகாலை
மறையாரு முதலான வடிவோடு வெளியாகும்
அறையாரும் கழலாளை அடிநாளும் பணிவோமே.

குரு

அருவாகிய நிலைதான்மறைத்
துருவாகிய நிலையோடெமை
மருவாணவ மறவந்தருள்
குருமாண்டி சிரமேஷமே.

தான தத்தன தானன தானன
தான தத்தன தானன தானன
தான தத்தன தானன தானன

தனதான

- ஆரு மற்றவர் சேர்துணை யானவன்
ஆர்வ மற்றவர் பாலனு காதவன்
ஆரி ருட்கொரு சூரிய னொருயி ரிடமானேன்
சூரி கொற்றவை சூலினி மாலினி
சோரி கக்கிட மாமகி டாசுரன்
சூடு மெய்த்தலை சூரியி னாலரி கவுமாரி
பார ளித்திடு மாதிப ராபரை
பால ளித்திட வாதர வோடுணும்
பால னத்தமி ராறுள கூர்நுதி வடிவேலன்
வார முற்றவ ரோதுந லூரினில்
வார ணத்தொடு மானிரு பாலுற
மாம யிற்பரி யூர்பெரு மானடி பணிவோமே.

தன தன தன த தன தன தன த
தன தன தன த

தன தான

2. வெறியுறு கமலத் திருமக னுறையும்
 விரைகமழ் துளவத் தொடையோனும்
 விதிவிதி சதுரத் தனிமறை யறையும்
 விரிகட லுலகம் புரிவோனும்
 எறிதரு குலிசப் படையுடை யமரர்க்
 கிறையென வருமப் பெரியோனும்
 எமைநனி யருளத் தருணமி தினிமற்
 றிலைகதி யெனவப் பொழுதேபோய்
 மறிதிரை நடுவட் டருவென வருமக்
 கலிகெழு மசுரைக் குடல்கீறி
 மகிழ்வுறு மமரர்க் கருள்புரி குமர
 மரகத மயின்மேல் வரவேணும்
 அறுபத முரலக் குயிலிசை பரவக்
 கணமயி லகவுந் திருவீதி
 அரகர முருகப் பெயரொலி கெழுமும்
 அணிநலை மருவும் பெருமானே.

தன தன தன தன தன தன தன தன தன தன
 தன தன தன தன தன தன தன தன தன தன
 தன தன தன தன தன தன தன தன தன தன

தந்தான

3. அரகர சிவசிவ முருகா நமோநம
 வரவினி லுறையரி மருகா நமோநம
 அவனியை வலம்வரு குருகா நமோநம வந்துதாமும்
 அமரர்க ளிடரழி வரதா நமோநம
 அசுரர்கள் குலமறு விரதா நமோநம
 அணிகுடை யொடுநடி பரதா நமோநம நன்றுமேவும்
 சரவண மடுவரு முருவே நமோநம
 சகலமும் விடுபவர் திருவே நமோநம
 சதுர்மறை தருபவர் குருவே நமோநம குன்றுமேவும்
 தமிழ்முனி வழிபடு குமரா நமோநம
 தனையறி பவர்பவ சமரா நமோநம
 தலையளி யுடையவர் தமரா நமோநம என்றுமாயா

வரநதி மகிழ்வுறு மகனே நமோநம
 மலைமக ளிருவிழி யகனே நமோநம
 மறைமுதன் மொழியறி குகனே நமோநம பஞ்சபாவ
 மறிதிரை யறவெறி யயிலா நமோநம
 மகபதி தருமொரு மயிலா நமோநம
 வனசரர் தருமொரு குயிலா நமோநம என்றுபாடி
 பரிபுர சரணினே முறையால் வழிபட
 இருவினை யிருண்மல மறையா தொழிபட
 பலபல பவநெறி யுறையா தழிபட அன்புகூர்வாய்
 பரவிடு மடியவர் விழியால் வழிபுனல்
 பரவெளி யினும்வரு மலரோ டிழிதரு
 படிபுய ரணிநீல வெளியா யுறைதரு தம்பிரானே

தனனதன தானதந்த தனனதன தானதந்த
 தனனதன தானதந்த

தன தான

4. அரவுமதி நாறுகொன்றை யறுகுநதி சூடுகின்ற
 அசலமகள் பாதிக்கொண்ட திருமேனி
 அனிலநில வீர்விசம்பு பனிநிலவு தீவிரும்பு
 மலரியுயி ராயடர்ந்த பெருமானின்
 திருநுதலி லேயெழுந்த சுடுவிழியி லேபிறந்து
 திருமகளு லாவுகந்த மலர்வாவி
 சிறுகுழவி யாகியங்க ணறுவர்தரு பால்மகிழ்ந்து
 சிவைதழுவ வாறுமொன்று வடிவாகி
 சிரமுமொரு மூவிரண்டு கரமுமுய ராறிரண்டு
 திருவிழிகள் நாலிரண்டொ டொருநாலு
 திருவடிக ளோரிரண்டு மருளுருவ மாகிவந்து
 செகமதுய வேயெழுந்த முருகேசா
 வரையுருவ வேலெறிந்து நிருதனுடல் கூறுகண்டு
 மயிலினொடு கோழிக்கொண்ட திறலோனே
 வலியவினை யோடவின்று விரையவர வேணுநன்று
 மலியுநலை யூருகந்த பெருமானே.

தான தன தான தன தன தான
தான தன தன

தன தான

5. ஆறுமுடி யாட வாறுமுக மாட
ஆரவட மாட வரைபோல்
ராறுபுய மாட ஞானவரு ன்நறி
ராறுவிழி யாட நகையாட
வீறுகல னாட வாகுவல மாட
வீசுபடை யாட வினையாட
வேதபர நாத கீதகழ லாட
வேடுவகு மாரி வலமாட
ஏறுமயி லாடக் கூறுமயி லாட
ஈறில்பிடி யானை யிடமாட
ஏழுலகு மாட ஏழுபவ மாட
ஞானநட மாடும் முருகேசா
நாறுமலர் தாதா ராறுபத மேறி
நாதவிசை பாடும் பொழில்சூழும்
ஞானதவ யோகர் சேருநலை யூரில்
நாளுமருள் கூரும் பெருமானே.

தான தன தன தான தன தன
தான தன தன

தன தான

6. ஆறு பிறையறு கோடு விடவர
வானை யுரிதரி யுமைபாகன்
ஆதி யடியவர் மீது திருவடி
ஆன மலரணி யருணைசன்
நீறு விழிமணி யேறு புயனுயிர்
நேச னொருசெவி நிறைவாக
நேடி யுரைசெயு மாதி மறைமொழி
நீயி னிதினருள் செயவேணும்
ஏறு மரகத கோல குரகத
மீதி லொருநொடி யுலகேழும்
ஈச னொருகர மேவு பழமுண
வோடி வலம்வரு குமரேசா
நாறு பொழிலிடை யூறு மதுநதி
நாறு கதிர்வர வயலூடே
நாகு மடையுற வாறி னிழிதரு
ஞான நலையமர் பெருமானே.

— நவாலியூர், க. சோமசுந்தரப்புவர்.

*நல்லையந்தாதி

காப்பு

ஆதியு மந்தமுங் காணாத நல்லையறுமுகன்மேல்
ஓது நறுந்தமி ழந்தாதி நூறு முரைப்பதற்கு
வேத முதற்பொரு ளாயரு ளாகி வினைகெடுக்குந்
சோதி விநாயகன் செந்தா மரைத்தாட் டுணைதுணையே.

குரு

தவயோ கருந்தொழும் நல்லையில் வாழுந் தமிழ்முருகன்
சுவையோங் கியகவி மாலை தொடுக்கத் துணைபுரியும்
பவயோக காரண மாகு மிருண்மலப் பற்றறுத்த
சிவயோக நாதன் மணிவாய் மலர்ந்த திருமொழியே.

நூல்

கண்ணு றிரண்டுந் திருமுக மாறுங் கதிர்முடியுந்
தண்ணூர் கருணை முறுவலுந் தையலர் பாகமுமாய்
விண்ணு டருந்தொழும் நல்லையியன்பாற் கடனடுவே
உண்ணு வமுதுண்டு கண்டாற் பிறவி யொழிந்திடுமே. 1

புள்ளு மொலித்தன சேவலுங் கூவின பொங்கிருளும்
மெள்ள விடிந்தது நல்லையி லன்பரும் மேவிவிட்டார்
புள்ளிக் கலாப மயிலுநின் வாயிலிற் போந்ததினிப்
பள்ளி யெழுந்தருள் வாய்பர மானந்தம் பங்கிடவே. 2

தனந்தா வழகு சடந்தா வுலக சகலசுக
வினந்தா வெனவுன்னை வேண்டுகி லேன்இரு தாள்மறவா
மனந்தாநல்லூர்க்கு வரும்வரந்தாவென்றுவாழ்த்துகின்றேன்
வனந்தா வியபுன வள்ளிக்கு வாய்த்தநன் மாணிக்கமே. 3

சேலார் வயலணி நல்லையறுத்தனிச் செல்வியருள்
பாலா வொருவரம் பாலிக்க வேண்டும் பகட்டெருமை
மேலாகு மந்தகன் வந்து வருத்திடும் வேளையிலே
வேலாயு தாவென்று கூப்பிடு வேனெதிர் மேவுதியே. 4

கொழுந்தே னெழுதும் கடம்பணி நல்லைக் குமரனென
மொழிந்தே னவந்திரு முன்புநின் றேன்முரு காவெனவே
விழுந்தே னெழுந்துவை வேற்படைச் சோதி விளக்கங்கண்டேன்
அழுந்தே னெனது குலமேழும் நானு மருநரகே. 5

*சில செய்யுள்கள் மாத்திரம் அறுவதிக் கப்பட்டுள்ளன.

செந்தா தருந்தி யிளவண்டு கிண்டிடத் தேனொழுகிப்
பைந்தார்க் கமுகை வளர்க்கின்ற நல்லைப் பழம்பதிவாய்
வந்தேன் மணிக்கோ புரந்தொழு தேன்என் வலியவினை
தந்தேன் விடையென் றொருகோடி காதங்கள் தப்பினதே. 6

அண்டா தவர்க்கு மருள்கின்ற செவ்வே ளமருநல்லைக்
கண்டாமணிக்கோ புரத்துக்குத் தெற்கினிற் கண்டுகொண்டேன்
தண்டா மரைமுக மாறும் சரணமும் தண்டையும்மால்
கொண்டாடும் வேலும் மயிலு மடியவர் கூட்டமுமே. 7

தித்திக்கு மாங்கனிக் காகத் திமிதிமி தித்தியெனத்
தத்தித் தனிநடஞ் செய்யுங் கலாபத் தனிமயில்மேல்
கத்துங் கடல்கு ழுலகம் வலம்வந்த காண்முளையே
முத்திச் செழுங்கனி யேநல்லை வாழும் முருகையனே. 8

பொற்பூரும்நல்லைப் பழம்பதிவாயப்பொன்னங் கோயிலுள்ளே
கர்ப்பூர தீபத்துட் கண்டுகொண் டென்கண்ணுண் மாமணியை
அற்பூரு முள்ளத் தருளுற ஆறு மருளிலெழும்
சிற்பூ ரணபர தத்துவ ஞானத் தெளிவினையே. 9

உடம்பிடிச் செங்கைக் குமரேச வள்ள லுருள்நெடுந்தேர்
தடம்பிடித் தோங்குந் திருநல்லை வீதி தனில்வருமால் [லாம்
வடம்பிடித் தீர்த்திட வம்மின்கள் வம்மின்கள் தொண்டரெ
இடம்பிடித் திட்டிருப் பீர்விடு நல்கும் இணையடிக்கே. 10

மருந்தும் மணிமந் திரமும் பிணிமிடி மாற்றுவதற்
கருந்தும் விருந்து மிரவும் பகலு மருந்துணையும்
திருந்தும் முருகன் திருநாம மென்றினித் தேறிவிட்டேன்
வருந்துந் துயரறுக் கும்நல்லை கும்பிட்ட மாத்திரையே. 11

மங்கல தூரிய மார்ச்சங் கேங்க மணியியம்ப
எங்கு மரகர வோசை முழங்க வெழுந்தனனால்
நங்கள் குலமுரு கப்பெரு மானல்லை நாதனருள்
தங்கும் பழவடி யீர்வம்மின் கண்டு தரிசிக்கவே. 12

— நவாலியூர், க. சோமசுந்தரப்புவர்

நல்லைப் பதிகம்

ஆசிரிய விருத்தம்

அலகிலாச் சூரியர்க ணிலவல்போற் ப்ரகாச
மானபொன் மேனியழகும்
ஆறுகுண மானமுக மாறுமுடி யாறுமீ
ராறுநற் கருணைவிழியும்
இலகுசீர்க் குறுமுறுவ லுஞ்சிறிது மஞ்சிடே
லீசுவா மருளையென்றே
இயையபய வரதமோ டெஃகமு தனற்படைக
ளேந்துமீ ராறுகரமும்
உலகெலாந் தொழுமுபய கிண்கிணிச் சிறடிபு
முலவாத பட்டுடையுமாய்
ஒளிருமயில் வாகனத் தேறிநின் மடமாத
ரோடுகண் குளிர்வருவாய்
விலகிடாச் செயலினு லடியனே விதமுமுனை
வேண்டிப் புகழ்ந்துதொழுவேன்
மேயவிப் பாரிலே மிளிர்நல்லை யூரிலே
விரவும்வேற் சத்திதரனே.

1

எந்நாளு மெனைவருத் திடுவறுமை போக்கிநீ
யேர்கொணில வைப்பதெந்நாள்
இரவுபக லோயாது கவலையால் வாடுமென்
னிருதயங் குளிர்வதெந்நாள்
துன்னூர்த மிடையூறு நீக்கியனு கூலநீ
துணையிலேற் கருள்வதெந்நாள்
தொலையாம லெனைநிதம் பீடிக்கு நோயறச்
சுகமதைத் தருவதெந்நாள்
அஞ்ஞான திமிரமற நல்லறிவு கூட்டியே
யடியெனைக் காப்பதெந்நாள்
அமரரொடு முனிவர்முதல் யாவரும் போற்றிநின்
றர்ச்சிக்கு மேகமுதலே
மெய்ஞ்ஞான வுத்தியே நிதிபொழியு மேகமே
விரவுசுக வெள்ளமேசீர்
மேயவிப் பாரிலே மிளிர்நல்லை யூரிலே
விரவும்வேற் சத்திதரனே.

2

—மயிலிட்டி, க. மயில்வாகனம்பிள்ளை

நல்லூர்த் தேர்விழாக் காட்சி

நல்லூரில் வீற்றிருக்கு நாடவொண னறுமுகவன்
பல்லோருங் கண்கண்டே பணிந்துமிக வின்பமுற
எல்லூருந் தேர்மிசையே யேறிவருங் காட்சிசொல
வல்லாரு மிங்குண்டோ வாறோர்க்கு மரிதேயாம்.

நல்லூர்க் கந்தன் றேர்விழவில்
நண்ணு மடியா ரெல்லோரும்
சொல்லு மரகர வொலியுடனே
துள்ளு மானந்தக் கூத்தினொலி
நல்ல காவடி யெடுப்போர்தம்
நாத சின்ன முரசொலியும்
அல்ல லறுக்குந் தமிழ்வேதம்
அறைவோ ரொலியும் மிகவெழுமே.

—மகாவித்துவான் சி. கணேசையர்
(சிவதொண்டன் மலர் 26—இதழ் 8)

திருநல்லைக்கோவை

கைக்கிளை

காட்சி

கார்முந்து கொன்றையுங் கஞ்சமுங் காவிக்கடிமலருஞ்
சீர்முந்து முல்லையு மாம்பலுங் கோங்கிள செழுமுகையு
மேர்முந்து தோன்றியு மேந்தி யொருவல்லி யேமநல்லைக்
கூர்முந்து வேலன் வரைவந்த சோலை குலாவியதே. 1

ஐயம்

சந்தம் பொலிவின் மகளோ பிறங்கற் றனிமகளோ
கந்தம் கமழும் மலர்மக னோபுவிக் காரிகையோ
பந்தஞ் செறிதலில் லாமுரு கேசன் பசுங்கிள்ளைவாழ்
குந்தந் திகழ்பொலி நல்லைப் பிரான்வரைக் கோமளமே. 2

துணிவு

சுந்தர நேர்குழற் கான்மலர் வாடுமிக் காசினியிற்
சுந்தரஞ் சேர்பதந் தோயு மிமைக்குந் துணைவிழியுந்
நந்தர விந்த மதுவுண் றைவைய னல்லையுறு
மந்தர வாண ரதிபன் மலையி னணங்கினுக்கே. 3

குறிப்பறிதல்

வண்ணந் திகழ்மலர்ப் பூந்தடஞ் சூணல்லை வாணன்வரைப்
பண்ணஞ் செறிபொழிற் பூவையைநேர்மகட்பார்வைவென்னந்
திண்ணங்கொ டானவ ரோடண் டருங்கடை தெண்டிரைப்பாற்
றண்ணங் கடலென நஞ்சோ டமுதந் தகந்தந்தவே. 4

இயற்கைப் புணர்ச்சி

இரந்து பின்னிற்றற்கொணால்

விடமன்ன நாட்க் குறமகள் கேள்வன் விசம்புலவுந்
தடமன்ன வாறிரு தோணல்லை வாணன் தனிவரைவாய்ப்
படமன்னவல்குற் றளவென்னலாந்நகைப் பான்மொழிபொற்
குடமன்ன கொங்கைகண் மேவுது மம்ம குறையிரந்தே. 5

மேய்தோட்டுப்பயிறல்

கறையொன்று வேன்முரு கேசர் திருநல்லைக் காமர்பொழிற்
சிறையொன்று வண்டினங் காளிம் மருந்தன்ன தேமொழிய
ணறையொன்று கூந்த லுறுவி ரெனிவிடை நைந்துபெருங்
குறையொன்று நும்வயிற் சேருமின் ருங்கது கூடலிரே. 6

—கரணவாய், தி. செவ்வந்திநாத தேசிகர்

கரணவாய், தி. செவ்வந்திநாத தேசிகர் இயற்றியது. கையெழுத்
துப் பிரதியிலிருந்து பிரதிசெய்து உதவியவர் பண்டிதமணி சி.
கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

*நல்லை நான்மணிமாலை

காப்பு

செந்தா திறைக்குமலர்த் தேம்பொழில்குழ் நல்லைவரு
கந்தா வுனது கழலிணைக்கீழ்—அந்தாதி
மாண்புதரு நான்மணிப்பா மாலைபுனைந் தேத்தநல்கும்
காண்பரிய முன்னேன் கழல்.

1

நேரிசை வெண்பா

நீங்கா தெவர்க்கு நெடுந்தார மாகிநிற்கும்
ஓங்கார மூலத் துயர்பொருளே—காங்கேயா
நல்லார் தொழுதேத்து நல்லைப் பதியமரும்
தொல்லோ யழித்தா டுயர்.

2

விருத்தம்

அன்பகந் ததும்ப விருகணர் சொரிய
வானந்த வாரிதி படிந்தே
என்புநெக் குருக வனலிடைப் பட்ட
விழுதென வுளமிகக் கரைய
கொன்பயி லயில்வேற் குமரனை நல்லைக்
கோயிலிற் கண்டுகை தொழுதால்
என்பெற லரிதா மிம்மையே மறுமை
சரிடத் தினிலுமிங் கெவர்க்கும்.

3

நேரிசை வெண்பா

முடித்தாம நால முயலகளை யூன்றி
நடித்தாடு மம்பலத் துற்றான்—கடித்தேர்
அவரோ கணித்துநல்லை யம்பலத்து ளாடும்
தவராச ரேத்துறுகந் தன்.

4

* சில செய்யுள்கள் மாத்திரம் அநுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆறு முகனீ அடியார்க் கிரங்கியவர்
 தேறு முறையருளுந் தெய்வதநீ - வேறுதுணை
 இல்லேன் மிடியனைத்து மில்லார்க்கு வானமைந்தாய்
 நல்லூர்ப் பதியி னயந்து. 5

கட்டளைக் கலித்துறை

நயந்தே யுனையணி நல்லைத் தவத்திடை நாளுங்கண்டு
 புயந்தோய நீருகுத் தர்ச்சித்து வாழ்த்திலன் பொன்னடியை
 வியந்தே துதித்து வணங்குகின் றேனலன் மேவலர்க்கும்
 பயந்தே னெனையுவர்த் தெள்ளாது காத்தருள் பண்ணவனே.

மன்னு வெனக்கென தஞ்ஞான வாணவ மாயைகன்மம்
 என்னு லியைந்த வியற்பகை நாளு மிடருறுத்தப்
 பின்னா கவந்தெனே மனிதப் பகைகளும் பீடிக்குமேல்
 என்னுே வினிச்செய்வ னல்லா ரமர்ந்த விளஞ்சிங்கமே. 7

விருத்தம்

மயின்மிசைத் தந்திப் பிடியொடு குறமான்
 மருவிட வருந்தனிக் கோல
 மயின்றனர் பரவி யடியர்க ளெல்லா
 மரகர முழக்கெடுத் தலற
 வியன்தரு நல்லைப் பெரும்பதி யதனில்
 வீற்றிருந் தருள்கும ரேசா
 அயர்ந்தன னடியேன் வேண்டுவ முறைகே
 டாயினு மளித்திடல் வேண்டும். 8

கட்டளைக் கலித்துறை

பொருளா யுனது புகழ்ச்சே வடியன்றிப் பூமிசையே
 தெருளேன் பிறிதொன்றை யின்னலுட் பட்டுத் திகைத்தலந்து
 மருளோட முந்து மரபினை நோக்கி மனமிரங்கி
 யருள்வா ரெனக்கிவ னுருண்டு நல்லை யறுமுகனே. 9

—கோக்குவில், குகதாசர் ச. சபாரத்தினமுதலியார்

திருநல்லூரலங்காரம்

கற்பூரங் கொண்டுநற் பெண்டரு மைந்தருங் காதலரும்
அற்பூரு நெஞ்சொடு முன்வர வேதஞ்சொ லந்தணர்தாம்
பொற்பூரு மன்பொடு பூமாரி தூர்த்திடப் பூங்குறிஞ்சி
வெற்பூரு மற்புதன் வந்தருள் வானல்லீ வீதியிலே. 1

நேருறு செவ்வந்திக் காவடி கோடி நிரைநிரையாய்ச்
சேருறு கின்றநற் பாற்கா வடித்தொகை செய்பரிதே
ஆருறு நெஞ்சின ரங்கப்ர தக்ஷண அன்பர்தொகை
ஏருறு நல்லையில் நால்விதி தோறு மிலங்கிடுமே. 2

சேவிக்கு மன்பர் திருவிதி தோறுந் திருப்புகழைப்
பாவிக்கு வாய்த்துள பண்ணோடு பாடநற் பக்கலுற்றோர்
மேவிக்கொண் டேதம் வசமற்று நிற்கின்ற வேடிக்கையை
நாவிற்கொண் டேசொல்ல வல்லவ ரார்நல்லீ நாயகனே. 3

பெருநா ளலாத தினத்தினு மேபெரும் பேரன்பினால்
வருவார் தொகையு மடியாருக் கன்னம் வழங்கியிடுந்
திருவார் பெரியர் தொகையு மினைத்தெனச் செய்பரிதேல்
மருவார் கடப்பநல் லூரான் கருணை வகுப்பதென்னே. 4

உத்தம நல்லசை யாமணி யோசை யொலிசிறந்தே
பத்திய தாகப் பதின்கா வதவரை பாய்வதினால்
மெத்திய தொண்டர் விரைந்துவந் தேமனம் வேண்டுமட்டும்
அத்தனல் லூரினை நித்தமு மேத்தி யமருவரே. 5

செல்லூர் பொதிய மலைதா னகத்தியன் செந்தமிழின்
சொல்லூ ரமுதஞ் சுவைத்திட வேவந்த தோற்றமென்னப்
பல்லூ ரவரும் பராவும் பல்வலங் காரமுடன்
நல்லூ ரிரதம் வருங்காட்சி காண்பவர் ஞானிகளே. 6

—புலோலி, வே. தா. தியாகராசபிள்கீ

நல்லைக் கந்தரலங்காரம்

காப்பு

திருவளர் நல்லை நகர்வாழ் முருகன் றிருப்புகழைக்
கருவளர் ஞான முடையேன் கழறிக் கழலடைய
மருவளர் கொன்றை யறுகு மணிமுடி மீதுமன்னு
முருவளர் குஞ்சர மாமுக னேயுன் னருளுதவே. 1

ஆண்டவன் செந்தின் முதலாந் தலங்க ளணிதிகழப்
பூண்டவன் முப்புரி நூறிரு மார்பிற் பொலிந்துடல
நீண்டவன் வேத னினைவாய் வணங்கு நிமலனல்லூர்த்
தாண்டவன் செய்தரு டற்பர மாகிய தத்துவனே. 2

அரிதாய்க் கிடைத்த வுடலைவிட் டாவி யகலுமந்நாட்
பெரிதாய் வருநோய் பிறரதைத் தீர்த்திடும் பெற்றியுண்டோ
எரிதா மதிபுன லேற்ற சிவன்சே யெழில்கொணல்லா
புரிதா மிடங்கொண்ட புண்ணியன் பொன்னடி போற்றுவனே.

—திருநெல்வேலி, சி. சுதிரைவேற்பிள்கீ
குருபூசைமடம்

*திருநல்லைத் திருப்புகழ் அந்தாதி

திருவே யனைய குறமகள் தோளினை சேர்வதற்குக்
கருவேட னாகித் தினைப்புனம் நண்ணவக் கன்னிமனந்
திருகா திருக்கக் கயமாகி நின்றவன் செய்யபதந்
தருவா னுனது கருணையுண் டேநல்லைச் சண்முகனே. 1

அன்ப ரெமக்குயி ரென்பர்பொன் குன்றிடி லப்புறஞ்செல்
லென்பர்தம் பாற்சிந்தை சென்றிடு மோவெழில் யானைமகட்
கன்பர் குறமின் கொடிக்கின்பர் நல்லை யி லாறுமுகர்
நன்பர் வதத்தனி நங்கை குமாரர் நலம்வரினே. 2

பாடுவ னேமயில் வேலையுஞ் சேவற்ப தாகையையுஞ்
கூடுவ னேயென் சிரமீதுன் சேவடித் தூகதனைத்
தேடுவ னேயென் னிதயத்தி னூடுன் திருவுருவைக்
கூடுவ னேமுரு காவுன தன்பர்தம் கூட்டத்திலே. 3

தவமே யிலாதவ னாகிலு நின்னடி தானினைந்தேன்
அவமே யலைய விடலழ கோவிது தானறமோ
பதமே தடுக்கினு மூழ்வினை வந்து படர்ந்திடினு
முவமே முடியினு மொன்றுள தோமற் றுனக்கரிதே. 4

நவில்வேல் மயிலென நாச்சொல வென்று நமக்கருள்க
புவிமேற் பிணியு மிடியு மெமைப்பொருந் தாதருள்க
கவினேறு சைவ மதத்தையெஞ் ஞான்றுங் கடைப்பிடித்தே
சவியேறு நின்னடிக் காட்செய்கு வாய்சண் முகானந்தனே. 5

—வண்ணார்பண்ணை மேற்கு, வை. இராமநாதனார்

* சில செய்யுள்கள் மாத்திரம் அழுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

நல்லீசர் சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்

மஞ்சண்ட கோலமயி லுண்டுமிளிர் வேலுண்டு
 வளர்கின்ற வினையெவையும்
 வாளாது விட்டோட வுன்னெழுத் தாறுண்டு
 மகிமைபெறு நீறுமுண்டு
 நெஞ்சுண்டு வாயுண்டு நீயுண்டு நானுண்டு
 நியமமதின் வழவுமுண்டோ
 நீடித்த காலமா யென்குறை யியம்பியும்
 நெஞ்சிரங் காததென்னே
 தஞ்சமுன் னடியுண் டெனக்கொண்ட வேழைதன்
 சஞ்சலந் தீர்த்தருளுவாய்
 சரவண பவா! சுகா! சண்முகா! நீபனே!
 சாமி! சிவ காமசேயே!
 வஞ்சமுறு நெஞ்சினர்கள் பஞ்சமுறு செஞ்சரண
 வடிவேல் கரக்குமரனே!
 வாரண முழங்குவயல் சூழுநகர் நல்லீவளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே.

1

ஓயாத துயராழி திரைமோத மோதுண்டே
 னுணர்வொடுயர் செயலழிந்தே
 யுன்னரிய சந்நதியி லென்னெளிமை கூறினே
 னென்றிரண் டோவநந்தம்
 மாயாத புலனுறுகண் மீதுமன நீடியே
 மருவுசுக மின்றிநாளும்
 வாட்டமுறு மென்னையரு ணுட்டமது கொண்டுநீ
 வளமருவ வைப்பதென்றே?
 தூயாத வா! சுப்ர மணியபண் டிதசுகா!
 சுருதிமுடி வானபொருளே
 தோகையில் வாகனக் கடவுளே! வேன்முருகா
 சோதியே! துரியவடிவே!
 வாயார நின்னெழுத் தாறிலா நாவுடைய
 வாதருற வகலவருள்வாய்
 வாரண மகக்கினிய பூரண நல்லீவளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே.

2

தேசிகப் பொருளாகி யெங்குநிறை கின்றனை
 சிறந்தமறை முதலாயினே
 சிற்பரவி யோமமாய்த் தோன்றவு மொடுங்கவுந்
 தெரிவரிய பொருளாயினே!
 யாசிலட் டாக்கரப் பொருளாகி யாறாகி
 யஞ்செழுத் தாகிநின்ற
 யறுமுகப் பொருளான தெய்வமே! நிற்பொரு
 ளறிந்தெவ ருரைக்கவல்லார்
 பூசல்வன் டறைகடம் பணியுமணி மார்பனே
 புனமயிலே மருவுபுயனே!
 பூரித்த தீவினைக் கடலிலே நெடுநாட்
 புலங்கொள வழுந்திநின்றே
 மாசினூற் றடுமாறு மென்னைவெளி தூக்குவாய்
 வானவர்கள் சஞ்சீவியே
 வையமிசை யுய்யுநெறி செய்யுநகர் நல்லீவளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே.

3

உவந்துனை நினைந்துருகு நெஞ்சமுநி னிணையடிக
 ளோர்ந்துகண் களிசூர்தலு
 மொப்பரிய முருகாவெ னப்புல னொருங்கமைந்
 தோதலு மெனக்கருளுவாய்
 சிவந்திடு தலைச்சூர் மடிந்திடு புலந்தொறுந்
 திரிபேய்க் கவந்தமாடச்
 செய்யவடி வேல்தொட்ட கையனே! வையமிசை
 சென்மித்த நாளாகவே
 யவந்தனைக் கொண்டநாட் போக்கினே னன்றியொன்
 றறிகிலே னடைகிலேனே
 யாதலா லென்னையுன் னடியருட் கூட்டிமன
 வாறுத லளிப்பதென்றே?
 மகந்தனை யழித்தபெரு மாருதி யுளத்தொளிரு
 மாயவன் திருமருகனே
 வானவர் தினம்பணியு ஞானபண் டிதகு கா
 வரசுப்ர மணியபொருளே.

4

—பண்டிதர், நெ. வை. செல்லையா

நல்லைச் சண்முகமாலை

நூல்

அறுமுகமும் பன்னிருசெங் கரமும் வேலு
மபயவர தமுங்கடம்பி னலங்கன் மார்புங்
குறுநகையுங் கருணைபொழி விழிமுந் நான்குங்
குஞ்சரமான் மகளிருவர் குலவத் தோகை
பெறுமயின்மே லமர்ந்ததிருக் கோல மென்றும்
பிரியாதென் னெஞ்சினுள்ளே பேணு நிற்கு
முறுவதெது வரினுமொளிர் வேற்க ரத்தா
னுயிர்த்துணையாய் வருவனென வுளங்க ளித்தே. 1

இருடன்னிற் கிடக்குமென வெளியே தூக்கி
யெடுத்தருள வேண்டுமெயா விலங்கு நாட்டங்
குருடுகொண்டோன் கயத்துறையில் வீழ்ந்தால் யாருங்
கூடிநின்று பார்ப்பரோ கொள்வ ரன்றோ
பெருகுபல வின்கணியின் பிரச மோடிப்
பீடுடைய செஞ்சாலி பெருக்கு நல்லைக்
குருபரனே குடவனையின் முழக்க நீங்காக்
கோயிலுறை நாயகனே குமர வேளே. 2

என்றுமுனக் கென்குறையை யெடுத்தெ டித்தே
யியம்பிநின்று மென்மீதி லேனோ வையா
நன்றுபொழி கருணைமுக மாறுங் கண்கள்
நான்முன்று முடையவனே நாடா நின்றாய்
வன்றுயரால் நலிவடைய விடுதி யேல்யான்
வருதுணையின் றனையலதிங் கறிகி லேனோ
கன்றுதனக் கிரங்குபுகப் போல வென்னைக்
கடைக்கணித்து னருள்புரிவாய் கந்த வேளே. 3

இறைவவுன தருளெனக்கோ ரணுவு மில்லை
யியம்புவதுன் செவிதனிலு மேறு தில்லை
குறையிரந்தார்க் கருள்கொழிக்குங் குமரா நல்லைக்
கோயில்கொண்டா யென்னளவிற் குறைவை யாதே
யறைபுனல்சேர் செஞ்சடையா யடியேன் மிக்க
வஞ்சினே னுன்பால்வந் தடைந்தே னையா
வுறவுடையா ரெவருமில்லை யெனைக்கண் பாரா
புத்தமனே யேற்றருளே னுறுக ணின்றே. 4

கரணமொடு தளர்கருவி கால்க ரங்கள்
கண்பஞ்சிட் டறிவிழந்து கதியொன் றின்றிப்
பரணமுறப் பாய்துணையாய்க் கிடக்கும் போது
பன்னிருகண் னுடையநல்லைப் பதியா யென்னைத்
திரணமெனுங் கபம்வருத்தஞ் செய்யா துன்றன்
சிந்தனையில் மனநிலைக்கச் செய்து நீங்கா
மரணமுறும் போதுனது மடிமே லென்னை
வைத்திருக்க வேண்டுமிந்த வரந்தந் தாளே. 5

என்னபிழை செய்திருந்த போது மையா
வேழையென்மேற் கருணையுட னிரங்கி யாண்டே
யன்னபிழை தனையகற்றி யடிய னைக்கி
யணிபெறுசிற் பரபோக மளித்தே யென்று
மின்னலிலாப் பெருவாழ்வி லிருத்தி வைப்பா
யிகபரத்துக் கொருபொருளே யிறையே நல்லை
வன்னமயின் மீதொளிரும் வடிவேற் கையா
வள்ளிபங்கா தொழுதடியேன் வழத்தி னேனே. 6

—பண்டிதர் நெ. வை. செல்லையா

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்க் கந்தசுவாமி பஞ்சரத்தினம்

ஆசிரிய விருத்தம்

மருளெனுஞ் சாலப் புனத்திலைப் புலனெனும்
மாயைவழி யதனிலோடி
வருபுண்ட ரீகமென வேபுழன் றனுதிநமும்
வாடுமெளி யேன்றனக்கும்
பொருளிதென் றுணரும்வகை காட்டிநின் கழலினெறி
பூட்டியருள் செய்வதரிதோ
புன்மையே னின்சரண மன்றிவே ரென்றையும்
புவிதனிற் போற்றுகில்லேன்
தெருளுமா தவநெறியி னுயர்கும்ப முந்தொழுஞ்
சிற்பரா நந்தனேமீத்
திகழுமொரு பெருஞான கதிர்காம நகரிலுறை
தேவனே தமிழனேற்கும்
அருள்புரிய வேண்டுமுய ரின்பயத் தொடுமுகில்க
ளனுகுபொழின் மேவிவாமும்
அழகியநல் லூர்வாச குமரகுரு பரநேச
வமரர்ப்பணி முருகேசனே.

—பண்டிதர் வ. மு. இரத்தினேசுவரையர்

* நல்லைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

எண்சீர் விருத்தம்

வளங்குலவ வருநல்லைத் திருப்பதியி னிறைந்த
 மாவொளியே வானவர்கள் வாழ்வுபெற நஞ்சைக்
 களங்குலவக் கொண்டபர னைம்முகமுங் குன்றக்
 கன்னிதன தோர்முகமு மொன்றியெழி லோடு
 மழங்குலவ வாறுமுக மாகிவர வந்த
 மாபதியே மாபதியாய் வந்தவிறை ஞானப்
 பழங்குலவு நீயெனச்சொல் குகபரவெம் பாசப்
 பகைகெடப்பார்த் தென்றனக்கு மெய்யருள்வைப் பதுவே.

வைப்பதருட் கெனவறிஞர் வாழ்த்தவந்த பதியே
 வணங்கடியார்க் கிரங்கியவர் மாபவத்தை மாற்றி
 யெய்ப்பையொழித் திறும்பூதுற் றிடவிருத்து மொளியே
 யேமநெடுஞ் சிலையினிறை யிடவருமம் பாகச்
 செப்பரியி னருமருக திருமருக தேவ
 சேனாதனை மானளித்த தேனையுள தேவே
 யொப்பகல்நல் லைப்பதியில் வாழுமருட் டிருவே
 புன்னடியர் கூட்டுறவெற் குதவியருள் புரியே. 2

அருளரிய வருவெனக்கொள் குகபரவற் பகலு
 னுறெழுத்தை யோதியுன தாலயமுற் றடியை
 மருளிரியக் கண்டுதொழு துன்னடியர் கூட்ட
 மருவியவர்க் கேவலைச்செய் யொப்பில்பெரு வாழ்வு
 தெருளரிய வெற்கடையச் செய்வதுணக் கரிதோ
 தியவைசெய் சூர்முதலைத் தேவர்தொழச் செய்த
 பொருளரிய வாகியுள யாவுமுள நல்லைப்
 புலவகடை யேனையுமோர் பொருளெனக்கொண் டருளே.3

* சில செய்யுள்கள் மாத்திரம் அநுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

கொண்டருள்தொண் டொயில்மயிலிற் குலவயிற்கைக் குமரா
 கோகனதாக் கன்முதலோர் வாழ்வுறநஞ் கண்ட
 கண்டனருட் காதலனீ யாதலினூற் றந்தைக்
 காயகுணம் மைந்தனிலுங் காணாமத னாலே
 யண்டர்பெரு மான்பாடிப் பணிந்தவர்கட் கெல்லா
 மருள்கிருபா சமுத்திரமென் பானீயு மிரங்கு
 வண்டடைதே னுண்டுமகிழ் தண்டலேநல் லூரில்
 வாசகதி ரேசமுரு கேசதிரு வரவே.

4

வரபரசன் முககுழக மாண்மருக முருக
 மாமயில்வா கனாகுகதெய் வதயானை காந்த
 சரவணவுற் பவவருண மகள்கொழுந சூர
 சங்கார வேல்முதல தங்கியவீ ராறு
 கரவரன்றந் திடுபுதல்வ திருக்கார்த்தி கேய
 கங்கைகத காந்தகுறிஞ் சிக்கிறைவ வானோர்
 புரமழகு பெறவளர்பூம் பொழிலுளநல் லூரிற்
 பூரணவா ரணபுலவ வென்னையுமாண் டருளே.

5

ஆண்டுபல விருந்துதவ மாற்றியென்ன சருகை
 யனிலமதைப் புசித்துமென்ன வுடலைவெறுத் தென்ன
 மாண்டவடிப் பத்தியின்றி முத்தியுரு தென்ற
 வார்த்தைநிசங் கார்த்திகேய வள்ளாலன் புடனே
 வேண்டுமவர் வேண்டுவதை யீந்தருளும் விமல
 வித்தகமெய்ப் பத்தியுள மேவவைத்திங் கடிமை
 பூண்டுபுதந் தொழுவருள்நல் லைப்பதியிற் புனித
 பூரணமே யாரணமுங் காணரிய பொருளே.

6

—சரவணை, ஆ. தில்லைநாதப் புலவர்

*திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளியெழுச்சி

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

செங்கதிர்ச் செல்வனும் குணதிசை எழுந்தான்
 செறியிருள் அகன்றது சிறந்தது வானம்
 பொங்கருள் நான்மறை அந்தணர் புகன்றார்
 புள்ளினம் ஆர்த்தன போந்தனர் அடியார்
 திங்களின் பிறையணி சிவன்தருஞ் செல்வா
 திருநல் லூருறை திருமுரு கோனே
 எங்களை ஆட்கொளும் இன்னருட் கடலே
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

செந்தமிழ் இசையெனச் சேவல்கள் கூவும்
 தேமலர்ச் சோலையில் தீங்குயில் பாடும்
 மந்திர கீதங்கள் வந்தலை மோதும்
 மங்கலச் சங்கொலி வானுல கேடும்
 சிந்தையில் இனியவர் செம்பொருள் காணும்
 திருநல் லூருறை திருமுரு கோனே
 எந்தைநின் திருவடி இறைஞ்சிட விழைந்தோம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 2

மூவரின் முந்திய முழுமுதற் பொருளே
 முனிவர்கள் காட்சியில் மூண்டெழுஞ் கடரே
 ஆவலின் அழுதனர் தொழுதனர் அடியார்
 ஆண்டருள் புரியென அழைத்தனர் கேளாய்
 தேவரிற் செம்மைகொள் துறவிகள் சேரும்
 திருநல் லூருறை திருமுரு கோனே
 ஏவரும் ஏத்திடும் பேறெமக் கருள்வாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

* சில கவிகள் மாத்திரம் அநுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பொங்கெழின் மாலையர் பூவினர் ஒருபால்
 போற்றிசெய் அருச்சுனைப் பொருளினர் ஒருபால்
 தங்கொலி முழவினர் குழலினர் ஒருபால்
 தமிழ்மறை யாழுடன் சாற்றினர் ஒருபால்
 தெங்கிளங் கமுகுடன் செறிந்திடும் பொழிலார்
 திருநல் லூருறை திருமுரு கோனே
 எங்களை ஏற்றருள் ஈந்திடுந் தலைவா
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 4

விழித்திடும் நுதலினன் வீரொளிர் விருந்தே
 விண்ணவர் போற்றிடும் விளங்கொளிப் பிழம்பே
 கொழித்திடுந் தேன்கவைக் கொழுந்தமிழ்ப் புலவா
 குறமகள் காதலிற் குழைந்திடுங் குகனே
 செழித்திடும் செந்நெலும் செல்வமும் ஓங்கும்
 திருநல் லூருறை திருமுரு கோனே
 இழித்திடும் பிறப்பினை ஒழித்தெமை ஆள்வாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 5

பாற்கடற் பாயலிற் பள்ளிகொள் வோனும்
 பயன்கெழு நான்மறை பகர்ந்தருள் வோனும்
 மாற்றரும் மறலியும் வானவர் கோனும்
 மாதவச் செல்வரும் வாழ்த்திடும் அரசே
 சேற்றினிற் சேல்புரள் கழனிகள் ஓங்கும்
 திருநல் லூருறை திருமுரு கோனே
 ஏற்றெமைப் புரந்துயர் வீட்டுல கருள்வாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

— வித்துவான் க. வேந்தனார்

*திருநல்லூர்க் குயிற்பத்து

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

இன்பத் தமிழின் தீஞ்சுவைபோல்
இனிமை பரப்பும் இளங்குயிலே
அன்பர்க் கினியான் ஆறுமுகன்
அமரர் கோமான் அருளாளன்
துன்பப் பிறவி தொலைத்திடுவோன்
தொல்லோன் நல்லூர்த் திருமுருகன்
என்பும் உருக்கி எமையாள்வோன்
ஈசன் மைந்தன் வரக்கூவாய்.

1

கல்லுங் கனியக் கூவியுளங்
களிக்கும் குயிலே கற்றுணர்ந்தோர்
சொல்லும் பொருளுங் கடந்தானைத்
தூய ஞானச் சுடர்விளக்கை
அல்லும் பகலும் அடியார்கள்
அழுதும் தொழுதும் அருள்வேண்டும்
நல்லூர்க் கந்தப் பெருமானை
நயந்து நம்பால் வரக்கூவாய்.

2

கன்னற் சாற்றின் சுவைநாணக்
கானம் பொழியுங் கருங்குயிலே
அன்னை தனிலும் மிகநல்லோன்
அவுணர் குலத்தை வேறுத்தோன்
இன்னற் பிறவி எய்தாமல்
எம்மைக் காக்கும் இளஞ்சேயோன்
தென்னை செழிக்குந் திருநல்லூர்ச்
செவ்வேட் பெருமான் வரக்கூவாய்.

3

* சில பாக்கள் மாத்திரம் அநுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்ணின் பயனும் குரலெடுத்துப்
பாடுங் குயிலே பாவாணர்
கண்ணுங் கருத்துங் களிகூரக்
காட்சி கொடுக்குங் கதிர்வேலோன்
உண்ணின்(று) உயிர்கள் உடனாகி
ஒன்றாய் வேறாய் உறைந்திடுவோன்
நண்ணும் அடியார் நலம்புரப்போன்
நல்லூர்க் கந்தன் வரக்கூவாய். 4

அள்ளி அருளின் விருந்தளிக்கும்
அமுதக் குயிலே அடியார்கள்
உள்ளம் உருகி ஊனுருகி
ஊற்றாய்க் கண்ணீர் வார்ந்தோடக்
கள்ளந் தவிர்ந்த மெய்யன்பால்
கருணைக் கடலே என்றேத்தும்
வள்ளற் பெருமான் திருநல்லூர்
வடிவேற் கந்தன் வரக்கூவாய். 5

— வித்துவான் க. வேந்தனார்

நல்லைப் பதிக்கு நடப்பாய்

காப்பு

செங்கரத்து வேலமருஞ் சேயைத் தொழும்பாடற்
கைங்கரத்து முன்னே னரண்.

கட்டளைக் கலித்துறை

மண்ணிற் பிறப்பவர் வேண்டும் வரங்கள் மலர்ந்தளிக்க
எண்ணிய வேற்பெரு மானுறை கோவி லிதுவெனவே
கண்ணிற் கழகு தருங்கோ புரமுங் கனைமணியும்
விண்ணிற் குணர்த்துநல் லைப்பதி காண விரைமனமே. 1

அல்லைப் பதிக்குங் குழல்வள்ளி நாத அடியர்துயர்க்
கல்லைப் பொடிசெயும் வேற்பெரு மானருள் காட்டுகின்றான்
தொல்லைப் பவத்தொடர் சூழ அலையும் துயர்மனமே
நல்லைப் பதிக்கு நடப்பாய் கடப்பாய் நலிவினையே. 2

அல் - இருள். குழல் - கூந்தல்.

தெவ்வர் துயருஞ் சிலைமதன் வாட்டமுஞ் சேர்ந்திருக்கும்
ஐவ ரலைப்புங் கலியும் பிணியு மழிந்தொழிந்தே
உய்வுற வேண்டுதி யேல்மன மேநல்லை உள்ளமரும்
மைவரை யைப்பொடி செய்வேலன் தானை வணங்குதியே. 3

தெவ்வர் - பகைவர். கலி - வறுமை. ஐவர் - ஐம்பொறிகள்.
மைவரை - கரியமலை.

கொடியா நிருவர் புடைசூழ நல்லையங் கோவிலுறை
வடிவேன் முருகனைக் கைம்மலர் கொண்டு வழுத்திநிற்குங்
கொடியார்க்கு மின்னருள் கூடிடு மென்று குழைந்துநெஞ்சே
முடியாப் பிறவிப் புணையாகுந் தாடொழ முந்துதியே. 4

புணை - கப்பல்.

ஐம்புல வேட ரலைப்பா லுனதரு ளாமடியை
நம்புகி லேனுமை பாலாவென் றேதிலன் நாளுமுனைப்
பைம்பொழி னல்லைக் குமராவென் றேத்திலன் பண்புகெட்டே
வெம்புகின் றேனெனை நீதடுத்த தாள்வடி வேலவனே. 5

— அல்வாயூர்க் கவிஞர், மு. செல்லையா

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி அட்டகம்

தேமா விளந்தளிர்க ளலகினால் நீவியே
 சித்தசன் சின்னமினிய
 சின்னமு தக்களிகொ ளளிகள்யாழ் மீட்டிச்
 சித்ரப் பசங்கிள்ளைகள்
 தாமா றுருவணம் பிற்பாட் டிசைத்திடச்
 சரணம் பெயர்த்தணிமயில்
 தகுதகென நடனமிட ராமதூ துவரின்
 சனங்கன்கண் டிருகரங்கள்
 மாமாண் புடன்படினி னெற்றிடுமு டுமுடுமென
 மத்தளங் கொட்டுமெழிலார்
 வாசமலர் வீசுபொழில் நல்லைநகர் வாழ்கின்ற
 வடிவேல னேயெங்குலக்
 கோமா னினக்கபய மபயமென் கொடுவினை
 குறைத்தென்னை யாண்டருளுவாய்
 குஞ்சரி மனாளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

1

வாசமலர் மருதினுறை பொற்றூர்ப் பசங்கிள்ளை
 வன்னத் திருப்புவையை
 வலிமிக்க பொல்லாத கலியுகத் தடியவர்கள்
 மனசுக் குகந்ததெய்வம்
 நீசற் றுரைத்தியென வமரர்குடி வாழ்வித்த
 நீலமயில் வாகனனென
 நிலமீதி லவனுறையு நல்லூ ரியாதென்ன
 நீசொன்ன தேயஃதெனத்
 தேசுற்ற மாவிளந் தளர்கோது பூங்குயில்கள்
 சிரமசைத் ததுசரியெனத்
 தெய்வமயி லானந்த நடமாடு பூஞ்சோலை
 திகழுநல் லூரையனே
 கூசுசுடர் வீசுவை வேலனே யபயமென்
 கொடியவினை தீர்த்தாளுவாய்
 குஞ்சரி மனாளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

2

தூவாரு முட்புறக் கனிகீறி நறவொழுகு
 சுளையெடுத்த தங்கொர் கடுவன்
 குலுடைய மந்திக் கருத்துபு நினைத்தினிமை
 சோதிக்க வாயிலிடுமுன்
 ஆவாவி தென்னையோ குடிகெட்ட காரியமெ
 மாறுமுக வடிவேலனாக்
 கன்புட னிவேதியா துண்கின்ற தென்னையென்
 றம்மந்தி கூறவஞ்சித்
 தேவாதி தேவனே யென்பிழை பொறுத்தினிய
 தீம்பழங் கொள்ளென்றுகை
 சிரமீது வைத்தக் குரங்குதுதி பூம்பொழில்
 சிறக்குநல் லூரையனே
 கோவே யுனக்கபய மபயமென் கொடுவினை
 குறைத்தென்னை யாண்டருளுவாய்
 குஞ்சரி மணாளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

3

நானே பரம்பிரம மன்றிவே றில்லையெனு
 நாய்கள்வாழ் புன்மடத்துள்
 நண்ணியொ ரிளம்பூவை யவர்கள்மா யாவாத
 நாசமொழி கேட்டுவந்து
 தேனார் செழும்பொழிற் கிள்ளையைப் பூவையைத்
 திங்குயிலை வரவழைத்துத்
 தீமொழி புகன்றிடச் சிவசிவா வென்றவைகள்
 செவிபுகைத் திதுபொய்யரன்
 தானே பரம்பொரு ளெனப்பழங் கதையெனச்
 சட்டெனக் கழுகுபாயச்
 சங்கரா சரணமென மற்றவை சிரித்திடுந்
 தன்பொழில்நல் லூரையவெங்
 கோவே யுனக்கபய மபயமென் கொடுவினை
 குறைத்தென்னை யாண்டருளுவாய்
 குஞ்சரி மணாளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

4

பொல்லாத பஞ்சமை யோவென்ற கிளியையொரு
 பூவையே னெனவுலகினர்
 போசன மிலைப்பொங்க வரிசியிலை வாங்கிடப்
 பொருளில்லை யங்காடிபோய்
 மல்லாடி வாங்கவுயிர் பொழுதோடு போகுமவ
 ரிப்படியோர் படிக்கொண்டகம்
 வருமுனங் கால்குறையு முலையிலிட வரும்முடை
 மணிக்குடர் புரட்டிவாங்கும்
 எல்லாம் பொறுத்துணிற் கால்வயிறு நோயுமா
 மெமதுபஞ் சானுநாமு
 மென்செய்வே மென்றழு கிறுரெனப் பூவையு
 மிரங்குபொழில் நல்லைமுருகா
 கொல்லா தெனைக்காத்த வேலா வடைக்கலங்
 கொடுவினை குறைத்தாளுவாய்
 குஞ்சரி மணாளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

5

என்னரிய நண்பவிப் பஞ்சகா ரணமென்னை
 யென்றபூ வைக்கஞ்சகம்
 யானென தெனுஞ்செருக் குங்கடவு ளுக்கச்ச
 மின்மையும் பாவநெறியும்
 மன்னர்பொரு ளாசையுங் கைக்கூலி யெச்சமற
 வாங்குமதி காரிமாரின்
 வன்கண்மை யுஞ்சீவ காருணிய மின்மையும்
 வாலிபர் பெருந்துடுக்கும்
 பொன்னையே பார்ப்பார் புரட்டுந் திருட்டுமிப்
 புதியநா கரிகவுணவும்
 பொல்லாத பஞ்சகா ரணமெனப் பேசிடும்
 பூம்பொழின லூரையனே
 கொன்னவி லயிற்படைக் குகனே யடைக்கலங்
 கொடுவினை குறைத்தாளுவாய்
 குஞ்சரி மணாளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

6

எமனோலை கண்டெள்ளி நகையாட வல்லமெய்
 யெம்பிரான் றெண்டரன்பி
 லினியபாற் காவடி யெடுத்துவினை யாடிவர
 விதுகண்டொர் முதுவானரம்
 தமரான பேர்களை யழைத்தரசி வீழலிற்
 றழையினற் பந்தரிட்டுத்
 தடியொன்றி லேமயிற் பீலிகட் டிப்புயந்
 தாங்கவா வேசமாகித்
 திமிதா திமித்தியென விளையாட மற்றவைகள்
 செங்கரந் தொடைகொட்டியே
 செயசெய வெனக்குரவை கொண்டாடு பொழினலூர்த்
 தெய்வமே சிவசங்கரன்
 குமரா லுனக்கபய மபயமென் கொடுவினை
 குறைத்தென்னை ஆண்டருளுவாய்
 குஞ்சரி மணாளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

7

சீலமுறு தென்னையெலு மிச்சைகிச் சிலிகன்னல்
 திருமஞ்ச னங்கொடுப்பத்
 தென்பொதிய மலைவருஞ் சந்தனங் குங்குமம்
 செங்கலவை திலகமுதவச்
 சாலவுயர் சோதியுந் தோன்றியுங் கஞ்சமும்
 தனிவிளக் கேந்தவரசந்
 தகரமுந் தூபமிட வமுதுதே மாபலா
 தண்கதலி லீயவன்பிற்
 பாலமரீ தருக்களர்ச் சனைசெய நிராஞ்சனம்
 பளிதமது பரிமாறிடப்
 பைங்கொன்றை சொன்னபுட் பஞ்சாத்தி வழிபடும்
 பாதவந லூரையனே
 கோலமர கதமஞ்சை வாகன வபயமென்
 குறைதவிர்த் தாண்டருளுவாய்
 குஞ்சரி மணாளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

8

-- நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர்
 (இந்துசாதனம் 24-8-62)

நல்லைப் பெருமான்

திருப்புகழ்

திருந்து மாரங் கண்டுகை கந்தை திருநீறும்
திகழ்திரு நாமம் பொலிவுட னேதிடு திகழ்வாயும்
வருந்து முள்ளம் வண்பத நாடிடு வழிபாடும்
வையக மீதில் இனிப்பிற வாத வகைகோரும்
பொருந்து மன்பர் அகலிட மேவிய பெருமானார்
புகழ்ந்து சேயென் றருளிய ஞானப் புதல்வோனே
வருந்து மென்றன் துயர்கெட மயில்மிசை வரவேணும்
மகிழ்ந்து நல்லைத் திருநகர் மேவிய பெருமானே.

— பண்டிதர் ஆ. சி. நாகலிங்கபிள்ளை

வையம் வாழ வரமருள்வாய் !

கொல்லா விரத சீலமுடன்
குன்றா வாய்மைத் திருநெறியும்
எல்லா வளனு மிருநிதியும்
எய்தி யுலகோ ரின்பமுற
வல்லான் வகுத்த வாழ்வினிதே
வையம் வாழ வரமருள்வாய்
நல்லார் பரவிப் பணிந்தேத்து
நல்லைக் குமர நாயகனே.

— வித்துவான் பொன். அ. கனகசபை

தேர்விழாக் காட்சி

நல்லூரில் வீற்றிருக்கு நாடவொணு னறுமுகவன்
பல்லோருங் கண்கண்டே பணிந்துமிக வின்பமுற
எல்லோருந் தேர்மிசையே யேறிவருங் காட்சிசொல
வல்லாரு மிங்குண்டோ வாணோர்க்கு மரிதேயாம்.

வேறு

உயிர்க்கெலாந் தலைவன் ஒருதனி முதல்வன்
அயில்வேல் முருகன் அறுமுக வண்ணன்
செயிர்தீர் மேனிச் செம்மலின் கோலக்
கண்ணிறை காட்சி கருதுபே ரடியார்
தந்தவம் நிறையுந் தனிவினை யுந்தப்
பந்தமும் பவமும் பாசமும் மாளப்
பழவினை தீரப் பக்தர்தம் உள்ளக்
கிழவோன் முருகன் கின்னரர் தேவர்
எப்பதத் தோர்க்கும் எளியான் இறைவன்
என்றும் நிற்கும் இன்தமிழ் நல்லூர்
அன்றும் இன்றும் அயர்விலா தொளிரக்
கோயில்கொண் டருளும் கோலப் பதியினில்
தேர்விழா எடுத்துத் தெரிசனம் காண்பர்.
அடியார்க் கருளும் அறுமுக வேலன்
துடியிடை மகளிர் இருபுறம் மருவ
மயில்மிசை ஏறும் மாண்திருக் கோலம்
ஆதார முதலாம் அகண்ட சக்திகள்
சந்திர சூரியர் மாயை தர்மம்
உருத்திரர் திக்குப் பாலகர் வாயு
மயில்குகன் மற்றைத் தேவர்க ளெல்லாம்
அவயவ மாக அமைத்த தேரினில்
கனிந்து கனிந்து கருதுமெய் யடியார்
பணிந்து பணிந்து பதம்தொழு தேத்த
வீதியில் உலவி விளங்கியே நிற்பன்
கன்றினைக் காணுங் காராம் பசுவினைத்
தந்தையைத் தாயைக் காணும் தனயரை
சொந்தமாங் கணவர்க் கேங்கும் தோகையை
ஒத்தபல் லடியார் உவந்துமே ஏத்தி

உள்ள மலரும் ஒண்ணறு மலரும்
 தண்ணறும் புகையும் தண்கனி பலவும்
 பன்னீர் சந்தனம் பலபடச் சொரிந்து
 விதிர்ப்பின ராகி வியர்வை தூர
 மெய்சிலிர்த் தழுதும் மிகுமகிழ் கூர்ந்தும்
 அரகர வென்றே அரற்றுபே ரொலிதான்
 கடலொலி யென்னக் காதினை ஈர்க்கும்
 என்வினை தீர நீயருள் என்றே
காவடி யெடுத்துக் கணக்கறு மக்கள்
 சேவடி காணச் சேர்ந்துமே நிற்பர்.
 பஞ்சிலும் பட்டிலும் பரவுமெல் லடிகள்
 கல்லிலும் முள்ளிலும் கனலென வெதுப்பும்
 எல்லிலும் கூடவே ஏந்திழை மகளிர்
அடியழித் தன்புப் பணியினைப் புரிவர்
 தேருருள் சுடுமண் தேகமேற் கூடவும்
 பார்மகன் பரிந்து பரிதவித் திடவும்
 தேரடிப் பின்னால் திரண்டுபல் லாயிரர்
உருண்டுருண் டுன்பின் ஓடியே வருவர்.
 பிறப்பினை யறுக்கும் பேரருள் மருந்தே
 சிறப்புறு செய்கை சிந்தனை யெல்லாம்
 மறப்புறு மடியரும் நிற்பதம் மறவார்
 அமரர்க் கிரங்கி யாண்டனை யாயினும்
 அவுணர்க் கருள மறந்திலை ஐயநீ
 ஆர்வலர்க் குவந்து அளிப்பைநீ யாயினும்
 மேவலர்க் காயும் வெம்மையும் இலையே
 திருமுகம் காணும் திருவுடை யோர்பிற
 உருவினைக் கண்டும் உவப்பரோ ஒருகால்
 மேவரும் பதங்கள் மேவிடு மேன்மைநின்
 சேவடி தொழும்பணிக் கிணையுமோ செல்வ
 பொருளும் பொன்னும் போகமும் வேண்டினும்
 அருளும் அன்பநின் னார்வலர் ஏத்தி
 அருளும் அன்பும் அடிபணிந் திரப்பின்
 அகழுவந் தளிக்க அறுமுக வருக
 நல்லூர் வீதியில் பல்லோர் காண

நல்லவர் போற்ற நாவலர் ஏத்த
அருளே ஒழுகும் திருமுகம் பொலிய
அமுதே உருவாந் தேவியர் சூழ
தேர்மே லிவர்ந்து தேவே வருக
பார்மே லருளே பொலிய வருக
பக்தர் களிக்கப் பரமநீ வருக
சித்த முருக்கும் செல்வநீ வருக
நித்த முன்னை நினைந்திடு மடியார்
புத்தி களிக்கப் புனிதனே வருக
ஓதி புணர்ந்து உருகுமெய் யடியார்
நீதி புணர நிமலனே வருக
தேர்மேற் பொலிதிருக் கோலம்நாம் காண
வருக முருக வருக வருகவே!

— சிவதொண்டன்

நல்லூர்க் கந்தன் தோத்திரப் பாமாலை

காப்பு

வேண்பா

அப்புனத்திற் சண்முகனார் அண்ணு எனஅழைக்க
ஒப்புடனே சென்றங் குருக்காட்டித் — துப்புறழ்வாய்
வள்ளிமணம் பூணவைத்த வாரணனே நாயடியேன்
உள்ளமிசை நின்றான் உதவு.

வேறு

1.	ஆனைமுகற் கினையவனே
அம்பலவா ணன்மகனே
வானவர்கள் அறியாத மணியே
மருவுமடி யார்க்குதவும் மருந்தே
தேனமுதத் தமிழ்தந்த செல்வா
தெய்வகுஞ் சரிவள்ளி கணவா
ஞானமறை தந்தருளும் நாதா
நல்லூரிற் கந்தப்பா	போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
2.	சீரான படையாறில் திகழ்வாய்
சிவகுருவாய் உபதேசம் செய்தாய்
பேரான சிவசோதிப் பிழம்பே
பேணுபுவி யத்தனைக்கும் பெரியோய்
கூரான வேல்பிடித்த குமரா
கொக்கரிக்கும் செஞ்சேவற் கொடியாய்
நாரா யணன்மகிழும் மருகா
நல்லூரிற் கந்தப்பா	போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
3.	பலகலையின் வடிவான பரமா
பழநிமலை வீற்றிருக்கும் பாலா
கலசமுனிக் கருள்சுரந்த கனியே
கற்கீழுகி தனைமடித்த களிநே
திலகநுதற் பார்வதியாள் சேபே
தேம்பியநக் கிரன்னோய் தீர்த்தாய்
நலமான நமசிவயப் பொருளே
நல்லூரிற் கந்தப்பா	போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி

4. பண்ணிசையும் பைந்தமிழு மானாய் போற்றி
 பரவுமடி யார்கவைக்கும் பழமே போற்றி
 எண்ணுகி எழுத்தாகி நின்றாய் போற்றி
 இருநிலநீர் தீவளிவா னாய் போற்றி
 கண்ணுதலான் தந்தமுதற் கடவுள் போற்றி
 கானமயில் ஏறிவரும் கதிரே போற்றி
 நண்ணுகிற் பரயோக நடனா போற்றி
 நல்லூரிற் கந்தப்பா போற்றி போற்றி
5. தீதுமலி சூரர்குலம் செறுத்தாய் போற்றி
 தினேப்புனத்தில் மான்தேடிச் சென்றாய் போற்றி
 சீதமிகு தேன்தினேமா தின்றாய் போற்றி
 திகழ்வேங்கை மரமான செல்வா போற்றி
 ஒதுபெயர் முட்டையென உரைத்தாய் போற்றி
 ஓம்பொருளைக் கேட்டயனை உதைத்தாய் போற்றி
 நாதமொடு விந்தான நலமே போற்றி
 நல்லூரிற் கந்தப்பா போற்றி போற்றி
6. தியவினை தீர்த்தருளும் தந்தாய் போற்றி
 திரைநரைமு தாட்டிகவி கேட்டாய் போற்றி
 தூயபரம் பொருளான கடரே போற்றி
 தொன்றுமுடி வில்லாத சோதி போற்றி
 நேயமுணர் நெஞ்சினிக்கும் விமலா போற்றி
 நீலமயி லேறிவரும் நீபா போற்றி
 நாயகமாய் நலமருளும் நலமே போற்றி
 நல்லூரிற் கந்தப்பா போற்றி போற்றி
7. பவவினையைப் பற்றறுக்கும் பதியே போற்றி
 பக்தியெனும் வலையிலகப் பவோய் போற்றி
 கவலையெலாந் தீர்த்தருளும் கந்தா போற்றி
 கார்த்திகையார் பாலூட்டும் சிறுவா போற்றி
 தவமுடையோர் கண்டுவக்கும் தருவே போற்றி
 தலையெழுத்தை அழித்தெழுதும் தலைவா போற்றி
 நலமான தேரேறும் நாதா போற்றி
 நல்லூரிற் கந்தப்பா போற்றி போற்றி

8. வேதமுடன் ஆகமமும் விரித்தாய்
வேடுவனாய் வடிவெடுத்த வேலா
போதமொடு வீடுகளும் புனிதா
பொன்னொடர் அறியாத பொருளே
ஆதரவு தந்தருளும் அழகா
அருணகிரி தமிழ்கேட்கும் அதிபா
நாதஉப தேசகுரு நாதா
நல்லூரிற் கந்தப்பா
- போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
9. செந்தா மரைத்தேவி மருகா
சீரான திருஅருளும் செல்வா
அந்தாதி யில்லாத அப்பா
அருவொடுரு அருவுருவு மானாய்
சிந்தா குலந்தீர்க்கும் தேனே
தேவர்தமைச் சிறைமீட்ட தேவா
நந்தாரும் செந்தூரில் நாதா
நல்லூரிற் கந்தப்பா
- போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
10. பூவாகக் கமழ்கின்ற பூவே
புவியாக ஒளிக்கின்ற புவியே
காவாகப் பயனுதவும் காவே
கதிராகச் செழுமைதரும் கதிரே
ஆவாகப் பால்பொழியும் ஆவே
அரனாகக் கதிகாட்டும் அரனே
நாவாகப் பாடுகின்ற நாவே
நல்லூரிற் கந்தப்பா
- போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி

சிந்தனைத் தோற்றம்

கருதிய செல்வமுங் கல்வியுந் தந்தெமைக் காப்பவனே
கருவினை தீர்த்துள் கதிபெறும் ஆனந்தக் காட்சிதரக்
கருமயி லேறி வனிதைய ரோடுவேல் கைப்பிடித்துக்
கருணைகொண் டெம்முன் வருபவ னேநல்லைக் கந்தப்பனே.

செல்வ நல்லூர்க் கந்தன்

ஐங்கரன் தம்பியே, அம்பிகையும் அத்தனும்
அருளும்மக னே, முகுந்தன்
அன்போ டணைக்குமரு கா, குகா, சண்முகா,
ஆனந்த ஞான முருகா,
மங்கள சொருபனே, மயிலேறு மழகனே,
மந்திரம் தந்த குருவே,
வானவர் சிறைமீட்ட வள்ளலே, ஆறுபடை
மருவிவிளை யாடு மரசே,
சங்கத் தமிழ்தந்த தலைவனே, வினைதீர்த்த
சரவண பவானந் தனே,
சந்ததமும் உன்றனது சிந்தனைத் தேன்பருகத்
தமியேமுக் கருள்புரி குவாய்,
செங்கைவடி வேலொடு தேய்வகுஞ் சரிவள்ளி
திருமருங் கழகு செய்யச்
சித்திரப் பொற்பும ரத்தரத மேறிவரும்
செல்வநல் லூர்க் கந்தனே.

— அளவைபூர் சஞ்சீவி

எப்படிச் காதல் கொண்டாய்

இராகம் - வசந்த

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

எப்படிச் காதல் கொண்டாய் — சகியே
செப்படி வித்தைகள் செய்யும் முருகன்மீதில்

அதுபல்லவி

அப்பனுக்கே புத்தி செப்பிய தப்பிலிமுன்
தப்பவழி யறியாத தருவாக நின்றவன்மேல் (எப்)

சரணம்

மாங்கனியை வாங்கவந்து ஆண்டியாக நின்றான் அவன்
மங்கையர் இருவருடன் மருவிக் குலவிடுவான்
ஒங்குகதிர் வேலெடுத்து ஒறுக்கும் அகர்துலம்
ஒழித்தவன் தேவருக்கு ஒளிரருள் அளித்தவன்
தூங்குகரி மாமுகனின் துணையவன் இளையவன்
தோகைமயில் மீதமரும் வாகைக்கடம் பணிமார்பன்
பூங்கமழும் சோலைமலி புனிதநல்லை நகரில்
புண்ணியன் போலிருக்கும் புதுமனக் கள்வன்மீதில் (எப்)

— யாழ்ப்பாணம் ந. வீரமணி

பிற்சேர்க்கை

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் புதிய ரதம்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குப் புதிய தேர் ஒன்று செய்து முடிக்கவேண்டு மென்ற ஆவல் காலஞ் சென்ற அறக்காவலர் அவர்கள் மனதிற் குடிகொண்டது. புதிய தேர் உருவத்திலும் அமைப்பிலும் பழைய தேரை ஒத்ததாயிருக்கவேண்டும் என்பது அறக்காவலரின் ஆசையாகும்.

இத்தகைய சித்திரத் தேரை அமைத்தற்குப் பல்லாற்றினும் திறமை வாய்ந்த சிற்பாச்சாரி திருவிடைமருதூர், இரா. கோவிந்தராஜா ஆச்சாரியரே என உணர்ந்த அறக்காவலர் அவர்கள் அதனை உருவாக்கும் பொறுப்பினை அவர்களிடமே ஒப்படைத்தார்கள். தேர்த் திருப்பணியும் நன்னாளில் ஆரம்பமாயிற்று.

திரு. இரா. கோவிந்தராஜா ஆச்சாரியவர்கள் தமக்கு உதவி புரிய நான்கு உதவியாளரை இந்தியாவிலிருந்தே கூட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். இவர்களுக்கு உள்ளூர்த் தொழிலாளர்களும் உதவி புரிந்தனர். ஒரு வருடத்துக்குள் புதிய தேர் உருவாயிற்று.

புதிய சித்திரத் தேரினை ஒரு வருடத்துக்குள் உருவாக்கி வெள்ளோட்டத்தையும் நிறைவேற்றுவதில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தார் அறக்காவலர் குகழீஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். இவருக்குப் பின்னணியில் நின்று தேரின் உறுப்புக்கள் உருவாக்கப்படும்போதும் வர்ணங்கள் பூசப்படும் போதும் ஆலோசனை கூறி நேரடியாகக் கண்காணித்து வந்தவர் அறக்காவலரின் அருமைச் சகோதரர் குகழீசுமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். புதிய தேர்

உருவாதற்குத் தேவையான மரங்களை வவனியாக் காட்டிலிருந்து தெரிந்தெடுத்து நல்லூருக்குக் கொண்டு வருவதில் வவனியா முன்னாள் எம். பி. திரு. செ. சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் பேருதவி புரிந்தார்கள்.

அறக்காவலர் விடுத்த வேண்டுகோட் கிணங்கி முருகபக்தர்கள் மனமுவந்து தாராளமாகப் பண உதவி புரிந்தார்கள்.

ஆகவே அறக்காவலர், சிற்பாச்சாரியர், அன்பர் யாவரும் பக்தியுடன் இத்திருப்பணியில் ஈடுபட்டதன் பயனாகப் புதிய தேர் உருவாயிற்று.

1964ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 20ஆந்திகதி புதிய தேரின் வெள்ளோட்டம் வெற்றியாக நிறைவேறியதைக் கண்டு அறக்காவலர் அவர்கள் அளப்பரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். நல்லூர்க் கந்தனின் திருப்பணி அவன் அருளால் நிறைவேறியது கண்டு அவன் பொன்னார் திருவடிகளைத் திரிகரண சுத்தியுடன் தொழுதார்கள். தமது உள்ளத்தில் மேலிட்டு நின்ற ஆசை நிறைவேறியது கண்டு முருகனைத் தொழுது அதனை உருவாக்கிய சிற்பாச்சாரியருக்கும் உதவியாளருக்கும் சன்மானம் வழங்கி நிதி உதவிபுரிந்த அன்பர்களுக்கும் தம் நன்றியைச் செலுத்தினார்கள்.

இத்தேர் உருவாகுவதற்கு ஏறக்குறைய ஒன்றே கால் லட்சம் ரூபா பிடித்திருக்கும் எனக் கூறலாம்.

1964ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் தேர்த்திருவிழாவிலன்று நல்லூர்க் கந்தன், இப்புதிய சித்திரத் தேரில் ஆரோகணித்துப் பவனிவந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

இனியார் உளர்?

ஈழநாட்டிலுள்ள கந்தகோட்டங்களுள் தலைமை இடம் வகிப்பது நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில் என்பது யாவரும் நன்கறிந்ததொன்று. பண்டைக்காலத்திற் புலையர்கள் அறையும் பறையொலியோடு குமிழஞ்சூள் வெளிச்சத்தில் திருவிழா நடைபெற்ற கோயிலிலே அநேக திருத்தங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து, காலநேரத் தவறும் பூசை நடைபெறும் ஒழுங்கினை முதன் முதற் கையாண்ட பெருமை ஸ்ரீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியாரின் தந்தையார் உயர்திரு. இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரையே சாரும். சாதாரிய புத்தி வாய்ந்த இப்பெரியார் சிறிது சிறிதாகப் பல திருத்தங்களைக் கையாண்டதுடன் கோயிற் பூசகர்களையும் பணியாளர்களையும் திருப்திப் படுத்தி நடாத்துவதில் தலைசிறந்தவராக விளங்கினார். இப்பெரியாரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றியே உயர்திரு. ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் மேன்மேலும் பல திருப்பணிகளை நிறைவேற்றியதுடன், பல திருத்தங்களையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள்.

பழம் பெருமை வாய்ந்த இவ் வாலயத்தைத் திறமையாக நிருவகித்த பெருமை ஸ்ரீமான் ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியாருக்கு உரியது. இவருடைய காலத்தில் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற திருத்தங்கள் பல. பழையாண்டவர் கோயிலுக்கு முன்புள்ள சண்முகதீர்த்தத்தைத் திருத்தி நான்குபக்கமும் விசாலமான மண்டபம் அமைத்தமை, கைலாசவாகனம் செய்வித்தமை, கோயிற் சுற்றுமதிலை உயரமாக அமைத்தமை, 1964ஆம் ஆண்டு மகோற்சவத்துக்கு முன்னர் புதிய தேரினை அற்புதமான முறையிற் செய்வித்தமை போன்ற

பல பல திருப்பணிகள் புரியப்பட்டன. கோயிற்பூசைகளையும் உற்சவங்களையும் குறித்த நேரத்துக்குச் செய்வித்தல் ஆதியாம் சீரிய முறைகளை இவர்கையாண்டு வந்தார். இவர் தகுதியான வேலையாட்களை நியமித்துக் கோயிற் பணிகளைப் புரிந்து வந்தனர். தமது காரியாலயத்திலிருந்தவண்ணமே சகல வேலைகளையும் கண்காணித்து வருவார். இவர் கோயிலை நிருவகித்து வந்த முறையை யாவரும் மெச்சினர்.

ஆண்டுதோறும் பங்குனி உத்தரத்திலன்று தலையை மொட்டையடித்து சிரோமாலையும் மகரகண்டிகையும் அணிந்து, சங்கல்பம் ஏற்று, ஆட்டக்காவடி முன்னே செல்ல, நாதசுவரத்தியம் முழங்க, செல்வத்திருமகள் மீனலோசனி பாற்செம்பு ஏந்திப் பின்தொடர, பயபக்தியுடன் முருகன் ஆலயத்திற்கு அறக்காவலர் காவடி தாங்கிச் செல்லும் காட்சி கண்டோர் மனதைக் கசிந்துருகச் செய்யும்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கோயிலின் அறக்காவலர் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் அடியேனை அன்புடனும் ஆதரவுடனும் நடாத்தி வந்தார்கள். திருவெம்பாவைக் காலத்தில் வைகுண்ட ஏகாதசியில் (15-12-64) கோயில் அறக்காவலர் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் சிவபதமடைந்தமை இவர் செய்த தவத்தின் பயனுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இந்நூலை விரைவில் நிறைவேற்றும்படி பொறுமையுடனும் அன்புடனும் எனக்கு அடிக்கடி நினைவூட்டிவந்த பண்புமிக்க சான்றோன் இவரேயன்றி இனி யாருளர்?

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய நூல்கள்

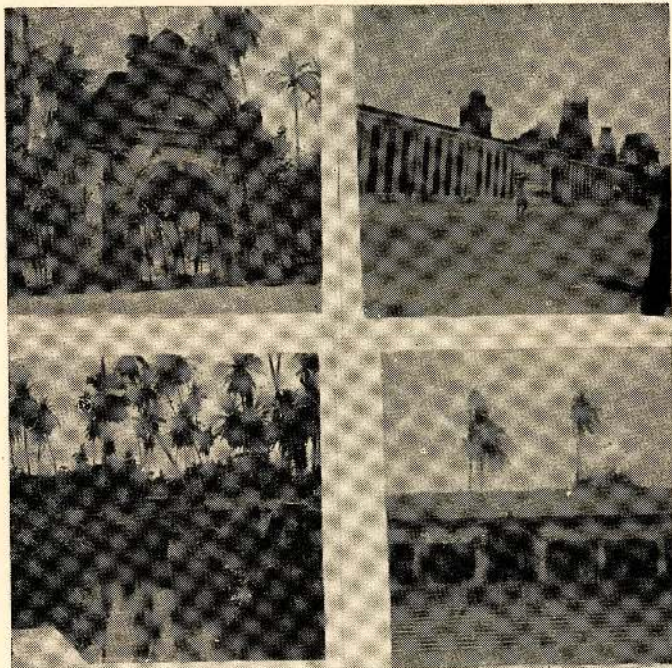
1. கதிர்காமம் (2ஆம் பதிப்பு)
2. நவ இலங்கை
3. திருக்கோணமாமலை
4. திருக்கோணமலைத் திருவுருவங்கள்
5. முன்னேசுவரம்
6. கொழும்பு பொன்னம்பலவானேசர்
7. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி
8. சிறுவர் கதாமலை 1, 2, 3
9. புத்திப் பரிட்சை

பதிப்பித்த நூல் :

யாழ்ப்பாண வைபவமலை (2ஆம் பதிப்பு)

வினாவில் வெளிவரும் :

1. யாழ்ப்பாண வைபவமலை (ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு)
2. வையாபாடல்
3. சந்நிதி முருகன்
4. தக்ஷிண கைலாச புராணம்

இடப்புற மேற்படம் :

1. சங்கிலித்தோப்பிலுள்ள முகப்பு.

வலப்புற மேற்படம் :

2. ஆறுமுகசுவாமி வாயில். (1965இல்)

இடப்புறக் கீழ்ப் படம் :

3. யமுனா ஏரி.

வலப்புறக் கீழ்ப்படம் :

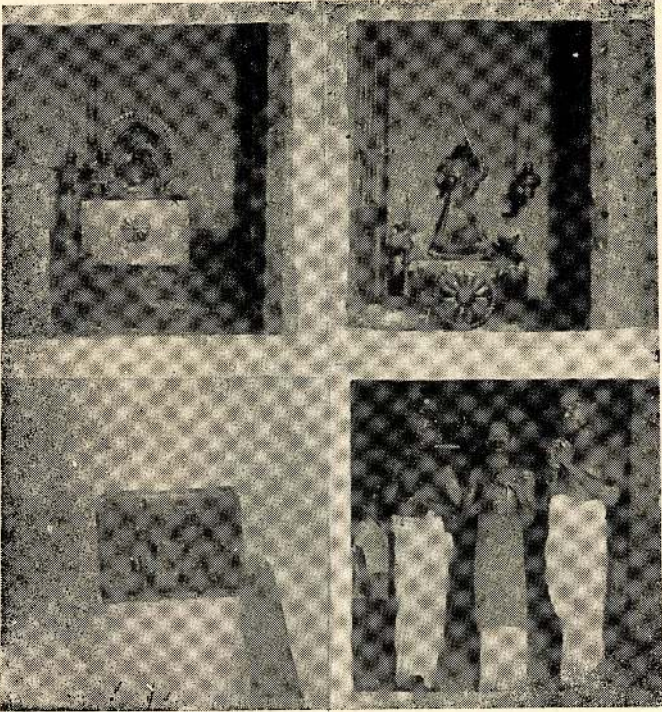
4. தீர்த்தக் கேணியிலுள்ள பழனியாண்டவர் கோயில்.

நல்லூர்க் கோயிலின் பிரதிபிம்பத்தை
வீதியிலுள்ள நீரிற் கண்ட
படப் பிடிப்பாளரின் அற்புதச் சிருஷ்டி.

1

2

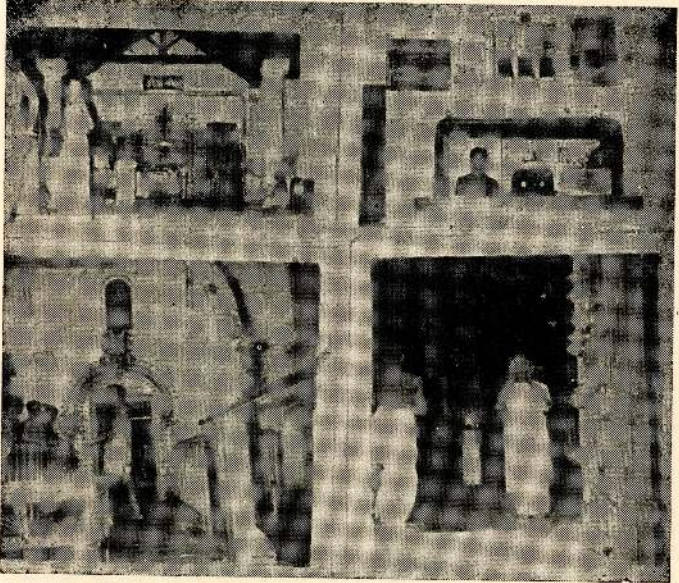
3

4

1. விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகப் பெருமான்.
2. மகாலட்சுமி
3. கோயிற்றூபகர் இரகுநாதமாப்பாணர் மனைவி பிரதிமை.
4. முருகன் புகழ் பாடும் பக்தர் மூவர்.

1

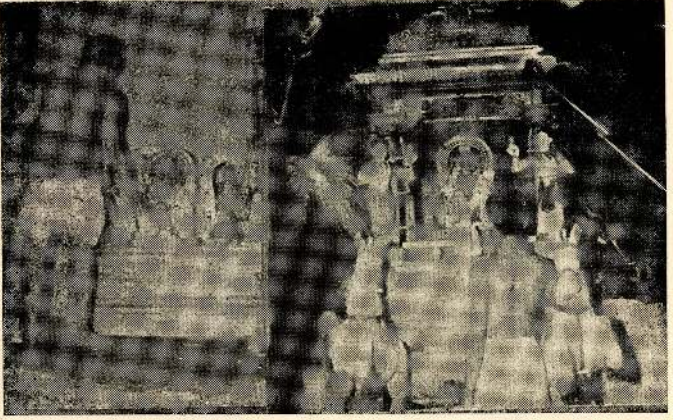
2

3

4

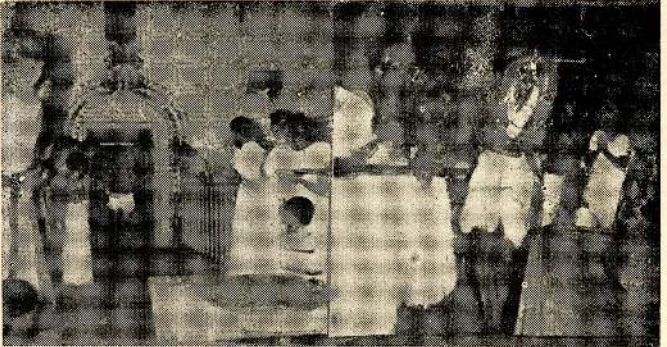
1. கோயிலின் உட்புறத் தோற்றம்.
2. கோயிற் காரியாலயம்.
- 3 கோயில் மண்டப வாயிலிலுள்ள சித்திரச் சரவிளக்கு.
4. பக்தி மேலீட்டினால் பரவசமுற்றுப் பாடும் அன்னையார் ஒருவர்.

1

2

1. உஷத்காலப் பூசை.
2. பள்ளியறையிலிருந்து முருகன் திருக்கோயிலுக்கு எழுந்தருளும் இரதம்.

3

4

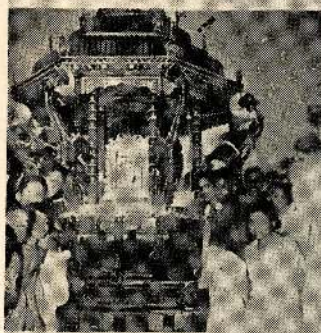
3. பூசகர் முருகனை இரதத்திலிருந்து உள்ளே எடுத்துச் செல்லும் காட்சி.
4. பூசகர் முருகனை இரதத்திலிருந்து எடுத்துவருகிறார்.

கொடியேற்றச் சீலை

1

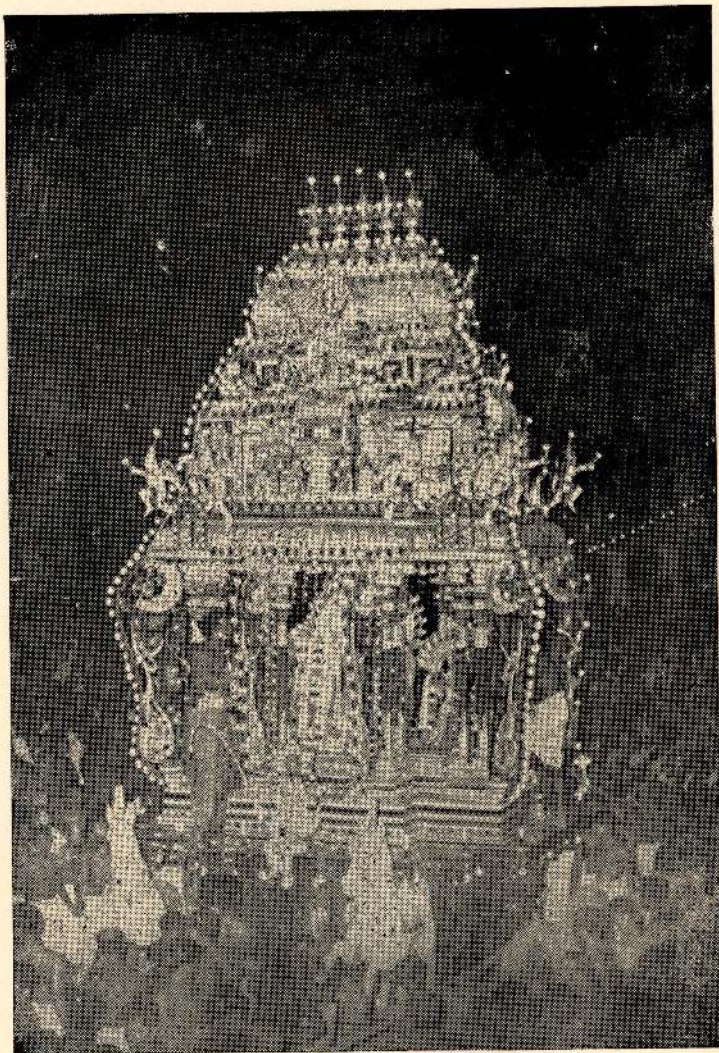
2

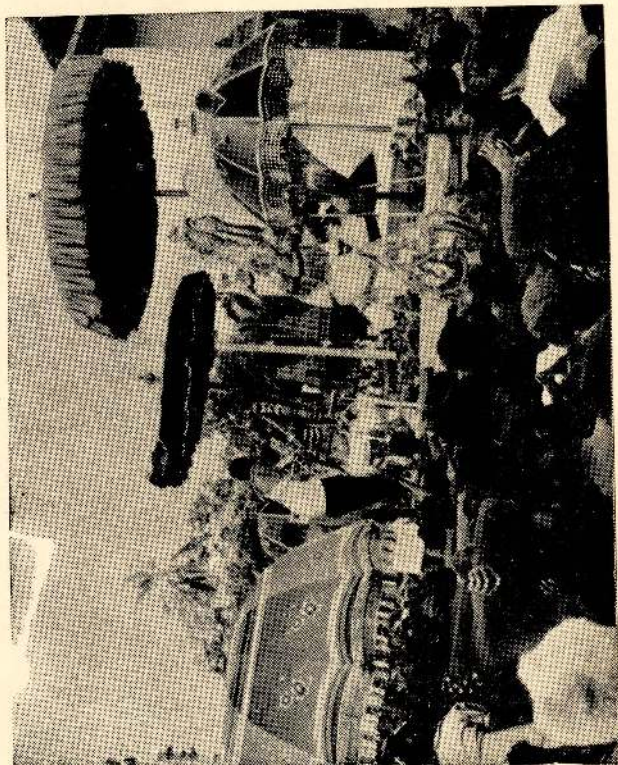
3

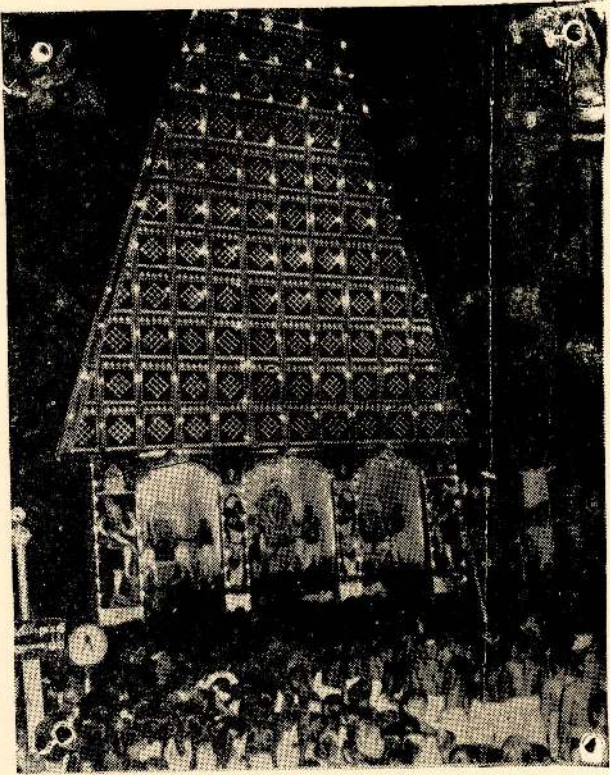
1. கொடியேற்றச் சீலையினைச் செங்குந்த மரபினர் அழகிய இரதத்தில் வைத்து விதிவலம் வருகின்றனர்.
2. கொடியேற்றச் சீலை கொணரப்படும் இரதம்.
3. கொடியேற்றச் சீலையும் கயிறும் கொண்டுள்ள தட்டம் தலையில் ஏந்திய இளைஞன் உள்விதி வலம் வருகின்றான்.

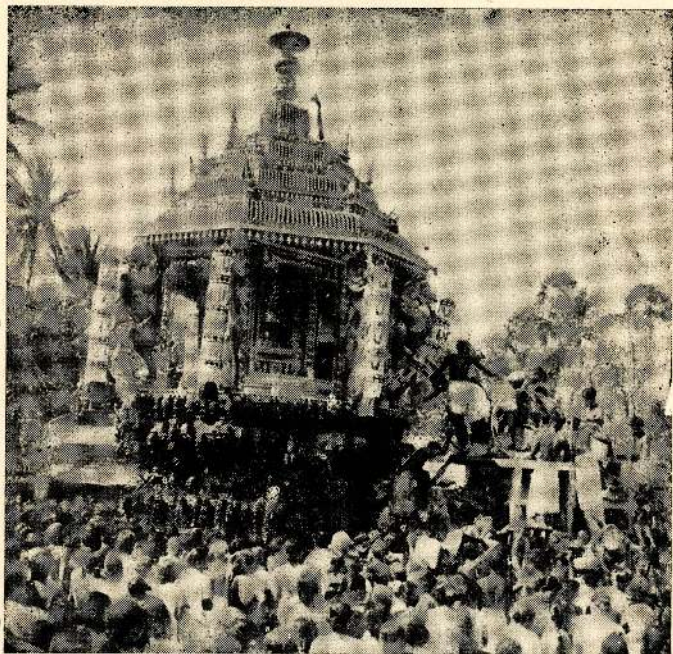
பத்தாந் திருவிழாவன்று முத்துக்குமாரசுவாமி
செத்திர மஞ்சத்தில் பவனிவரும் காட்சி.

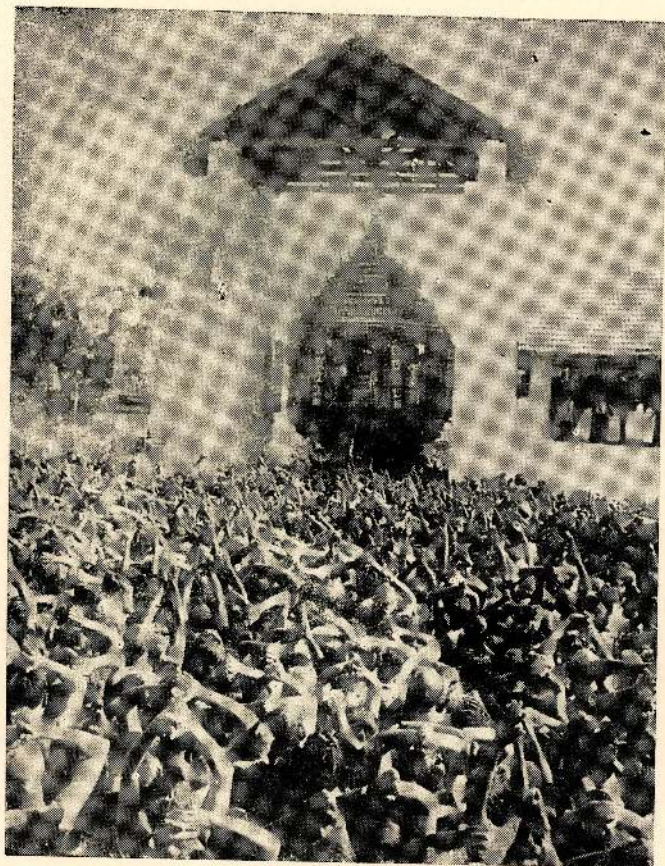
மாம்பழம் பெற்றிட மழலை முருகன் நாடிடும் காட்சி.

இருபத்துமூன்றாம் திருவிழாவன்று
வானுயர் சப்பரத்தில் வடிவேற்பெருமான் எழுந்தருளி
விதிவலம் வரும் காட்சி.

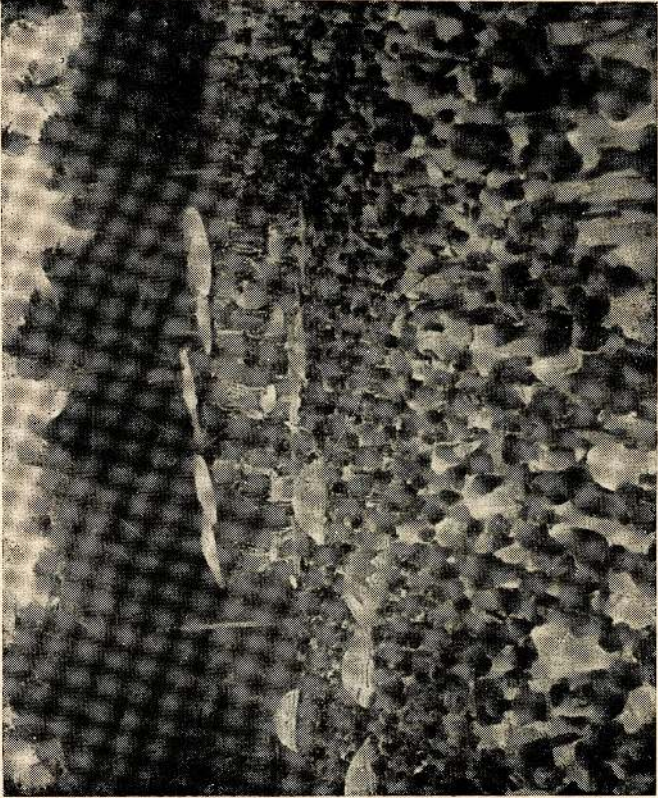
ஆறுமுகப் பெருமான் அழகிய தேரில் ஆரோகணித்து
வீதிவலம் வரும் அற்புதக் காட்சி

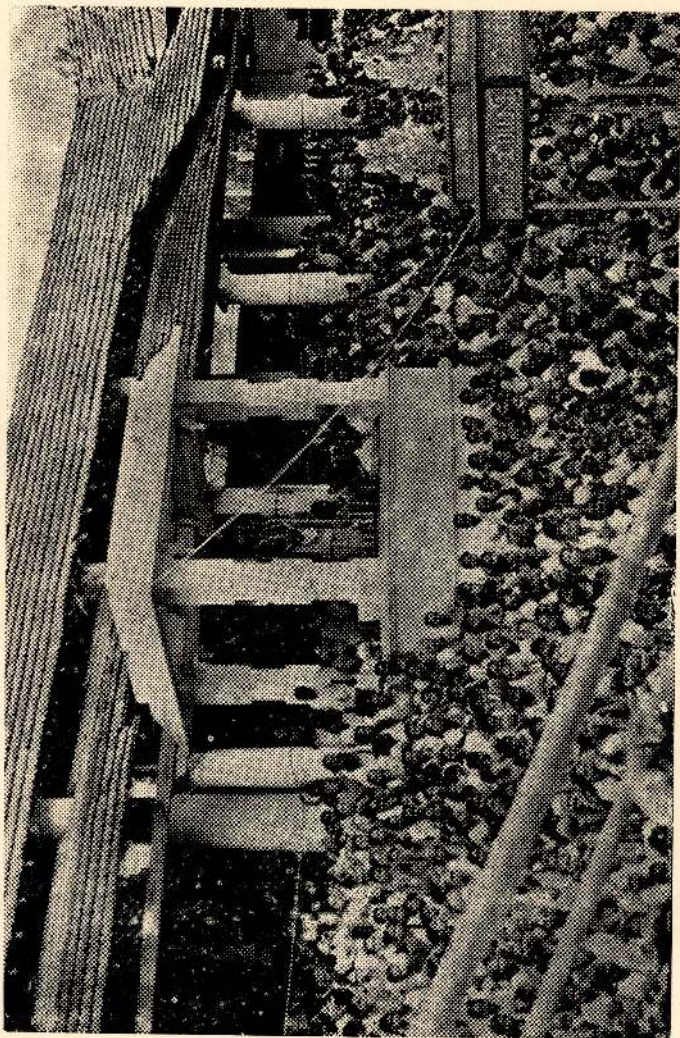
சித்திரத் தேர் இருப்புக்கு வந்ததும்
முருக பக்தர்கள் தலைமேற் கைகூப்பித் தொழும்
உளமுருக்கும் உன்னதக் காட்சி.

நல்லூர்க் கந்தன் மகோற்சவத்தின்போது காவடி யெடுப்பர் பல்ர்.

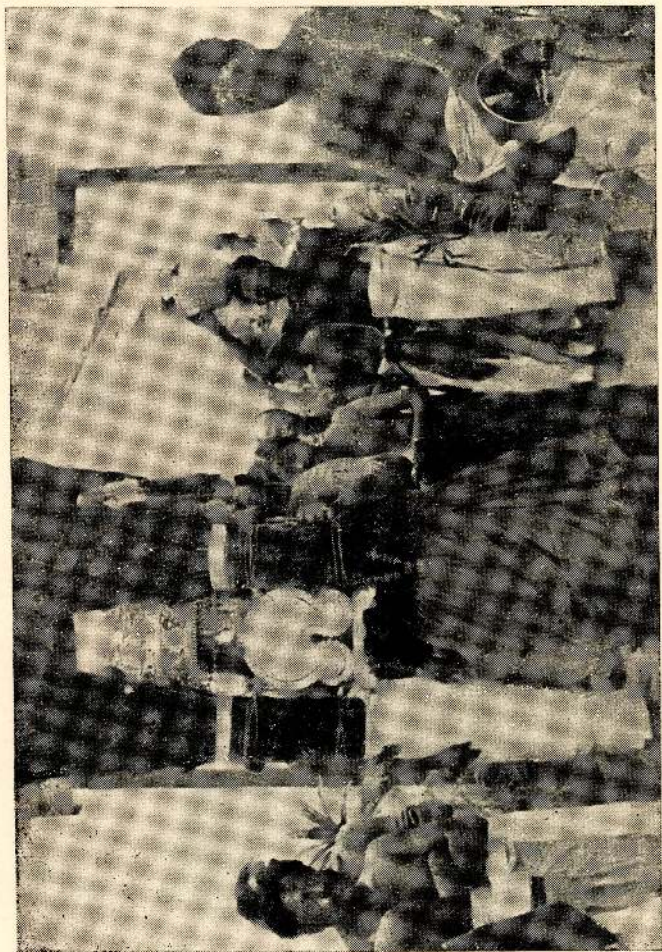
தீர்த்தோற்சவத்தன்று பஞ்சமூர்த்திகளும் ஒரே வரிசையில்
வெள்ளி வாகனங்களில் தீர்த்தமாட எழுந்தருளும் அழகொழுகு காட்சி.

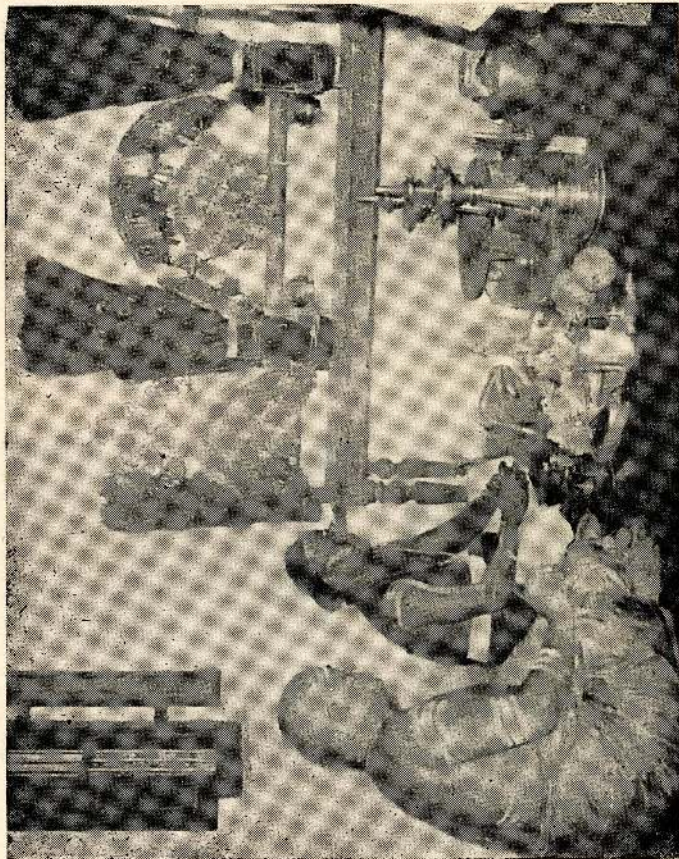
தீர்த்தக் கேணியில் தீர்த்தோற்சவத்தன்று முருகநாம பஜனை நடைபெறுகின்றது.

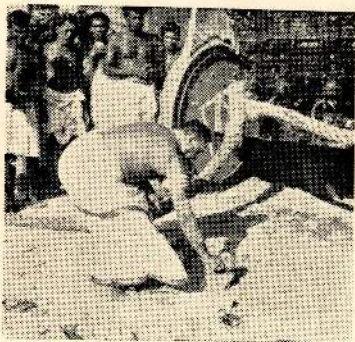
பங்குனி உத்தரம் வரை முககூவரம் செய்யாது, தாடி
வளர்த்து வருடந்தோறும் விரதம் அனுட்டித்துவந்த
அமரர் குகழி ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார்.

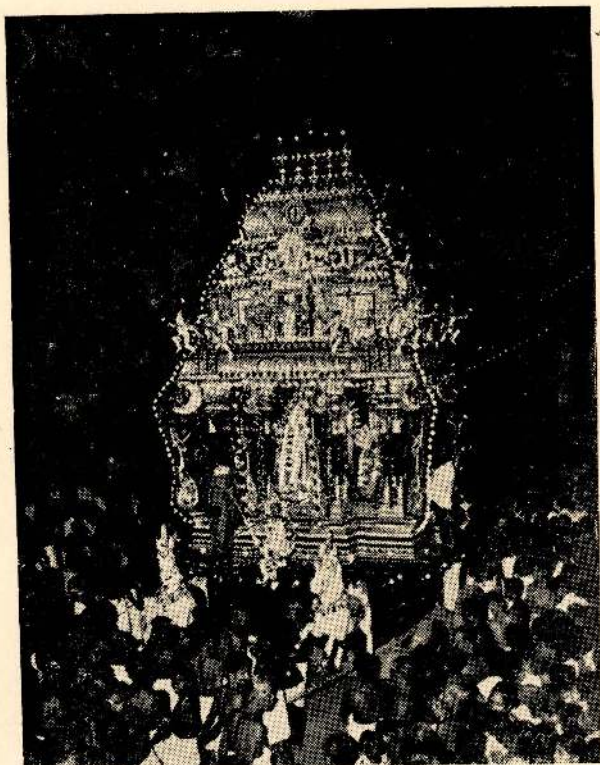
பங்குனி உத்தரத்தன்று கோயில் அறக்காவலர் அமரர் குகலி ஷண்முகதாஸ்
மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் தம் அருமை மகள் செல்வி மீனலோசனி
பாற்குடம் தாங்கிப் பின்தொடர, காவடி எடுக்கும் காட்சி.

பங்குனி உத்தரத்தன்று காவடி எடுத்தபின், கோயிலில் நடைபெறும் அபிஷேகத்துக்குச் சங்கற்பம் செய்துகொள்கின்றார் முன்னாள் அறக்காவலர் ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார்.

காலஞ்சென்ற அறக்காவலர் குகழி ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண
முதலியார் கலந்துகொண்ட உபவங்களுட் சில.

முத்துக்குமரையன் மஞ்சத்தில் எழுந்தருளும் காட்சி

